

**THE EFFECTS OF USING CRITICAL READING
SKILL EXERCISES FROM PRINTED MEDIA
FOR MATTHAYOMSUKSA 5 STUDENTS**

PRONPROT JANSUWAN

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Degree of Master of Education Program in Curriculum and Instruction**

October 2013

Copyright of Buriram Rajabhat University

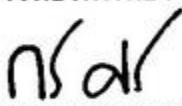
คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของ นายพรพต เจนสุวรรณ
เรียบร้อยแล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สมพงษ์ สิงห์ทะพล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์วันทนี นามสวัสดิ์)
ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

.....กรรมการ
(ดร. กระพัน ศรีจาน)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุเทียบ ละอองทอง)
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ชื่อเรื่อง	ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5		
ผู้วิจัย	พรพรด เจนสุวรรณ		
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง	ที่ปรึกษาหลัก	
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันทนี นามสวัสดิ์	ที่ปรึกษาร่วม	
ปริญญา	คุรุศาสตรมหาบัณฑิต	สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
สถานศึกษา	มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์	ปีที่พิมพ์	2556

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 3) ศึกษาดัชนีประสิทธิผล
 ของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ 4) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ
 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่าง
 ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ
 จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 44 คน ได้มาจากการ
 การสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
 โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 เล่ม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน
 7 แผน 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.25-0.79
 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.31-0.81 และค่าความเชื่อมั่น 0.9575 และ 4) แบบวัดความพึงพอใจ
 ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับ
 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ สถิติที่ใช้ใน
 การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน E_1/E_2 และ E.I. ทดสอบสมมติฐาน
 โดยใช้ t-test (Dependent Samples) ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 85.94/84.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงวก่อก่อนเรียนอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คำนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้
สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 0.78 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น
ร้อยละ 78

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

TITLE: The Effects of Using Critical Reading Skill Exercises from Printed Media for Matthayomsuksa 5 Students

AUTHOR: Pronprot Jansuwan

ADVISORS: Assistant Professor Dr. Suthiap La-ongthong Advisor
Assistant Professor Dr. Wantanee Narmsawadi Co-advisor

DEGREE: Master of Education **MAJOR:** Curriculum and Instruction

SCHOOL: Buriram Rajabhat University **YEAR:** 2013

Abstract

The purposes of this study were 1) to study the efficiency of critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students according to efficiency criterion 80/80 2) to compare academic achievement before and after being taught by critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students 3) to study the effectiveness index of skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students. and 4) to study the students' satisfaction towards learning with critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students, the samples were 44 students in Matthayomsuksa 5/4 of Lamplaimat School, Lamplaimat District, Buriram Province, in the second semester academic year 2554. They were selected by simple random sampling. Research tools consisted of 1) seven items of critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students, 2) 7 lesson plans 3) 40 items of achievement test with the difficulty (P) at level 0.25-0.79, Discrimination Power (B) between 0.31-0.81 and Reliability 0.9575, and 4) 10 - item satisfaction test on critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students. For data analysis, Percentage, Mean, Standard Deviation, E1/E2, E.I., and t- test were employed to analyze the data. The results were shown as follows:

1. Critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students had the efficiency 85.94/84.89 that was higher than the standard criteria 80/80
2. The learning academic achievement of students after being taught with critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students was higher than before being taught with statistical significant at .01 level.

3. The effectiveness index of critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students was 0.78 Showing that the students' achievement was 78% up.

4. The students' satisfaction on critical reading skill exercises from printed media for Matthayomsuksa 5 students was at the highest level.

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยการได้รับคำแนะนำและความอนุเคราะห์อย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สมพงษ์ สิงหะพล ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันทนี นามสวัสดิ์ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ดร.กระพั่น ศรีงาน กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำ เสนอแนะ ตรวจสอบและแก้ไข ข้อบกพร่อง ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จเรียบร้อย และขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัยที่ได้อำนวยความสะดวกในการประสานงานจัดทำวิทยานิพนธ์

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน คือ นางสาวอังศรี ทวีฤทธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำปลายมาศ นางชุติญา อันชื่น ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนธาทองพิทยาคม นางวันดี วิภาตนาวิน ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนางรอง นายทวีศักดิ์ ชัยเฉลิมว ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำปลายมาศ และนางอรุณทิพย์ ทองศรี ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนลำปลายมาศ ที่ได้กรุณาตรวจและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประ โยชน์และคุณค่าที่เกิดขึ้นจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบพระคุณแต่ บิดา มารดา ผู้ให้กำเนิดชีวิต บุรพจารย์ คณาจารย์ที่ได้อบรมสั่งสอนให้เป็นผู้ที่มีศีล สมาธิ ปัญญา ตลอดจนภรรยา ที่ได้ช่วยเหลือและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัย

พรพศ เจนสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
หน้าอนุมัติ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
ประกาศคุณูปการ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ญ
บทที่ 1	1
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
สมมติฐานของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	8
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย	11
แบบฝึกทักษะ	17
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	24
สื่อสิ่งพิมพ์	27
แผนการจัดการเรียนรู้	33
ประสิทธิภาพ	40
ดัชนีประสิทธิผล	43
ความพึงพอใจ	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	48
งานวิจัยในประเทศ	48
งานวิจัยต่างประเทศ	51
3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล	59
การวิเคราะห์ข้อมูล	60
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	61
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	66
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	66
การวิเคราะห์ข้อมูล	66
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	67
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	74
ความมุ่งหมายของการวิจัย	74
สมมติฐานของการวิจัย	74
วิธีดำเนินการวิจัย	75
สรุปผลการวิจัย	77
อภิปรายผล	77
ข้อเสนอแนะ	82
บรรณานุกรม	83

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก	91
ภาคผนวก ก แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	92
ภาคผนวก ข แผนการจัดการเรียนรู้	311
ภาคผนวก ค แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	340
ภาคผนวก ง ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	355
ภาคผนวก จ ค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายชื่อของแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ	359
ภาคผนวก ฉ ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ	361
ภาคผนวก ช ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ	365
ภาคผนวก ซ ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ	369
ภาคผนวก ฅ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	374
ภาคผนวก ฌ หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ	380
ประวัติย่อของผู้วิจัย	382

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design	59
3.2 กำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	60
4.1 ผลวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80	67
4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	70
4.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	72
4.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	73

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นมรดกอันมีค่าของชาติไทยแสดงถึงความเป็นชาติ เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ช่วยในการสืบทอดวัฒนธรรม ที่สั่งสมมาแต่อดีตและสืบทอดมาชองอนุชนรุ่นหลัง ได้เกิดความภาคภูมิใจ ในเอกลักษณ์ประจำชาติ และประการสำคัญเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และพัฒนาความคิด ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้ความคิด ความรู้สึก ความต้องการ ได้อย่างเหมาะสม การแสวงหาความรู้ โดยการฟัง การอ่านและการดูจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ก็ต้องใช้ภาษา ช่วยพัฒนาสติปัญญา กระบวนการคิดอย่างสร้างสรรค์ จนเกิดเป็นองค์ความรู้ใหม่ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “ยิ่งอ่านยิ่งรู้ อ่านมากรู้มาก” ดังนั้นภาษาไทยจึงมีส่วนสำคัญต่อบุคคลทั้งในด้านการแสวงหาความรู้และพัฒนาความคิด นำมาซึ่งการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของมนุษย์ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (อัจฉรา ชิวพันธ์. 2553 : 17)

การอ่านเป็นกระบวนการที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคนในยุคโลกาภิวัตน์เพราะโลก เจริญก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว และเป็นสังคมข่าวสารที่มีสื่อให้เลือกอ่านเพื่อพัฒนาความรู้และ สติปัญญาอย่างหลากหลาย ทั้งสื่อสิ่งพิมพ์ที่เป็นเอกสาร หนังสือพิมพ์ วารสาร นิตยสาร แผ่นพับ และใบปลิวต่าง ๆ รวมถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ คนที่ไม่อ่านหนังสือยากที่จะพัฒนาความรู้และ สติปัญญาได้ ดังที่ภูเขา บุญประชม (2551 : 13) กล่าวไว้ว่า การอ่านมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิต มนุษย์มาก เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ การอ่านเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชา อื่น ๆ คนที่อ่านหนังสือมากย่อมมีความรู้มากและได้เปรียบคนที่ไม่ได้อ่านหนังสือ จึงถือว่าการอ่านเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตในสังคมมนุษย์

ปัจจุบันการรับข้อมูลข่าวสารมีมาก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้รับสารจะต้องพิจารณา วิเคราะห์ พินิจและประเมินค่าในข้อมูลข่าวสารที่ได้รับว่ามีความน่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด นั่นคือ ต้องสอนให้นักเรียนอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของ ภาษาไทยในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติและเป็นเครื่องมือสื่อสารของคนในสังคม จึงได้จัดวิชา ภาษาไทยเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนและต้องสอบให้ได้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็น ความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเอง เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์

ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรอง เพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูล ข่าวสาร ด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการที่สื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 4) สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ที่กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไป เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 5)

การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โรงเรียนลำปลายมาศ ปีการศึกษา 2553 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คะแนนเฉลี่ย 40.37 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนลำปลายมาศ. 2554 : 10) เมื่อวิเคราะห์ลงในมาตรฐานการเรียนรู้ พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ ท 4.1 คะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 8.72 คิดเป็นร้อยละ 29.06 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนลำปลายมาศ. 2554 : 20) แสดงว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านค่อนข้างน้อย ไม่เข้าใจธรรมชาติของภาษา การเปลี่ยนแปลงและพลังของภาษามิปัญหาทางภาษา ในตัวชี้วัดที่ 7 การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ สอดคล้องจากการสรุปผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102 ปีการศึกษา 2553 พบว่า นักเรียน 118 คน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้เกรดเฉลี่ย 2.89 คิดเป็นร้อยละ 66.75 ซึ่งไม่บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ คือ ร้อยละ 70 (ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนลำปลายมาศ. 2554 : 25) จึงเห็นควรต้องรีบแก้ไขอย่างเร่งด่วน

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจและมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชาได้ดีเพราะทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญ ความแม่นยำและความคงทน ดังที่นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 13) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการอ่านการเขียน สามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียน ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะทักษะการอ่านอย่างวิจารณ์ญาณที่จะต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ ใคร่ครวญและประเมินค่าเรื่องที่อ่าน เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง และสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้ ฉะนั้นการอ่านอย่างวิจารณ์ญาณจึงมีความสำคัญในการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และจัดการกับข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งตนเองและสังคมโดยรวม ซึ่งสอดคล้องกับขวัญฤดี อัครวณิชชัย และคณะ (2547 : 73) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า สังคมโลกาภิวัตน์เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ก้าวหน้าทันสมัยสื่อสารได้ฉับไวไร้พรมแดน ในการดำเนินชีวิตของเราต้องรู้จักรับสาร โดยใช้วิจารณ์ญาณอย่างรอบคอบลุ่มลึกและการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีประโยชน์ทำให้สามารถเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารที่มีคุณค่าต่อ

การดำรงชีวิต (สมจิตร สุภษร. 2551 : 33) ทุกคนควรฝึกฝนตนเองให้เป็นนักอ่านที่สามารถเป็นที่พึ่งแก่ตนเองและเป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดไตร่ตรองอย่างรอบคอบ ได้มีผู้วิจัยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้ผล เช่น พงษ์ศักดิ์ พางาม (2549 : 55-56) บุกา บุญประชม (2551 : 67-68) สมจิตร สุภษร (2551 : 69) และวรินทร์ จรูญกิจธรรม (2554 : 69)

สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ติดต่อสื่อสารทำความเข้าใจกัน โดยภาษาเขียน โดยใช้วัสดุกระดาษพิมพ์ออกมาพร้อมกันเพื่อแจกจ่ายให้ผู้อ่านสื่อสิ่งพิมพ์อาจออกมา ในรูปต่าง ๆ กัน เช่น หนังสือ นิตยสาร วารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ ใบปลิว แผ่นพับ หนังสือคู่มือ และโปสเตอร์ สื่อสิ่งพิมพ์จึงมีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ (สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ. 2542 : 4) เพราะให้สาระความรู้ทางการศึกษา เศรษฐกิจและการเมือง อันเป็นพื้นฐานพัฒนาตัวบุคคลให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เป็นการเสริมสร้างประชาชนของประเทศให้มีความกล้าหลังอันแสดงถึงความเจริญของประเทศชาติ จึงมีผลต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคม ดังที่ชานะ บูชาสุข (2545 : 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ว่า สื่อสิ่งพิมพ์เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง ได้เรียนตามระดับความสามารถและความสนใจ มีราคาประหยัด เก็บรักษาได้ง่าย มีน้ำหนักเบาและพกพาสะดวก ได้มีผู้วิจัยใช้สื่อสิ่งพิมพ์มาพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ผล เช่น จิราพร ภัทรมูล (2551 : 41) และสมปอง มูลเมือง (2551 : 67)

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงมีแนวคิดที่จะพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยให้สูงขึ้น สร้างเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ด้วยการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขึ้น เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สามารถนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนและการปฏิบัติกิจกรรมในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. เพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียน
3. คำนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าสูงกว่า .50
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากขึ้นไป

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน รู้จักการอ่านอย่างมีวิจารณญาณและสนใจในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง
3. เป็นแนวทางแก่ครู ในการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในสาระการเรียนรู้อื่นต่อไป
4. เป็นแนวทางในการทำการวิจัยผลการใช้แบบฝึกทักษะในการพัฒนาการอ่านด้านอื่น ๆ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - 1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำนวน 15 ห้อง รวมนักเรียน 550 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอ ลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 44 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณ์อย่างมีวิจารณ์ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์อย่างมีวิจารณ์ โดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน อย่างมีวิจารณ์อย่างมีวิจารณ์ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.3 คำนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์อย่างมีวิจารณ์ โดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน อย่างมีวิจารณ์อย่างมีวิจารณ์ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. ระยะเวลาในการวิจัย

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 ใช้เวลา จำนวน 14 ชั่วโมง ทั้งนี้ไม่รวมการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน

4. เนื้อหา

การอ่านอย่างมีวิจารณ์จากสื่อสิ่งพิมพ์ เป็นส่วนหนึ่งของเนื้อหารายวิชา ภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้แก่

4.1 เล่มที่ 1 การอ่านอย่างมีวิจารณ์จาก หนังสือพิมพ์

4.2 เล่มที่ 2 การอ่านอย่างมีวิจารณ์จาก ประกาศและโฆษณา

4.3 เล่มที่ 3 การอ่านอย่างมีวิจารณ์จาก เรื่องสั้น

4.4 เล่มที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณ์จาก บทความ

4.5 เล่มที่ 5 การอ่านอย่างมีวิจารณ์จาก สารคดีประเภทชีวประวัติ

4.6 เล่มที่ 6 การอ่านอย่างมีวิจารณ์จาก บทกวีนิพนธ์

4.7 เล่มที่ 7 การอ่านอย่างมีวิจารณ์จาก คำสอนและปรัชญา

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **แบบฝึกทักษะ** หมายถึง สื่อการเรียนการสอนสำหรับให้นักเรียนฝึกหรือปฏิบัติ ซึ่งเป็นแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยคำชี้แจง คำชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระสำคัญ แบบฝึกทักษะ แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกและแนวคำตอบ มีจำนวน 7 เล่ม

2. **การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ** หมายถึง ความสามารถในการอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์ใคร่ครวญและประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบแล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่าน โดยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

3. **สื่อสิ่งพิมพ์** หมายถึง สิ่งตีพิมพ์ที่ใช้ติดต่อกับสื่อสาร ทำความเข้าใจกัน โดยภาษาเขียนหรือแผ่นกระดาษภาพ สัญลักษณ์ ลวดลาย ตัวอักษร ข้อความ โดยใช้วัสดุกระดาษพิมพ์ออกมาพร้อมกันได้คราวละมาก ๆ สื่อสิ่งพิมพ์ในแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยหนังสือพิมพ์ ประกาศและโฆษณา เรื่องสั้น บทความ สารคดีประเภทชีวประวัติ บทกวีนิพนธ์ คำสอนและปรัชญา

4. **แผนการจัดการเรียนรู้** หมายถึง เอกสารที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อเตรียมเนื้อหา กิจกรรม การวัดและประเมินผลในวิชาภาษาไทย สำหรับใช้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประกอบด้วยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ คำชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

5. **ประสิทธิภาพ** หมายถึง ระดับเกณฑ์ความสามารถของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อและเทคโนโลยีการเรียนการสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างเรียน ทั้ง 7 เล่ม และแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะ แต่ละเล่มรวมกัน

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน** หมายถึง ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนหลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

7. **ดัชนีประสิทธิผล** หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนหลังจากที่ได้ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียนกับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

8. **ความพึงพอใจ** หมายถึง ความชอบ เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

9. **นักเรียน** หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 550 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551
2. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
3. แบบฝึกทักษะ
4. การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
5. สื่อสิ่งพิมพ์
6. แผนการจัดการเรียนรู้
7. ประสิทธิภาพ
8. คณิตประสิทธิผล
9. ความพึงพอใจ
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 10.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 10.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กระทรวงศึกษาธิการ (2552 : 2-4) ได้กำหนดหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ให้สถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีรายละเอียดพอสรุปได้ดังนี้

วิสัยทัศน์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้ ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาได้เต็มตามศักยภาพ

หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มีหลักการที่สำคัญ ดังนี้

1. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติและคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
2. เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
3. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น
4. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้
5. เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
6. เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกกระบบและตามอัธยาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้และประสบการณ์

จุดหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหา การใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต
3. มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัยและรักการออกกำลังกาย
4. มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
5. มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคมและอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุข

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ความสามารถในการสื่อสาร เป็นความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึกและทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ความสามารถในการคิด เป็นความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคมได้อย่างเหมาะสม

3. ความสามารถในการแก้ปัญหา เป็นความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูลสารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา และมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม

4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต เป็นความสามารถในการนำกระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงานและการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การจัดการปัญหาและความขัดแย้งต่าง ๆ อย่างเหมาะสม

5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี เป็นความสามารถในการเลือก และใช้เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคมในด้านการเรียนรู้ การสื่อสารการทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสมและมีคุณธรรม

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ดังนี้

1. รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์
2. ซื่อสัตย์สุจริต
3. มีวินัย
4. ใฝ่เรียนรู้
5. อยู่อย่างพอเพียง
6. มุ่งมั่นในการทำงาน
7. รักความเป็นไทย

8. มีจิตสาธารณะ

นอกจากนี้ สถานศึกษาสามารถกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพิ่มเติมให้สอดคล้องตามบริบทและจุดเน้นของตนเอง

มาตรฐานการเรียนรู้

การพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความสมดุล ต้องคำนึงถึงหลักพัฒนาการทางสมองและพหุปัญญา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้ผู้เรียนเรียนรู้ 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ดังนี้

1. ภาษาไทย
2. คณิตศาสตร์
3. วิทยาศาสตร์
4. สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
5. สุขศึกษาและพลศึกษา
6. ศิลปะ
7. การงานอาชีพและเทคโนโลยี
8. ภาษาต่างประเทศ

สรุปว่า หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้สถานศึกษาได้นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดการเรียนการสอนในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้ เพื่อพัฒนาเด็กและเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณภาพด้านความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้ต้องมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง กระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเป็นแนวทางสำหรับสถานศึกษาสามารถออกแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องตามกรอบของหลักสูตร ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

กำหนดการเรียนรู้ภาษาไทย

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 1-3) กำหนดการเรียนรู้ภาษาไทยดังนี้

1. การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจและการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2. การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์และเขียนเชิงสร้างสรรค์

3. การฟัง การดูและการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการและการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

4. หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศ ในภาษาไทย

5. วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกรักคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิด ความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

สรุปได้ว่า หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย กำหนดการเรียนรู้ภาษาไทย ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม

สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดสาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ดังนี้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 21-59)

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตัวชี้วัด

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะและเหมาะสมกับ เรื่องที่อ่าน

2. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่าน

3. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุก ๆ ด้านอย่างมีเหตุผล

4. คาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านและประเมินค่าเพื่อนำความรู้ ความคิด ไปใช้ ตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

5. วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

6. ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่าง ๆ ภายในเวลาที่กำหนด
7. อ่านเรื่องต่าง ๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกข้อความ และรายงาน
8. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

มาพัฒนาดน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ

9. มีมารยาทในการอ่าน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น ข่าวสารจากสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และ
แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ในชุมชน เช่น บทความ นิทาน เรื่องสั้น นวนิยาย วรรณกรรมพื้นบ้าน วรรณคดี
ในบทเรียน บทโฆษณา สารคดี บันทึกคดี ปาฐกถา พระบรมราโชวาท เทศนา คำบรรยาย คำสอน
บทร้อยกรองร่วมสมัย บทเพลง บทอาเศียรวาท คำขวัญ และมารยาทในการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียน
เรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมี
ประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยใช้ภาษาเรียบเรียงถูกต้อง
มีข้อมูลและสาระสำคัญชัดเจน

2. เขียนเรียงความ

3. เขียนย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาหลากหลาย

4. ผลงานเขียนของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ

5. ประเมินงานเขียนของผู้อื่นแล้วนำมาพัฒนางานเขียนตนเอง

6. เขียนรายงานการศึกษาค้นคว้าเรื่องที่สนใจตามหลักการเขียนเชิงวิชาการ และใช้ข้อมูล

สารสนเทศอ้างอิงอย่างถูกต้อง

7. บันทึกการศึกษาค้นคว้าเพื่อนำไปพัฒนางานเองอย่างสม่ำเสมอ

8. มีมารยาทในการเขียน

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. การเขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ เช่น อธิบาย บรรยาย พรรณนา แสดงทรรศนะ
โต้แย้ง โน้มน้าว เชิญชวน ประกาศ จดหมายกิจธุระ โครงการและรายงานการดำเนินโครงการ

รายงานการประชุม และการกรอกแบบรายการต่าง ๆ

2. การเขียนเรียงความ การเขียนย่อความจากสื่อต่าง ๆ เช่น กวีนิพนธ์ และวรรณคดี เรื่องสั้น สารคดี นวนิยาย บทความทางวิชาการและวรรณกรรมพื้นบ้าน

3. การเขียนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สารคดี บันทึกคดี

4. การประเมินคุณค่างานเขียนในด้านต่าง ๆ เช่น แนวคิดของผู้เขียน การใช้ถ้อยคำ

การเรียบเรียง สำนวนโวหาร กลวิธีในการเขียน

5. การเขียนรายงานเชิงวิชาการ การเขียนอ้างอิงข้อมูลสารสนเทศ

6. การเขียนบันทึกความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและมารยาทในการเขียน
สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกลงในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์
ตัวชี้วัด

1. สรุปแนวคิดและแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ฟังและดู

2. วิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษา และความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีเหตุผล

3. ประเมินเรื่องที่ฟังและดู แล้วกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

4. มีวิจารณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู

5. พูดในโอกาสต่าง ๆ พูดแสดงทรรศนะโต้แย้ง โน้มน้ำใจ และเสนอแนวคิดใหม่ด้วย

ภาษาถูกต้องเหมาะสม

6. มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. การพูดสรุปแนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู

2. การวิเคราะห์แนวคิด การใช้ภาษาและความน่าเชื่อถือจากเรื่องที่ฟังและดู

3. การเลือกเรื่องที่ฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ

4. การประเมินเรื่องที่ฟังและดูเพื่อกำหนดแนวทางนำไปประยุกต์ใช้

5. การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพูดต่อที่ประชุมชน การพูดอภิปราย การพูดแสดง

ทรรศนะ และการพูดโน้มน้ำใจ มารยาทในการฟัง การดู และการพูด

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษา และพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตัวชี้วัด

1. อธิบายธรรมชาติของภาษา พลังของภาษาและลักษณะของภาษา
 2. ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคตรงตามวัตถุประสงค์
 3. ใช้ภาษาเหมาะสมแก่โอกาสกาลเทศะ และบุคคล รวมทั้งคำราชาศัพท์อย่างเหมาะสม
 4. แต่งบทร้อยกรอง
 5. วิเคราะห์อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
 6. อธิบายและวิเคราะห์หลักการสร้างคำในภาษาไทย
 7. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. ธรรมชาติของภาษา พลังของภาษา ลักษณะของภาษา ได้แก่ เรื่องเสียงในภาษา

ส่วนประกอบของภาษา องค์ประกอบของพยางค์และคำ

2. การใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยค ได้แก่ เรื่องคำและสำนวน การร้อยเรียงประโยค การเพิ่มคำ การใช้คำ การเขียนสะกดคำ
 3. ระดับของภาษา คำราชาศัพท์
 4. กาพย์ โคลง ร่าย และฉันท์
 5. อิทธิพลของภาษาต่างประเทศและภาษาถิ่น
 6. หลักการสร้างคำในภาษาไทย
 7. การประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์
- สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารย์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
 อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตัวชี้วัด

1. วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์เบื้องต้น
2. วิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีเชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และ
 วิถีชีวิตของสังคมในอดีต
3. วิเคราะห์และประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ของวรรณคดีและวรรณกรรมในฐานะ
 ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ
4. สังเคราะห์ข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง
5. รวบรวมวรรณกรรมพื้นบ้านและอธิบายภูมิปัญญาทางภาษา
6. ท่องจำและบอกคุณค่าบทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตาม

ความสนใจและนำไปใช้อย่างอิง

สาระการเรียนรู้แกนกลาง

1. หลักการวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมเบื้องต้น ได้แก่ จุดมุ่งหมาย การแต่งวรรณคดีและวรรณกรรม การพิจารณารูปแบบของวรรณคดีและวรรณกรรม การพิจารณาเนื้อหาและกลวิธีในวรรณคดีและวรรณกรรม การวิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรม

2. การวิเคราะห์ลักษณะเด่นของวรรณคดีและวรรณกรรมเกี่ยวกับเหตุการณ์ ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิตของสังคมในอดีต ด้านวรรณศิลป์

3. การวิเคราะห์และประเมินคุณค่าวรรณคดีและวรรณกรรม ด้านวรรณศิลป์ ด้านสังคม และวัฒนธรรม

4. การสังเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม

5. วรรณกรรมพื้นบ้านที่แสดงถึง ภาษากับวัฒนธรรม ภาษาถิ่น

6. บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า ได้แก่ บทอาขยานที่กำหนด บทร้อยกรองตามความสนใจ

สรุปได้ว่า จากการศึกษาสาระสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 พบว่า ได้กำหนดตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง นำไปใช้เป็นกรอบและทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถใช้ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดูและการพูด เพื่อการสื่อสาร ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อนักเรียนเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนสามารถ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 21-59)

1. อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้องและเข้าใจ ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้ วิเคราะห์วิจารณ์เรื่องที่อ่าน แสดงความคิดเห็นโต้แย้งและเสนอความคิดใหม่จากการอ่านอย่างมีเหตุผล คาคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน เขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และเขียนรายงานจากสิ่งที่อ่าน สังเคราะห์ ประเมินค่า และนำความรู้ความคิดจากการอ่านมาพัฒนาตน พัฒนาการเรียน และพัฒนาความรู้ทางอาชีพ และนำความรู้ความคิดไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน

2. เขียนสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ โดยใช้ภาษาได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ย่อความจากสื่อที่มีรูปแบบและเนื้อหาที่หลากหลาย เรียงความแสดงแนวคิดเชิงสร้างสรรค์โดยใช้โวหารต่าง ๆ เขียนบันทึก รายงานการศึกษาค้นคว้าตามหลักการเขียนทางวิชาการ ใช้ข้อมูลสารสนเทศ

ในการอ้างอิง ผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี รวมทั้งประเมินงานเขียนของผู้อื่นและนำมาพัฒนางานเขียนของตนเอง

3. ตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู มีวิจรรณญาณในการเลือกเรื่องที่ฟังและดู วิเคราะห์วัตถุประสงค์ แนวคิด การใช้ภาษา ความน่าเชื่อถือของเรื่องที่ฟังและดู ประเมินสิ่งที่ฟังและดูแล้วนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต มีทักษะการพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ โดยใช้ภาษาที่ถูกต้อง พูดแสดงทรรศนะ ได้แย้ง โน้มน้าว และเสนอแนวคิดใหม่อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด

4. เข้าใจธรรมชาติของภาษา อิทธิพลของภาษา และลักษณะของภาษาไทย ใช้คำและกลุ่มคำสร้างประโยคได้ตรงตามวัตถุประสงค์ แต่งคำประพันธ์ประเภท กาพย์ โคลง ร่ายและฉันท์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับกาลเทศะและใช้คำราชาศัพท์และคำสุภาพได้อย่างถูกต้อง วิเคราะห์หลักการ สร้างคำในภาษาไทย อิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทยและภาษาถิ่น วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

5. วิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมตามหลักการวิจารณ์วรรณคดีเบื้องต้น รู้และเข้าใจลักษณะเด่นของวรรณคดี ภูมิปัญญาทางภาษาและวรรณกรรมพื้นบ้าน เชื่อมโยงกับการเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์และวิถีไทย ประเมินคุณค่าด้านวรรณศิลป์ และนำข้อคิดจากวรรณคดีและวรรณกรรม ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

สรุปได้ว่า คุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 แล้ว นักเรียนต้องมีทักษะทางภาษาในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สามารถ วิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินค่า แสดงความคิดเห็นและนำเสนอได้อย่างถูกต้องเหมาะสม สามารถนำความรู้ ความคิดมาพัฒนาคน พัฒนาการเรียนและนำความรู้ ความคิด ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตจริงได้

แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนการสอนประเภทหนึ่งที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

มีผู้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้หลายท่าน ดังนี้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 641) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึงแบบตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นเองให้นักเรียนฝึกตอบ

คำรณ ล้อมในเมือง (2547 : 1) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า หมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่ใช้ฝึกทักษะให้กับผู้เรียน หลังจากเรียนจบเนื้อหาในช่วงหนึ่ง ๆ เพื่อฝึกฝนให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ รวมทั้งเกิดความชำนาญในเรื่องนั้น ๆ อย่างกว้างขวางมากขึ้น

แสงอรุณ สุขเกษม (2549 : 33) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะว่า เป็นสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ฝึกทักษะของผู้เรียนให้บรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ตามเนื้อหาของแต่ละวิชา และสอดคล้องกับลักษณะของผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง เสริมสร้างความรู้ ประสบการณ์ในการเรียนก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น

จากความหมายของแบบฝึกทักษะที่มีนักการศึกษา ได้ให้ความหมายไว้ดังกล่าว พอสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการเรียนการสอนสำหรับให้นักเรียนฝึกหรือปฏิบัติ ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้และทักษะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ

ในการเรียนการสอนภาษาไทย ผู้เรียนจะต้องได้รับผลสำเร็จในการเรียน ถ้าผู้สอนไม่เข้าใจจิตวิทยาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียน ดังนั้น ผู้สอนต้องเข้าใจจิตวิทยาเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังที่อาร์ พันธ์มณี (2541 : 42-43) ได้สรุปหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. กฎการฝึกของ Thorndike หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง ซึ่งกฎนี้เป็นการเน้นความมั่นคง แน่นแฟ้นของสิ่งที่เรียน ความรู้คงทนถาวร ซึ่งแยกเป็น 2 กฎย่อย คือ

1.1 กฎแห่งการใช้ (Law of Used) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วมีการกระทำหรือนำสิ่งที่เรียนรู้นั้น ไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้คงทนถาวร

1.2 กฎแห่งการไม่ใช้ (Law of Disused) เมื่อเกิดความเข้าใจหรือเรียนรู้แล้วไม่ได้ทำบ่อย ๆ หรือไม่ได้ใช้เลย ย่อมทำให้ค่อย ๆ ลมเลือนไปในที่สุดหรือเกิดการลืมจนไม่เรียนรู้เลย

2. กฎแห่งผลที่พอใจของ Thorndike หมายถึง การที่ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อไปอีก ถ้าได้รับผลเป็นที่พึงพอใจก็จะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ ทำให้อยากเรียนรู้ต่อไปอีก แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจก็จะไม่ยอมการเรียนรู้ หรือเป็นผลเสียต่อการเรียนรู้ อาจทำให้ผู้กระทำเลิกทำสิ่งนั้นได้ การนำกฎแห่งผลที่พอใจมาใช้ ครูควรส่งเสริมให้เกิดความพอใจจากการฝึกด้วย การรู้จักผู้เรียนอย่างแท้จริงว่าใครมีความสามารถ ความสนใจ ฯลฯ เพียงใดแค่ไหนแล้วพยายามจัดการเรียนการสอน รวมทั้งมอบหมายงานที่มีความยากง่ายเหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสร้างความรู้สึกลึกและสามารถทำได้สำเร็จในงานที่ตนได้รับมอบหมาย ก็จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะฝึกมากขึ้น

พ่องศรี สุริยะป้อ (2545 : 16) ได้สรุปหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะนอกจากการใช้ภาษาของเด็กที่แตกต่างกันแล้ว สภาพแวดล้อมของเด็กก็มีส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนภาษาเพราะเด็กบางคนเคิบ โคม่าในกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำรงชีวิตประจำวัน

2. การเรียนรู้โดยการฝึกฝน การฝึกหัดบ่อย ๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลเร็วขึ้น วิชาภาษาไทยเป็นวิชาทักษะ การฝึกฝนบ่อย ๆ จะทำให้เกิดความแม่นยำในเนื้อหาดีขึ้น

3. การเรียนรู้โดยการลงมือกระทำด้วยตนเอง การได้ทำกิจกรรมเองจะเกิดการเรียนรู้ เพราะมีประสบการณ์ตรง

4. กฎแห่งผล ผลแห่งปฏิภริยาตอบสนองใดเป็นที่พอใจ บุคคลย่อมกระทำการกรรมนั้นซ้ำอีกแต่ผลของปฏิภริยาใดที่ไม่เป็นที่พอใจ บุคคลย่อมจะหลีกเลี่ยง ไม่กระทำปฏิภริยานั้นอีก

5. กฎแห่งการนำไปใช้ การเรียนรู้จะเกิดผลดีเมื่อนำความรู้นั้น ไปใช้ ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนบ่อย ๆ เพราะเมื่อได้ฝึกฝนบ่อย ๆ จะเกิดความคล่องแคล่วขึ้น

6. กฎแห่งแรงจูงใจ การสอนที่จะให้ได้ผลดีต้องอาศัยแรงจูงใจเป็นสิ่งที่สำคัญ เช่น มีโอกาสร่วมกิจกรรม ทราบผลสำเร็จในการเรียนรู้ ผลงานมีโอกาสได้รับการเผยแพร่ เป็นต้น

7. การเสริมกำลังใจ การเสริมกำลังใจเป็นการให้นักเรียนเกิดความภูมิใจว่าคนทำอะไรถูกต้องเหมาะสมแล้วได้รับคำชมเชย การเสริมกำลังใจทำได้โดยการพูดคุยยกย่องชมเชย การให้รางวัล ทิศนา แคมมณี (2547 : 51-52) ได้กล่าวถึงหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. กฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ

2. กฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจ จะทำให้การเรียนรู้มั่นคงถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจลืมได้

3. กฎแห่งการใช้ (Law of Use and Disuse) การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้อาจมีการลืมเกิดขึ้นได้

4. กฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะทำซ้ำไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะทำ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

สรุปได้ว่า หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องอาศัยหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ คำนึงถึงการฝึกตามลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

สอดคล้องกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน การสร้างแบบฝึกทักษะต้องให้เหมาะกับวัย ความต้องการของผู้เรียนจึงจะทำให้การเรียนรู้มีสัมฤทธิ์ผล

ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ

ก่อนจะสร้างแบบฝึกทักษะครูจะต้องศึกษาขั้นตอนการสร้างเพื่อให้ได้แบบฝึกทักษะ มีคุณภาพ ดังที่ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 146-147) กล่าวถึง ขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ดังนี้

1. สำรวจปัญหาและความต้องการ เมื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปแล้ว ครูผู้สอน ย่อมทราบดีว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ รวบรวมปัญหาและความต้องการในการแก้ไขปัญหาหรือ ความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนในแต่ละจุดประสงค์

2. กำหนดจุดประสงค์ในการสร้างแบบฝึกให้ชัดเจน เพื่อตอบคำถามว่าสร้างแบบฝึกเพื่ออะไร ต้องการให้นักเรียนเป็นอย่างไร

3. ศึกษาจิตวิทยาการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละชั้นว่าเด็กแต่ละวัยมีความสนใจเรื่องอะไร

4. กำหนดกรอบการสร้างแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยเรื่องใดบ้าง แต่ละเรื่องควรมี

ลักษณะอย่างไร แล้วลงมือเขียนแบบฝึกแต่ละชุด

5. นำแบบฝึกไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้อง ความตรงตามเนื้อหา หรือนำไปทดลอง ใช้นักเรียนเพื่อรวบรวมข้อมูลและปรับปรุงแก้ไข

6. จัดพิมพ์หรืออัดสำเนาแบบฝึกเพื่อนำไปใช้นักเรียน

วรรณ แก้วเพชร (2546 : 87) ได้กล่าวถึงขั้นตอนในการทำแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. มีความมุ่งหมายในการจัดแน่นอน

2. ต้องจัดจากง่ายไปหายากและต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

3. ต้องจัดหลังจากสอนบทเรียนหรือเนื้อหานั้น ๆ แล้ว

4. ต้องจัดทำแบบฝึกไว้ล่วงหน้า โดยทำไว้เป็นรายเนื้อหาหรือเป็นบท ๆ ตามบทเรียน

พร้อมทำเฉลยไว้

นอกจากนี้ สุคนธ์ สินธพานนท์ (2552 : 92) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสร้างแบบฝึกทักษะ ไว้ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร หลักการ จุดหมายของหลักสูตร

2. วิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ เพื่อวิเคราะห์

เนื้อหา จุดประสงค์ในแต่ละแบบฝึกทักษะ

3. จัดทำโครงสร้างและแบบฝึกทักษะแต่ละชุด

4. ออกแบบแบบฝึกทักษะในแต่ละชุดให้มีรูปแบบที่หลากหลายและน่าสนใจ

5. ลงมือสร้างแบบฝึกแต่ละชุด รวมทั้งออกข้อสอบก่อนและหลังเรียนให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้

6. นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ
7. นำแบบฝึกทักษะไปใช้ บันทึกผลแล้วปรับปรุงแก้ไขส่วนที่บกพร่อง
8. ปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ
9. นำไปใช้จริง และเผยแพร่ต่อไป

สรุปได้ว่า ขั้นตอนในการสร้างแบบฝึกทักษะต้องวิเคราะห์ ศึกษาปัญหา ความต้องการ เนื้อหา จุดประสงค์ จัดทำโครงสร้าง ลงมือสร้างแบบฝึก นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ นำแบบฝึกทักษะไปใช้ ปรับปรุงแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพ นำไปใช้จริง และเผยแพร่ต่อไป

ลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี

การที่จะทำได้แบบฝึกทักษะที่ดีนั้น จะต้องทราบแนวทางหรือลักษณะของแบบฝึกว่า ควรประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง จากการศึกษาในเรื่องนี้มีผู้กล่าวถึงแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 145) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรประกอบด้วย

1. เกี่ยวข้องกับเรื่องที่เรียนมาแล้ว
2. เหมาะสมกับระดับวัย หรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาที่เหมาะสม
5. มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
6. ควรมีข้อเสนอแนะในการใช้
7. มีให้เลือกทั้งแบบตอบอย่างจำกัดและตอบอย่างเสรี
8. ถ้าเป็นแบบฝึกที่ต้องการให้ผู้ศึกษาทำด้วยตนเอง แบบฝึกนั้นควรมีหลายรูปแบบ

และให้ความหมายแก่ผู้ฝึกทำด้วย

9. ควรใช้จำนวนภาษาง่าย ๆ ฝึกให้คิด ได้เร็วและสนุก
10. ปลุกความสนใจและใช้หลักจิตวิทยา

พัชรา พรหมณี (2549 : 59) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ควรมีลักษณะดังนี้

1. มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
2. มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของนักเรียน
3. มีคำชี้แจงสั้น ๆ อธิบายชัดเจน ทำให้นักเรียนเข้าใจวิธีทำได้ง่าย
4. ใช้เวลาเหมาะสม คือ ไม่ใช่เวลาน้อยหรือมากจนเกินไป

5. แบบฝึกทักษะควรเป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ
 6. ลักษณะของแบบฝึกควรมีหลากหลายรูปแบบ
 7. ควรฝึกให้นักเรียนสามารถนำสิ่งที่เรียน ไปใช้แล้วในชีวิตประจำวัน
 8. แบบฝึกทักษะควรมีลักษณะที่นักเรียนสามารถเรียนด้วยตนเองได้
- ถวัลย์ มาศจรัส (2550 : 21) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกทักษะที่ดี ประกอบด้วย

ดังต่อไปนี้

1. จุดประสงค์ที่จะให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ชัดเจน
2. สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะและกระบวนการเรียนรู้ตามสามารถการเรียนรู้
3. เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา ใช้ภาษาเหมาะสม
4. มีคำอธิบายและคำสั่งชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติ
5. สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอด และหลักการ

สำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

6. เป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้ สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่าง

บุคคล

7. มีคำถามและกิจกรรมท้าทาย ส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา
8. มีกลยุทธ์การนำเสนอ และการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจ ปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูล

ย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียน ได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ ว่าแบบฝึกทักษะที่ดีต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลาย ๆ ด้าน เช่น สนองต่อความสนใจและสภาพปัญหาของผู้เรียน เนื้อหาถูกต้องตามหลักวิชา มีคำชี้แจงสั้น ๆ มีตัวอย่างก่อนทำแบบฝึก ตรงตามเนื้อหา ความยากง่ายและรูปแบบเหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถของผู้เรียน มีกิจกรรมหลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการคิด สามารถพัฒนาทักษะอื่นควบคู่ไปด้วย นอกเหนือจากทักษะหลักที่ต้องการฝึก ยังเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง

ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540 : 147) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกเสริมทักษะ ดังต่อไปนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะภาษาให้ดีขึ้น แต่ทั้งนี้จะต้องอาศัยการส่งเสริมและความเอาใจใส่จาก

ครูผู้สอนด้วย

3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะการที่ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับความสามารถของเขาจะช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จ

4. แบบฝึกช่วยเสริมทักษะคงทน

5. การให้นักเรียนทำแบบฝึก ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือจุดบกพร่องของนักเรียนได้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ครูดำเนินการปรับปรุงแก้ไขปัญหานั้น ๆ ได้ทันที่

6. แบบฝึกที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้ว จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลาในการที่จะเตรียมการสร้างแบบฝึก นักเรียนก็ไม่ต้องเสียเวลาในการคัดลอกแบบฝึก ทำให้มีเวลาและโอกาสได้ฝึกฝนมากขึ้น

นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ (2546 : 13) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะทางภาษา โดยเฉพาะการอ่านการเขียน ได้เป็นอย่างดี แบบฝึกทักษะเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มที่และเพิ่มความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีว่าแบบฝึกทักษะเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาทักษะภาษาไทย โดยเฉพาะ

จรงจิต วงศ์คำ (2553 : 27) กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ ดังนี้

1. เป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน
2. ช่วยเสริมทักษะในการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น
3. ช่วยในเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะมากขึ้น
5. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดอ่อนหรือจุดบกพร่องของผู้เรียน ได้ชัดเจน
6. ช่วยให้ครูได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขต่าง ๆ ได้ทันที่
7. ถ้าแบบฝึกทักษะมีการจัดทำเป็นรูปเล่ม จะช่วยให้ครูประหยัดแรงงานและเวลา
8. ช่วยให้ผู้เรียนมีเวลาและ โอกาสในการฝึกฝนทักษะมากขึ้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการสอนที่ช่วยให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูและนักเรียนประสบผลสำเร็จมากขึ้น ทำให้นักเรียนสนใจในการเรียนและมีความรู้เพิ่มขึ้นเนื่องจากครูได้จัดทำแบบฝึกทักษะ ที่น่าสนใจทั้งวิธีการและรูปแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลาย

จากหลักการสร้างแบบฝึกทักษะดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพนั้น ครูผู้สร้างแบบฝึกทักษะต้องศึกษาองค์ประกอบ ลักษณะของแบบฝึกทักษะ และคำนึงถึงรูปแบบที่จะนำไปใช้ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาและผู้เรียน และก่อนนำแบบฝึกทักษะไปใช้ต้องหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ปรับปรุงจนได้แบบฝึกทักษะที่ดีตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

การอ่านหนังสือมีหลายระดับ เช่น อ่านออก อ่านคล่อง อ่านได้ อ่านเข้าใจเรื่อง อ่านเป็น ถือว่าการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็นยอดของการอ่านทั้งปวง ต้องอาศัยพื้นฐานหลายประการ เช่น การเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน อ่านแล้วแยกแยะและตีความ หรือวินิจฉัยสาร ได้

ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

มีผู้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้หลายท่าน ดังนี้

ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ และคณะ (2542 : 234) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า หมายถึง การอ่านที่จะต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ ไตร่ตรองและประเมินได้ว่า ข้อความหรือเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบและสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจากความคิดเห็นของผู้เขียนเสนอแก่ผู้อ่าน รวมทั้งประเมินได้ว่า ผู้เขียนสื่อสารได้ตามที่ต้องการหรือไม่

รัศมี แสนดี (2544 : 11) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง การอ่านที่ต้องใช้ปัญญาและเหตุผลในการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้อย่างถูกต้อง สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้

กรมวิชาการ (2546 : 227) ได้ให้ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า หมายถึง อ่านแล้วสามารถวิเคราะห์ความสำคัญ ความสัมพันธ์ของประเด็นต่าง ๆ ในข้อความหรือเรื่องที่อ่าน แล้วแสดงความคิดเห็น สนับสนุน คัดค้านข้อความหรือเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล

วิริยา วิริยรัมย์กะ (2549 : 32) ได้กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง การอ่านอย่างพินิจพิเคราะห์ โดยผู้อ่านสามารถจับใจความสำคัญ ตีความ ใช้สติปัญญาคิดหาเหตุผลและนำความรู้ตลอดจนประสบการณ์ของตนไปไตร่ตรอง วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็นจากสิ่งที่อ่าน โดยละเอียด เพื่อนำไปสู่การตัดสินใจหรือประเมินค่าสิ่งที่อ่านได้

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ หมายถึง การอ่านอย่างพินิจวิเคราะห์ ไตร่ตรอง และประเมินว่าเรื่องที่อ่านนั้นสิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบ แล้ววิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น โดยละเอียด สามารถทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ได้อย่างถูกต้อง เพื่อนำไปสู่การประเมินค่าเรื่องที่อ่านได้ และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้

ความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

มีผู้ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ไว้ดังนี้

จรรยา บุญปลั่ง (2542 : 57) กล่าวสรุปว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีความสำคัญในการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และจัดการกับข้อมูลข่าวสารที่ได้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทั้งตนเองและสังคมโดยรวม

ขวัญฤดี อัครวาทิชัย และคณะ (2547 : 73) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณว่า สังคมโลกาภิวัตน์เป็นยุคข้อมูลข่าวสารที่ก้าวหน้าทันสมัยสื่อสารได้ฉับไวไร้
 พรหมแดน ในการดำเนินชีวิตของเราต้องรู้จักรับสาร โดยใช้วิจารณ์ญาณอย่างรอบคอบลุ่มลึกหรือ
 ให้แนวทางที่เป็นประ โยชน์ ทุกคนควรฝึกฝนตนเองให้เป็นนักอ่านที่สามารถเป็นที่พึ่งแก่ตนเอง
 และเป็นประ โยชน์แก่ผู้อื่นได้

ปัทมา วิญญูกุล (2551 : 21) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า
 เป็นการอ่านที่พัฒนาความคิดทำให้ผู้อ่านรู้จักพิจารณาวิเคราะห์ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น ประเมินค่า
 ตัดสินข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ ได้ว่าสิ่งใดผิด สิ่งใดถูก สิ่งใดควรเชื่อ สิ่งใดไม่ควรเชื่อ โดยใช้เหตุผล
 ประกอบการตัดสินใจทุกครั้งและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณมีความสำคัญคือการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
 เป็นการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ และจัดการกับข้อมูลข่าวสารที่ได้อ่านอย่างมีประสิทธิภาพ
 เพื่อให้เกิดประ โยชน์สูงสุดทั้งตนเอง สังคม โดยรวมและสามารถนำความรู้ที่ได้รับมาประยุกต์ใช้ใน
 ชีวิตได้

หลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

หลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ มีผู้กล่าวไว้ ดังนี้

นฤมล สสวนพันธ์ (2548 : 19) ได้กล่าวถึงหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณว่า
 เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิดพิจารณาข้อความที่อ่านอย่างรอบคอบ สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยและ
 ประเมินค่าจุดมุ่งหมาย การนำเสนอเรื่องแนวคิด ตลอดจนสามารถแยกข้อเท็จจริงออกจาก
 ความคิดเห็นได้

บุภา บุญประชม (2551 : 23) กล่าวถึงหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณเป็น
 การอ่านอย่างไตร่ตรองสิ่งที่อ่าน สรุปประเด็นสำคัญ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อคิดเห็นจากเรื่องราวที่
 อ่านและวินิจฉัยเรื่องราว ประเมินค่าสิ่งที่อ่านอย่างมีเหตุผล

สมจิตร ศุภนร (2551 : 34) ได้เสนอหลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ดังนี้

1. ต้องอ่านหนังสือนั้น ๆ อย่างทะลุปรุโปร่ง
2. ติดตามความคิดของผู้เขียน
3. ตั้งคำถามเกี่ยวกับความคิดของผู้เขียน
4. ตรวจสอบประเด็นที่ผู้เขียนนำเสนอความคิดและวิธีคิด
5. ค้นหาประเด็นขัดแย้งและเหตุผล
6. วิเคราะห์ประ โยชน์และคุณค่าที่ได้จากการอ่าน

สรุปได้ว่า หลักการของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นการอ่านที่ต้องใช้ความคิด พิจารณาข้อความที่อ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน รอบคอบ สามารถวิเคราะห์ วิจัยและประเมินค่าว่า อะไรคือข้อเท็จจริง อะไรคือข้อคิดเห็น

ลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีกระบวนการที่เกิดขึ้นเป็นลำดับขั้น เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ดังเช่น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2542 : 154-172) ได้นำลำดับขั้นของ บลูม (Bloom) มาประยุกต์ใช้ โดยแบ่งระดับขั้นในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ 6 ขั้นดังนี้

1. ระดับขั้นรับรู้ สามารถจำความหมายของคำยาก ประโยค ข้อความ เนื้อเรื่อง บอกเหตุการณ์สำคัญได้ถูกต้อง
 2. ระดับขั้นเข้าใจ สามารถบอกลำดับเหตุการณ์ได้ ช่อเรื่องได้ เล่าเรื่องด้วยคำพูดของตัวเอง บอกมโนทัศน์ได้
 3. ระดับขั้นประยุกต์ใช้ สามารถนำเหตุการณ์หรือประโยชน์ที่ได้จากการอ่านไปใช้แก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้
 4. ระดับขั้นวิเคราะห์ สามารถแยกองค์ประกอบย่อยของแนวคิดที่ได้จากการอ่าน รู้จักแยกความหมายของคำที่มีความหมายหลายอย่างและบอกได้ว่าองค์ประกอบใดมีความสัมพันธ์กันหรือไม่เกี่ยวข้องกันเลย
 5. ระดับขั้นสังเคราะห์ สามารถสรุปแนวคิดของเรื่อง ค้นหาลักษณะ โครงสร้างเรื่องที่คล้ายคลึงกับเรื่องที่เคยอ่าน นำเรื่องที่อ่านไปเปรียบเทียบกับสถานการณ์อื่น ๆ เช่น ตำนวน สุภาษิต คติหรืออุดมการณ์ที่เกี่ยวข้อง และสามารถสรุปแนวคิดที่เหมือนกันและต่างกันได้ด้วย
 6. ระดับขั้นประเมินค่า เป็นขั้นสูงสุดของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ผู้อ่านต้องรู้จักตัดสินเรื่องที่อ่านว่า อะไรคือส่วนที่เป็นจริง และอะไรคือส่วนที่เป็นเท็จ พิจารณาและค้นหาคุณค่าที่ปรากฏในเรื่อง เช่น ความรัก ความกตัญญู ความซาบซึ้ง รวมทั้งความเป็นเหตุเป็นผล รู้จักสังเกตการใช้ถ้อยคำ การบรรยาย ที่ทำให้เกิดภาพพจน์ ตลอดจนความประทับใจอื่น ๆ ที่ได้จากการอ่านเรื่อง ประพนธ์ เรื่องณรงค์ และคณะ (2545 : 9) สรุปลำดับขั้นของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ดังนี้
1. ทำความเข้าใจ
 2. จับประเด็นสาระสำคัญว่าคืออะไร
 3. วิเคราะห์ แยกแยะว่าอะไรจริง ไม่จริง หรืออะไรมีเหตุมีผล อะไร ไม่มีเหตุมีผล
 4. ประเมินค่าโดยการตั้งคำถามหรือวิพากษ์วิจารณ์ในใจและวินิจฉัยตัดสินว่า มีค่าควรเชื่อหรือไม่อย่างไร ควรรับเอาส่วนใด ด้านใดไปปฏิบัติ

จากการศึกษาขั้นตอนของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สรุปได้ว่า การอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณมีขั้นตอนเริ่มจากการรับรู้ ทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านแล้วนำมาวิเคราะห์ สังเคราะห์
 ประเมินค่าและนำประ โยชน์หรือแนวคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้

ประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

สมันดา วีรกุล (2547 : 25) สรุปไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประ โยชน์ คือ
 ช่วยทำให้ผู้อ่านมีความรู้มีความคิดอย่างรอบคอบ สามารถวินิจฉัยปัญหาต่าง ๆ ได้อย่าง
 สมเหตุสมผลและสามารถนำประ โยชน์ที่ได้จากการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ไปประยุกต์ใช้แก้ปัญหา
 ในชีวิตประจำวัน ได้ดียิ่งขึ้น

วิริยา วิริยารัมภะ (2549 : 37) สรุปไว้ว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประ โยชน์ คือ
 ทำให้ผู้อ่านเกิดปัญญา มีเหตุผล ได้ข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องและมีประ โยชน์ เนื่องจากได้ใช้ความคิด
 พิจารณาไตร่ตรองอย่างรอบคอบแล้ว ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้ มีความคิดอย่างรอบคอบ วินิจฉัย
 ปัญหาต่าง ๆ ได้ สามารถนำประ โยชน์หรือแนวคิดจากเรื่องที่อ่าน ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ได้

สมจิตร ศุภษร (2551 : 33) สรุปประ โยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณไว้ว่า
 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีประ โยชน์ในการใช้ชีวิตในยุคปัจจุบันซึ่งมีความก้าวหน้าในด้าน
 เทคโนโลยี วิทยาการ และสารสนเทศที่ทันสมัย ไม่ตกเป็นทาสของข้อมูลข่าวสารที่ขาดความน่าเชื่อถือ
 ซึ่งมีมากในปัจจุบัน การใช้วิจารณญาณในการอ่านทำให้สามารถเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารที่เป็น
 ประ โยชน์ มีคุณค่าต่อการดำรงชีวิตได้

สรุปได้ว่า ประ โยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณคือทำให้ผู้อ่าน ได้ความรู้ที่ถูกต้อง
 รู้จักคิดและตัดสินใจอย่างมีเหตุผล สามารถเลือกบริโภคข้อมูลข่าวสารที่เป็นประ โยชน์ มีคุณค่าต่อ
 การดำรงชีวิตได้

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยให้ความสำคัญในการศึกษาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กล่าวคือ
 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ เป็นการกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ ฉะนั้น
 ขั้นตอนในการฝึกการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของผู้เรียนจากแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ลำดับขั้นการอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ ของประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ (2545 : 9) คือทำความเข้าใจ จับประเด็นสำคัญว่า
 คืออะไร วิเคราะห์ว่าอะไรจริง ไม่จริง ประเมินค่าโดยการตั้งคำถามและวินิจฉัยว่า มีค่าควรเชื่อหรือไม่

สื่อสิ่งพิมพ์

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น สื่อสิ่งพิมพ์เป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีการรายงานเหตุการณ์
 หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในการพิจารณาค่าของสื่อสิ่งพิมพ์ให้ต้องแท้

ผู้อ่านมีความจำเป็นอย่างยั้งที่ต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์เพื่อจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อที่นำเสนอทางสื่อสิ่งพิมพ์

ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์

มีผู้ให้ความหมายของสื่อสิ่งพิมพ์ไว้ดังนี้

สุรสิทธิ์ วิทยารัฐ (2542 : 3) กล่าวว่า ในทางบรรณารักษศาสตร์ คำว่า “ สื่อสิ่งพิมพ์ ” หมายถึง วัสดุพิมพ์ (Printed Materials) ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่รวบรวมเป็นเล่มจากการตีพิมพ์จากเครื่องพิมพ์ เป็นวัสดุเพื่อการอ่านและการศึกษาค้นคว้าต่าง ๆ ที่ห้องสมุดได้รวบรวม จัดหาจัดเก็บเพื่อให้บริการในห้องสมุด เป็นวัสดุที่พิมพ์ด้วยกระดาษ มีรูปลักษณะต่าง ๆ กัน ได้แก่ หนังสือ (Books) วารสาร (Journals หรือ Periodicals) หรือนิตยสาร (Magazines) หนังสือพิมพ์ (Newspapers) จุลสารหรือ อนุสาร (Booklets หรือ Templates) และกฤตภาค (Clippings)

พจน์ี มานะวานิชเจริญ (2546 : 102) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง สิ่งตีพิมพ์ทุกประเภทนับตั้งแต่ที่เป็นตำรา วารสาร นิตยสาร หนังสือพิมพ์ ไปจนถึงแผ่นปลิวต่าง ๆ สิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ใช้ในการสื่อความหมายที่สำคัญยิ่งประการหนึ่ง มีส่วนสำคัญเป็นอย่างมากในการให้ความรู้แก่มวลชนได้อย่างกว้างขวาง สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้เป็นจำนวนมากและเข้าถึงได้ในสถานที่และเวลาที่ต้องการ สิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ให้ความรู้ ความคิด และประสบการณ์ใหม่ ๆ ตลอดจนการให้ความบันเทิง

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 1120) กล่าวว่า สื่อ หมายถึง ติดต่อให้ถึงกัน ผู้หรือสิ่งที่ติดต่อให้ถึงกันหรือชักนำให้รู้จักกัน ส่วน คำว่า “ สิ่งพิมพ์ ” หมายถึง สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุใด ๆ ที่พิมพ์ขึ้นรวมทั้งบทเพลง แผนที่ แผนที่ แผนที่ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบประกาศ แผ่นเสียง หรือสิ่งอื่นใด อันมีลักษณะเช่นเดียวกัน

สมปอง มูลเมือง (2551 : 15) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง สื่อกลางที่ใช้ติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกัน โดยภาษาเขียนหรือแผ่นกระดาษภาพ สัญลักษณ์ ลวดลาย ตัวอักษร ข้อความ โดยใช้วัสดุกระดาษพิมพ์ออกมาพร้อมกันได้คราวละมาก ๆ สื่อสิ่งพิมพ์อาจมีหลายรูปแบบ เช่น หนังสือ วารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ใบปลิว แผ่นพับ โปสเตอร์ หนังสือคู่มือต่าง ๆ เป็นต้น

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง สิ่งตีพิมพ์ที่ใช้ติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจกัน โดยภาษาเขียนหรือแผ่นกระดาษภาพ สัญลักษณ์ ลวดลาย ตัวอักษร ข้อความ โดยใช้วัสดุกระดาษพิมพ์ออกมาพร้อมกันได้คราวละมาก ๆ สื่อสิ่งพิมพ์อาจมีหลายรูปแบบ เช่น หนังสือ วารสาร จุลสาร หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ใบปลิว หนังสือคู่มือต่าง ๆ เป็นต้น

การแบ่งประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์

เดช เฝ้าน้อยและคณะ (2542 : 25) ได้แบ่งประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ ดังนี้

1. หนังสือเล่ม (Book) คือ สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาเฉพาะเรื่อง เป็นเรื่องเดียวกันอย่างละเอียดทั้งเล่ม มักเป็นเอกสารทางวิชาการเพื่อการศึกษา เช่น ตำราเรียน ตำราทางวิชาการ หนังสืออ้างอิง ตลอดจนหนังสือทางวรรณกรรม เป็นต้น มีการเข้าเล่มและเย็บเล่มอย่างถาวร
2. นิตยสาร (Magazine) หรือวารสาร (Periodicals) หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีกำหนดออกเป็นประจำที่ไม่ใช่รายวัน มักนำเสนอเนื้อหาสาระ ข่าวสารและความรู้หลายแบบ เช่น วิชาการ บันเทิง บทความ บทวิเคราะห์ บทความวิจารณ์ และแนวความคิดต่าง ๆ เนื้อหาได้มุ่งถึงความสดของข่าวสารที่เป็นปัจจุบันทันด่วนเหมือนกับหนังสือพิมพ์ นิตยสารมีกำหนดเวลาการเผยแพร่ถี่มากกว่าวารสาร
3. หนังสือพิมพ์ (Newspaper) คือ สิ่งพิมพ์เสนอข่าวสารความรู้ ความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ เช่น ข่าวการเมือง ข่าวการศึกษา ข่าวอาชญากรรม เสนอข้อเขียนเชิงวิพากษ์ วิจารณ์ เป็นต้น มีกำหนดระยะเวลาการออกที่แน่นอน สม่ำเสมอ เช่น กำหนดออกรายวัน รายสามวันและรายสัปดาห์
4. สิ่งพิมพ์เฉพาะกิจ (Special Publication) คือ สื่อสิ่งพิมพ์เฉพาะเรื่อง สำหรับผู้อ่านเฉพาะกลุ่ม เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ใช้ในวงจำกัด วัตถุประสงค์เพื่อการสื่อสาร การตลาด สมาชิกสัมพันธ์ โฆษณาส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ ได้แก่ จุลสาร แผ่นพับ เอกสารเย็บเล่ม โปสเตอร์ ใบปลิวหรือแผ่นปลิว จดหมายข่าวหรือหนังสือพิมพ์ภายในองค์กร

พิมพ์ สอพิมาย (2546 : 268) แบ่งประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

1. หนังสือ (Book) เป็นเครื่องมือเผยแพร่ความรู้ สิ่งพิมพ์ที่ออกมาเป็นรูปเล่ม ในเล่มหนึ่ง ๆ จะมีเรื่องเดียวหรือหลายเรื่องก็ได้ จะเป็นเล่มเดียวจบหรือหลายเล่มก็ได้
2. วารสาร (Journal) คือ สิ่งพิมพ์ที่กำหนดออกตามเวลา เช่น รายปี รายเดือน รายปักษ์ และรายสัปดาห์ วารสารเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีประโยชน์ต่อการสื่อความหมายเพื่อการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง เพราะจะเป็นแหล่งให้ความรู้แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษาและประชาชนทั่วไป
3. หนังสือพิมพ์ (Newspaper) เป็นสิ่งพิมพ์ที่ออกเป็นรายวัน โดยเสนอข่าวสารที่น่าสนใจทั้งภายในและนอกประเทศ ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์นี้สามารถเก็บไว้เพื่อวิเคราะห์และเก็บไว้เป็นหลักฐานและสามารถนำมาอ่านอีกได้
4. จุลสาร (Pamphlets) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์เล่มเล็ก ๆ มีความหนาไม่เกิน 60 หน้า ในเล่มจะมีเนื้อเรื่องติดต่อกันเรื่องเดียวโดยตลอด หรือหลายเรื่องก็ได้ จุลสารนี้มักจะมีเนื้อหาสาระที่มีประโยชน์ต่อการศึกษา โดยทั่วไปจุลสารนี้มีอยู่ในทุกวงการ

5. ฤคฤค (Elapsing) เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ตัดข้อความบางส่วนออกมาจากหนังสือพิมพ์หรือวารสารอีกทีหนึ่ง ในกรณีที่บรรณาธิการของห้องสมุดนั้นมีความเห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการศึคษา
 6. แผ่นปลิว (Leaflets) เป็นแผ่นกระดาษเพียงแผ่นเดียวซึ่งจะพิมพ์เนื้อเรื่องสั้น ๆ เพียงเรื่องเดียว
 7. แผ่นพับ (Folder) เป็นแผ่นกระดาษที่พิมพ์แค่พับเป็นหลายหน้า บรรจุเนื้อหาสรุปสั้น ๆ เพื่อบอกข่าวแนะนำหรือเตือนความจำ
 8. เอกสารเย็บเล่ม (Brochures) เป็นเอกสารที่เย็บรวมเป็นเล่มบาง ๆ มีปกและสีสันนำอ่านใช้เผยแพร่แนะนำ มีเนื้อหาละเอียดขึ้นจากแผ่นพับ
 9. จดหมายเวียน (Circular Letters) มีลักษณะเช่นเดียวกับแผ่นปลิว ใช้สำหรับแจ้งให้ทราบข่าวเฉพาะเรื่อง หรือชักจูงใจสั้น ๆ เช่น รายงานกิจกรรมต่าง ๆ หรือข่าวความรู้ใหม่ที่เผยแพร่ออกไปโดยไม่ระบุชื่อผู้รับ
 10. หนังสือพิมพ์ฝาผนัง (Wall Papers) เป็นหนังสือพิมพ์ที่ทำเป็นแผ่นไว้ติดตามกำแพงให้ประชาชนอ่านมีเพียงแผ่นเดียว เนื้อหาประกอบไปด้วยข่าว การพาคห้ข่าว คอลัมน์ประจำและรูปภาพใช้ติดในย่านชุมชนที่พบปะกัน
 11. โปสเตอร์ (Posters) เป็นกระดาษเพียงแผ่นเดียว มีข้อความหรือภาพประกอบช่วยสื่อความหมายในการบอกข่าว ชักจูงใจหรือเรียนความสนใจเพื่อรณรงค์ในเรื่องต่าง ๆ
- จากการแบ่งประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การแบ่งประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลาย ๆ อย่าง เช่น การกำหนดลักษณะของรูปเล่ม การกำหนดเวลาที่วางออกตลาดของสื่อสิ่งพิมพ์ การกำหนดวัตถุประสงค์ของสื่อสิ่งพิมพ์นั้น ๆ ทำให้มีสื่อสิ่งพิมพ์ที่หลากหลายออกสู่สาธารณชน ให้ได้หาอ่านกันอย่างแพร่หลายตามความต้องการ

ประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์

มีผู้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ไว้ ดังนี้

สุรัตน์ นุมนนธ์ (2542 : 41) กล่าวถึง ความสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์ว่า สื่อสิ่งพิมพ์มีความเด่นเหนือสื่อมวลชนอื่น ๆ ในด้านอิทธิพล และความเชื่อถือจากประชาชน โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ที่เป็นการดำเนินงานทางด้านธุรกิจของเอกชน จะได้รับความน่าเชื่อถือจากผู้อ่านมากกว่าการฟังวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ที่เป็นของรัฐ นอกจากนี้เหตุการณ์สำคัญ ๆ เกิดขึ้น ในบางครั้งหรือในยามบ้านเมืองเกิดวิกฤตการณ์ รัฐสามารถระดมสถานีวิทยุกระจายเสียงและสถานีวิทยุโทรทัศน์มาเป็นเครื่องมือปลุกเร้าประชาชน แต่อิทธิพลของวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จะหมดสิ้นไปเมื่อเหตุการณ์สงบ ผิดกับหนังสือพิมพ์ที่ได้รับความเชื่อถือมากกว่า

เพราะมีความเป็นอิสระ เสนอข่าวและความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ในทางสนับสนุนหรือโต้แย้งนโยบายและการดำเนินงานของรัฐได้

ชานะ บุชาสุข (2545 : 38) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ สรุปได้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองและเรียนได้เมื่อมีเวลาว่างไม่จำเป็นต้องกำหนดเวลาเรียนไว้แน่นอน อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนตามระดับความสามารถและความสนใจ

2. ประหยัด สื่อสิ่งพิมพ์เป็นอุปกรณ์ที่ประหยัดในแง่ที่เมื่อคิดเปรียบเทียบปริมาณเนื้อหาของหนังสือต่อจำนวนผู้เรียนต่อจำนวนครั้งที่สามารถใช้ได้ นับว่าอุปกรณ์ประเภทสิ่งพิมพ์มีราคาถูกกว่าอุปกรณ์ประเภทอื่น ๆ มาก

3. เป็นโครงสร้างพื้นฐานของการเรียนการสอน ในแง่ที่ช่วยสร้างประสบการณ์ร่วมให้ผู้เรียน โดยอาศัยการอ่านเป็นสำคัญ อีกทั้งช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเดียวกัน ตอบคำถามชุดเดียวกัน สิ่งพิมพ์ที่ดีควรแบ่งออกเป็นหน่วยย่อย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ง่ายขึ้น

4. ช่วยเพิ่มพูนความสามารถ คือ การอ่านหนังสือบ่อย ๆ ช่วยเพิ่มพูนความรู้มากขึ้น สามารถข่งนำหลักข้อเท็จจริงต่าง ๆ ได้ เพราะจะนำไปสู่แนวทางในการแก้ปัญหาที่ดี การเรียนจากตำราไม่ควรมุ่งการจำเนื้อหาเพียงอย่างเดียว แต่ควรมุ่งให้ผู้เรียนคิดตามแนวคำถามที่สร้างขึ้น ตลอดจนมองเห็นความสำคัญของรายชื้อหนังสืออ้างอิงที่ควรอ่านเพิ่มพูนต่อ ๆ ไปด้วย

5. ช่วยปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ตำราชี้ให้เห็น โครงสร้างของการเรียนการสอนแต่ละวิชา การแสดงแนวการสอนออกมาในรูปของตำราช่วยให้ผู้สอนมองเห็นจุดเด่นและจุดค้อยของวิชาที่ตนสอนได้ง่าย และจะเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงที่ดีขึ้น

6. เก็บรักษาง่าย ปรับขนาดเพื่อเก็บรักษาได้มากกว่าสื่ออื่น อายุกระดาษที่ผลิตในปัจจุบันนี้ค่อนข้างคงทนถาวร เสื่อมสลายช้า ทำให้ข้อมูลที่บันทึกเอาไว้สามารถเก็บไว้ใช้ประโยชน์ได้นาน

7. มีน้ำหนักเบากว่าสื่อประเภทอื่น พกพาไปมาสะดวก การขนส่งไม่ลำบาก

8. อักษรหรือภาพที่พิมพ์สามารถนำมาพิสูจน์อ้างอิงได้ง่าย ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากต่อการเพิ่มพูนความรู้และเป็นบันทึกประวัติศาสตร์ ซึ่งมีวิธีการอย่างหนึ่งที่คนสมัยก่อนถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ตลอดจนความรู้ต่าง ๆ แก่คนรุ่นหลัง

9. ผู้รับสารต้องอ่านออกเขียนได้ นอกจากนั้นต้องมีทักษะในการอ่าน ดีความรหัสหรือภาษาตลอดจนกระทั่งภาพที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์ได้ทั้งนี้ เพราะภาษาหรือภาพที่ปรากฏในหน้าหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร ในปัจจุบันจะมีการใช้ภาษาแปลก ๆ ไปจากหลักภาษาหรือไวยากรณ์ ซึ่งผู้อ่านที่มีความคุ้นเคยกับภาษาเหล่านี้จะเรียกว่า ภาษาเพื่อการสื่อสาร

10. สามารถตีกรอบความคิดได้โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะที่กำลังอ่าน

11. กระบวนการในการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์สามารถทำได้หลายรูปแบบ เปิดโอกาสให้เลือก

วิธีผลิตที่เหมาะสมกับสถานการณ์นั้น ๆ เช่น พิมพ์เป็นเอกสาร โรเนียวเป็นวิธีง่ายที่สุด หากต้องการให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นก็ใช้การพิมพ์ด้วยเครื่องพิมพ์ ซึ่งสามารถเลือกพิมพ์สีหรือขาวดำก็ได้

12. สามารถจัดพิมพ์ได้หลายรูปแบบตามวัตถุประสงค์ที่จะนำไปใช้ เช่น แผ่นปลิวจดหมายเวียน หรือเอกสารเผยแพร่

13. สามารถใช้สื่อสิ่งพิมพ์ได้หลายทาง อาจใช้เป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองของนักเรียนหรือใช้สนับสนุนสื่ออื่น ๆ ได้

14. การผลิตสื่อสิ่งพิมพ์สามารถปรับให้เหมาะสมกับกระบวนการใช้ และผลลัพธ์ที่ต้องการตามสภาพของเครื่องอำนวยความสะดวก

15. สื่อสิ่งพิมพ์สามารถผลิตเพื่อใช้ให้เหมาะสมกับเป้าหมายเฉพาะด้านได้

16. การใช้สื่อสิ่งพิมพ์เป็น ไปอย่างอิสระในการศึกษา สิ่งพิมพ์ไม่จำเป็นต้องใช้ห้องพิเศษหรือเครื่องอำนวยความสะดวกอย่างอื่นเข้าช่วยแต่อย่างใด

17. ผู้อ่านสามารถใช้สื่อสิ่งพิมพ์ด้วยตนเองในเวลาที่เขาต้องการ สามารถเรียนรู้และอ่านซ้ำ ๆ กัน ได้หลายเที่ยว

กิดานันท์ มลิทอง (2547 : 300) ได้ชี้ให้เห็นประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ว่า สิ่งพิมพ์เป็นสื่อที่ให้ความสะดวกแก่ผู้เรียนและเอื้อประโยชน์ในการศึกษา ดังนี้

1. เป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถใช้เวลาศึกษาได้ตามความสามารถของตน
2. สามารถทราบผลความก้าวหน้าได้จากครูผู้สอน จากงานปฏิบัติที่ส่งไปให้ตรวจ
3. สามารถตรวจสอบผลการปฏิบัติงานต่าง ๆ ได้ด้วยตนเองมีความสุขไม่น่าเบื่อ

สแวงเฟออร์ (Swaffer. 1985 : 18) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์จะมีข้อความที่สมบูรณ์ เพราะ ไม่มีการปรับเนื้อหาข้อความในเอกสารจริงแต่ละชนิด มีวัตถุประสงค์แตกต่างกันไป ผู้สอนจึงมีอิสระในการใช้เทคนิคการสอน

2. สื่อสิ่งพิมพ์มีข้อความที่มีลักษณะหลากหลายและมีความเป็นธรรมชาติ ผู้เรียนจึงสามารถเลือกเรื่องได้ตามความสนใจของคน จึงทำให้มีแรงจูงใจในการอ่านสูง

3. ข้อความในสื่อสิ่งพิมพ์ที่ผู้เรียนสนใจและคุ้นเคย จะช่วยสร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียน

4. ข้อความในสื่อสิ่งพิมพ์ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน ได้ใช้ความรู้เดิม และช่วยพัฒนา

ความสามารถของผู้เรียนให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า ประโยชน์ของสื่อสิ่งพิมพ์ช่วยให้ผู้อ่านสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตามศักยภาพในเวลาทีอิสระของตน ช่วยให้ภาษาดีขึ้น มีความรู้มากขึ้น ช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนให้สูงขึ้น เป็นอุปกรณ์ที่ประหยัด เก็บรักษาง่าย มีน้ำหนักเบา อักษรหรือภาพสามารถนำมาพิสูจน์อ้างอิงได้ง่าย จึงช่วยให้เพิ่มพูนความสามารถประสบการณ์ต่าง ๆ จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์

แผนการจัดการเรียนรู้

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการเตรียมการสอนอย่างเป็นระบบและเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนรู้ไปสู่จุดมุ่งหมายการเรียนรู้

ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

มีผู้กล่าวถึงความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 139) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอน ได้กำหนดไว้เพื่อให้ผู้เรียน ได้เกิดการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้

รัชการดา เหลาแก้ว (2550 : 14) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนจัดเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ จัดเตรียมกิจกรรม การเรียนการสอน และกิจกรรมที่จัดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้จะต้องเน้นให้ผู้เรียน ได้ฝึกปฏิบัติ ได้คิด ได้ทำ และได้แก้ปัญหาเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างถาวรและเกิดการเรียนรู้ อย่างมีความสุข

อัมพวรรณ โทโตลี (2550 : 47) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดการเรียนการสอนในทุก ๆ รายวิชาที่สอนไว้ล่วงหน้า เพื่อให้ได้ผลตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งประกอบด้วยสาระสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้และการวัดประเมินผล

จึงสรุปได้ว่าแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการสอนการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า เป็นลายลักษณ์อักษรให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด จุดหมายของหลักสูตร สาระการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ แล้วนำไปใช้ในการเรียนการสอนรายวิชาใดวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ และเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียน การสอน ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้บรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนวิธีการสอนวิธีเรียน เพราะเป็นการผสมผสานของ เนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรผสมกับหลักจิตวิทยาการศึกษาหรือนวัตกรรม การเรียนใหม่ ๆ ผสมกับปัจจัยอำนวยความสะดวกของ โรงเรียนและสภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอน ได้มีผู้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 289) กล่าวถึง ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้
ไว้ดังนี้

1. ทำให้ผู้สอนสอนด้วยความมั่นใจ เมื่อเกิดความมั่นใจจะสอนด้วยความคล่องแคล่ว
เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ไม่ติดขัด เพราะได้เตรียมการทุกอย่างไว้เรียบร้อยแล้ว
2. ทำให้เป็นการสอนที่มีคุณค่าคุ้มกับเวลาที่ผ่านไป เพราะผู้สอนมีทิศทางในการสอน
มิใช่สอนอย่างเลื่อนลอย ผู้เรียนก็จะได้รับความรู้ เกิดเจตคติที่ดี เกิดทักษะและประสบการณ์ใหม่
3. ทำให้เป็นการสอนที่ตรงตามหลักสูตร ทั้งนี้เพราะในการวางแผน ผู้สอนต้องศึกษา
หลักสูตรทั้งด้านจุดประสงค์การสอน เนื้อหาที่สอน การจัดกิจกรรม การใช้สื่อและการวัดผล
ประเมินผล เมื่อนำไปสอนทำให้สอนตรงจุดหมายและทิศทางของหลักสูตร
4. ทำให้การสอนบรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพ ดีกว่าการสอนที่ไม่มีการวางแผน
เนื่องจากในการวางแผน ผู้สอนต้องวางแผนอย่างรอบคอบ รวมทั้งการจัดเวลา สถานที่และ
สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้เกิดการเรียนรู้โดยสะดวกและง่ายดายขึ้น
5. ทำให้ผู้สอนมีเอกสารเตือนความจำ สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสอนต่อไป
ทำให้ไม่เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นแนวทางในการออกข้อทดสอบเพื่อวัดผลประเมินผลผู้เรียนได้
6. ทำให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน ทั้งนี้เพราะผู้สอนสอนด้วย
ความพร้อม ทั้งด้านจิตใจและด้านวัตถุ เมื่อมีความมั่นใจในการสอนย่อมสอนด้วยความกระจำ
ทำให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

บุรุษย์ ศิริมหาสาคร (2547 : 4) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเป็นครูมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัด
การเรียนรู้ของครูเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรมและจิตวิทยา
การเรียนรู้ของเด็กมาผสมผสานกัน หรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่คนสอนอยู่
2. ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรม
และวิธีการวัดและประเมินผล มาพัฒนาวิชาชีพของตน
3. ทำให้ครูที่จะปฏิบัติการสอนแทน สามารถปฏิบัติการสอน ได้อย่างมั่นใจและ
มีประสิทธิภาพ
4. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล
ที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนครั้งต่อไป
5. เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงาน
ทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปีเพื่อขอเลื่อนตำแหน่งหรือระดับให้
สูงขึ้น และเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

ชนากานต์ ประเสริฐ (2550 : 24) กล่าวว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญมากเพราะเป็นเอกสาร เครื่องมือช่วยให้ครูดำเนินการสอน ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยความเชื่อมั่นในการสอน การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และการวัดผลไว้ล่วงหน้า เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในการเรียนรู้อย่างยั่งยืน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ ทำให้ผู้สอนมีความพร้อมในการจัดกิจกรรม สะท้อนถึงการใช้เทคนิคการสอน สื่อ นวัตกรรมและจิตวิทยา การเรียนรู้ของผู้สอน เมื่อนำไปใช้สอน ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจอย่างชัดเจน ส่งผลให้เกิดเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและต่อวิชาที่เรียน

ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี

รุจิร ภู่อาระ (2545 : 159) ได้กล่าวถึง ลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. จะให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์อะไรบ้าง
2. จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์
3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไร ในการจัดกิจกรรม ตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงผู้เรียน

เป็นผู้จัดทำเอง

4. จะใช้สื่อ/อุปกรณ์อะไรจึงจะช่วยให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์
5. จะรู้ได้อย่างไรว่าผู้เรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

บุรชัย ศิริมหาสาคร (2547 : 17) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะต้องตอบคำถามหลัก 3 ข้อ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้เพื่ออะไร จัดการเรียนรู้อย่างไร จัดการเรียนรู้แล้วได้ผลตามที่ต้องการหรือไม่

ศุวิทย์ มูลคำ (2549 : 59) ได้กล่าวถึงลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีไว้ ดังนี้

1. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้ชัดเจนและนำไปสู่ผลการเรียนรู้ตามจุดประสงค์

ได้จริง

3. กำหนดสื่ออุปกรณ์ที่ต้องใช้จัดกิจกรรมได้ชัดเจน
4. เตรียมแหล่งเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าอย่างทั่วถึง
5. กำหนดวิธีวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
6. ยืดหยุ่นและปรับเปลี่ยนได้
7. มีความทันสมัย ทันต่อเหตุการณ์ ความเคลื่อนไหวต่าง ๆ และสอดคล้องกับสภาพจริงที่

ผู้เรียนดำเนินชีวิตอยู่

8. แปลความได้ตรงกัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่เขียนขึ้น จะต้องสื่อความหมายได้ตรงกัน

เขียนให้อ่านเข้าใจง่าย

9. กรณีมีการสอนแทนหรือเผยแพร่ ผู้นำไปใช้สามารถเข้าใจและนำไปใช้ได้ตรงตามจุดประสงค์ของผู้เขียนแผนการจัดการเรียนรู้

10. มีการบูรณาการ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีจะสะท้อนให้เห็นการบูรณาการแบบองค์รวมของเนื้อหาสาระการเรียนรู้และวิธีการจัดการเรียนรู้เข้าด้วยกัน

11. มีการเชื่อมโยงความรู้ไปได้อย่างต่อเนื่อง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาเชื่อมโยงกับความรู้หรือประสบการณ์ใหม่และนำไปใช้ในชีวิตจริงกับการเรียนในเรื่องต่อไป

ดังนั้น แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดี จะต้องเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติมากที่สุด ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง มุ่งให้ผู้เรียนรับรู้และนำกระบวนการ ไปใช้จริง นอกจากนั้นการใช้วัสดุสื่ออุปกรณ์ควรจัดหาได้ในท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้จึงมีขั้นตอนในการจัดทำอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ มุ่งการเรียนรู้ให้รู้จักคิด ศึกษาค้นคว้า วิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลและสังเคราะห์เป็นความรู้ของตนเองและได้เรียนรู้ จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายได้

ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

อัมพวรรณ โคโคลี (2550 : 47) กำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำตามลำดับดังนี้

1. กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งเป็นข้อกำหนดคุณภาพผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรมจริยธรรมและค่านิยมเพื่อใช้เป็นจุดมุ่งหมายในการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ในแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้จะกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น ผู้สอนจะต้องวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นออกมาเป็นผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในแต่ละชั้นปี และเตรียมการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ให้เป็นไปตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

2. สาระสำคัญ เป็นการบอกความคิดรวบยอดของเนื้อหา หลักการวิธีการและความเป็นเหตุเป็นผลต่อกัน และเป็นข้อความที่บ่งบอกให้รู้ว่าหลังจากการสอนแต่ละเรื่องต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อะไร ลักษณะใดที่ต้องการให้คิดฝังไปกับผู้เรียน การเขียนสาระสำคัญต้องเขียนให้กะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ชัดเจน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้ เปรียบเสมือนเข็มทิศที่จะบ่งชี้ว่าครูจะสอนอะไรผู้เรียน เกิดการเรียนรู้อย่างไร ระดับใด จุดประสงค์การเรียนรู้ต้องมีความเหมาะสมในด้านเวลา เนื้อหา และวัยของผู้เรียน ที่สำคัญต้องสอดคล้องกับสาระสำคัญ

4. เนื้อหาสาระ ต้องเขียนเนื้อหาที่ต้องการให้ผู้เรียนเรียนรู้เฉพาะในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแผนแต่ละแผน เขียนโดยสรุป

5. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการแสดงกลวิธีในการสอนจะเป็นส่วนที่แสดงถึงความสามารถ ความเชี่ยวชาญ ชำนาญของผู้สอน เป็นส่วนที่แสดงคุณค่าจะนั้นต้องเขียนให้ละเอียด บรรยายให้ผู้อ่านเห็นภาพพจน์ กิจกรรมที่นำมาว่าชวนติดตามทำท่าย และที่สำคัญผู้สอนแทน นำไปใช้สอนได้จริง

6. สื่อการเรียนการสอน สามารถบอกชื่อสื่อ อุปกรณ์ที่จะใช้ประกอบการเรียนการสอน ตามที่ระบุไว้ในขั้นกิจกรรมการเรียนการสอน ในการจัดสื่อขึ้นควรคำนึงถึงคุณสมบัติของสื่อที่ดีที่น่า สนใจ ประหยัด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและถูกต้อง

7. การวัดผลประเมินผล ให้ระบุวิธีวัดผลและประเมินผลว่าใช้วิธีการใด เช่นตรวจ แบบฝึกหัด สังเกตพฤติกรรม ซักถามหรือทำแบบทดสอบ จัดทำเครื่องมือวัดผลและประเมินผล ไว้ท้ายแผน

8. กิจกรรมเสนอแนะ ระบุกิจกรรมหรืองานที่เสริมให้ผู้เรียนเก่ง หรือช่วยให้ผู้เรียนที่เรียน ช้าได้เรียนทันเพื่อน ๆ

9. บันทึกผลหลังการสอน ในขั้นนี้ต้องระบุกิจกรรมย่อยไว้ 3 ข้อ คือ

9.1 ผลการสอน บันทึกพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก บันทึกความเหมาะสมของ เนื้อหาวิชา กิจกรรม เวลา ที่มีอยู่แผนการจัดการเรียนรู้เป็น ไปตามที่คาดหวังหรือไม่อย่างไร

9.2 ปัญหา อุปสรรค บันทึกข้อบกพร่อง สิ่งที่ต้องแก้ไขระหว่างการสอนเพื่อเป็น ข้อมูลปรับปรุงในครั้งต่อไป

9.3 ข้อเสนอแนะ แนวทางแก้ไขให้บันทึกแนวทางแก้ไข ข้อบกพร่องหรือปัญหา อุปสรรค ลงชื่อผู้สอน และวันเดือนปี ที่ใช้แผนการจัดการเรียนรู้กำกับไว้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552 : 82) ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดทำ แผนการจัดการเรียนรู้ โดยจัดทำตามลำดับดังนี้

1. จัดทำหน่วยการเรียนรู้
2. แบ่งเนื้อหาสาระ เวลาให้ครอบคลุมหน่วยการเรียนรู้
3. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
4. กำหนดเป้าหมายสำหรับผู้เรียนในการจัดการเรียนรู้
5. ระบุมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
6. กำหนดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
7. ระบุคุณลักษณะอันพึงประสงค์
8. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย
9. เลือกกระบวนการเรียนรู้ที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

10. เลือกใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการจัดกิจกรรม

11. กำหนดชิ้นงาน/ภาระงาน

12. การวัดผลและประเมินผล เลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับลักษณะกิจกรรม

จะเห็นได้ว่า ขั้นตอนในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการวางแผนไว้ล่วงหน้าอย่างมีระบบ ประกอบด้วยชื่อแผน เวลา ชั้น วิเคราะห์จุดประสงค์ มาตรฐานการเรียนรู้รายปี รายภาค สาระการเรียนรู้ กำหนดจุดประสงค์นำทาง เลือกกิจกรรม สื่อ และระบุการวัดและประเมินผลให้ชัดเจน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้

ประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ มีผู้ได้กล่าวถึงประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546 : 93) ได้เสนอประเภทของแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มี 2 รูปแบบ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้

2. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นแผนการจัดการเรียนรู้รวม ไม่แยกเป็นรายชั่วโมง ครูผู้สอนจะต้องนำไปจัดทำเป็นแผนจัดการเรียนรู้เอง

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2547 : 193) กล่าวว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมกันนั้นจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยประสบการณ์ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ครอบคลุมการสอนกลุ่มเนื้อหาสาระขนาดใหญ่ มีความคิดรวบยอดหลายอย่างและใช้เวลาในการสอนต่อเนื่องกันหลายครั้ง ครั้งละหลายคาบ ในการสอนให้ครบทั้งแผนต้องใช้เวลาเป็นสัปดาห์หรือเป็นเดือน

2. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยย่อย หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดเนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ระดับหน่วยให้เล็กลงแต่ยังไม่เล็กถึงที่สุด เพราะแต่ละหน่วยย่อยยังใช้สอนได้มากกว่า 1 ครั้ง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ระดับบทเรียน เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ 1 แผน ต่อการสอน 1 ครั้ง สรุปได้ว่า การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้แบ่งเป็น 2 แนวทาง คือ ยึดคาบเวลาเป็นหลัก เป็นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เป็นรายคาบ รายสัปดาห์ รายเดือน รายภาคการศึกษาหรือรายปีก็ได้ และแนวยึดเนื้อหาเป็นหลัก คือ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดเนื้อหาหน่วยย่อยเป็นขอบข่ายของแต่ละแผน ฉะนั้นการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นภารกิจสำคัญของผู้สอน ทำให้ผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด

องค์ประกอบของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้

องค์ประกอบของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้ มีผู้ได้กล่าวไว้ ดังนี้

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2545 : 298) กล่าวว่าองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้

เกิดจากความพยายามตอบคำถามต่อไปนี้

1. สอนอะไร
2. เพื่อจุดประสงค์อะไร
3. ตัวสาระอะไร
4. ใช้วิธีการใด
5. ใช้เครื่องมืออะไร
6. ทราบได้อย่างไรว่าประสบความสำเร็จหรือไม่

สรุปได้ว่า เพื่อหาคำตอบดังกล่าว จึงกำหนดให้แผนการจัดการเรียนรู้มีองค์ประกอบดังนี้
วิชา หน่วยที่สอนและสาระสำคัญ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน
สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 93) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. ชื่อหน่วยที่ และชื่อหน่วย ชั้นที่สอนและเวลาที่สอน
2. หน่วยการเรียนรู้จัดเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ย่อย ก็คือ หัวข้อเรื่องการเรียนรู้ จะเป็นกี่แผน ขึ้นอยู่กับหัวข้อการเรียนรู้ที่กำหนดในสาระการเรียนรู้
3. จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดมาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
4. สาระการเรียนรู้ คือ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ที่เป็นหัวข้อย่อยที่สอน
5. กระบวนการจัดการเรียนรู้ คือ การจัดวิธีการสอนและกิจกรรมการเรียนที่ครูและนักเรียนจะต้องปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือ การกำหนดวิธีการวัดผลและการประเมินผล เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ เป็นต้น การวัดผลประเมินผลจะกำหนดเกณฑ์การสังเกต การตรวจผลงาน และพฤติกรรมกรเรียน ซึ่งเป็นการประเมินจากสภาพจริง

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ จะต้องทำให้ผู้สอนทราบล่วงหน้าว่าจะสอนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด สอนอย่างไร ใช้สื่ออะไร และวัดผลประเมินผลโดยวิธีใด ดังนั้นผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแผนการจัดการเรียนรู้ เพื่อส่งผลให้การจัดการเรียนรู้นี้ดำเนินไปสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิภาพ

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของสื่อเป็นการกำหนดระดับประสิทธิภาพ เป็นระดับที่ผู้สร้างสื่อพึงพอใจ ถ้าหากสื่อมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้และคุ้มค่าแก่การลงทุนผลิตออกมา

ความหมายของประสิทธิภาพ

มีผู้กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพไว้หลายท่าน ดังนี้

วีรัตน์ ปีกกระธนา (2540 : 63) กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพว่า หมายถึง ระดับเกณฑ์ของสื่อหรือนวัตกรรมถึงระดับที่มีคุณค่าที่จะนำสื่อหรือนวัตกรรมนำไปใช้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ E_1 เป็นเลขตัวแรก และ E_2 เป็นเลขตัวหลัง

วุฒิชัย ประสารสอย (2543 : 39) กล่าวถึงความหมายของประสิทธิภาพว่า หมายถึง ความสามารถของบทเรียนในการสร้างผลสัมฤทธิ์ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ถึงระดับที่คาดหวังไว้และครอบคลุมความเชื่อถือได้พร้อมที่จะใช้งานและมีความถูกต้องสมบูรณ์

วาโร เฟื่องสวัสดิ์ (2546 : 42) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง เกณฑ์ระดับที่ผู้ผลิตแบบฝึกพอใจ ถ้าหากแบบฝึกมีประสิทธิภาพถึงระดับที่กำหนดแล้ว ก็มีคุณค่าพอที่จะนำไปใช้ได้ และคุ้มค่าแก่การลงทุน โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ และ E_2 คือประสิทธิภาพของผลลัพธ์

สรุปได้ว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับเกณฑ์ความสามารถของกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากสื่อ และเทคโนโลยีการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งประสิทธิภาพจะมาจากผลลัพธ์ของการคำนวณ (E_1) เป็นเลขตัวแรก และ (E_2) เป็นเลขตัวหลัง ถ้าตัวเลขเข้าใกล้ร้อยมากเท่าไรยิ่งถือว่ามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เป็นเกณฑ์พิจารณาการรับรองประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอน

การหาประสิทธิภาพของสื่อ

การหาประสิทธิภาพของสื่อ เป็นการนำสื่อไปทดลองใช้ (Try Out) คือนำไปทดลองใช้ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ แล้วนำผลมาปรับปรุงแก้ไขและนำไปทดลองจริง (Trial Run) เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด เมธีญ กิจระการ (2544 : 44-51) ได้กล่าวถึงวิธีการหาประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้น 2 วิธี ดังนี้

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach)

กระบวนการนี้เป็นการหาประสิทธิภาพ โดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินใจคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel of Expert) เป็นผู้พิจารณา

ตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความสามารถในด้านการนำไปใช้ (Usability) ผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาค่าประสิทธิภาพต่อไป

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มนักเรียนเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนสำเร็จรูป ชุดการสอน แผนการสอน แบบฝึกทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพที่วัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 90/90$, $E_1/E_2 = 95/95$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ ในที่นี้จะยกตัวอย่าง $E_1/E_2 = 80/80$ ดังนี้

2.1 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตรดังนี้

$$\text{สูตร 1} \quad E_1 = \frac{\sum X_1}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

$\sum X_1$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน

A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$\text{สูตร 2} \quad E_2 = \frac{\sum X_2}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน

$\sum X_2$ แทน คะแนนของแบบทดสอบหลังเรียน

B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2.2 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 80 ทุกคน ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้น ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 เช่น มีนักเรียน 40 คน ร้อยละ 80 ของนักเรียนทั้งหมด คือ 32 แต่ละคนได้คะแนนจากการทดสอบหลังเรียน ถึงร้อยละ 80 (E_1) ส่วน 80 ตัวหลัง E_2 คือ ผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนทั้งหมด (40 คน) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80

2.3 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียน ทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้เทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนการเรียน (Pre-test)

ตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ สามารถอธิบายให้ชัดเจนได้ดังนี้ สมมติว่านักเรียน ทั้งหมดทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 10 แสดงว่าแตกต่างจาก คะแนนเต็ม (ร้อยละ 100) เท่ากับ 90 ถ้านักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85 แสดงว่ามีความแตกต่างของการสอบ 2 ครั้งนี้ (ก่อนเรียนกับหลังเรียน) เท่ากับ $85-10 = 75$ ดังนั้น ค่าของ $E_2 = (75/90) \times 100 = 83.33\%$ ถือว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ($E_2 = 80$)

2.4 เกณฑ์ 80/80 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 80 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำ แบบทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 80 ส่วนตัวเลข 80 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมด ทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 80 (ถ้านักเรียนทำข้อสอบข้อใดถูกมีจำนวน นักเรียนไม่ถึงร้อยละ 80 แสดงว่าสื่อไม่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นว่าจุดประสงค์ที่ตรงกับข้อนั้น มีความบกพร่อง)

กล่าวโดยสรุปได้ว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้ง เป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 80/80, 85/85 และ 95/95 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่ นำมาสร้างสื่อ นั้น ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80 หรือ 85/85 สำหรับวิชาที่มี เนื้อหาง่ายก็อาจตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้ เท่ากับร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ที่ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้ คือ 87.50/87.50 หรือ 87.50/90.00 เป็นต้น

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีคำนวณหาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) โดยวิธีการหาประสิทธิภาพ เชิงประจักษ์ (Empirical Approach) โดยใช้สูตรและวิธีคำนวณตามความหมายที่ 1 โดยตั้ง ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ไว้ที่เกณฑ์ 80/80

ดัชนีประสิทธิผล

ดัชนีประสิทธิผลเป็นการหาค่าดัชนีเพื่อให้ทราบว่าสื่อที่สร้างขึ้นมีประสิทธิผลเพียงใด แล้วนำสื่อไปทดลองใช้กับผู้เรียนอยู่ในระดับที่เหมาะสมกับที่ออกแบบไว้ แล้วนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาประสิทธิผล

ความหมายของดัชนีประสิทธิผล

มีผู้กล่าวถึงความหมายของดัชนีประสิทธิผลไว้หลายท่าน ดังนี้

เมธิญ กิจระการ (2544 : 1) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ตัวเลขที่แสดงถึงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน โดยเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจาก คะแนนการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

ชนิดา นนทันทภา (2545 : 48) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง การประเมินสื่อการสอนที่ผลิตขึ้นมา เพื่อที่จะดูถึงประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน และการวัดประเมินสื่อ

เมธา พงศ์ศาสตร์ (2549 : 4) ได้ให้ความหมายของดัชนีประสิทธิผลว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ค่าสถิติที่ใช้ในการประเมินสื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งถือว่าเป็นค่าที่แสดงความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียน

สรุปได้ว่า ดัชนีประสิทธิผล หมายถึง ความก้าวหน้าในการเรียนของผู้เรียนหลังจากที่ได้ใช้สื่อการเรียนการสอนหรือนวัตกรรม โดยเปรียบเทียบคะแนนที่เพิ่มขึ้นจากการทดสอบก่อนเรียน กับคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียน

การหาค่าดัชนีประสิทธิผล

เมธิญ กิจระการ (2544 : 3) กล่าวถึง การหาค่าดัชนีประสิทธิผลว่าเป็นการประเมิน ความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียน และคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็น การทดสอบเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่าง กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลความแตกต่างที่แท้จริงมากกว่าผล ของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะก็อาจจะยังไม่เป็นที่เพียงพอ เช่นในกรณีของการทดลองใช้สื่อการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนร้อยละ 18 การทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 67 และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียน ได้คะแนนร้อยละ 27 การทดสอบหลังเรียน ได้คะแนนร้อยละ 74 ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติ ปรากฏว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทั้งสอง ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะสิ่งทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดสอบ

ทั้งสองกรณีมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนน การทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้น ได้สูงสุด (เมฆิณู กิจระการ. 2544 : 3) คำนีประสิทธิผลมีรูปแบบ ในการหาค่า ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

$$\text{หรือ } \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1}$$

จำนวนเศษของ E.I. จะเป็นเศษที่ได้จากการวัดระหว่างการทดสอบก่อนเรียน (P_1) และการทดสอบหลังเรียน (P_2) ซึ่งคะแนนทั้งสองชนิด (ประเภท) นี้จะแสดงถึงค่าร้อยละของ คะแนนรวมสูงสุดที่ทำให้ร้อยละ 100 ตัวหารค่านี คือ ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (P_1) และคะแนนสูงสุดที่นักเรียนสามารถทำได้

ค่านีประสิทธิผลสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินผลสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบ ก่อนเรียน ซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดความเชื่อ เจตคติและ ความตั้งใจของผู้เรียน นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละหาคะแนนสูงสุดที่ เป็นไปได้ จากนั้นนำนักเรียนเข้ารับการทดลอง เสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียน นำคะแนน ที่ได้มาหาค่าค่านีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียน ไปลบออกจากคะแนนหลังเรียน ได้เท่าใด นำมาหารด้วยค่าที่ได้ที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนน ทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้อยู่ในรูปร้อยละ การคำนวณหาค่าค่านีประสิทธิผล พบว่า มีค่าอยู่ ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียน ปรากฏว่านักเรียน ไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิม ดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1} = \frac{0\% - 0\%}{100\% - 0\%} = \frac{0\%}{100\%} = 0.00$$

แต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียน (P_1) = 0 และคะแนนทดสอบหลังเรียน นักเรียนทำได้ สูงสุด คือ เต็ม (P_2) = 100 ค่า E.I. จะเท่ากับ 1.00 ดังนี้

$$E.I. = \frac{P_2 - P_1}{100 - P_1} = \frac{100\% - 0\%}{100\% - 0\%} = \frac{100\%}{100\%} = 1.00$$

และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $P_1 = 73\%$ $P_2 = 45\%$ $E.I. = -0.38$

สรุปได้ว่า คำนีประสิทธิผลเป็นการหาประสิทธิผลของสื่อหรือนวัตกรรมหลังเรียนว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าหรือมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากใช้สื่อมากน้อยเพียงใด สำหรับการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิเคราะห์คะแนนจากสูตรคำนวณ ดังนี้

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ (Satisfaction) เป็นทัศนคติที่เป็นนามธรรมไม่สามารถมองเห็นเป็นรูปร่างได้ การที่เราจะทราบว่าทุกคนมีความพึงพอใจหรือไม่ สามารถสังเกต โดยการแสดงออกที่ค่อนข้างซับซ้อน จึงเป็นการยากที่จะวัดความพึงพอใจโดยตรง แต่สามารถวัดได้โดยทางอ้อม การวัดความคิดเห็นของบุคคลเหล่านั้น และการแสดงความคิดเห็นนั้นจะตรงกับความรู้สึที่แท้จริง จึงสามารถวัดความพึงพอใจนั้นได้

ความหมายของความพึงพอใจ

มีผู้ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ดังนี้

ศุภศิริ โสมาเกต (2544 : 49) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงานซึ่งมีความหมายกว้าง รวมไปถึงความพึงพอใจในสภาพแวดล้อมทางกายภาพด้วย การมีความสุขที่ได้ทำงานร่วมกับผู้อื่นที่เข้าได้ในทัศนคติที่ดีต่องานด้วย

ปรียาพร วงสอนนุตร โรจน์ (2546 : 143) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึงความรู้สึกร่วมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลการตอบแทน คือผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำงาน มีขวัญกำลังใจ สิ่งเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน

สุลักษณ์ สุขแก้ว (2549 : 40) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ซึ่งจะไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดอย่างไรถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากถ้าได้รับการตอบสนองด้วยดีจะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทาง

ตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้หรือได้รับน้อยกว่าที่คาดหวังไว้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่ตั้งใจไว้ว่าจะมีมากหรือน้อย

คาราณิ โพรทไทร (2552 : 41) ได้กล่าวถึงความหมายของความพึงพอใจไว้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคลว่า ตรงกับความต้องการหรือไม่อย่างไร

จากความหมายความพึงพอใจที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความชอบ ความคิดเห็น ความรู้สึก ความเชื่อฝังใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกภายในจิตใจของมนุษย์ที่ไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับบุคคลว่าจะคาดหวังอย่างไร ถ้าคาดหวังหรือมีความตั้งใจมากและได้รับการตอบสนองด้วยดี จะมีความพึงพอใจมาก แต่ในทางตรงกันข้ามอาจผิดหวังหรือไม่พึงพอใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองตามที่คาดหวังไว้

ทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจ

มาสโลว์ (Maslow. 1970 : 69) ได้กล่าวถึงทฤษฎีสำหรับการสร้างความพึงพอใจที่ได้ยอมรับและเชื่อถือที่สุด คือ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ โดยมีข้อสมมติฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ 3 ประการ ดังนี้

1. คนทุกคนมีความต้องการและความต้องการมีอยู่ตลอดเวลา และไม่มีที่สิ้นสุด
2. ความต้องการที่ได้รับการตอบสนองแล้ว จะไม่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการที่ยังไม่ได้รับการตอบสนองเท่านั้นที่เป็นสิ่งจูงใจของพฤติกรรม
3. ความต้องการของคนจะมีลักษณะเป็นลำดับขั้นจากต่ำไปหาสูงตามลำดับ ความสำคัญกล่าวคือ เมื่อความต้องการในระดับต่ำได้รับการตอบสนองแล้วความต้องการระดับสูงก็จะเรียกร้องให้ตอบสนอง ลักษณะของการจูงใจจากต่ำไปหาสูงมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Need) เป็นความต้องการเบื้องต้นเพื่อความอยู่รอด เช่น ความต้องการด้านอาหาร ทิอยู่อาศัยเครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค ความต้องการพักผ่อน ฯลฯ

3.2 ความต้องการด้านความปลอดภัยหรือความมั่นคง (Security of Safety Need) ถ้าหากความต้องการทางด้านร่างกายได้รับการตอบสนอง มนุษย์จะมีความต้องการในสิ่งที่สูงขึ้นต่อไป คือ ความต้องการความปลอดภัย ๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยจากภัยที่เกิดขึ้น

3.3 ความต้องการด้านสังคม (Social or Belongingness Need) ภายหลังจากที่คนได้รับการตอบสนองในสองขั้นดังกล่าวแล้ว จะมีความต้องการที่สูงขึ้น ความต้องการทางด้านสังคมจะเริ่มเป็นสิ่งที่สำคัญต่อพฤติกรรมของคน ความต้องการทางด้านนี้จะเป็นความต้องการเกี่ยวกับการอยู่ร่วมกันและการได้รับการยอมรับจากบุคคลอื่น

3.4 ความต้องการที่จะมีฐานะเด่นในสังคม (Esteem or Status Need) ความต้องการขั้นต่อมาเป็นความต้องการที่ประกอบด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ ความมั่นใจในตนเองในเรื่องความสามารถ ความรู้ ความสำคัญตนเอง รวมทั้งความต้องการที่จะมีฐานะเด่นเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น หรืออยากให้คนอื่นยกย่องสรรเสริญ การดำรงตำแหน่งที่สำคัญในองค์กร

3.5 ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization or Self-realization) ลำดับความต้องการสูงสุดของมนุษย์ คือ ความต้องการที่จะสำเร็จในชีวิตตามความนึกคิดหรือความคาดหวัง ความต้องการในขั้นนี้จะเกิดขึ้นและมักเป็นความต้องการที่เป็นอิสระเฉพาะแต่ละคน ซึ่งต่างก็มีความนึกคิดใฝ่ฝันที่อยากได้รับความสำเร็จในสิ่งที่ตนคาดหวังไว้

สกอตต์ (Scott. 1970 : 120) ได้เสนอความคิดในเรื่องการจูงใจให้เกิดความพึงพอใจต่อการทำงานที่จะให้ผลในเชิงปฏิบัติ มีลักษณะดังนี้

1. งานควรมีส่วนสัมพันธ์กับความปรารถนาส่วนตัวและมีความหมายสำหรับผู้ทำ
2. งานนั้นต้องมีการวางแผนและวัดความสำเร็จได้ โดยใช้กระบวนการทำงานและการควบคุมที่มีประสิทธิภาพ

3. เพื่อให้ได้ผลในการสร้างสิ่งจูงใจภายในเป้าหมายของงาน จะต้องมีลักษณะ ดังนี้

- 3.1 คนทำงานมีส่วนในการตั้งเป้าหมาย
- 3.2 ผู้ปฏิบัติได้รับทราบผลสำเร็จในการทำงาน โดยตรง
- 3.3 งานนั้นสามารถทำให้สำเร็จได้

สมยศ นาวิการ (2545 : 115) ได้กล่าวถึงแนวคิดพื้นฐานของความพึงพอใจที่ต่างกัน 2 ลักษณะ คือ

1. ความพึงพอใจนำไปสู่การปฏิบัติงาน การตอบสนองของผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจ จะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพของงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนอง

2. ผลของการปฏิบัติงานนำไปสู่ความพึงพอใจ ความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจและผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยกิจกรรมอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ในที่สุดนำไปสู่การตอบสนองความพึงพอใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับการตอบสนองในรูปของรางวัล ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายใน (Intrinsic Rewards) และผลตอบแทนภายนอก (Extrinsic Rewards) โดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพึงพอใจในงานของผู้ปฏิบัติงานจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริง และการรับรู้เรื่องเกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้วความพึงพอใจย่อมเกิดขึ้น

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ความพึงพอใจของผู้เรียนและผลการเรียนรู้จะมีความสัมพันธ์กัน ในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่า ผู้เรียนได้รับการตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย จิตใจ ความปลอดภัยหรือความมั่นคง ด้านฐานะเด่นในสังคม และความต้องการที่จะ ได้รับความสำเร็จในชีวิต เป็นลำดับความต้องการสูงสุดของมนุษย์ เพียงไร สิ่งที่คุณต้องคำนึงถึงในการจัดการเรียนการสอนคือ การเสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจในการเรียนรู้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับเอกสาร รายงานและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

1. งานวิจัยในประเทศ

ฉัฐกานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานุริรัมย์ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46/84.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำยาก ในระดับมากและมากที่สุด

พงษ์ศักดิ์ พางาม (2549 : 55) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.06/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และคะแนนการเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าคะแนนการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุกจิตร คงสุวรรณ (2550 : 96) ได้ศึกษาพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/89.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.80 หมายความว่าผู้เรียนมีความสามารถในการเรียนรู้ ร้อยละ 80

จิราพร ภัทรมูล (2551 : 41) ได้ทำวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนช่อผกา อำเภอขามันธ์ จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์เรื่องการวิเคราะห์เรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูงเป็นอันดับแรก รองลงมาได้แก่การวิเคราะห์คำที่มีไม่ทันขนาดและการวิเคราะห์โฆษณาตามลำดับ และมีผลสัมฤทธิ์เรื่องการวิเคราะห์การอ่านของเพื่อนเป็นอันดับสุดท้าย ผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยหลังเรียน โดยการใช้สื่อหนังสือพิมพ์สูงกว่าผลสัมฤทธิ์โดยเฉลี่ยก่อนเรียนที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ยุภา บุญประชม (2551 : 67-68) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้ นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.06/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมปอง มูลเมือง (2551 : 67) ได้ทำวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.04/80.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์ อยู่ในระดับดี

สมจิตร ศุภนร (2551 : 69) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.05/80.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมี

วิจารณ์ญาณ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุพัตรา วงศ์จิระกิจ (2551 : 46) ได้วิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มีประสิทธิภาพ 84.79/83.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ศุภรณ์ ภูวด (2553 : 63) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 83.95/85.14 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

รุ่งทิพา รอดวิเศษ (2554 : 86) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 86.70/85.74 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณเรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.6807 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68.07 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

วรินทร์ จรูญกิจธรรม (2554 : 69) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 87.28/85.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุกานดา อันติ (2554 : 93) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.41/81.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.5944 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

รีค (Reed. 1999 : 4039-A) ได้ศึกษาผลของแบบจำลองการคิดอย่างมีวิจารณญาณต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในการวิเคราะห์เอกสารจากแหล่งต่าง ๆ รวมทั้งการแปลความหมาย การให้เหตุผลและการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการศึกษาวิชาประวัติศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการคิดเชิงประวัติศาสตร์ของการคิดอย่างมีวิจารณญาณพัฒนาได้ดีขึ้น

กัสตัน (Cassan. 2002 : p.49) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ : อิทธิพลเกี่ยวกับครอบครัวที่มีผลต่อการเข้าใจของผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ ผลวิจัยพบว่า กลวิธีในการพัฒนา สามารถทำให้นักเรียนเกิดการปฏิบัติสามารถเพิ่มความรู้ที่ได้รับจากสารข้อมูลสูงขึ้นและการที่นักเรียน ได้มีโอกาสอภิปรายแบบกลุ่มเล็ก ๆ นั้น จะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือเมื่อนักเรียน ได้ใช้วิธีการทางหลักทฤษฎีเพิ่มประสิทธิภาพทางความคิดก็สามารถช่วยในเรื่องการตัดสินใจที่สมบูรณ์ของนักเรียนมากขึ้น

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากสื่อสิ่งพิมพ์ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น มีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ มีความพึงพอใจและมีเจตคติที่ดีต่อผู้สอนและการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย บรรลุจุดหมายของหลักสูตรอย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 15 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 550 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 44 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยมี 4 ชนิด ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 เล่ม ได้แก่

- 1.1 เล่มที่ 1 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์
- 1.2 เล่มที่ 2 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา
- 1.3 เล่มที่ 3 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น
- 1.4 เล่มที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ
- 1.5 เล่มที่ 5 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ
- 1.6 เล่มที่ 6 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

- 1.7 เล่มที่ 7 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา
2. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย จำนวน 7 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 14 ชั่วโมง
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ
4. แบบวัดความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 10 ข้อ

ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีขั้นตอนในการสร้างและหาคุณภาพ ดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เกี่ยวกับ วิสัยทัศน์ หลักการและจุดหมาย เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 2-4)
 - 1.2 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มการเรียนรู้ภาษาไทย เกี่ยวกับกำหนดการเรียนรู้ภาษาไทย สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง เพื่อออกแบบการเรียนการสอนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. 2552 : 1-3)
 - 1.3 ศึกษาแนวคิด หลักการ ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 1.4 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
 - 1.5 นำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องแนะนำแล้วปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำ
 - 1.6 นำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพทั้งด้านเนื้อหา การใช้ภาษา และด้านการวัดและประเมินผล โดยประยุกต์ใช้แบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และตรวจให้ความคิดเห็น ดังต่อไปนี้

มีคุณภาพดีมาก	ตรวจให้คะแนน	5	คะแนน
มีคุณภาพดี	ตรวจให้คะแนน	4	คะแนน
มีคุณภาพปานกลาง	ตรวจให้คะแนน	3	คะแนน
มีคุณภาพน้อย	ตรวจให้คะแนน	2	คะแนน
มีคุณภาพน้อยที่สุด	ตรวจให้คะแนน	1	คะแนน

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ประกอบด้วย

1.6.1 นางสาวอังศรี ทวีฤทธิ์ ครูชำนาญการพิเศษ วุฒิ ค.บ. (ภาษาไทย)

โรงเรียนลำปลายมาศ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและวิธีการสอน

1.6.2 นางชุติญา อันชื่น ครูชำนาญการพิเศษ วุฒิ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)

โรงเรียนธรรทงพิทยาคม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา

1.6.3 นางวันดี วิภาคนาวิน ครูชำนาญการพิเศษ วุฒิ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)

โรงเรียนนางรอง เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษา

1.6.4 นายทวีศักดิ์ ชัยเฉลิมว ครูชำนาญการพิเศษ วุฒิ ค.บ. (ภาษาไทย)

โรงเรียนลำปลายมาศ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อการเรียนการสอน

1.6.5 นางอรุณทิพย์ ทองศรี ครูชำนาญการพิเศษ วุฒิ ค.บ. (คณิตศาสตร์)

โรงเรียนลำปลายมาศ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

1.7 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาระดับคุณภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

ค่าเฉลี่ย	4.51-5.00	หมายถึง	ดีมาก
	3.51-4.50	หมายถึง	ดี
	2.51-3.50	หมายถึง	ปานกลาง
	1.51-2.50	หมายถึง	พอใช้
	1.00-1.50	หมายถึง	ควรปรับปรุง

โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปจะถือว่าใช้ได้ ผลปรากฏว่ามีความเหมาะสมเนื้อหาเท่ากับ 4.88

1.8 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.8.1 การทดลองครั้งที่ 1 เป็นการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (One to One Testing) โดยนำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 4 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูง 1 คน ปานกลาง 2 คน และต่ำ 1 คน เพื่อสำรวจความบกพร่องด้านภาษาที่ใช้สื่อความหมาย แล้วนำมาแก้ไขคำถาม คำตอบ แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 1 ให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น

1.8.2 การทดลองครั้งที่ 2 เป็นการทดลองแบบกลุ่มเล็ก (Small Group Testing) โดยนำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 มาปรับปรุงการใช้ภาษาให้สละสลวย ไม่กำกวม สื่อความหมายเข้าใจง่าย แล้วนำไปทดลอง ใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอ ลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน โดยเลือกนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนสูง ปานกลาง และต่ำ ระดับละ 3 คน เพื่อหาความเหมาะสม ของเวลา ภาษาที่ใช้ ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับวัยของผู้เรียน แล้วนำมาปรับเวลาที่ใช้ในการทำ แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 3 ให้มากขึ้น และแก้ไขสำนวนภาษาในแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 5 ให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น

1.8.3 การทดลองครั้งที่ 3 เป็นการทดลองภาคสนาม (Field Testing) โดยนำ แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 นำมาปรับปรุงการใช้ภาษาให้สละสลวย ไม่กำกวม สื่อความหมายเข้าใจง่ายยิ่งขึ้น แล้วนำไป ทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งไม่เคยเรียนเนื้อหามาก่อนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน เพื่อหาความเหมาะสมของเวลา ภาษาที่ใช้ ความเหมาะสมของเนื้อหาเกี่ยวกับวัยของผู้เรียน แล้วนำมาปรับเวลาที่ใช้ในการทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 2 ให้น้อยลง และแก้ไขสำนวนภาษาในแบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 7 ให้เข้าใจได้ง่ายและชัดเจนยิ่งขึ้น แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่าน อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งมีประสิทธิภาพ ความเกณฑ์ 80/80 (E_1/E_2 เท่ากับ 85.16/83.88)

1.8.4 นำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แผนการจัดการเรียนรู้ มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาหลักการและจุดหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ โครงสร้างเวลาเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 2-4)

2.2 ศึกษาตัวชี้วัดช่วงชั้น เนื้อหาสาระ เพื่อจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.4 ศึกษาแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

2.5 ศึกษารูปแบบและวิธีการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ แล้วจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้

2.5.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

2.5.2 สาระสำคัญ

2.5.3 ตัวชี้วัด

2.5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.5.5 สาระการเรียนรู้

2.5.6 กระบวนการเรียนรู้

2.5.7 สื่อ/แหล่งเรียนรู้

2.5.8 การวัดและประเมินผล

2.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ ที่สร้างขึ้นเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเนื้อหา กิจกรรมให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ประกอบด้วยสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระสำคัญ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล โดยใช้เกณฑ์การประเมิน 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

โดยมีค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไปจะถือว่าใช้ได้ ผลปรากฏว่ามีความเหมาะสมเนื้อหา

เท่ากับ 4.88

2.8 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น แล้วนำไปทดลองใช้ควบคู่กับแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลำปลายมาศ จำนวน 44 คน เพื่อหาประสิทธิภาพแผนการจัดการเรียนรู้ ตามลำดับขั้นตอน

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีขั้นตอนการดำเนินการดังต่อไปนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 53-66)

3.2 ศึกษา วิเคราะห์ ความสัมพันธ์ระหว่างสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อใช้ประกอบการจัดทำแบบทดสอบ

3.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ต้องการได้ข้อสอบที่มีคุณภาพ จำนวน 40 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง

3.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ได้รับการปรับปรุงแล้วเสนอให้ ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมประเมินเพื่อหาค่าดัชนีวัดความสอดคล้องของเนื้อหากับตัวชี้วัด

โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) ของสมนึก ภัททิยธนี (2546 : 220) ที่มีข้อรายการในการประเมินตามเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

ให้ +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้ 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ให้ -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบไม่สอดคล้องกับตัวชี้วัด

เกณฑ์ที่เหมาะสมในการตัดสินใจที่จะนำไปใช้ในการพิจารณา คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 แล้วเลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.80-1.00 เอาไว้เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับจริง

3.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 100 คน

3.7 นำผลคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และหาค่าอำนาจจำแนก (B) โดยใช้วิธีของเบรนนัน (Brennan) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96) แล้วคัดเลือกไว้เฉพาะข้อที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง 0.25-0.79 และค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.31-0.81 ถือว่าใช้ได้ จำนวน 40 ข้อ

3.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ ไปหาความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.9575

3.9 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4. แบบวัดความพึงพอใจ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณ์ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังต่อไปนี้

4.1 ศึกษาการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ จากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 66) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

4.2 สร้างแบบวัดความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 20 ข้อ ต้องการใช้จริง 10 ข้อ โดยมีความหมายของระดับความพึงพอใจ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2545 : 103)

ระดับ 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับ 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับ 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษา ข้อคำถามที่แสดงถึงความพึงพอใจ และนำมา ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

4.4 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อตรวจสอบ ความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์

4.5 นำผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะแล้วพิมพ์ แบบวัดความพึงพอใจ จำนวน 10 ข้อ เพื่อนำไปใช้ในการทดลองและเก็บข้อมูลกับนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองโดยใช้รูปแบบกลุ่มที่มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One-Group Pretest-Posttest Design) รูปแบบการวิจัย เป็นดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 60) ดังตาราง 3.1

ตาราง 3.1 แบบแผนการทดลองแบบ One-Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	กลุ่ม	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂
E	แทน	กลุ่มทดลอง	
X	แทน	การสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ	
T ₁	แทน	การสอบก่อนเรียน	
T ₂	แทน	การสอบหลังเรียน	

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง ใช้เวลา 14 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ได้ดำเนินการตามขั้นตอน มีดังนี้

1. ทดสอบก่อนเรียน (Pretest) ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วตรวจและบันทึกคะแนนไว้
2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 แผน ใช้เวลา 14 ชั่วโมง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ระหว่างวันที่ 23 พฤศจิกายน พ.ศ. 2554 ถึงวันที่ 13 มกราคม พ.ศ. 2555 ในระหว่างการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้ตรวจผลการทำแบบฝึกทักษะไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
3. เมื่อทำการสอนเสร็จสิ้นแต่ละแผน ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียนในแต่ละแผน โดยใช้แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะและบันทึกคะแนนไว้เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป
4. หลังจากทำการสอนเสร็จสิ้นทุกแผนแล้ว ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังเรียน (Posttest) ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกันกับที่ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน
5. นักเรียนตอบแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แล้วตรวจและบันทึกคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

สำหรับการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้ ดังตาราง 3.2

ตาราง 3.2 กำหนดการเก็บรวบรวมข้อมูลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้
สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	ชั่วโมง
17 พฤศจิกายน 2554	ทดสอบก่อนเรียน	-	1
23 พฤศจิกายน 2554 25 พฤศจิกายน 2554	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์	2
30 พฤศจิกายน 2554 2 ธันวาคม 2554	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา	2
2 ธันวาคม 2554 9 ธันวาคม 2554	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	2
14 ธันวาคม 2554 16 ธันวาคม 2554	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	2
21 ธันวาคม 2554 23 ธันวาคม 2554	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	2
28 ธันวาคม 2554 4 มกราคม 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จาก บทกวีนิพนธ์	2
6 มกราคม 2555 11 มกราคม 2555	แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา	2
13 มกราคม 2555	ทดสอบหลังเรียน	-	1
13 มกราคม 2555	ประเมินความพึงพอใจ	-	30 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

1. คุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.1 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC

หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.3 หาค่าความยากง่ายรายข้อ (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.4 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett)

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

2.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบฝึกทักษะ และคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ความเกณฑ์ 80/80 โดยหาค่าร้อยละของคะแนนเฉลี่ย E_1/E_2

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกับหลังเรียน เพื่อทดสอบสมมติฐานในการศึกษา โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร E.I. (เชษฐ กิจระการ. 2544 : 3)

5. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51-5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	พึงพอใจมาก
2.51-3.50	พึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	พึงพอใจน้อย
1.00-1.50	พึงพอใจน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$P = \frac{F}{N} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ
 F แทน ความถี่หรือคะแนนที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่หรือคะแนนทั้งหมด

1.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 105)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
 $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 ความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้
 สูตร IOC หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 220)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน คำนีความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับเนื้อหา
หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ค่านีความสอดคล้องที่เหมาะสมมีค่ามากกว่า 0.5 แสดงว่า ข้อสอบนั้นวัด ได้ตรงตัววัด

2.2 ความยากง่าย (Difficulty) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้สูตร
(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 84)

$$P = \frac{Ru + RI}{2f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก

Ru แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก

RI แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก

f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือกลุ่มต่ำซึ่งเท่ากัน

2.3 อำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 90)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

n_1 แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์)

n_2 แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์)

U แทน จำนวนคนรอบรู้ (หรือสอบผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้ (หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์) ตอบถูก

ข้อสอบที่เหมาะสม มีค่า B อยู่ระหว่าง 0.20 – 1.00

2.4 ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้วิธี
ของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

- เมื่อ r_{∞} แทน ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
 K แทน จำนวนข้อ
 X_1 แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนจุดตัด ($C = 32$ ข้อ)

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

การหาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร E_1/E_2 (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 44-51)

3.1 การหาค่า E_1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X_1}{N}}{A} \times 100$$

- เมื่อ E_1 แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 $\sum X_1$ แทน คะแนนของแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยทุกชุดรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

3.2 การหาค่า E_2

$$E_2 = \frac{\frac{\sum X_2}{N}}{B} \times 100$$

- เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 $\sum X_2$ แทน คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง
 จากเรียน
 B แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. สถิติที่ใช้หาดัชนีประสิทธิผล

การหาดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร E.I. (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 3)

$$E.I. = \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

5. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 112-114)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤต เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัย ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

\bar{X}	แทน ค่าเฉลี่ย
n	แทน จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
E_1	แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการในแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ
E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ในแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
E.I.	แทน คำนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
t	แทน ค่าสถิติการทดสอบค่าที (t-test)
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 3 วิเคราะห์คำนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้
สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ปรากฏผล
ดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 ผลวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้
สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80

คนที่	คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน							รวม	คะแนน หลัง เรียน
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5	เล่มที่ 6	เล่มที่ 7		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)		
1	17	16	17	16	17	18	17	118	32
2	16	17	16	16	16	16	17	114	32
3	16	16	17	17	17	18	18	119	33
4	17	16	17	17	17	17	18	119	33
5	16	17	17	17	18	16	17	118	33
6	17	17	17	17	18	18	19	123	34
7	16	16	18	17	18	17	17	119	33
8	17	16	17	16	16	16	16	114	32
9	16	17	17	18	18	16	17	119	33
10	17	16	18	18	18	16	18	121	34
11	18	18	17	17	17	17	18	122	32
12	19	17	18	18	17	16	17	122	33
13	16	16	17	16	16	17	16	114	32
14	17	16	17	17	16	16	16	115	34

ตาราง 4.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน							รวม (140)	คะแนน หลัง เรียน (40)
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5	เล่มที่ 6	เล่มที่ 7		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)		
15	16	17	16	16	17	17	16	115	35
16	17	16	17	17	16	16	16	115	33
17	16	16	17	17	18	17	16	117	35
18	18	16	18	18	18	17	17	122	34
19	17	16	17	18	19	18	17	122	37
20	18	17	17	18	19	18	16	123	34
21	19	17	18	18	19	19	18	128	35
22	16	17	18	18	18	18	17	122	36
23	16	18	18	17	16	16	18	119	34
24	17	16	17	17	17	17	16	117	33
25	16	18	17	17	17	17	18	120	33
26	17	18	19	17	18	18	17	124	33
27	17	17	18	17	18	18	18	123	34
28	17	17	17	18	16	17	19	121	32
29	17	16	18	18	18	17	19	123	32
30	18	17	18	17	18	18	17	123	35
31	16	18	18	16	19	16	17	120	35
32	17	17	17	16	16	17	17	117	32
33	18	17	18	18	17	17	17	122	34
34	17	19	18	18	18	17	18	125	36
35	16	18	18	18	18	18	18	124	35
36	17	16	17	17	17	18	17	119	33
37	17	18	17	16	18	18	16	120	37

ตาราง 4.1 (ต่อ)

คนที่	คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียน							รวม (140)	คะแนน หลัง เรียน (40)
	เล่มที่ 1	เล่มที่ 2	เล่มที่ 3	เล่มที่ 4	เล่มที่ 5	เล่มที่ 6	เล่มที่ 7		
	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)	(20)		
38	16	17	17	17	19	17	17	120	37
39	18	17	17	18	17	18	18	123	34
40	17	18	18	18	17	18	17	123	34
41	17	18	19	17	18	17	17	123	34
42	17	17	19	17	17	18	16	121	37
43	18	17	18	18	17	19	17	124	36
44	18	17	17	17	18	17	18	122	35
ΣX	746	744	768	756	767	757	756	5294	1494
\bar{X}	16.95	16.91	17.45	17.18	17.43	17.20	17.18	120.32	33.95
S.D.	0.83	0.80	0.70	0.72	0.93	0.85	0.87	3.27	1.51
ร้อยละ	84.77	84.55	87.27	85.91	87.16	86.02	85.91	85.94	84.89

จากตาราง 4.1 พบว่า ผลรวมคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกทักษะระหว่างเรียนและแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะ แต่ละชุดจากคะแนนเต็ม 140 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย 120.32 คิดเป็นร้อยละ 85.94 และคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนจากคะแนนเต็ม 40 คะแนน ได้ค่าเฉลี่ย 33.95 คิดเป็นร้อยละ 84.89 แสดงว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 85.94/84.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏผลดังตาราง 4.2-4.3

ตาราง 4.2 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน
ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คนที่	คะแนนก่อนเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนหลังเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลังสอง (D ²)
1	13	32	19	361
2	11	32	21	441
3	15	33	18	324
4	17	33	16	256
5	14	33	19	361
6	12	34	22	484
7	12	33	21	441
8	11	32	21	441
9	9	33	24	576
10	10	34	24	576
11	13	32	19	361
12	11	33	22	484
13	19	32	13	169
14	15	34	19	361
15	12	35	23	529
16	10	33	23	529
17	15	35	20	400
18	10	34	24	576
19	11	37	26	676
20	12	34	22	484
21	10	35	25	625
22	11	36	25	625
23	12	34	22	484

ตาราง 4.2 (ต่อ)

คนที่	คะแนนก่อนเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน	คะแนนหลังเรียน คะแนนเต็ม 40 คะแนน	ผลต่าง (D)	ผลต่างกำลังสอง (D ²)
24	11	33	22	484
25	15	33	18	324
26	14	33	19	361
27	10	34	24	576
28	15	32	17	289
29	11	32	21	441
30	12	35	23	529
31	13	35	22	484
32	10	32	22	484
33	10	34	24	576
34	12	36	24	576
35	16	35	19	361
36	11	33	22	484
37	9	37	28	784
38	12	37	25	625
39	10	34	24	576
40	15	34	19	361
41	17	34	17	289
42	19	37	18	324
43	20	36	16	256
44	18	35	17	289
ΣX	565	1494	929	20037
\bar{X}	12.84	33.95	21.11	455.39
S.D.	2.88	1.51	3.13	130.32
ร้อยละ	32.10	84.89		

จากตาราง 4.2 พบว่า ผลการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนมีคะแนนรวม เท่ากับ 565 คะแนน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 12.84 และหลังเรียนมีคะแนนรวมเท่ากับ 1494 คะแนน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 33.95

ตาราง 4.3 ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างคะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ผลการทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	t
ก่อนเรียน	44	12.84	2.88	44.70**
หลังเรียน	44	33.95	1.51	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4.3 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 12.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.88 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 33.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.51 เมื่อนำไปทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test ได้ค่า t เท่ากับ 44.70 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดังนี้

$$\begin{aligned}
 \text{ดัชนีประสิทธิผล} &= \frac{\text{ผลรวมของคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนนักเรียน} \times \text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียน}} \\
 &= \frac{1494 - 565}{(44 \times 40) - 565} \\
 &= \frac{929}{1195} \\
 &= 0.78
 \end{aligned}$$

ผลปรากฏว่า คำนีประสิทธิผลของการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเท่ากับ 0.78 แสดงว่า
 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 78

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
 อย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 4.4 ค่าเฉลี่ยของคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
 อย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

ข้อ	รายการ	ระดับความพึงพอใจ		ความหมาย
		\bar{X}	S.D.	
1	นักเรียนพอใจการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ	4.68	0.47	มากที่สุด
2	นักเรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน	4.75	0.44	มากที่สุด
3	นักเรียนสามารถย้อนกลับมาเรียนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจได้	4.77	0.42	มากที่สุด
4	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.80	0.41	มากที่สุด
5	นักเรียนพอใจเมื่อทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วได้ทราบผลทันที	4.82	0.39	มากที่สุด
6	เนื้อหาในสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ	4.66	0.48	มากที่สุด
7	แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น	4.73	0.45	มากที่สุด
8	แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข	4.70	0.46	มากที่สุด
9	แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมน่าสนใจ	4.75	0.44	มากที่สุด
10	แบบฝึกทักษะช่วยให้เข้าใจการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณง่ายขึ้น	4.84	0.37	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.76	0.43	มากที่สุด

จากตาราง 4.4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
 อย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมมีค่าเฉลี่ย 4.76
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.43 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อจากมากไปหาน้อย
 3 อันดับแรก ได้แก่ ข้อ 10 แบบฝึกทักษะช่วยให้เข้าใจการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณได้ง่ายขึ้น
 มีค่าเฉลี่ย 4.84 ข้อ 5 นักเรียนพอใจเมื่อทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วได้ทราบผลทันที มีค่าเฉลี่ย 4.82
 และ ข้อ 4 นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ มีค่าเฉลี่ย 4.80

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัย ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สรุปผลและมีข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
4. สรุปผลการวิจัย
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
3. เพื่อศึกษาค้นคว้าประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานของการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียน
3. ค้นคว้าประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่า .50

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
 วิจารณ์ญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ใน
 ระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2
 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนลำปลายมาศ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
 จำนวน 15 ห้อง รวมนักเรียน 550 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/4 โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอ
 ลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 44 คน
 ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 เล่ม ได้แก่

- 2.1.1 เล่มที่ 1 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จากหนังสือพิมพ์
- 2.1.2 เล่มที่ 2 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จากประกาศและโฆษณา
- 2.1.3 เล่มที่ 3 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จากเรื่องสั้น
- 2.1.4 เล่มที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จากบทความ
- 2.1.5 เล่มที่ 5 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ
- 2.1.6 เล่มที่ 6 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จากบทกวีนิพนธ์
- 2.1.7 เล่มที่ 7 การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จากคำสอนและปรัชญา

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ จำนวน 7 แผน แผนการจัด
 การเรียนรู้ละ 2 ชั่วโมง รวมเป็น 14 ชั่วโมง

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก
 จำนวน 40 ข้อ มีค่าความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.25-0.79 ค่าอำนาจจำแนก (B) ระหว่าง 0.31-0.81
 และค่าความเชื่อมั่น 0.9575

2.4 แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
 อย่างมีวิจารณ์ญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบมาตราส่วน

ประมาณค่า แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 10 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1 ทดสอบก่อนเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ดำเนินการสอนนักเรียน ตามแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้เวลาในการสอนครั้งละ 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์

3.3 ทดสอบหลังเรียน ใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกับที่ใช้แบบทดสอบก่อนเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สถิติ E_1/E_2

4.2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สถิติ t-test (Dependent Samples)

4.3 วิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สูตร E.I. (เศษชัย กิจระการ. 2544 : 3)

4.4 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยไปเทียบกับเกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับความพึงพอใจ
4.51-5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.51-4.50	พึงพอใจมาก
2.51-3.50	พึงพอใจปานกลาง
1.51-2.50	พึงพอใจน้อย

1.00-1.50

พึงพอใจน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัย ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 85.94/84.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. คำนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 0.78 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 78
4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีข้อสังเกตที่จะนำมาอภิปราย ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ 85.94/84.89 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 และเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีการวางแผน การลำดับเนื้อหา การใช้ภาษาและสร้างกระบวนการอ่านที่ง่ายต่อการทำความเข้าใจและการฝึกฝน เป็นไปตามแนวคิดของศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ และคณะ (2542 : 234) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะมีประสิทธิภาพต้องใช้ความคิดวิเคราะห์ ใคร่ครวญและประเมินได้ว่าข้อความหรือเรื่องที่อ่านนั้น สิ่งใดเป็นใจความสำคัญ สิ่งใดเป็นความประกอบและสามารถแยกข้อเท็จจริงได้ และการสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และมีการกำหนดเนื้อหาจากง่ายไปหายาก นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณมีขั้นตอนมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง ตามหลักจิตวิทยาที่ใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะเป็นไปตามแนวคิด

อารี พันธุ์ณี (2541 : 42-43) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องยึดหลักการฝึกของธอร์น ไคด์ ที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความสมบูรณ์ถูกต้อง และหลักแห่งผลที่พอใจของธอร์น ไคด์ ที่ให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ต่อไป ถ้าได้รับผลเป็นที่พึงพอใจ ก็จะเกิดผลดีต่อการเรียนรู้ ทำให้อยากเรียนรู้ เมื่อผู้เรียนทำได้สำเร็จในงานที่ตนได้รับมอบหมาย ก็จะทำให้ผู้เรียนมีกำลังใจที่จะฝึกมากขึ้น ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของพงษ์ศักดิ์ พางาม (2549 : 55) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.06/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และคะแนนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้าน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สูงกว่าคะแนนการเรียนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และวรินทร์ จรูญกิจธรรม (2554 : 69) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 87.28/85.57 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนได้ฝึกทักษะที่มีความหมายต่อชีวิต นั่นคือมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนว่า ต้องการให้นักเรียนฝึกเพื่ออะไร ให้ข้อคิดคติธรรมอะไรแฝงอยู่ และฝึกให้คิด ได้เร็วและสนุก โดยมีเนื้อหาที่หลากหลายทำให้นักเรียนไม่เบื่อ ปลูกเร้าความสนใจ ด้วยรูปภาพ เหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียนและสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น เป็นไปตามแนวคิดของ ทิศนา แคมมณี (2547 : 51-52) ที่กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกทักษะต้องใช้หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ ซึ่งประกอบด้วย กฎแห่งความพร้อม การเรียนรู้จะเกิดขึ้น ได้ดี ถ้าผู้เรียนมีความพร้อมทั้งร่างกายและจิตใจ กฎแห่งการฝึกหัด การฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ ด้วยความเข้าใจ จะทำให้การเรียนรู้มั่นคงทนถาวร ถ้าไม่ได้กระทำซ้ำบ่อย ๆ การเรียนรู้จะไม่คงทนถาวรและในที่สุดอาจลืมได้ กฎแห่งการใช้ การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ความมั่นคงของการเรียนรู้จะเกิดขึ้น หากได้มีการใช้บ่อย ๆ หากไม่มีการนำไปใช้ อาจมีการลืม

เกิดขึ้นได้ และกฎแห่งผลที่พึงพอใจ เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากรู้ ดังนั้นการได้รับผลที่พึงพอใจจึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐกานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46/84.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ในระดับมาก และมากที่สุด และบุภา บุญประชม (2551 : 67-68) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.06/82.42 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านหลังการสอน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้นิทานพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสมจิตร สุภษร (2551 : 69) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 85.05/80.33 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. คำนีประสิทธิผลของการเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 0.78 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น ร้อยละ 78 อันเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้สร้างขึ้นและใช้เทคนิคการจับประเด็นสาระสำคัญว่าคืออะไร ทำความเข้าใจในเนื้อหา วิเคราะห์ แยกแยะข้อเท็จจริง และประเมินค่าโดยการตั้งคำถามหรือวิพากษ์ วิจาร์ณและวินิจฉัย มีเหตุผลผล เป็นไปตามแนวคิดของประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ

(2545 : 9) ที่กล่าวว่า การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจะมีประสิทธิภาพต้องทำความเข้าใจ จับประเด็นสาระสำคัญแล้ว วิเคราะห์ แยกแยะว่าอะไรมีเหตุมีผล อะไรไม่มีเหตุมีผล และประเมินค่าโดยการตั้งคำถามและวิพากษ์วิจารณ์ ควรจะรับเอาส่วนใดนำไปปฏิบัติ จึงทำให้เข้าใจในเรื่องที่ซับซ้อนง่ายขึ้นและมีความก้าวหน้าทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุภจิตร คงสุวรรณ (2550 : 96) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล ผลการวิจัยพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.56/89.16 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.80 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 80 และรุ่งทิพา รอดวิเศษ (2554 : 86) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 86.70/85.74 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียน โดยใช้ชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เท่ากับ 0.6807 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 68.07 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากแผนการเรียนรู้วิชาภาษาไทย และแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ได้ผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผลการประเมินโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จึงส่งให้นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข มีผลการเรียนรู้สูงขึ้น เป็นไปตามลำดับขั้นตอน โดยศึกษาหาคำตอบด้วยตนเอง การทำกิจกรรม ไม่น้อยหรือมากไป สามารถย้อนกลับมาเรียนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจได้ ทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วได้ทราบผลทันที และเข้าใจการอ่านอย่างมีวิจารณญาณได้ง่ายขึ้น ทำให้นักเรียนเรียน

ด้วยความสุขและไม่เบื่อ เป็นไปตามแนวคิดของปรียาพร วงศอนุตรโรจน์ (2546 : 143) ที่กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกร่วมของบุคคลที่มีต่อการทำงานในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการปฏิบัติงานและได้รับผลการตอบแทนที่เป็นความพึงพอใจ ทำให้เกิดความรู้สึกกระตือรือร้นมีความมุ่งมั่น มีขวัญกำลังใจ จึงมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐกานต์ ชาติเพชร (2549 : 59) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานูริรัมย์ เขต 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.46/84.46 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำยาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกเสริมทักษะการอ่าน และการเขียนสะกดคำยาก ในระดับมากและมากที่สุด และสุพัตรา วงศ์จิระกิจ (2551 : 46) ได้วิจัยเรื่อง แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มีประสิทธิภาพ 84.79/83.53 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสุกานดา อันติ (2554 : 93) ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนาหนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ 83.41/81.70 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ตามที่ตั้งไว้ และคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สูงกว่าคะแนนก่อนใช้หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ค่าดัชนีประสิทธิผลของนักเรียนที่เรียน โดยใช้หนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เท่ากับ 0.5944 และ ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยหนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 สื่อสิ่งพิมพ์มีความหลากหลาย จึงควรเลือกเนื้อหาจากสิ่งพิมพ์มาจัดทำแบบฝึกให้อยู่ในความสนใจของผู้เรียน และนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้

1.2 สื่อแต่ละประเภทมีความหลากหลายและระดับความยากง่ายต่างกัน จึงควรเลือกให้ครอบคลุมในปริมาณที่เหมาะสมกับเวลา

1.3 นักเรียนชอบการเสริมแรง ครูจึงควรมีการเสริมแรง เช่น การกล่าวคำชมเชย การปรบมือเมื่อตอบคำถามถูกต้องหรือได้คะแนนมากขึ้นจะทำให้เด็กเรียนมีกำลังใจ และต้องการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ก้าวหน้ามากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการทำวิจัยเปรียบเทียบการพัฒนาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณด้วยเทคนิคการใช้สื่อสิ่งพิมพ์กับวิธีการสอนแบบอื่น

2.2 ควรมีการศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรด้านความคงทนจากการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). การจัดการเรียนรู้อัตนศึกษาและการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). การเรียนการสอนภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- . (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2547). เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์อรุณการพิมพ์.
- ขวัญฤดี อัครวณิชชัย และคณะ. (2547). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์.
- คำรณ ล้อมในเมือง. (2547). คู่มือฝึกปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน. กทม. : ประสานการพิมพ์.
- จรรยา บุญปลั่ง. (2542). “การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านอย่างวิจารณ์ด้วยบทเรียน
คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” วารสารวิชาการ. 57-61;
ตุลาคม.
- จรงค์ วงศ์คำ. (2553). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์
เรื่องสมการเชิงตัวแปรเดียว ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะกับวิธีการสอน
แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- จิราพร ภัทรบูล. (2551). ผลสัมฤทธิ์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้สื่อหนังสือพิมพ์ของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหอหมาก อำเภอนำนิง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชนากานต์ ประเสริฐ. (2550). การพัฒนาชุดฝึกกิจกรรมการเขียนภาษาไทย โดยใช้โครงงาน เรื่อง
มาตราตัวสะกด ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน)
นุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- ชนิดา นนทันทภา. (2545). การเปรียบเทียบผลการสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่องบทประยุกต์
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างการสอนแบบแบ่งกลุ่มตามสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนและ
และการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาสารคาม :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ชัยวงศ์ พรหมวงศ์. (2547). “การประเมินผลสื่อผสม” ในเอกสารการสอนชุดวิชาเพื่อการสอนระดับมัธยมศึกษา. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชำนาญ บูชาสุข. (2545). ภาษาไทยเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แม็ค.
- ฉัฐกานต์ ชาติเพชร. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะเสริมทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการอ่านและเขียนสะกดคำยาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลคูเมือง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- คาราณี โพธิ์ไทร. (2552). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- เดช เผ่าน้อย และคณะ. (2542). สารนิเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ : สถาบันราชภัฏบุรีรัมย์.
- ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุด แบบฝึกหัด แบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อพัฒนาผู้เรียนและการจัดทำผลงานทางวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ชารอักษร.
- ทศนา แคมมณี. (2547). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ค่านสุนธาการพิมพ์.
- นฤมล สวนพันธ์. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่สอนอ่านด้วยวิธีวิทยาศาสตร์กับการสอนอ่านด้วยวิธี SQ3R. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). ลพบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- นิลาภรณ์ ธรรมวิเศษ. (2546). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำในมาตราแม่กด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏอุบลราชธานี.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุรชัย ศิริมหาสาคร. (2547). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : บุ๊คพ้อยท์.
- ประพนธ์ เรืองณรงค์ และคณะ. (2545). ชุดปฏิรูปการเรียนรู้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ช่วงชั้นที่ 4. กรุงเทพฯ : ประสานมิตร.

- ปรีชาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : สหมิตรออฟเซต.
- ปีทมา วิญญูกุล. (2551). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้สอนตามความคิดหมวดทกกับวิธีการสอนตามแนวคิดของ
สเตอร์นเบอร์ก. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ผ่องศรี สุริยะป้อ. (2545). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
ที่เรียนโดยใช้บทเพลง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (ประถมศึกษา). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- เผชญิ กิจระการ. (2544). ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ฝ่ายวิชาการ โรงเรียนลำปลายมาศ. (2554). รายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-Net).
บุรีรัมย์ : โรงเรียนลำปลายมาศ.
- พงษ์ศักดิ์ พางาม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย โดยใช้บทพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนา
หลักสูตรและการเรียนการสอน) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พัชนี มานะวาณิชเจริญ. (2546). ทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- พัชรา พรหมณี. (2549). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
สุพรรณบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี.
- พิมพ์ร สอพิมาย. (2546). ทักษะภาษาไทยเพื่ออาชีพ. กรุงเทพฯ : แม็ค.
- เมธา พงศ์ศาสตร์. (2549). การสอนคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษา. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุภา บุญประชม. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้บทพื้นบ้านอีสาน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี.
- รัชการดา เหลาแก้ว. (2550). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำยาภาษาไทย สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

- รัศมี แสนดี. (2544). การเปรียบเทียบการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนา
หลักสูตรและการเรียนการสอน) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุบลราชธานี.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ :
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- รุจิร ภู่อาระ. (2545). การเขียนแผนการสอน. กรุงเทพฯ : บั๊กพอยท์.
- รุ่งทิวา รอดวิเศษ. (2554). การพัฒนาทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณโดยใช้ชุดกิจกรรม
ฝึกทักษะกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณ์ญาณ เรื่อง หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ :
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- วรรณ แก้วแพรง. (2546). คู่มือการสอนเขียนชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : พีรพัฒน์.
- วรินทร์ จรุงกิจธรรม. (2554). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน) อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏอุบลราชธานี.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
แอลทีเพรส.
- วาโร เท็งสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2545). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. มหาสารคาม : ภาควิชาหลักสูตรและ
การสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วิรัตน์ ปีกกระนา. (2540). การพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนเชิงระบบ. กรุงเทพฯ :
ม.ป.พ.
- วิริยา วิริยรัมย์. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ที่สอนโดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบและวิธีการสอน
แบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วุฒิชัย ประสารสอย. (2543). บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนวัตกรรมเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ :
วีเจ พรินติ้ง.
- ศศิธร ธัญลักษณ์นันท์ และคณะ. (2542). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารและสืบค้น. กรุงเทพฯ : คอมฟอร์ม.

- ศุภรณ์ ภูวัก. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การมัธยมศึกษา) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงการกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สมจิตร ศุภสร. (2551). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (การพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สมนึก ภัททิษณี. (2546). การวัดผลการศึกษา. กาฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์.
- สมปอง นวลเมือง. (2551). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบฝึกทักษะจากสื่อสิ่งพิมพ์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สมยศ นาวิการ. (2545). การบริหารเชิงกลยุทธ์กรณีศึกษาพฤติกรรมในองค์กร. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- สมันดา วีรกุล. (2547). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านวรรณคดีไทยอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้วิธีสอนตามความคิดหมวกหกใบกับวิธีการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การสอนภาษาไทย). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2540). เอกสารเสริมความรู้สำหรับครู การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สุกานดา อันดี. (2554) การพัฒนาหนังสือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ชุดนิทานพื้นบ้าน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. (2552). นวัตกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด 9119 เทคนิกพรีนติ้ง.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). เทคนิควิจัยด้านการอ่าน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- สุพัตรา วงศ์จิระกิจ. (2551). แบบฝึกทักษะการอ่านและเขียนคำควบกล้ำชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนอนุบาลบ้านกรวด อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
(หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุภจิตร คงสุวรรณ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
ที่ไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ
มหาสารคาม.
- สุรสิทธิ์ วิทธารัฐ. (2542). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อสิ่งพิมพ์. สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา
กรุงเทพฯ : พิษณุการพิมพ์.
- สุรัตน์ นุ่มนนท์. (2542). ความหมายและความสำคัญของสื่อสิ่งพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุลักษณ์ สุขแก้ว. (2549). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่อง
บทประยุกต์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยเน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ STAD. วิทยานิพนธ์
ค.ม. (หลักสูตรและการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2549). การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- แสงอรุณ สุขเกษม. (2549). การพัฒนาแบบฝึกสื่อประสมเพื่อการคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตร
และการสอน). บุรีรัมย์ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. (2553). ภาษาพาสอน เรื่องน่ารู้สำหรับครูภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัมพวรรณ โคโคตี. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการสะกดคำ
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอนุบาลศรีวิไล สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 3. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (หลักสูตรและการสอน).
มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- อารี พันธุ์มณี. (2541). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์เลิฟเพรส.
- Cassan, A.K. (2002). *Critical Thinking Leading to Transformative Learning :
Understand the Impact of One's Family on Adult Learners.* Canada :
St. Francis Xavier University.

- Maslow, A.M. (1970). **Motivation and Personality**. 2nd ed. New York : Harper and Row.
- Reed J.H. (1999). "Effect of Model for Critical Thinking on Students Achievement in Primary Source Document Analysis and Interpretation, Argumentative Reasoning, Critical Thinking Disposition, and History Source," **Dissertation Abstracts International**. 59,11:4039-A.
- Scott, M M. (1970). **Every Employer a Manager : More Meaningful Work Through Job Environment**. New York : McGraw-Hill.
- Swaffer, J.K. (1985). "Reading Authentic Texts in a Foreign Language : A Cognitive Model," **The Modern Language Journal**. 691: 15-31.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

**แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เล่มที่ 1

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

โดย

นายพรพต เจนสุวรรณ

โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์ เล่มนี้
จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้อ่านภาษาไทย ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์
เพื่อส่งเสริมให้มีกระบวนการคิด ได้อย่างสมเหตุสมผล และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี
ต่อการอ่านหนังสือพิมพ์

ขอขอบคุณ นายชำนาญ บุญวงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนลำปลายมาศ คุณครูในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์ จนสำเร็จ และขอบคุณ นายปิยะทัต ภาณุทัต ผู้เขียนการ์ตูน ทำให้
แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์ มีคุณค่าและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

พรพรด เจนสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	1
คำชี้วัด	2
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์	3
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์	7
ใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์	8
แบบฝึกทักษะที่ 1.1	16
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 1.1	18
แบบฝึกทักษะที่ 1.2	19
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 1.2	22
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์	23
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์	27
บรรณานุกรม	28

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์ เล่มนี้
สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านและศึกษาเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้และตัวอย่าง
4. ทำแบบฝึกทักษะที่ 1.1-1.2
5. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ข่าว เรื่อง เอฟเอ โอดือนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูง
ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถเขียนแผนภูมิแบบพฤษจากข่าว เรื่อง วัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด
ฮิค! คาตวยค้ำยคอนแทกเลนส์ ได้ถูกต้อง

**แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์**

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ภาษาพูดหัวข่าวข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. มาตรการ โหดฝังศพทั้งเป็น
- ข. ฝ่ายค้านรวมสมาชิกตั้งพรรคใหม่
- ค. รัฐเดือน ไข่หัวคนกระบาดอีก แต่คุมได้
- ง. สินค้าส่งออกทะลุเป้า คาดปีนี้ยอดขายกระฉูด

2. “การสื่อสารผ่านข้อความสั้น (Short Message Service) หรือ เอสเอ็มเอส (SMS) เป็นหนึ่งในบริการที่เป็นปัจจัยกระตุ้นความต้องการใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ใช้ให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการส่งข้อความสั้นในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผู้ให้บริการจึงนำบริการส่งข้อความสั้น และการใช้ อินเทอร์เน็ตมาเป็นจุดขายเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ใช้บริการ”

ข้อใดเป็นประเด็นสำคัญของข้อความนี้

- ก. การเพิ่มจำนวนผู้ใช้บริการของโทรศัพท์เคลื่อนที่
- ข. การให้ความสำคัญของข้อความสั้นของผู้ใช้บริการ
- ค. เอสเอ็มเอส เป็นปัจจัยกระตุ้นความต้องการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่
- ง. อินเทอร์เน็ตในโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่เป็นบริการเสริมที่สามารถเพิ่มผู้ใช้บริการ

3. ข้อใดเป็นประเด็นสำคัญของข้อความนี้

“ชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ย่อมจะต้องมีโอกาสสัมผัสภาษาและวัฒนธรรมไทยจึงทำให้ผู้คนเหล่านี้สนใจที่จะเรียนภาษาไทย ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ต้องการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับเพื่อนการค้าเน้นธุรกิจกับคนไทย สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของคนไทย สนใจภูมิอากาศและภูมิประเทศ และสนใจในศิลปวัฒนธรรมของชนชาติไทย เป็นต้น กล่าวโดยย่อ เหตุที่ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาน่าจะมีสองประการด้วยกันคือ ประการแรกใช้เพื่อการสื่อสาร และประการที่สองเพื่อเข้าใจศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย”

- ก. การสัมผัสภาษาและวัฒนธรรมของคนต่างชาติในเมืองไทยย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ
- ข. ชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมีความจำเป็นต้องสื่อสารภาษาไทยกับคนไทย
- ค. ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ควรเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันสำหรับชาวต่างประเทศที่ต้องการเรียนภาษาไทย
- ง. ชาวต่างประเทศสนใจเรียนภาษาไทยด้วยเหตุผลสองประการคือเพื่อการสื่อสารและเพื่อเข้าใจศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย

4. ข้อใดเรียงลำดับความได้ถูกต้องเหมาะสม

1. แต่ถ้าย้ายไปในทางเสื่อก็น่าวิตกว่าจะเกิดความวิตกกังวลแก่ภาษาของเรา
 2. การที่ภาษาของเรากำลังเปลี่ยนแปลงไปในทางสับสนในปัจจุบัน
 3. หากการเปลี่ยนนั้นเป็นไปในทางเจริญก็เป็นการดี
 4. ความความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมยุคใหม่นั้นเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง
- ก. 2 4 3 1
 - ข. 1 2 3 4
 - ค. 3 4 1 2
 - ง. 4 3 2 1

5 “งานก่อสร้างของประเทศไทยก้าวหน้าเร็วเกินควร ในขณะที่พัฒนาการทางด้านกฎหมาย
คุ้มครองความปลอดภัยยังก้าวไปช้ามาก อีกทั้งคนงานก่อสร้างก็มิได้มีประสบการณ์
เพราะส่วนมากมักเป็นชาวนาชาวไร่ที่หันมาทำงานก่อสร้างในฤดูว่างจากงาน
เกษตรกรรม ” จากข้อความข้างต้นไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การใช้แรงงานไร้ฝีมือ
- ข. การอพยพแรงงานจากชนบท
- ค. อุบัติเหตุในงานก่อสร้าง
- ง. การจ้างแรงงานที่ไม่ยุติธรรม

6. วัตถุประสงค์ของการอ่านเรื่องวัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด ฮิต! คาสววย
ด้วยคอนแทคเลนส์ คือข้อใด

- ก. เพื่อให้คติชีวิต
- ข. เพื่อให้ความรู้
- ค. เพื่อความเพลิดเพลิน
- ง. เพื่อใช้ในการคิดต่อสื่อสาร

7. ข้อใดเป็นการพาดหัวข่าว

- ก. วัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด
- ข. ซ็อกคอนแทก เลนส์ได้ง่าย
- ค. ความนิยมชมชอบแพชั่น
- ง. การเลือกซ็อกคอนแทกเลนส์

8. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องวัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด ฮิต! คาสววยด้วยคอนแทกเลนส์
คือข้อใด

- ก. ใช้คอนแทกเลนส์ให้ถูกวิธี
- ข. เมื่อปวดตาให้ไปพบแพทย์
- ค. ต้องสวมแว่นธรรมดา
- ง. ใช้คอนแทกเลนส์เมื่อไปงานสำคัญ

9. ข้อใดเป็นการใช้คอนแทคเลนส์ได้ถูกต้อง

- ก. สวมใส่ได้ทุกเมื่อ
- ข. สวมใส่ได้ถึง 1-2 วัน
- ค. สวมใส่ในเวลาว่างน้ำ
- ง. เปลี่ยนตลับใส่ทุก 3 เดือน

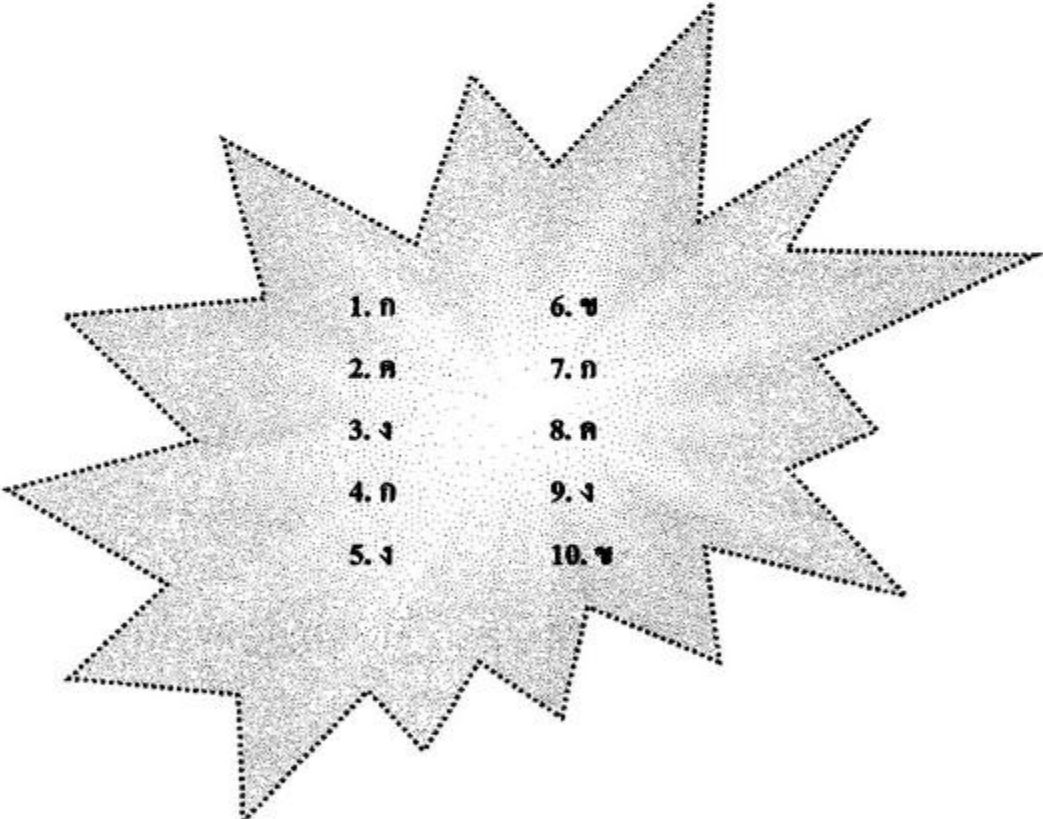
10. ผู้ใช้คอนแทคเลนส์หากมีอาการผิดปกติ เช่น เจ็บหรือปวดตาเป็นอย่างมาก ร่วมกับอาการแพ้แสง ตามัวลงน้ำตาไหลมาก ตาแดง ควรปฏิบัติอย่างไรเป็นลำดับแรก

- ก. ซื้อคอนแทคเลนส์ใหม่
- ข. หยุดใช้คอนแทคเลนส์ทันที
- ค. ล้างตาด้วยน้ำที่สะอาด
- ง. ไปพบจักษุแพทย์

แนวคำตอบ

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

-
1. ก	6. ข
2. ค	7. ก
3. ง	8. ค
4. ก	9. ง
5. ง	10. ข

ใบความรู้เรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

การรับสารด้วยกระบวนการอ่านเรื่องราวหรือข้อความต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เราต้องใช้ความคิดใคร่ครวญ โดยใช้หลักของเหตุผลมาประกอบการพิจารณาเพื่อจะได้ไม่ตกเป็นทาสของสื่อต่าง ๆ ที่อ่าน นั่นคือการอ่านอย่างมีวิจารณญาณนั่นเอง เรามาศึกษาดูกันว่าอ่านอย่างไรจึงมีวิจารณญาณในการอ่าน

ความหมายการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านมีความสามารถในการใช้ความคิดใคร่ครวญ โดยใช้หลักพิจารณาเหตุผลที่สามารถรับรู้ เข้าใจ วิเคราะห์ สังเคราะห์ ตีความและประเมินค่าเนื้อเรื่องที่อ่านและสาระที่ได้จากการอ่านไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

แนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

1. จับประเด็นสำคัญที่อ่านได้ ว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ผลเป็นอย่างไร บอกใจความสำคัญได้ และแยกแยะได้ว่าข้อความใดเป็นข้อเท็จจริง ข้อความใดเป็นข้อคิดเห็น
2. ผู้อ่านสามารถสรุปความหรือจับประเด็นสำคัญของเรื่องและวิเคราะห์สาระสำคัญว่าผู้เขียนต้องการเน้นเรื่องใด
3. ผู้อ่านต้องวิเคราะห์เจตนาของผู้เขียนว่ามีจุดประสงค์หรือเจตนาในการเสนอเรื่องนี้อย่างไร
4. ผู้อ่านต้องใคร่ครวญพิจารณาหาเหตุผล ตีความหมายของสาร พิจารณาสำนวนภาษาเพื่อจะได้ทราบเจตนาของผู้เขียน
5. ผู้อ่านต้องประเมินค่า ในเรื่องที่อ่านเพื่อตรวจสอบว่าสิ่งที่อ่าน ชัดเจน มีเหตุผลเชื่อถือได้หรือไม่มีคุณค่าหรือไม่ และตัดสินใจว่าสิ่งที่อ่านมีคุณค่าและประโยชน์ต่อผู้อ่านอย่างไรได้

หนังสือพิมพ์

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น หนังสือพิมพ์เป็นสื่อประเภทหนึ่งที่มีการรายงานเหตุการณ์หรือสิ่งที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันอย่างรวดเร็ว ดังนั้นในการพิจารณาคุณค่าของข่าวให้ต้องแก่ผู้อ่านมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้วิจารณญาณในการอ่านข่าวเพื่อจะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของข่าวที่นำเสนอทางหนังสือพิมพ์ มีแนวทางในการอ่าน ดังนี้

องค์ประกอบของข่าว

องค์ประกอบของข่าวจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

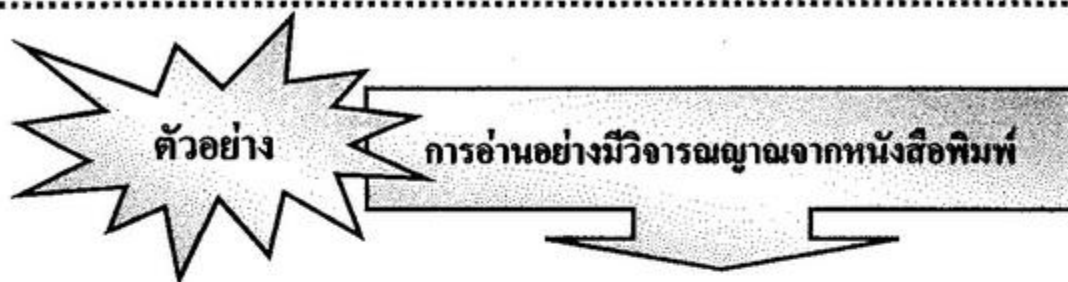
1. พาดหัวข่าว (Headline) คือ ข้อความสำคัญบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าเป็นเรื่องอะไร เปรียบเหมือนชื่อเรื่อง ส่วนใหญ่จะเป็นวลีหรือกลุ่มคำหรืออาจจะเป็นประโยคสั้น
2. ข่าวนำ (Lead) คือ ข้อหน้าแรกซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความเข้าใจเนื้อหาข่าวทั้งหมด ข่าวนำจะให้รายละเอียดเฉพาะที่สำคัญ ซึ่งผู้อ่านอ่านคร่าว ๆ สามารถจะทราบได้ว่า ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร มีผลอย่างไร ถ้าผู้อ่านใช้คำถาม wh คือ who what where ถามตัวเอง ขณะที่อ่านก็จะได้สาระสำคัญของข่าวในกรณีที่ต้องการ
3. เนื้อข่าว (Body) คือ ข้อความที่เพิ่มรายละเอียดให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น อาจจะมีเพียง 1-2 ข้อหน้าหรือมากกว่านั้น ขึ้นอยู่กับเนื้อข่าวมีมากน้อยแค่ไหน

ข้อแนะนำในการอ่านหนังสือพิมพ์

1. กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน
2. อ่านคร่าว ๆ พาดหัวข่าวทั้งหมด เพื่อเลือกดูว่าข่าวไหนน่าสนใจ
3. เมื่อเลือกข่าวที่สนใจได้แล้ว อ่านข่าวนำเพื่อหาสรุปข่าว ใคร อะไร เมื่อไร ที่ไหน อย่างไร ทำไม
4. ถ้าต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติมให้อ่านเนื้อข่าวต่อไป

แนวทางในการอ่านหนังสือพิมพ์

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านเป็นเรื่องสำคัญ เพื่อให้ทราบว่าจะอ่านและทำความเข้าใจของเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น การเมือง สังคม เศรษฐกิจ
2. การอ่านพาดหัวข่าวเป็นการอ่านกวาดสายตาแบบเร็ว ๆ เพื่อรู้ว่าแต่ละหน้ามีข่าวสำคัญที่น่าสนใจอะไรบ้าง ถ้าเราอ่านหนังสือพิมพ์เป็นประจำและติดตามเรื่องบางเรื่อง ผู้อ่านก็สามารถพลิกไปหน้านั้นได้ทันที การอ่านแบบกวาดสายตาขั้นนี้เป็นการเลือกข่าวที่จะอ่าน โดยดูจากพาดหัวข่าว
3. การอ่านข่าวนำ การอ่านในย่อหน้าแรกมีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นย่อหน้าสรุปประเด็นสำคัญของข่าวซึ่งจะมีรายละเอียดที่บอกว่า ใคร อะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร ทำไม ในการพยายามตอบคำถามเหล่านี้ให้ได้
4. การวิเคราะห์ประโยค ในบางครั้งการอ่านไม่เข้าใจมีปัญหาสืบเนื่องมาจากโครงสร้างของประโยคซับซ้อน วิธีการอ่านที่จะช่วยให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น คือ วิเคราะห์ว่าส่วนใดเป็นประธาน ส่วนใดเป็นกริยาแท้ ส่วนใดเป็นส่วนขยาย ถ้าวิเคราะห์โครงสร้างหลักได้ก็จะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น
5. การหาความหมายของศัพท์ ปัญหาอีกเรื่องหนึ่งสำหรับผู้อ่านหนังสือพิมพ์ คือ บางครั้งอาจพบคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย ทำให้เกิดความท้อถอยคิดว่าอ่านแล้วคงไม่เข้าใจ ถ้าเป็นคำราชาศัพท์ ผู้อ่านควรเปิดพจนานุกรมและหาสมุดจดคำศัพท์ไว้เพื่อทบทวนความจำ

พายุหิมะกระหน่ำอเมริกาครึ่งประเทศ

พายุหิมะพัดปกคลุมสหรัฐถึงครึ่งประเทศจากรัฐเท็กซัสไปจนถึงรัฐเมนทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ คร่าชีวิตผู้คนไปแล้วไม่ต่ำกว่า 12 ศพ หิมะอันน่ากลัวเข้าถล่มสหรัฐเกือบครึ่งประเทศแล้วเมื่อวันพุธที่ผ่านมา ส่งผลกระทบต่อระบบขนส่งและทำให้หลายพื้นที่ในแถบมิดเวสต์ถูกปกคลุมด้วยหิมะขาวโพลนที่มีความสูงถึง 60 เซนติเมตร ประชาชนหลายสิบล้านคนต้องอยู่แต่ในบ้านพัก โดยเฉพาะที่นครชิคาโกในรัฐอิลลินอยส์ มีหิมะตกวัดปริมาณความสูงถึง 51 เซนติเมตร นับเป็นสถิติที่สูงอันดับ 3 ของเมือง โรงเรียนหลายแห่งในนครชิคาโกต้องหยุดการเรียนการสอนเป็นวันที่สองติดต่อกัน และทางเดินของเซ็นทรัลปาร์กในนครนิวยอร์กได้กลายเป็นลานสเก็ตน้ำแข็ง

นายโทมัส สปีงส์ เจ้าหน้าที่พยากรณ์อากาศของกรมอุตุนิยมวิทยาสหรัฐกล่าวว่าพายุทำให้เกิดหิมะตกในปริมาณที่สูงถึง 50 เซนติเมตร ซึ่งเป็นเรื่องที่อาจเกิดขึ้นได้ในทุก 50 ปี อย่างไรก็ตามแม้ท้องฟ้าเริ่มสดใสในช่วงกลางวัน แถบตอนกลางของสหรัฐ แต่สภาพอากาศยังหนาวเย็นจัด โดยตอนกลางคืนหลายพื้นที่ทางเหนือของมิดเวสต์ คาดว่า อุณหภูมิจะลบ 20 องศาเซลเซียส โดยพายุหิมะครอบคลุมพื้นที่กว่า 3,000 กิโลเมตร จากรัฐเท็กซัสไปจนถึงรัฐเมน ทางตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐ ทำให้มีการประกาศภาวะฉุกเฉินในรัฐอิลลินอยส์ อินเดียนา, มิสซูรีและ โอคลาโฮมา ขณะที่กองกำลังพิทักษ์ชาติถูกเรียกออกมาช่วยผู้ขับขีวดยานที่ติดค้างอยู่บนถนนที่ที่เต็มไปด้วยหิมะ

นอกจากนั้น หลายรัฐเริ่มกวาดหิมะที่สูงถึง 30 เซนติเมตรบนถนนหลายสาย และพายุหิมะยังทำให้ประชาชนหลายหมื่นครัวเรือนไม่มีไฟฟ้าใช้ ทั้งนี้พายุหิมะเป็นต้นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตไม่ต่ำกว่า 12 ศพ รวมทั้งชายจรจัดรายหนึ่งในลอง ไอร์แลนด์ของนครนิวยอร์ก ขณะที่สนามบินหลายแห่งทั่วยุโรปเป็นอัมพาต และยกเลิกเที่ยวบินแล้วถึง 13,000 เที่ยวบิน

ส่วนที่แคนาดา ประเทศเพื่อนบ้านของสหรัฐอเมริกาจะอย่างหนักเช่นกัน ส่งผลให้ต้องยกเลิกเที่ยวบินราว 300 เที่ยวบินจากทั้งหมด 1,200 เที่ยวบิน ในสนามบินนานาชาติโตรอนโต โรงเรียนหลายแห่งปิดทำการ การจับขีวดยานประสบปัญหา เพราะถนนลื่น

น.ส.พ.เคลิวิล์ ฉบับ 22397 วันจันทร์ 7 ก.พ. 54 หน้า 11

สรุปการอ่านข่าวจากหนังสือพิมพ์

1. เป็นข่าวประเภทใด

ตอบ ข่าวต่างประเทศ

2. ข่าวนี้มีพาดหัวข่าวว่าอย่างไร

ตอบ พายุหิมะกระหน่ำอเมริกาครึ่งประเทศ

3. ข่าวนี้มีข่าวน่าอย่างไร

ตอบ พายุหิมะพัดปกคลุมสหรัฐถึงครึ่งประเทศจากรัฐเทกซัส ไปจนถึงรัฐเมน ทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ คร่าชีวิตผู้คนไปแล้วไม่ต่ำกว่า 12 ศพ

4. มีใจความสำคัญว่าอย่างไร

ตอบ พายุหิมะพัดปกคลุมสหรัฐถึงครึ่งประเทศจากรัฐเทกซัส ไปจนถึงรัฐเมน ทางตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ คร่าชีวิตผู้คนไปแล้วไม่ต่ำกว่า 12 ศพ

5. นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับเรื่องใด

ตอบ ผลกระทบที่เกิดจากพายุหิมะ ได้แก่ ถนนลื่น ผู้คนไม่สามารถออกนอกบ้านได้ เกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมขัดข้อง ต้องระงับเที่ยวบินหลายเที่ยว

การสร้างแผนภูมิเนื้อหา

แผนภูมิช่วยความจำหรือแผนภูมิเนื้อหา แผนภูมิที่นักเรียนควรรู้จักวิธีการสร้างแผนภูมิของตนเองในขณะที่อ่านบทเรียนจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจบทเรียน ข้อบทเรียนและตั้งเคราะห์แนวความคิดหรือหลักการในบทเรียน ซึ่งบางครั้งไม่สามารถบรรยายได้ด้วยคำพูด ลองคิดว่าต้องใช้คำบรรยายมากแค่ไหนที่จะอธิบาย เช่น ระบบของรัฐบาลอันประกอบด้วยกระทรวงทบวงกรมต่าง ๆ หรืออธิบายระบบการทำน้ำร้อนด้วยพลังแสงอาทิตย์ แต่แผนภูมิเนื้อหาจะช่วยให้ นักเรียนเข้าใจได้ง่ายและไม่ต้องอธิบายยืดยาว เมื่อนักเรียนอ่านคำอธิบายพร้อมดูแผนภูมิไปด้วย ให้เห็นภาพพจน์เข้าใจได้ง่ายและจำได้ดีกว่าไม่มีแผนภูมิ การเขียนแผนภูมิเนื้อหา มีดังนี้

1. แผนภูมิเนื้อหาโครงสร้างรายละเอียด 5 W 1 H
2. แผนภูมิเนื้อหาแบบการแก้ปัญหา (Problem/ Solution Outline)
3. แผนภูมิแบบพฤกษา (Network Tree)

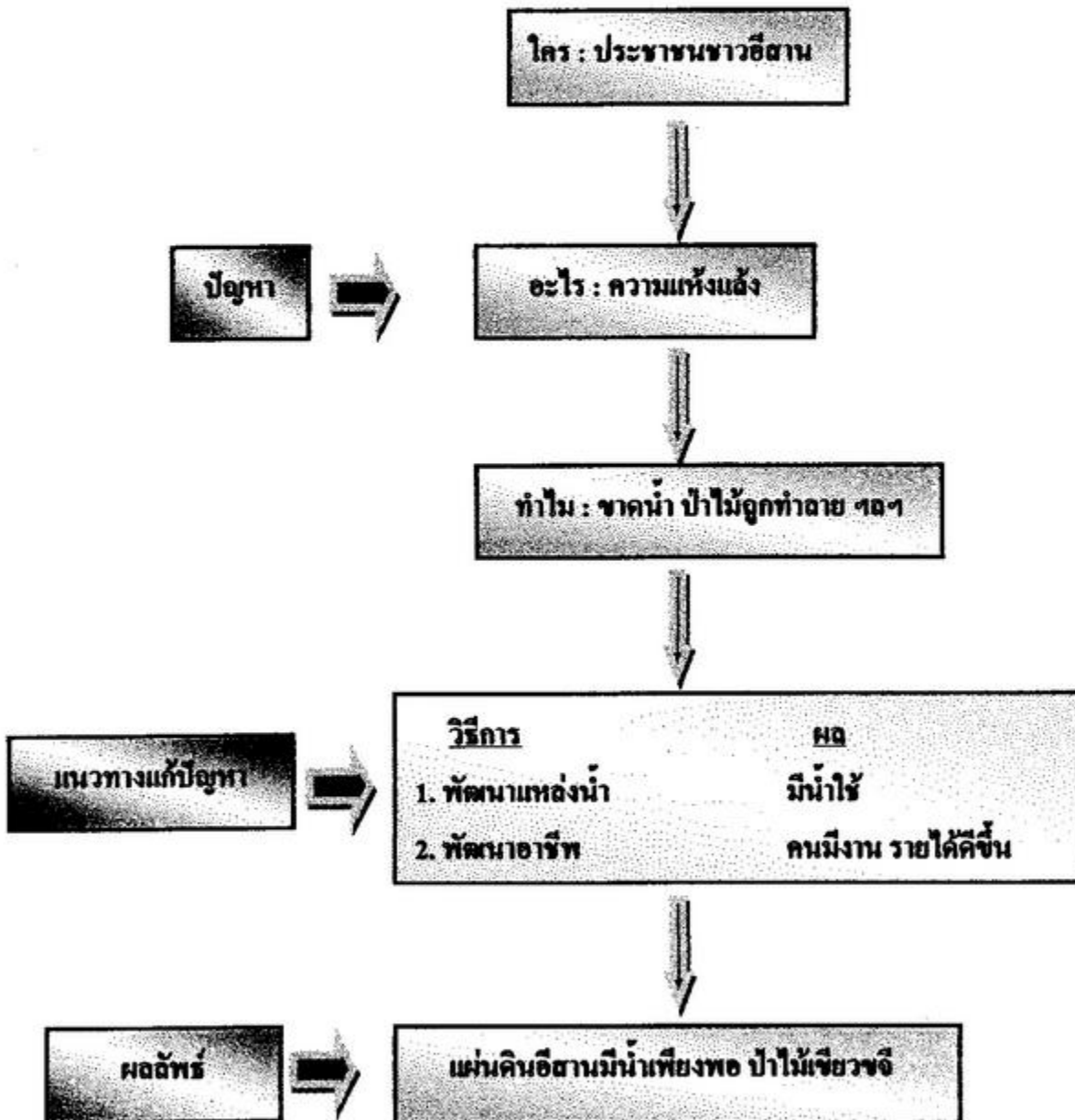
แผนภูมิเนื้อหาโครงสร้างรายละเอียด 5 W 1 H

แผนภูมิเนื้อหาโครงสร้างรายละเอียด 5 W 1 H ใช้แสดงเรื่องที่มีเรื่องราว (Story) คือเรื่องที่มีตัวละคร มีลำดับเหตุการณ์ มีฉาก หรือสถานที่ต่าง ๆ ได้แก่ นิทาน เรื่องสั้น นิยาย สารคดี และชีวประวัติ โดยใช้สูตร 5 W 1 H คือ

1. ใคร (Who)
2. อะไร ทำอะไร (What)
3. ที่ไหน ฉากของเรื่อง (Where)
4. เมื่อไร เวลาใด (When)
5. เหตุใดจึงทำ ทำไมจึงเป็นเช่นนั้น (Why) ทำอย่างไร ขั้นตอน วิธีทำ (How)

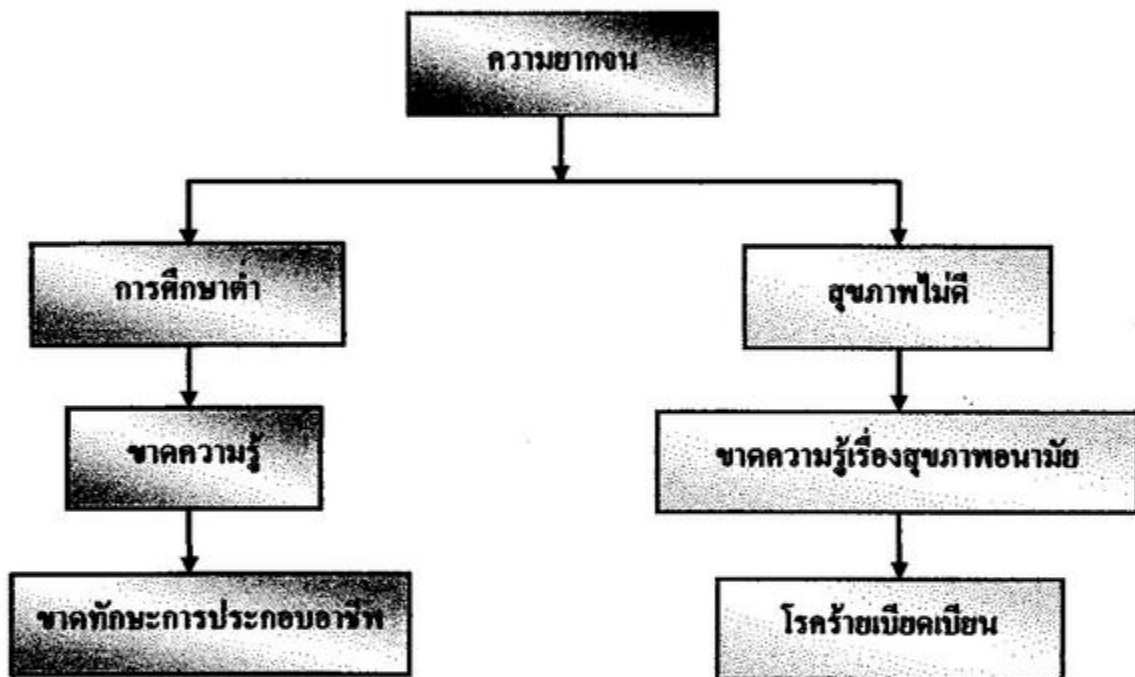
เนื้อหาแบบการแก้ปัญหา (Problem/Solution Outline)

เนื้อหาแบบการแก้ปัญหา (Problem/Solution Outline) ใช้ในการแสดงปัญหา วิธีการแก้ปัญหาและผลที่ได้ แนวคิดอะไรคือปัญหา ใครมีปัญหา ทำไมจึงเกิดปัญหา วิธีแก้มีอะไรบ้าง ผลออกมาอย่างไร

แผนภูมิแบบพฤษยา (Network Tree)

แผนภูมิแบบพฤษยา (Network Tree) ใช้แสดงสาเหตุแห่งผลที่เกิดขึ้น (ความยากจน) ลำดับของตระกูล (แฟ้มมิลี่ของสัตว์พวกแมลง) สาขาของความต่อเนื่อง (เส้นโลหิต) แนวคิดคืออะไร อะไรคือส่วนหลัก อะไรคือส่วนรอง และมีความเกี่ยวพันอย่างไร

แบบฝึกทักษะที่ 1.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์ ข่าว เรื่อง เอฟเอโอเตือนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูง
ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

เอฟเอโอเตือนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูง

องค์การอาหารและเกษตรของสหประชาชาติ คือ เอฟเอ โอ เปิดเผยเมื่อวันพฤหัสบดีว่า
ราคาอาหาร โลกพุ่งขึ้นทำสถิติสูงสุดในเดือนมกราคมที่ผ่านมา โดยดัชนีราคาอาหารพุ่งขึ้นสูงกว่า
ระดับเมื่อปี 2551 ซึ่งครั้งนั้นเกิดเหตุจลาจลในหลายประเทศ และมีแนวโน้มว่าจะสูงต่อไปอีก

ดัชนีราคาอาหาร ซึ่งเอฟเอ โอ จับตาดูอย่างใกล้ชิดเป็นเดือนที่ 7 ติดต่อกัน พุ่งแตะระดับ
สูงสุดตั้งแต่เริ่มการบันทึกในปี 2533 และพุ่งสูงกว่าระดับ 224.1 จุดในเดือนมิถุนายน 2551 ระหว่าง
เกิดวิกฤตอาหารในช่วงปี 2550- 2551 ดัชนีราคาอาหาร ซึ่งวัดจากการเปลี่ยนแปลงราคาอาหาร
ประจำเดือน ในอาหารประเภทธัญพืช น้ำมันพืช นม เนื้อและน้ำตาล เฉลี่ยอยู่ที่ 230.7 จุดใน
เดือนมกราคม เพิ่มขึ้นจาก 223.1 จุดในเดือนธันวาคม ราคาอาหารที่เพิ่มสูงขึ้นนี้ได้กลับมาอยู่
ในความสนใจอีกครั้ง หลังจากราคาอาหารแพง ได้จุดชนวนให้เกิดการประท้วง โคนอำนาจ
ประธานาธิบดีคูนิเซียในเดือน มกราคม และภาวะเงินเฟ้อจากราคาอาหารแพง ก็เป็นสาเหตุหนึ่ง
ที่ทำให้เกิดการประท้วงในอียิปต์และจอร์แดน ซึ่งคาดการณ์ว่า ประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคจะกักตุน
อาหารเพื่อเป็นการรับประกันว่าจะมีอย่างเพียงพอสำหรับประชากรของตน

การเกิดภัยแล้งอย่างรุนแรงในแถบทะเลดำเมื่อปีที่แล้ว นำท่วมหนักในออสเตรเลียและ
สภาพอากาศที่เลวร้ายในอาร์เจนตินาและการคาดการณ์ว่า ความต้องการอาหารจะเพิ่มสูงขึ้น
หลังจากเกิดความวุ่นวายในแอฟริกาเหนือและตะวันออกกลาง ยังจะทำให้ราคาธัญพืชพุ่งสูงขึ้น
นานหลายปี

ดัชนีราคาน้ำมันของเอฟเอ โอ เพิ่มขึ้นเป็นประวัติการณ์ถึง 420.2 จุด จากเดิม 398.4 จุด
ในเดือนธันวาคม ขณะที่ ดัชนีราคาธัญพืช ซึ่งรวมทั้งราคาอาหารหลัก เช่น ข้าวสาลี ข้าว และ
ข้าวโพด เพิ่มขึ้นเฉลี่ย 244.8 จุดในเดือนมกราคม ซึ่งเป็นระดับสูงสุดตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2551
แต่ต่ำกว่าระดับสูงสุดในเดือนเมษายน 2551 ส่วนดัชนีราคาน้ำมันพืช เพิ่มขึ้นเป็น 277.7 จุด
ในเดือนมกราคม จาก 263.0 จุดในเดือนธันวาคม และเข้าใกล้ระดับสูงสุดในเดือนมิถุนายน 2551

1. เอฟเอโอเตือนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูงเป็นข่าวประเภทใด

ตอบ

.....

.....

2. มีใจความสำคัญว่าอย่างไร

ตอบ

.....

.....

3. เพราะเหตุใดราคาอาหาร โลกจึงสูงขึ้น

ตอบ

.....

.....

4. นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับข่าวที่อ่านอย่างไร

ตอบ

.....

.....

5. นอกจากสภาวะเปลี่ยนแปลงของโลกแล้วยังมีสาเหตุใดอีกที่ทำให้ดัชนีราคาอาหาร
พุ่งสูงขึ้น

ตอบ

.....

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 1.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์ ข่าว เรื่อง เอฟเอ โอเคื่อนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูง
ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. เอฟเอ โอเคื่อนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูงเป็นข่าวประเภทใด

ตอบ ข่าวต่างประเทศ

2. มีใจความสำคัญว่าอย่างไร

ตอบ ราคาอาหารโลกพุ่งขึ้นทำสถิติสูงสุดในเดือนมกราคมที่ผ่านมา โดยดัชนีราคาอาหาร
พุ่งขึ้นสูงกว่าระดับเมื่อปี 2551 ซึ่งครั้งนั้นเกิดเหตุจลาจลในหลายประเทศ
และมีแนวโน้มว่าจะสูงต่อไปอีก

3. เพราะเหตุใดราคาอาหารโลกจึงสูงขึ้น

ตอบ เพราะดัชนีราคาอาหาร ซึ่งวัดจากการเปลี่ยนแปลงราคาอาหารประจำเดือน ในอาหาร
ประเภทธัญพืช น้ำมันพืช นม เนื้อและน้ำตาล มีราคาที่สูงขึ้น

4. นักเรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับข่าวที่อ่านอย่างไร

ตอบ รู้และเข้าใจสภาวะการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นของโลก โดยเฉพาะด้านอาหารดัชนี
ราคาอาหารที่ขึ้นเป็นลำดับ

5. นอกจากสภาวะเปลี่ยนแปลงของโลกแล้วยังมีสาเหตุใดอีกที่ทำให้ดัชนีราคาอาหาร
พุ่งสูงขึ้น

ตอบ ภาวะสงคราม ภาวะเงินเฟ้อ ภัยแล้ง การกักตุนอาหาร ทำให้ดัชนีราคาอาหาร
เพิ่มสูงขึ้น

แบบฝึกทักษะที่ 1.2

คำชี้แจง

นักเรียนเขียนแผนภูมิแบบพุดจากข่าว เรื่องวัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอดฮิต! คาบอดด้วยคอนแทคเลนส์ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

เอากันใหญ่แล้ว สำหรับวัยรุ่นไทย กับความนิยมชมชอบแฟชั่นต่าง ๆ นานา ที่มาจากต่างประเทศ ทั้งญี่ปุ่น เกาหลี โดยเฉพาะที่กำลังแพร่หลายอยู่ในขณะนี้ อย่างเทรนด์ “ตาเล็ก” “ตาชั้นเดียว” หรือแม้กระทั่ง “ดวงตาสีสันต่าง ๆ” ที่เดี๋ยวนี้ไม่ต้องเสียเวลาไปผ่าตัดให้สิ้นเปลืองเพราะเขาใช้

“คอนแทคเลนส์”

ถึงแม้ที่ผ่านมามีข่าวคราวกรณีที่มีทั้งเด็กตาอักเสบ คาบวม บางรายจนถึงขั้นคาบอดไปเลยเหตุเพราะใส่คอนแทคเลนส์ผิดวิธี แต่นั่นก็ไม่ได้ทำให้ความนิยมของแฟชั่นเสริมสวย ดวงตาลดลงแต่อย่างใด กลับยิ่งทวีความนิยมสูงขึ้นเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น นั่นอาจเป็นเพราะราคาของคอนแทคเลนส์ที่ถูกแสนถูก มีตั้งแต่

หลักร้อยไปจนถึงหลักพัน ส่วนระยะเวลาการใช้งานก็มีให้เลือกหลากหลาย ตั้งแต่ 1 เดือนไปจนถึง 1 ปี แล้วแต่ความสะดวกของผู้ใช้ซ้ำร้ายไปกว่านั้นยังสามารถหาซื้อได้ง่าย จากเค็มที่มีขายแต่ร้านแว่นตา หรือจำเป็นต้องแพทย์ตั้งเท่านั้น แต่ปัจจุบันกลับมีวางขายตามแผงค้า ตามแหล่งแฟชั่น ตลาดนัด รวมไปถึงการวางจำหน่ายในเว็บไซต์ ทำให้ผู้บริโภคหาซื้อมาสวมใส่ได้ง่ายยิ่งขึ้น และด้วยเหตุผลนี้เองที่ทำให้วัยรุ่นไทยกำลังเสี่ยงกับอันตรายถึงขั้นคาบอดได้

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นพ.วิชัย ประสาทอุทธา ภาควิชาจักษุวิทยา รพ.รามาธิบดี กล่าวว่า โดยปกติแล้วการสวมใส่คอนแทคเลนส์หรือเลนส์สัมผัส มีโอกาสเกิดการติดเชื้อได้น้อยมาก หากมีการดูแลรักษาความสะอาดของคอนแทคเลนส์ตามคำแนะนำอย่างถูกต้อง ส่วนในรายที่เกิดอาการ อาจเป็นเพราะผู้สวมใส่ไม่ได้ปฏิบัติตามคำแนะนำเรื่องการรักษาความสะอาด และอาจสวมใส่คอนแทคเลนส์ในเวลานานเกินไป เพราะนั่นถือเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำเป็นอย่างยิ่ง

เพราะเวลานอนดวงตาได้รับออกซิเจนน้อยลง ออกซิเจนจะไปเลี้ยงกระจกตาได้น้อยกว่าปกติ จึงเกิดการคิดเชื้อขึ้น และเนื่องจากเป็นเลนส์สัมผัส ทำให้อาการติดเชื้อมีความรุนแรงและลุกลามอย่างรวดเร็วจนถึงขั้นทำให้ตาบอด

หากยังคงให้ตัวอันตรายอย่าง “คอนแทคเลนส์” หาซื้อได้ง่ายเช่นนี้ เหล่าวัยรุ่นไทย กว่าครึ่งต้องเสี่ยงตาบอดกันเป็นแน่ ด้วยเหตุนี้ กระทรวงสาธารณสุขจึงได้ออกประกาศควบคุมมาตรฐานคอนแทคเลนส์ (contact lens) หรือเลนส์สัมผัส โดยจะต้องจัดให้มีฉลากบนภาชนะบรรจุหรือหีบห่อและต้องแสดงข้อความภาษาไทยที่อ่านได้ชัดเจน ทั้งนี้ จะมีภาษาอื่นด้วยก็ได้ แต่ความหมายต้องตรงกับข้อความภาษาไทย

ส่วนในแต่ละรายการจะต้องแสดงชื่อคอนแทคเลนส์ และวัสดุที่ใช้ บอกคุณสมบัติของเลนส์บอกชื่อของสารละลายที่ใช้แช่เลนส์ ระยะเวลาการใช้งานให้ละเอียด ยกเว้นคอนแทคเลนส์ที่ไม่กำหนดระยะเวลาการใช้งาน มีเดือนปีที่หมดอายุ เลขที่ใบอนุญาตเครื่องมือแพทย์ ชื่อและสถานที่ตั้งของผู้ผลิตหรือผู้นำเข้า ในกรณีที่น่าเข้าให้แสดงชื่อผู้ผลิต เมืองและประเทศผู้ผลิต เครื่องมือแพทย์นั้นด้วย โดยต้องระบุชนิดของเลนส์ให้ชัดเจนว่า เป็นเลนส์ชนิดใช้งานเพียงครั้งเดียว หรือชนิดใส่และถอดทุกวัน รวมถึงข้อความว่า โปรดอ่านเอกสารกำกับเครื่องมือแพทย์ ก่อนใช้และพิมพ์ข้อความว่า การใช้คอนแทคเลนส์ควรได้รับการสั่งใช้และตรวจติดตามทุกปี โดยจักษุแพทย์หรือผู้ประกอบโรคศิลปะ

ที่สำคัญคือ ข้างบรรจุภัณฑ์จำเป็นต้องพิมพ์คำแนะนำ คำเตือน ข้อห้ามใช้และข้อควรระวังในการใช้เลนส์ไว้ว่า การใช้คอนแทคเลนส์โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ที่ผิดวิธี มีความเสี่ยงต่อการอักเสบหรือการติดเชื้อของดวงตา อาจรุนแรงถึงขั้นสูญเสียสายตาวงจรได้ โดยให้แสดงข้อความการห้ามใช้ดังนี้คือ

1. ห้ามใส่คอนแทคเลนส์นานเกินระยะเวลาที่กำหนด
2. ห้ามใช้ร่วมกับบุคคลอื่น
3. ห้ามใส่คอนแทคเลนส์ทุกชนิดเวลานอน ถึงแม้ว่าจะเป็นชนิดใส่นอนได้ก็ตาม ควรถอด

ล้างทำความสะอาดทุกวัน และกำหนดให้พิมพ์ข้อความควรระวัง ผู้ที่ไม่ควรใช้คอนแทคเลนส์ ดังนี้ ผู้ที่มีสถานะของดวงตามึลปกติ เช่น เป็นค้อนเนื้อ ค้อนลม ตาแดง กระจกตาไวต่อความรู้สึก ลดลง ตาแห้ง หรือกะพริบตาไม่เต็มที่ และให้ใช้น้ำยาล้างเลนส์ที่ใหม่ และเปลี่ยนน้ำยาแช่เชื้อ ทุกครั้งที่แช่เลนส์ ควรเปลี่ยนกลับไปใส่คอนแทคเลนส์ทุก 3 เดือน

แต่ถ้าแม้จะมีฉลากอยู่ข้างบรรจุภัณฑ์แล้วก็ตาม ก็ไม่ได้หมายความว่า เมื่อเอามาสใส่แล้ว จะไม่เป็นอันตรายต่อดวงตา หากผู้ที่สวมใส่ไม่ใส่ใจในการรักษาความสะอาด และยังคงใส่ผิด

วิธีอันตรายก็อาจเกิดขึ้นได้เช่นกัน ซึ่งการสวมใส่คอนแทกเลนส์ที่เหมาะสมนั้น ควรสวมใส่ได้ในระยะเวลา 8-16 ชั่วโมงติดต่อกัน โดยหลังจากนั้นต้องดูแลทำความสะอาดโดยใช้ น้ำยาล้างคอนแทกเลนส์ 1 เดือน -1 เดือนครั้ง ขึ้นอยู่กับการดูแลทำความสะอาด หากไม่รักษาความสะอาดให้ดีเพียงแค่ว่า 2 สัปดาห์ก็อาจมีสิ่งสกปรกตกค้างจนต้องเปลี่ยนคู่มือใหม่ แต่หากรักษาความสะอาดเป็นอย่างดีก็จะทำให้อายุการใช้งานนานขึ้นไปด้วย

ที่สำคัญต้องล้างมือให้สะอาดและทำให้แห้งก่อนสัมผัสเลนส์ การสวมและการเปลี่ยนเลนส์ก็ให้เป็นไปตามระยะที่กำหนด การล้างและการเก็บรักษาเลนส์ก็ให้ปฏิบัติตามคำแนะนำของแพทย์ส่วนภาชนะที่เก็บเลนส์ก็ต้องรักษาให้สะอาดอยู่เสมอ

ห้ามใช้คอนแทกเลนส์ร่วมกับบุคคลอื่น ห้ามใส่ขณะว่ายน้ำเพราะอาจทำให้เกิดเชื้อที่ตา และต้องถอดทำความสะอาดอยู่เสมอ

หากมีอาการผิดปกติ เช่น เจ็บหรือปวดตาเป็นอย่างมาก ร่วมกับอาการแพ้แสง ตามัวลง น้ำตาไหลมาก ตาแดง ให้หยุดใช้คอนแทกเลนส์ทันทีและให้รีบไปพบแพทย์หรือจักษุแพทย์โดยเร็ว

เพียงเท่านี้คุณก็จะปลอดภัยจากอันตรายที่อาจเกิดจากคอนแทกเลนส์ได้แล้ว หากแต่หลีกเลี่ยงไม่ใส่เลนส์น่าจะเป็นทางที่ดีที่สุด เพราะการสวมแบบธรรมชาติ โดยไม่ต้องพึ่งอะไร น่าจะปลอดภัยกว่า 100%

ที่มา : จิตต์นิภา ศรีไสย์และคณะ. หลักภาษาและการใช้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 1.2

คำชี้แจง

นักเรียนเขียนแผนภูมิแบบพฤษยาจากข่าว เรื่องวัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด
อิต! คาสวยด้วยคอนแทคเลนส์ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

วัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด
อิต! คาสวยด้วยคอนแทคเลนส์

ปัญหา

อะไร:วัยรุ่นต้องการดวงคาสวย

ทำไม:เสี่ยงคาบอด

แนวทางแก้ปัญหา

วิธีการ	ผล
1. ต้องรักษาความสะอาด	1. ดวงตาไม่บอด
2. ใช้คอนแทคเลนส์ต้อง มีคุณภาพและเหมาะสม	2. ได้คอนแทคเลนส์ ที่มีคุณภาพ

ผลลัพธ์

วัยรุ่นไทย ไม่เสี่ยงคาบอด

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

ชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. “การสื่อสารผ่านข้อความสั้น (Short Message Service) หรือ เอสเอ็มเอส (SMS) เป็นหนึ่งในบริการที่เป็นปัจจัยกระตุ้นความต้องการใช้บริการ โทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่ชี้ให้เห็นว่าผู้ใช้ให้ความสำคัญและเห็นประโยชน์ของการส่งข้อความสั้นในการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน ผู้ให้บริการจึงนำบริการส่งข้อความสั้น และการใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นจุดขายเพื่อเพิ่มจำนวนผู้ใช้บริการ”
 ข้อใดเป็นประเด็นสำคัญของข้อความนี้
 - ก. การเพิ่มจำนวนผู้ใช้บริการของ โทรศัพท์เคลื่อนที่
 - ข. การให้ความสำคัญของข้อความสั้นของผู้ให้บริการ
 - ค. เอสเอ็มเอส เป็นปัจจัยกระตุ้นความต้องการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่
 - ง. อินเทอร์เน็ตใน โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นบริการเสริมที่สามารถเพิ่มผู้ใช้บริการ

2. ข้อใดเรียงลำดับความได้ถูกต้องเหมาะสม
 1. แต่ถ้ำแปร ไปในทางเสื่อมก็น่าวิตกว่าจะเกิดความวิบัติขึ้นแก่ภาษาของเรา
 2. การที่ภาษาของเรากำลังเปลี่ยนแปลง ไปในทางสับสนในปัจจุบัน
 3. หากการเปลี่ยนนั้นเป็น ไปในทางเจริญก็เป็นการดี
 4. ตามความเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมยุคใหม่นั้นเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง
 - ก. 2 4 3 1
 - ข. 1 2 3 4
 - ค. 3 4 1 2
 - ง. 4 3 2 1

3. ข้อใดเป็นประเด็นสำคัญของข้อความนี้

“ชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ย่อมจะต้องมีโอกาสสัมผัสภาษาและวัฒนธรรมไทยจึงทำให้ผู้คนเหล่านี้สนใจที่จะเรียนภาษาไทย ด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่น ต้องการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกับเพื่อนการค้ากับคนไทย สนใจวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของคนไทย สนใจภูมิอากาศและภูมิประเทศ และสนใจในศิลปวัฒนธรรมของชนชาติไทย เป็นต้น กล่าวโดยย่อ เหตุที่ชาวต่างชาติสนใจเรียนภาษาน่าจะมีสองประการด้วยกันคือ ประการแรกใช้เพื่อการสื่อสาร และประการที่สองเพื่อเข้าใจศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย”

- ก. การสัมผัสภาษาและวัฒนธรรมของคนต่างชาติในเมืองไทยย่อมเกิดขึ้นได้เสมอ
- ข. ชาวต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมีความจำเป็นต้องสื่อสารภาษาไทยกับคนไทย
- ค. ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ควรเรียนรู้ไปพร้อมๆ กันสำหรับชาวต่างประเทศที่ต้องการเรียนภาษาไทย
- ง. ชาวต่างประเทศสนใจเรียนภาษาไทยด้วยเหตุผลสองประการคือ เพื่อการสื่อสารและเพื่อเข้าใจศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย

4. “งานก่อสร้างของประเทศไทยก้าวหน้าเร็วเกินควร ในขณะที่พัฒนาการทางด้านกฎหมายคุ้มครองความปลอดภัยยังก้าวไปช้ามาก อีกทั้งคนงานก่อสร้างก็มีได้มีประสบการณ์เพราะส่วนมากมักเป็นชาวนาชาวไร่ที่หันมาทำงานก่อสร้างในฤดูว่างจากงานเกษตรกรรม” จากข้อความข้างต้น ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องใด

- ก. การใช้แรงงานไร้ฝีมือ
- ข. การจ้างแรงงานที่ไม่ยุติธรรม
- ค. อุบัติเหตุในงานก่อสร้าง
- ง. การอพยพแรงงานจากชนบท

5. ภาษาพูดหัวข่าวข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. มาตรการ โหดฝังศพทั้งเป็น
- ข. ฝ่ายค้านรวมสมาชิกตั้งพรรคใหม่
- ค. รัฐเดือนไข่หวัดคนกระบาดอีก แต่คุมได้
- ง. สิ้นค้าส่งออกทะลุเป้า คาดปีนี้ยอดขายกระฉูด

6. ข้อใดเป็นพาดหัวข่าว

- ก. ช็อคคอนแทคเลนส์ได้ง่าย
- ข. การเลือกช็อคคอนแทคเลนส์
- ค. วัยรุ่นไทยเสี่ยงตาบอด
- ง. ความนิยมชมชอบแฟนชั่น

7. วัตถุประสงค์ของการอ่านเรื่องวัยรุ่นไทยเสี่ยงตาบอด ฮิต! คาสววย

ด้วยคอนแทคเลนส์ คือข้อใด

- ก. เพื่อให้ความรู้
- ข. เพื่อให้คติชีวิต
- ค. เพื่อความเพลิดเพลิน
- ง. เพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสาร

8. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องวัยรุ่นไทยเสี่ยงตาบอด ฮิต! คาสววยด้วยคอนแทคเลนส์

คือข้อใด

- ก. ใช้คอนแทคเลนส์เมื่อไปงานสำคัญ
- ข. เมื่อปวดตาให้ไปพบแพทย์
- ค. ใช้คอนแทคเลนส์ให้ถูกวิธี
- ง. ต้องสวมแบบธรรมชาติ

9. ผู้ใช้คอนแทกเลนส์หากมีอาการผิดปกติ เช่น เจ็บหรือปวดตาเป็นอย่างมาก ร่วมกับอาการ
แพ้แสง คามัวลงน้ำตาไหลมาก ตาแดง ควรปฏิบัติอย่างไรเป็นลำดับแรก

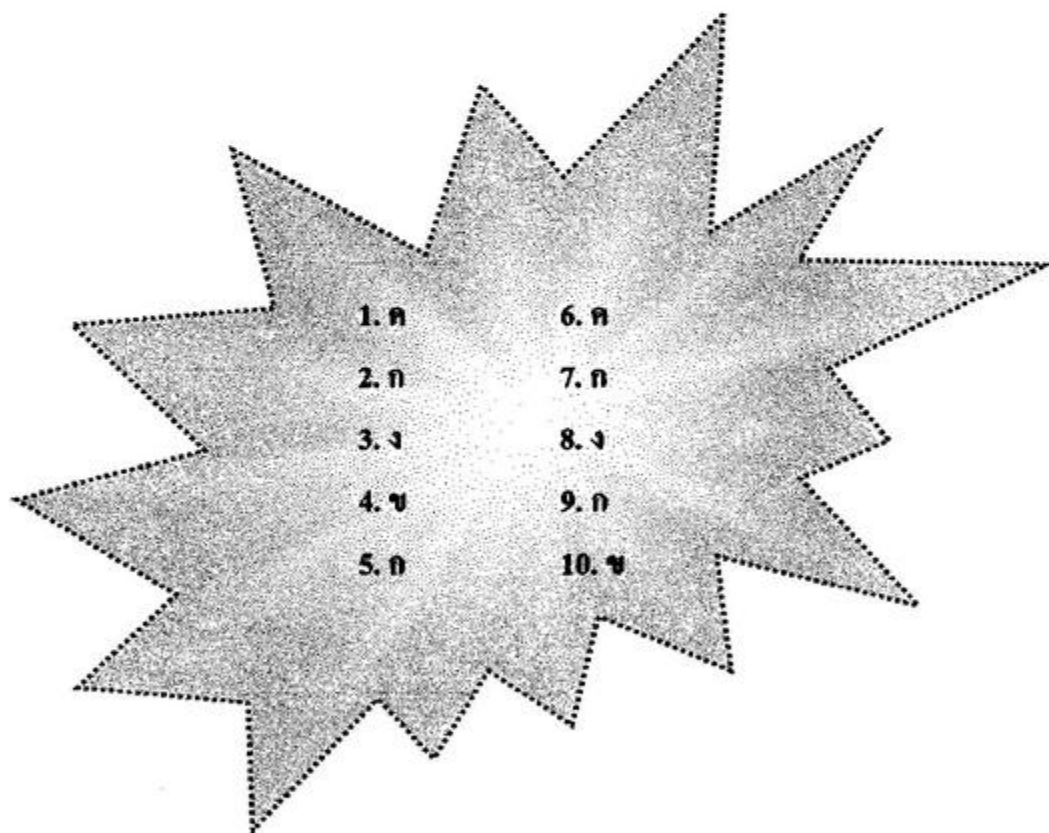
- ก. หยุดใช้คอนแทกเลนส์ทันที
- ข. ล้างตาด้วยน้ำที่สะอาด
- ค. ไปพบจักษุแพทย์
- ง. ซื้อคอนแทกเลนส์ใหม่

10. ข้อใดเป็นการใช้คอนแทกเลนส์ได้ถูกต้อง

- ก. สวมใส่ได้ถึง 1-2 วัน
- ข. เปลี่ยนกลับใส่ทุก 3 เดือน
- ค. สวมใส่ได้ทุกเมื่อ
- ง. สวมใส่ในเวลาว่างน้ำ

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.

จงชัย เจนหัตถการกิจ. (2555). วรรณคดีไทย ใช้ N-E-T. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง แอนด์พับลิชชิ่ง.

ผกาศรี เข็นบุตร และคณะ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 5 เล่ม 1. นนทบุรี : สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

วีระชาติ สิริไกรวัฒนาวงศ์. (2553). เค็ดศึกษาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัชรินทร์ พี.พี.

เอกรัตน์ อุดมพร. (2555). ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์ น. 5. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เล่มที่ 2

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จากประกาศและโฆษณา

โดย

นายพรพศ เจนสุวรรณ

โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา เล่มนี้
จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา
เพื่อส่งเสริมให้มีกระบวนการคิดได้อย่างสมเหตุสมผล และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อ
การอ่านประกาศและโฆษณา

ขอขอบคุณ นายชำนาญ บุญวงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนลำปลายมาศ-คุณครูในกลุ่มสาระ
การเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา จนสำเร็จ และขอบคุณ นายปิยะทัต ภาณุทัต ผู้เขียนการ์ตูน
ทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 5 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา มีคุณค่าและน่าสนใจมาก
ยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

พรพรด เจนสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	1
ตัวชี้วัด	2
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและ โฆษณา	3
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและ โฆษณา	7
ใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและ โฆษณา	8
แบบฝึกทักษะที่ 2.1	13
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 2.1	14
แบบฝึกทักษะที่ 2.2	15
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 2.2	16
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและ โฆษณา	17
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและ โฆษณา	21
บรรณานุกรม	22

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา เล่มนี้
สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านและศึกษาเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้และตัวอย่าง
4. ทำแบบฝึกทักษะที่ 2.1-2.2
5. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน

ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่องประกาศและโฆษณาได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ประกาศและโฆษณาได้ถูกต้อง

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ประกาศในข้อใดไม่ชัดเจน

- ก. ให้เช่าอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น 2 คูหาหน้าสนามบึงสุวรรณภูมิ สนใจติดต่อที่นี่
- ข. มหาวิทยาลัยจะใช้ระเบียบว่าด้วยกำหนดวิทยุคใหม่สำหรับนักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป
- ค. พบกระเป๋าสตางค์ในรถแท็กซี่ที่ท่าแดงทะเลเบียน ยน 1245 กรุงเทพมหานคร ผู้ใดเป็นเจ้าของ ติดต่อ 086-2325-544
- ง. รับซื้อของโบราณ ของสะสมมีค่าทุกอย่าง เหล้าฝรั่ง งาม้าง และเครื่องเงิน ติดต่อ 086-5578-912

2. ประกาศต่อไปนี้ขาดความชัดเจนในเรื่องใด

“เชิญชมทะเลหมอกที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย เดินชมทิวทัศน์โดยรอบและสัมผัสความหนาว ช่วงเดือนธันวาคมและมกราคม สอบถามข้อมูลที่ 086-9990-000”

- ก. เวลาดำเนินการ
- ข. กิจกรรม
- ค. สถานที่ดำเนินการกิจกรรม
- ง. สถานที่ติดต่อ

3. ประกาศข้อใด ไม่ชัดเจน

- ก. ขายกีตาร์ไฟฟ้า fender เก่าเก็บ ราคา 40,000 บาท สนใจติดต่อ โทร 084-4481-898
- ข. รับสมัครช่างซ่อมรถ 2 อัตรา ค่าวัน สมัครที่อุบลราชธานี ตำบลพร้าวชอย 70
- ค. ต้องการซื้อที่ดินบริเวณสนามบินสุวรรณภูมิ เนื้อที่ 5 ไร่ขึ้นไป สนใจขายติดต่อ
คุณสมพงษ์ 089-2234-455
- ง. จองบัตรคอนเสิร์ตเลดี้กาก้า รอบพิเศษ 10 มิถุนายน 2555 ได้ที่
Thai Ticket major ทุกสาขา

4. ประกาศในข้อใด ไม่น่าเชื่อถือ

- ก. รับสมัครเลขานุการ 1 ตำแหน่ง ปริญญาตรี อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ เพศหญิง
อายุไม่เกิน 30 ปี สนใจติดต่อที่ ฝ่ายบุคคล บ.EGG จำกัด 02-2252-262
- ข. รับสมัครพนักงานขายตรง หลายตำแหน่ง ไม่จำกัดวุฒิ เงินเดือนดี มีค่าคอม
สนใจสมัครที่ โรงแรมโมเมนต์แมนชั่น สุขุมวิท 45 ห้อง f 888 ชั้น 8
- ค. รับสมัครเจ้าหน้าที่บัญชี 2 ตำแหน่ง ชายหญิง วุฒิ ปวศ. ปริญญาตรี สนใจสมัคร
ที่โรงงานไทยเจริญ สมุทรสาคร ติดต่อฝ่ายบุคคล 089-9898-900
- ง. รับสมัครทนายความ 2 ตำแหน่ง สมัครได้ที่สำนักงานทนายความกิจประชา
ศึกษาอุทิศระชั้น 10 โทร. 087-8879-546

5. “ทัวร์จีน ราคาประหยัด 5 วัน 20,000 บาท ถูกสุด ๆ สนใจติดต่อด่วนแสบปีทัวร์ 02-2244-682” ประกาศนี้บกพร่องในข้อใด

- ก. รายละเอียดของสินค้า
- ข. สถานที่ติดต่อ
- ค. ราคาสินค้า
- ง. ระยะเวลาดำเนินการ

อ่านโฆษณาแล้วตอบคำถาม ข้อ 9-10

“ร้านนี้มีระบบประกันรายได้ให้คุณ โอกาสดีสำหรับผู้ที่ต้องการเปิดร้าน
เฟรนไชส์แฟมิลีมาร์ท ในกรุงเทพฯ-ปริมณฑล-ชลบุรี-พัทยา สนใจติดต่อ โทร 02-2541-845”

9. โฆษณานี้ขาดรายละเอียดส่วนใด

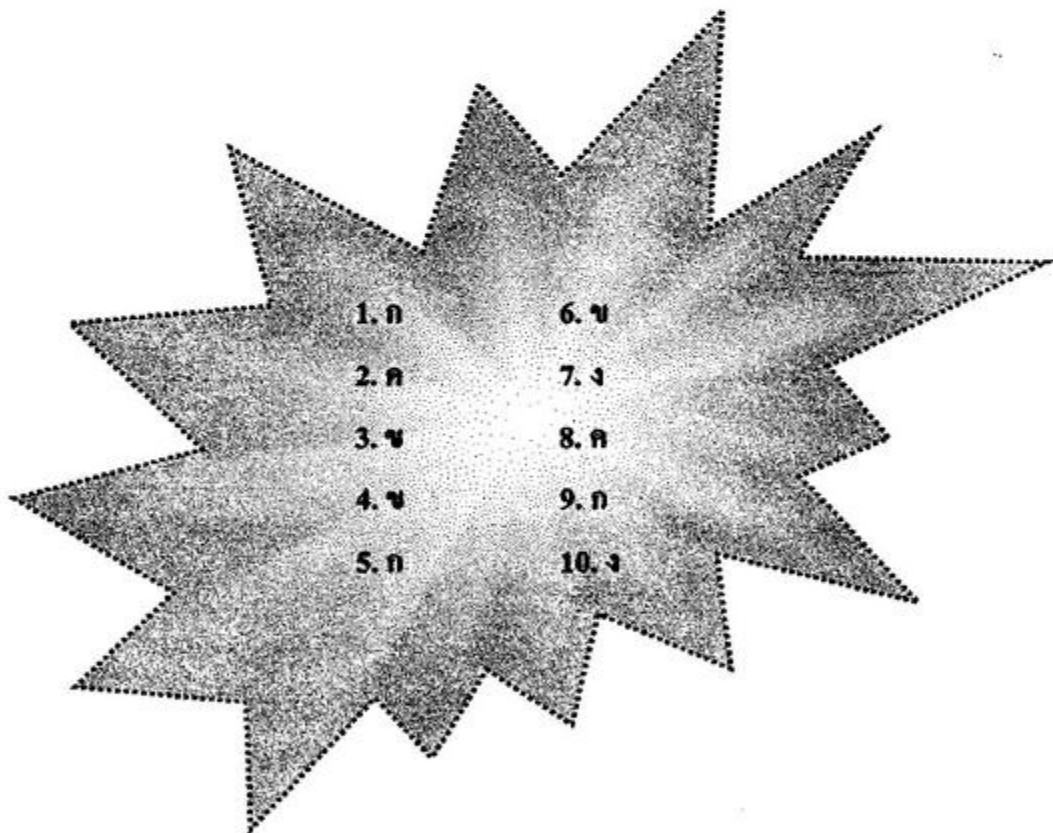
- ก. การอธิบายรายละเอียด
- ข. ลักษณะกิจกรรม
- ค. ช่องทางติดต่อ
- ง. ใ้ภาษาโน้มน้าว

10. คำสำคัญในโฆษณาข้างต้นให้เป็นที่น่าสนใจคือข้อใด

- ก. เฟรนไชส์แฟมิลีมาร์ท
- ข. สนใจติดต่อ โทร 02-2541-845
- ค. โอกาสดีสำหรับผู้ที่ต้องการเป็นเจ้าของเฟรนไชส์
- ง. ร้านนี้มีระบบประกันรายได้ให้คุณ

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา

ใบความรู้เรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณ์จากประกาศและโฆษณา

ประกาศ หมายถึง การแจ้งข่าวและเผยแพร่ข้อมูลให้สาธารณชนทราบข่าวสารเรื่องเดียวกันอย่างแพร่หลายด้วยสื่อสาธารณะประเภทใด ประเภทหนึ่ง เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประกาศ ข่าวสารที่แจ้งอาจเพียงแจ้งให้ทราบ หรือแจ้งให้ทราบแล้วให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตาม โดยทั่วไปประกาศแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ประกาศอย่างเป็นทางการ มักจะเป็นประกาศของหน่วยงานราชการและองค์กรต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนประกอบสำคัญ ดังนี้

- 1.1 ชื่อหน่วยงานหรือองค์กรที่ประกาศ
- 1.2 เรื่องที่ประกาศ
- 1.3 เนื้อความที่ประกาศ
 - 1.3.1 เหตุผลหรือความเป็นมา
 - 1.3.2 จุดประสงค์สำคัญที่ประกอบด้วยรายละเอียด เงื่อนไขต่าง ๆ และขั้นตอนในการปฏิบัติ
 - 1.3.3 วัน เดือนปีที่ประกาศ
 - 1.3.4 ลงนามผู้ออกประกาศ

2. ประกาศอย่างไม่เป็นทางการ

ประกาศประเภทนี้มักเป็นประกาศส่วนบุคคลมักประกอบด้วยจุดประสงค์สำคัญหรือเนื้อหาที่ประกาศตามหน้าหนังสือพิมพ์ เช่น ประกาศแจ้งคนหาย ประกาศแจ้งการพ้นสภาพของพนักงาน เป็นต้น

ข้อจำกัดของประกาศ

ประกาศเป็นการสื่อสารที่มีข้อจำกัดในเรื่องของการสื่อสาร คือ ผู้ประกาศส่งสารไปยังผู้รับสารไม่เข้าใจข้อความคอนใดก็ไม่สามารถสอบถามผู้ประกาศได้ ซึ่งแตกต่างจากการสนทนา การประกาศจำต้องแสดงจุดประสงค์การประกาศให้ชัดเจน การใช้ถ้อยคำในประกาศต้องกระชับและสื่อความได้ตรงไปตรงมา

การประกาศอย่างไม่เป็นทางการนี้อาจมีที่กระทำโดยมิจงใจทำให้ผู้หลงเชื่อตกเป็นเหยื่อเพื่อหลอกลวง ควรตรวจสอบให้แน่นอนก่อนที่จะเข้าไปส่วนเกี่ยวข้องกับด้วย

การอ่านสื่อโฆษณา ต้องพิจารณาเงื่อนไขและกติกา หาเหตุผลและความน่าเชื่อถือ ความน่าจะเป็นไปได้ เพราะอาจถูกหลอกลวงได้ง่าย ต้องสอบถามจากผู้มีความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนการเปรียบเทียบรายละเอียดต่าง ๆ จากข้อมูลที่ค้นคว้าเพิ่มเติมเกี่ยวกับ คุณภาพของสินค้า และผู้จัดจำหน่ายที่จดทะเบียนถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่

การอ่านฉลากยาและฉลากโภชนาการมีความสำคัญที่จะต้องอ่านก่อนซื้อ โดยต้องอ่าน วัน เดือน ปีที่หมดอายุ วิธีใช้และการเก็บรักษา บริษัทผู้ผลิต/อายุผู้ใช้ รายละเอียดของปริมาณของสารในการผลิต และต้องผ่าน อย. โดยอ่านเครื่องหมาย อย. (สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)

การอ่านฉลากของเล่นและเกมต่าง ๆ สำหรับของเล่นและเกมต่าง ๆ ก็เช่นเดียวกัน อ่านคว้ามามีคำว่า “Non-toxic” หรือไม่ ซึ่งหมายถึงการใช้สีและวัสดุที่ไม่มีพิษมีภัยกับเด็กและสำหรับของเล่นที่ผลิตในประเทศไทยจะต้องได้รับการรับรองจากสำนักมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) ซึ่งจะบอกชั้นตอนการผลิต ชั้นตอนการเล่นและอายุผู้เล่น เป็นต้น นอกจากนั้นจะต้องพิจารณา ฉลากเขียว (Green Label) ว่ามีหรือไม่เพราะฉลากเขียวเป็นฉลากที่มอบให้แก่ผลิตภัณฑ์ที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยที่ผ่านการตรวจสอบเรียบร้อยแล้ว

การอ่านสื่อ โสคัทสนวัสดุ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ต้องอ่านคำอธิบายวิธีใช้ บริการหลังการขายที่สำคัญมาก อายุของการประกันคุณภาพ ราคาของการดูแลรักษา (ซึ่งแต่ละประเภทราคาจะไม่เท่ากัน) ต้องเปรียบเทียบราคากับเครื่องอื่นที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกัน ต้องศึกษาเพิ่มเติมจากผู้รู้และผู้มีประสบการณ์ ต้องศึกษาแนวโน้มของการผลิตรุ่นใหม่ ๆ ที่มีเครื่องหรือชิ้นส่วนที่ใช้ด้วยกันได้หรือไม่ ตลอดจนสามารถพัฒนาหรือปรับปรุงได้ และสามารถเชื่อมโยงข้อมูลเป็นเครือข่ายกันกับหน่วยงานอื่น ๆ ได้ง่าย

ต้องอ่านและพิจารณาความสามารถของสื่อที่เหมาะสมกับการใช้งานและหน่วยความจำ ตลอดจนราคาที่เหมาะสมกับคุณภาพ อ่านคู่มือที่ผู้ผลิต พิจารณาความชำนาญและชื่อเสียงในการผลิตพิจารณาราคาในการติดตั้งและราคาเครื่องคอมพิวเตอร์ (ซึ่งไม่แพงและหาอะไหล่ได้ง่าย) และค่าสมาชิกซึ่งไม่แพงจนเกินไป เป็นต้น

ที่มา : วารสารสารสนเทศ ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2546

ตัวอย่าง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากประกาศและโฆษณา

ระวังภัย สถานเสริมความงาม คลินิก

ใช้เครื่องมือแพทย์ไม่ได้ผ่านการอนุญาตจาก อย. ผู้ใช้ไม่เชี่ยวชาญ เสี่ยง ! หน้าเสียโฉม

ปัจจุบันพบสถานเสริมความงาม คลินิกความงาม อ้างทำหน้าใส รักษาฝ้า ลบเลือน ริวรอยผุดขึ้นเป็นคอกเห็ด รวมทั้งมีผู้รักความสวยความงามมาใช้บริการกันมากขึ้นทุกขณะ แต่ ! ท่านรู้หรือไม่ว่า เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำหน้าใส รักษาฝ้า นั้น จัดเป็นเครื่องมือแพทย์ที่ต้องผ่านการตรวจสอบความปลอดภัยจาก อย. ที่สำคัญต้องใช้โดยผู้เชี่ยวชาญหรือแพทย์เท่านั้น

หากนำมาใช้กับใบหน้าหรือร่างกายของเราอย่างไม่เหมาะสมและเครื่องมือแพทย์นั้น ไม่ขออนุญาตจาก อย. ไม่ได้มาตรฐานที่สำคัญยังใช้โดยผู้ที่ไม่มีความเชี่ยวชาญ อันตรายเห็น ๆ โดยเฉพาะบรรดาสถานเสริมความงาม ร้านเสริมสวยต่าง ๆ ไม่เว้นแม้แต่คลินิกความงามก็อาจเข้าข่ายความผิดดังกล่าวเช่นกัน

อย.เห็นถึงปัญหาดังกล่าว ในเร็ว ๆ นี้ จะดูตรวจสอบคลินิก สถานเสริมความงาม อย่างจริงจังเข้มงวดการนำเครื่องมือแพทย์มาใช้โดยไม่ขออนุญาต

พึงระลึกไว้เสมอว่า สุขภาพและผิวพรรณคือได้ โดยวิถีธรรมชาติ หลีกเลียงแสงแดดจัด รักษาอย่าเกี่ยวข้องกับเครื่องมือแพทย์ที่ไม่ได้ผ่านการอนุญาตจาก อย. เพราะแทนที่หน้าจะสวยใส หน้าอาจพังได้โดยไม่รู้ตัว

ร้องเรียน แจ้งเบาะแส สอบถามข้อมูลผลิตภัณฑ์สุขภาพ (อาหาร ยา เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ วัตถุอันตรายที่ใช้ในบ้านเรือน) ได้ที่สายด่วน อย. 1556 อีเมล 1556 @fda.moph.go.th ศูนย์เฝ้าระวังและรับเรื่องร้องเรียนผลิตภัณฑ์สุขภาพ อย. ตู้ ปณ. 1556 ปณฝ. กระทรวงสาธารณสุข จังหวัดนนทบุรี 11004

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา Food and Drug Administration องค์การที่เป็นเลิศด้านการคุ้มครอง และส่งเสริมการบริโภคผลิตภัณฑ์สุขภาพที่มีคุณภาพ ปลอดภัย และสมประโยชน์ มุ่งสู่สังคมสุขภาพดี

สรุปการอ่านประกาศและโฆษณา

1. โฆษณาข้างต้นมีวัตถุประสงค์อย่างไร
 - ก. ข้อควรระมัดระวังในการใช้ผลิตภัณฑ์เสริมความงาม
 - ข. การเสริมความงามด้วยเครื่องมือที่ทันสมัย
 - ค. ระวังภัยจากการเสพติดศัลยกรรมเสริมความงาม
 - ง. ภัยอันเกิดจากการใช้เครื่องมือเสริมความงามที่ไม่ได้มาตรฐาน
2. โฆษณาเรื่องเด่นสุขภาพดีกับ อย. คำแนะนำอย่างไร
 - ก. ควบคุมแลศิวพรรณให้ดูดีโดยวิธีธรรมชาติ
 - ข. การใช้อุปกรณ์ที่ไม่ได้มาตรฐานมีโทษจำคุกและปรับได้
 - ค. อย. นอกจากดูแลเรื่องอาหารและยาแล้วยังดูแลถึงการใช้อุปกรณ์การแพทย์ที่มีมาตรฐานอีกด้วย
 - ง. ควรเลือกคลินิกที่มีมาตรฐานในการทำฟัน
3. ข้อใดไม่ได้กล่าวถึงในโฆษณา เรื่องเด่นสุขภาพดีกับ อย.
 - ก. หน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
 - ข. พิษภัยจากการใช้ยาและผลิตภัณฑ์เสริมความงาม
 - ค. แนะนำวิธีรักษาสุขภาพและผิวพรรณให้ดูดีโดยวิธีธรรมชาติ
 - ง. ช่องทางติดต่อหากต้องการร้องเรียน แจ้งเบาะแส หรือสอบถามข้อมูลผลิตภัณฑ์สุขภาพ
4. ข้อใดไม่ใช่ช่องทางในการรับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับอาหารและยา
 - ก. ศูนย์เฝ้าระวังและรับเรื่องร้องเรียนผลิตภัณฑ์สุขภาพ อย.
 - ข. 8,uEmail:1556@fda.moph.go.th
 - ค. ตู้ ปณ 1556 ปณฝ. กระทรวงสาธารณสุข จังหวัดนนทบุรี 11004
 - ง. สายด่วน สธ. 1556
5. สิ่งที่ อย. ต้องเร่งดำเนินการ โดยด่วนจากโฆษณานี้คือ เรื่องใด
 - ก. เข้มงวดการนำเข้าหรือผลิตภัณฑ์เสริมความงามเข้าประเทศ
 - ข. เร่งตรวจสอบคลินิกสถานเสริมความงามอย่างจริงจัง
 - ค. ประชุมชี้แจงแพทย์และเจ้าหน้าที่ให้ตระหนักถึงการใช้อุปกรณ์ไม่มาตรฐาน
 - ง. ออกหนังสือรับรองมาตรฐานการเสริมความงามแก่คลินิก สถานพยาบาลที่มีคุณภาพ

แบบฝึกทักษะที่ 2.1

คำชี้แจง

นักเรียนตอบคำถามเรื่องประกาศและโฆษณาได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. การเขียนประกาศหมายถึงการเขียนเพื่อจุดประสงค์ใด

ตอบ

.....

.....

2. ข้อจำกัดของประกาศมีอะไรบ้างจงอธิบาย

ตอบ

.....

.....

3. ประกาศอย่างเป็นทางการมีองค์ประกอบ เรียงลำดับอย่างไร

ตอบ

.....

.....

4. ประกาศอย่างไม่เป็นทางการมีองค์ประกอบสำคัญอย่างไร

ตอบ

.....

.....

5. ประกาศต่อไปนี้บกพร่องในเรื่องใด

“กรมประชาสัมพันธ์ ขอเชิญฟังการบรรยายของศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี มีทรัพย์
ในวันที่ 20 มีนาคม 2555 เวลา 16.00 น.”

ตอบ

.....

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 2.1

คำชี้แจง

นักเรียนตอบคำถามเรื่องประกาศและ โฆษณาได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. การเขียนประกาศหมายถึงการเขียนเพื่อจุดประสงค์ใด

ตอบ แจ้งข่าวและเผยแพร่ข้อมูลให้สาธารณชนทราบข่าวสารเรื่องเดียวกันอย่างแพร่หลาย ด้วยสื่อสาธารณะประเภทใด ประเภทหนึ่ง เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประกาศ ข่าวสารที่แจ้งอาจเพียงแจ้งให้ทราบ หรือแจ้งให้ทราบแล้วให้ผู้เกี่ยวข้องปฏิบัติตาม

2. ข้อจำกัดของประกาศมีอะไรบ้างจงอธิบาย

ตอบ ผู้ประกาศส่งสาร ไปยังผู้รับสาร ไม่เข้าใจข้อความคอนใดก็ไม่สามารถสอบถาม ผู้ประกาศได้ ซึ่งแตกต่างจากการสนทนา การประกาศจำเป็นต้องแสดงจุดประสงค์การประกาศ ให้ชัดเจน การใช้ถ้อยคำในประกาศต้องกระชับและสื่อความได้ตรงไปตรงมา

3. ประกาศอย่างเป็นทางการมีองค์ประกอบ เรียงลำดับอย่างไร

- ตอบ**
1. ชื่อหน่วยงานหรือองค์กรที่ประกาศ
 2. เรื่องที่ประกาศ
 3. เนื้อความที่ประกาศ
 - 3.1 เหตุผลหรือความเป็นมา
 - 3.2 จุดประสงค์สำคัญที่ประกอบด้วยรายละเอียด เงื่อนไขต่าง ๆ และขั้นตอนในการปฏิบัติ
 4. วัน เดือนปีที่ประกาศ
 5. ลงนามผู้ออกประกาศ

4. ประกาศอย่างไม่เป็นทางการมีองค์ประกอบสำคัญอย่างไร

ตอบ มักเป็นประกาศส่วนบุคคลมักประกอบด้วยจุดประสงค์สำคัญหรือเนื้อหาที่ตั้ง ประกาศคามหน้าหนังสือพิมพ์

5. ประกาศต่อไปนี้บอกพร่องในเรื่องใด

“กรมประชาสัมพันธ์ ขอเชิญฟังการบรรยายของศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี มีทรัพย์ ในวันที่ 20 มีนาคม 2555 เวลา 16.00 น.”

ตอบ หัวข้อเรื่อง และสถานที่จัด

แบบฝึกทักษะที่ 2.2

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ห้วงการประกาศและโฆษณาได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

INDE ประกันภัยไถ่ตัว

ความคุ้มครองจากประกันภัย พ.ร.บ. การสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร ผู้ประสบภัยจากรถจะได้รับจำนวนเงินความคุ้มครองจากประกันภัย พ.ร.บ. จำนวน 100,000 บาท กรณีสูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวรนั้น จะต้องเป็นผู้ประสบภัยจากรถที่สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คือ

1. คาบอด
2. จิตพิการอย่างถาวร
3. เป็นใบ้หรือสูญเสียความสามารถในการพูดหรือลิ้นขาด
4. สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์
5. เสียแขน ขา มือ นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด

“คุ้มครอง คุ้มครอง ด้วยประกันภัย พ.ร.บ”

มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการประกันภัย ติดต่อสอบถามที่ กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์ สายด่วนประกันภัย 1186 www.doi.go.th

ตอบคมีรางวัล

“ผู้ประสบภัยจากรถที่สูญเสียอวัยวะหรือทุพพลภาพอย่างถาวร เช่น เสียแขน ขา มือ เท้า นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด” จะได้รับจำนวนเงินความคุ้มครองจากประกันภัย พ.ร.บ. จำนวนเท่าไร” เขียนคำตอบลงไปรษณียบัตร พร้อมระบุชื่อ- ที่อยู่และชื่อ นสพ.ที่อ่าน + วันที่มาด้วย ส่งมาที่

ตู้ ปณ. 69 บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800 มีของที่ระลึกมอบให้เป็นประจำทุกเดือน

1. บุคคลที่มีสิทธิรับเงินคุ้มครองจากประกัน พ.ร.บ. จำนวน 100,000 บาท ในกรณีประสบภัย
จากรถ ได้แก่บุคคลที่ประสบความสูญเสียด้านใดบ้าง

ตอบ

.....

.....

2. ผู้เอาประกันสามารถสอบถามกรณีมีข้อสงสัยเกี่ยวกับประกันภัยได้จากที่ใดบ้าง

ตอบ

.....

.....

3. หากมีความประสงค์ขอปัญหาซึ่งรางวัลสามารถส่งไปที่ใด

ตอบ

.....

.....

4. เจตนาของประกาศโฆษณาชิ้นนี้ต้องการสื่อสารถึงผู้ใด

ตอบ

.....

.....

5. นักเรียนได้รับประโยชน์จากประกาศโฆษณานี้อย่างไร

ตอบ

.....

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 2.2

คำนึง

นักเรียนวิเคราะห์วิจารณ์ประกาศและโฆษณาได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. บุคคลที่มีสิทธิรับเงินคุ้มครองจากประกัน พ.ร.บ. จำนวน 100,000 บาท ในกรณีประสบภัยจากรถได้แก่บุคคลที่ประสบความสูญเสียด้านใดบ้าง

ตอบ ทูพผลกระทบอย่างถาวร ในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้ คือ

1. คาบอด
2. จิตพิการอย่างติดตัว
3. สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์
4. เสียแขน ขา มือ นิ้ว หรืออวัยวะอื่นใด
5. เป็นใบ้หรือสูญเสียความสามารถในการพูดหรือลิ้นขาด

2. ผู้เอาประกันสามารถสอบถามกรณีมีข้อสงสัยเกี่ยวกับประกันภัยได้จากที่ใดบ้าง

ตอบ

1. สายด่วนประกันภัย 1186
2. กรมการประกันภัย กระทรวงพาณิชย์
3. www.doi.go.th

3. หากมีความประสงค์ขอรับปัญหาซึ่งรางวัลสามารถส่งไปที่ใด

ตอบ ตู้ ปณ. 69 บางซื่อ กรุงเทพฯ 10800

4. เจตนาของประกาศโฆษณาชิ้นนี้ต้องการสื่อสารถึงผู้ใด

ตอบ บุคคลทั่วไปและผู้เอาประกัน

5. นักเรียนได้รับประโยชน์จากประกาศโฆษณานี้อย่างไร

ตอบ ได้รับข้อมูลอันเป็นประโยชน์ในการวางแผนสร้างความมั่นคงในชีวิต
บรรเทาความเดือดร้อนความสูญเสียอันเนื่องมาจากอุบัติเหตุ

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา

กาชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ประกาศต่อไปนี้ขาดความชัดเจนในเรื่องใด

“เชิญชมทะเลหมอกที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย เดินชมทิวทัศน์โดยรอบและสัมผัสความหนาว ช่วงเดือนธันวาคมและมกราคม สอบถามข้อมูลที่ 086-9990-000”

- ก. กิจกรรม
- ข. สถานที่ติดต่อ
- ค. เวลาดำเนินการ
- ง. สถานที่ดำเนินการกิจกรรม

2. ประกาศในข้อใดไม่ชัดเจน

- ก. มหาวิทยาลัยจะใช้ระเบียบว่าด้วยค่าหน่วยกิตใหม่สำหรับนักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 เป็นต้นไป
- ข. ให้เช่าอาคารพาณิชย์ 3 ชั้น 2 คูหาหน้าสนามบึงสุวรรณภูมิ สนใจติดต่อที่นี่
- ค. รับซื้อของโบราณ ของสะสมมีค่าทุกอย่าง เหล้าฝรั่ง งาม้าง และเครื่องเงิน
ติดต่อ 086-5578-912
- ง. พบกระเป๋าสตางค์ในรถแท็กซี่ที่แดงทะเลเบียน ยน 1245 กรุงเทพมหานคร
ผู้ใดเป็นเจ้าของ ติดต่อ 086-2325-544

3. “ทัวร์จีน ราคาประหยัด 5 วัน 20,000 บาท ถูกสุด ๆ สนใจติดต่อแปปี้ทัวร์ 02-2244-682” ประกาศนี้บกพร่องในข้อใด

- ก. ราคาสินค้า
- ข. สถานที่ติดต่อ
- ค. รายละเอียดของสินค้า
- ง. ระยะเวลาดำเนินการ

4. ประกาศข้อใด ไม่ชัดเจน

- ก. ขายกีตาร์ไฟฟ้า fender เก่าเก็บ ราคา 40,000 บาท สนใจติดต่อ นัฐ 084-4481-898
- ข. จองบัตรคอนเสิร์ตเลดี้กาก้า รอบพิเศษ 10 มิถุนายน 2555 ได้ที่ Thai Ticket major ทุกสาขา
- ค. ต้องการซื้อที่ดินบริเวณสนามบินสุวรรณภูมิ เนื้อที่ 5 ไร่ขึ้นไป สนใจขายติดต่อ คุณสมพงศ์ 089-2234-455
- ง. รับสมัครช่างซ่อมรถ 2 อัตรา ค่วน สมัครที่อู่สามมิตรยนต์ ถาดพร้าวซอย 70

5. ประกาศในข้อใด ไม่น่าเชื่อถือ

- ก. รับสมัครพนักงานขายตรง หลายตำแหน่ง ไม่จำกัดวุฒิ เงินเดือนดี มีค่าคอม สนใจสมัครที่ โรงแรมโมเมนต์แมนชั่น สุขุมวิท 45 ห้อง f 888 ชั้น 8
- ข. รับสมัครทนายความ 2 ตำแหน่ง สมัครได้ที่สำนักงานทนายความกิจประชา ศึกษาอุทิศระชั้น 10 โทร. 087-8879-546
- ค. รับสมัครเจ้าหน้าที่บัญชี 2 ตำแหน่ง ชายหญิง วุฒิ ปวส. ปริญญาตรี สนใจสมัครที่ โรงงาน ไทยเจริญ สมุทรสาคร ติดต่อฝ่ายบุคคล 089-9898-900
- ง. รับสมัครเลขานุการ 1 ตำแหน่ง ปริญญาตรี อักษรศาสตร์ ศิลปศาสตร์ เพศหญิง อายุไม่เกิน 30 ปี สนใจติดต่อที่ ฝ่ายบุคคล บ.EGG จำกัด 02-2252-262

6. โฆษณาซื้อโคไม่ชัดเจน

- ก. ขายเตียงผ้าตัด MIZUHO สภาพดีมาก ราคา 110,000 บาท ติดต่อ โทร. 089-1000-000
- ข. รับสมัครครูมัธยมต้น ปรินซิพอลรี เอกคณิตศาสตร์ ติดต่อที่ nmt – school @ hotmail.com
- ค. รับสมัครแพทย์ Part Time โรคทั่วไป ซอยลาดพร้าว 45 ติดต่อ นายแพทย์สมชาย
- ง. บรรยายพิเศษเรื่อง “พันวิถุคด้วยความคิดสร้างสรรค์” 5 ส.ค. 2551 สอบถามและซื้อบัตร ได้ที่ Thai Ticket Major ทุกสาขา

7. ซื้อโคไม่ปรากฏใน โฆษณาต่อไปนี้

“มหาวิทยาลัยศิลปากรร่วมกับกรมศิลปากรจัดการแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นเยาว์ ครั้งที่ 24 ระหว่างวันที่ 6-28 กันยายน 2550 ที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ หอศิลป์ ถนนเจ้าฟ้า โดยต้องเป็นเยาวชนอายุไม่ต่ำกว่า 16-25 ปี ส่งผลงานที่สร้างสรรค์ด้วยความคิดของตนเองได้ที่ค่านักพรรณราย ชั้น 2 หอศิลป์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ กทม. ติดต่อสอบถามรายละเอียดที่ 02-2213-641 หรือ www.art-centre.su.ac.th”

- ก. กำหนดวันแสดงศิลปกรรม
- ข. สถานที่แสดงศิลปกรรม
- ค. ข้อจำกัดเกี่ยวกับผู้แสดงศิลปกรรม
- ง. เนื้อหาของงานศิลปกรรม

8. การโฆษณาบริการในข้อใดมีการ โน้มน้าวใจแฝงอยู่ด้วย

- ก. แม่ช้อยครัวไทย บริการอาหารไทยใน-นอกสถานที่ รสชาติดั้งเดิมแบบชาววัง
โทร 02-3456-000
- ข. คลินิกปากน้ำ รับสมัครแพทย์ เงินเดือน 10,000 บาท +คอม+ที่พัก
โทร 03-4566-541
- ค. สถาบันกวดวิชาเลิศวิทย์ รับสมัครครูพิเศษหญิง ปริญาตรี ไม่จำกัดสาขา
รักการสอนเด็ก โทร 089-2553-144
- ง. เป็นเจ้าของธุรกิจสุขภาพคู่กับงานประจำ เริ่มต้น 2-3 ชม./วัน ทำงานด้วย
FAX,Tel. Internet ฯลฯ โทร 052-1378-640

อ่าน โฆษณาแล้วตอบคำถาม ข้อ 9-10

“ร้านนี้มีระบบประกันรายได้ให้คุณ โอกาสดีสำหรับผู้ที่ต้องการเปิดร้าน
เฟรน ไซส์แฟมิลีมาร์ท ในกรุงเทพฯ-ปริมณฑล-ชลบุรี-พัทยา สนใจติดต่อ โทร 02-2541-845”

9. คำสำคัญในโฆษณาข้างต้นให้เป็นที่น่าสนใจคือข้อใด

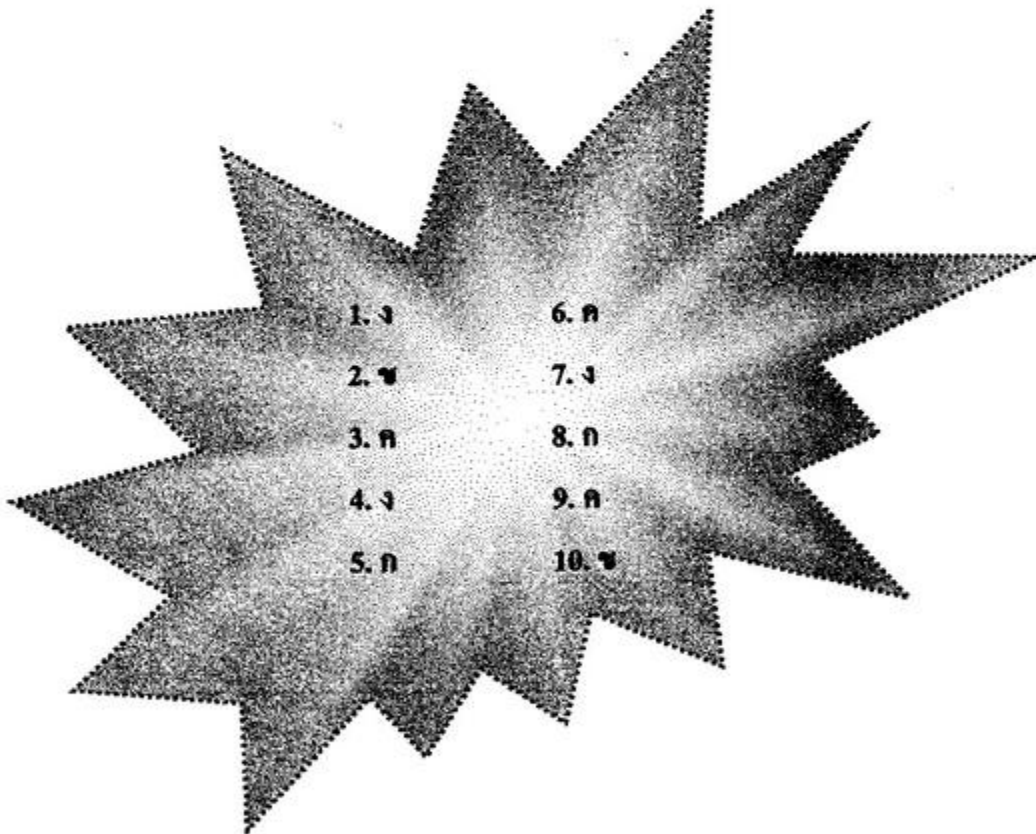
- ก. สนใจติดต่อ โทร 02-2541-845
- ข. เฟรน ไซส์แฟมิลีมาร์ท
- ค. ร้านนี้มีระบบประกันรายได้ให้คุณ
- ง. โอกาสดีสำหรับผู้ที่ต้องการเป็นเจ้าของเฟรน ไซส์

10. โฆษณานี้ขาดรายละเอียดส่วนใด

- ก. ช่องทางติดต่อ
- ข. การอธิบายรายละเอียด
- ค. ใช้ภาษาโน้มน้าว
- ง. ลักษณะกิจกรรม

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- จงชัย เจนหัตถการกิจ. (2555). วรรณคดีไทย ใช้ N-E-T. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ศภาศรี เข็มบุตร และคณะ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 5 เล่ม 1. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- วีระชาติ ศิริไกรวัฒนาวงศ์. (2553). เคสศึกษาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัชรินทร์ พี.พี.
- เอกรัตน์ อุดมพร. (2555). ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์ ม.5. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เล่มที่ 3

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

โดย

นายพรพรด เจนสุวรรณย์

โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น เล่มนี้ จัดทำขึ้น
เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้อาษาไทย ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น เพื่อส่งเสริม
ให้มีกระบวนการคิดได้อย่างสมเหตุสมผล และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
เรื่องสั้น

ขอขอบคุณ นายชำนาญ บุญวงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนลำปลายมาศ คุณครูในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่านอย่าง
มีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น จนสำเร็จ และขอบคุณ นายปิยะทัต ภาณุทัต ผู้เขียนการ์ตูน ทำให้
แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น มีคุณค่าและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น
หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

พรพศ เจนสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	1
คำชี้วัด	2
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	3
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	6
ใบความรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	7
แบบฝึกทักษะที่ 3.1	14
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 3.1	20
แบบฝึกทักษะที่ 3.2	21
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 3.2	27
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	28
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	31
บรรณานุกรม	32

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น เล่มนี้
สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านและศึกษาเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้และตัวอย่าง
4. ทำแบบฝึกทักษะที่ 3.1-3.2
5. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน

ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องทีอ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง เรื่องสั้น
เรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสีได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง เรื่องสั้น
เรื่อง ลืม ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ตัวละครสำคัญจากเรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสละ คือใคร

- ก. ไท
- ข. กรองแก้ว
- ค. พี่ชายของกรองแก้ว
- ง. เพื่อนของกรองแก้ว

2. กรองแก้วเทิดทูนความรักที่มีต่อไทอย่างไร

- ก. เสียดสละความสุขส่วนตัว เพื่อคนที่ตนรัก
- ข. ไปรับการรักษาโรคที่รุมเร้าตามลำพัง
- ค. ปฏิเสธการแต่งงานยอมรับทุกข์จากโรคร้ายตามลำพัง
- ง. กรองแก้วและไทช่วยกันวางแผนอนาคตร่วมกัน

3. ผู้แต่งมีทรรศนะต่อความรักอย่างไร

- ก. รักแท้แท้ใกล้ชีวิต
- ข. ความรักเป็นสิ่งจึงามควรรักษาไว้
- ค. ความรักนำมาซึ่งความทุกข์
- ง. รักแท้คือรักบริสุทธิ์และเสียดสละ

4. จากเรื่อง ไทกับกรองแก้ววางแผนอนาคตไว้อย่างไร
- ก. ไทพยายามทำงานหนักเพื่อเก็บเงินไว้แต่งงาน
 - ข. ไทไปสู้ขอกรองแก้วกับพ่อแม่ของเธอ
 - ค. กรองแก้วเตรียมงานแต่งงานเพื่อความเรียบร้อย
 - ง. กรองแก้วพยายามรักษาสุขภาพให้แข็งแรง โดยเร็ว
5. จากเรื่องสั้น เรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสี ไทตัดใจจากกรองแก้วได้อย่างไร
- ก. ไทกับกรองแก้วทะเลาะกัน
 - ข. กรองแก้วพยายามบ้ายเบี่ยงที่จะพบกับไท
 - ค. เขาเข้าใจว่าเธอมีคนอื่นแล้ว
 - ง. กรองแก้วปฏิเสธไม่ได้รักไทแล้ว
6. “ลิม” ใช้กลวิธีใดในการเปิดเรื่อง
- ก. การบรรยายลักษณะนิสัยตัวละคร
 - ข. ใช้บทสนทนา
 - ค. บรรยายเหตุการณ์
 - ง. แนะนำตัวละครของเรื่อง
7. เหตุการณ์ในเรื่อง ลิม ได้สะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาทางสังคมด้านใด
- ก. ความวุ่นวายในสังคมออนไลน์
 - ข. ความสำคัญของเทคโนโลยีการสื่อสาร
 - ค. ความก้าวล้ำนำสมัยของเทคโนโลยีการสื่อสาร
 - ง. การเสพติดเทคโนโลยีการสื่อสาร

8. สิ่งทีนภาสิมทำให้ชีวิตของนภาได้สิ่งใดกลับคืนมา

- ก. การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง
- ข. ติดต่อกับผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว
- ค. ได้รับข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็ว
- ง. ได้รับการยอมรับจากประธานบริษัท

9. นภา ต้องการทำสิ่งใดมากที่สุด

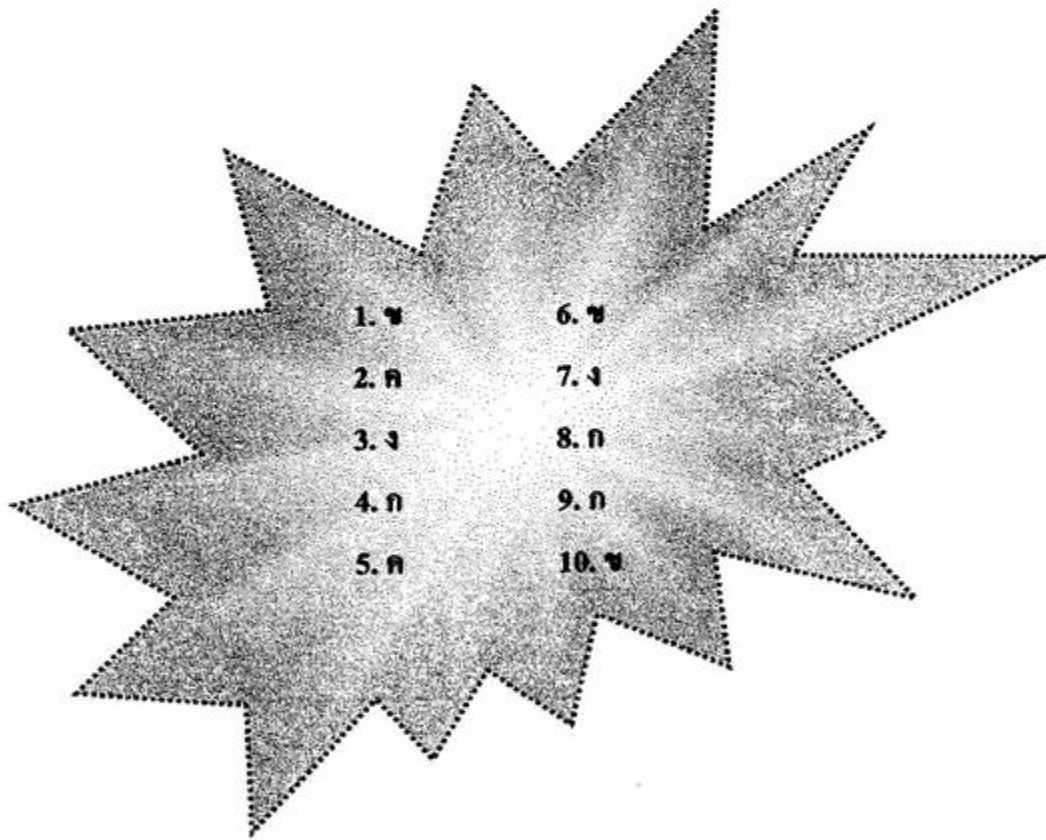
- ก. กลับบ้าน ไปเล่น โทรศัพท์
- ข. พุดคุยกับมनुหนุ่มหล่อที่สุดในบริษัท
- ค. เอาใจประธานบริษัทเพื่อความก้าวหน้า
- ง. กลับ ไปหาพ่อที่ต่างจังหวัด

10. นภาเสียใจมากที่สุดคือเรื่องใด

- ก. โทรศัพท์หาย
- ข. ได้รับข่าวร้ายทางโทรศัพท์
- ค. ไม่มีเวลาพุดคุยกับมनु
- ง. เพื่อน ๆ ไม่สนใจเธอเท่าที่ควร

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

ใบความรู้เรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน เรื่องสั้นเป็นงานเขียนประเภทหนึ่งที่จะช่วยในการรับรู้ความเป็นไปของผู้คนใน โลกธรรมชาติของมนุษย์ ตลอดจนแง่คิดต่าง ๆ ที่ผู้อ่านจะต้องพิจารณาตีความ ซึ่งผู้ประพันธ์ได้นำเสนอให้ผู้อ่านได้รับรู้มีแนวทางในการอ่านเพื่อให้เกิดวิจารณญาณดังต่อไปนี้

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

1. แนวคิด (Theme) คือ แก่นเรื่องหรือสารัตถะ ได้แก่ ข้อความสำคัญของเรื่อง เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงเรื่องทั้งหมดเข้าด้วยกัน องค์ประกอบต่าง ๆ เช่น โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ทำให้ทราบจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการอ่าน

แนวคิดที่ผู้ประพันธ์เสนอนั้น ผู้ประพันธ์ต้องการให้ผู้อ่านเห็นธรรมชาติของมนุษย์ และความเป็นไปของโลกตามสายตาผู้ประพันธ์ อาจเป็นความคิดเห็นหรือการวิจารณ์เกี่ยวกับคุณค่าและความประหลาดของมนุษย์ หรืออาจเป็นการแสดงอารมณ์ความรู้สึกของมนุษย์ เช่น ความรัก ความโลภ ความพยายาม หรือ อาจแสดงภาวะบางอย่างของมนุษย์ เช่น ความอดอยาก ความทรมาน

2. เนื้อเรื่อง (Story) คือ การดำเนินเรื่องตามเหตุการณ์ว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

3. โครงเรื่อง (Plot) คือ เส้นโครงของพฤติกรรมต่าง ๆ ในเรื่องสั้น ซึ่งผู้ประพันธ์กำหนดขึ้น โครงเรื่องจะต้องต่อเนื่องสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลกันอย่างดี และจะดำเนินติดต่อกันตามลำดับตั้งแต่เริ่มเรื่องจนจบ เรื่องสั้นมักจะมีโครงเรื่องไม่ซับซ้อน

4. ตัวละคร (Character) คือ ผู้แสดงบทบาทหรือพฤติกรรมในเรื่อง อาจเป็นมนุษย์ สัตว์ ต้นไม้ หรือสิ่งของก็ได้ โดยให้สามารถแสดงพฤติกรรมเชิงมนุษย์

5. บทสนทนา (Dialogue) หมายถึง ถ้อยคำที่เจรจาโต้ตอบกันระหว่างตัวละคร เรื่องสั้นบางเรื่องอาจไม่จำเป็นต้องมีบทสนทนา บทสนทนาจะช่วยให้ผู้อ่านรู้จักบุคลิก ลักษณะนิสัย ความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของตัวละคร ได้คืออีกทางหนึ่ง

6. ฉากและบรรยากาศ ฉากในเรื่องสั้น (Setting and Atmosphere) หมายถึง สถานที่และเวลาที่เรื่องนั้นเกิดขึ้นในการสร้างฉากให้ออกต้องสมจริง

บรรยากาศ คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อเข้าไปในที่ใดที่หนึ่งหรืออยู่ในภาวะใดภาวะหนึ่ง การที่ผู้อ่านจะรับรู้ถึงบรรยากาศของเหตุการณ์ในเรื่องใด ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายอย่าง ประกอบกัน ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ เวลา ตลอดจนพฤติกรรมต่าง ๆ ของตัวละคร ตัวอย่างเช่น ภาพคู่รักที่เดินเกี่ยวก้อยท่ามกลางทุ่งหญ้าฟ้าสดใสและแสงแดดอ่อนอบอุ่นยามเช้า ย่อมส่งผลให้ผู้อ่านรับรู้ถึงบรรยากาศอันหวานชื่นของคู่รักคู่นี้

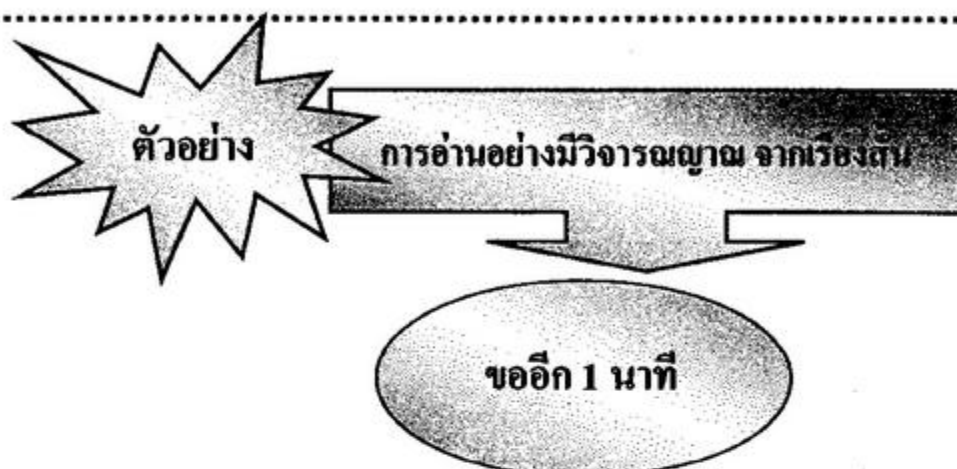
7. ทศนคติและน้ำเสียง (Attitude and Tone)

ทศนคติ คือความคิดเห็นหรือท่าทีของผู้ประพันธ์ที่มีต่อเรื่องต่าง ๆ ในงานของคน ซึ่งอาจแสดงออกมาทางบรรยาย บทสนทนา หรือ พฤติกรรมของตัวละคร

น้ำเสียง หมายถึง สิ่งที่แฝงอยู่ในถ้อยคำทั้งในบทสนทนาและบทบรรยาย ซึ่งทำให้เห็นว่าผู้ประพันธ์มีท่าทีหรือทศนคติต่อตัวละคร พฤติการณ์หรือความเชื่ออย่างไร

8. กลวิธีในการประพันธ์ (Techniques) คือการที่ผู้ประพันธ์หาวิธีการหรือชั้นเชิงในการประพันธ์เพื่อเสนอเรื่องแก่ผู้อ่านอย่างน่าสนใจ

9. การใช้ภาษา (Diction) การที่ผู้ประพันธ์เลือกเฟ้นถ้อยคำที่สามารถสะท้อนความรู้สึกนึกคิดของตนเองอย่างชัดเจนที่สุด เป็นสิ่งที่ดึงดูดใจผู้อ่าน เช่นการใช้ความเปรียบหรือภาพพจน์ เพราะทำให้เห็นลีลาการใช้ภาษาของผู้ประพันธ์ได้ ส่วนบทสนทนาเป็นภาษาที่ต้องใช้ให้เหมาะสมกับตัวละครเป็นหลัก

ครอบครัวหนึ่งมีลูกชายชื่อเจ็บบ เป็นเด็กที่ไม่ค่อยกระตือรือร้นทำอะไรซักช้า และค่อนข้างขี้เกียจทุก ๆ เช้าเมื่อแม่เรียกให้ตื่นไปโรงเรียนเจ็บบจะงัวเงีย บอกว่า “ขออีก 1 นาทีครับแม่” พอลงมาข้างล่างแทนที่จะรีบกินข้าวเขาก็ไปเปิดโทรทัศน์นั่งดูการ์ตูน พอแม่เรียกให้มากินข้าว ก็บอกว่า “ขออีก 1 นาที” จนแม่เอ่ยปากว่า จะทำโทษนั่นล่ะ เจ็บบจึงจะมานั่งกินข้าวที่ได้ะอาหาร ได้สักที

“คอยดูเถอะเจ็บบ” พ่อซึ่งมองลูกชายคนเดียวอย่างระอาทุกครั้ง “สักวันแกจะต้องเจอเรื่อง ที่แม่ 1 นาที ก็ให้ไม่ได้ถ้าถึงวันนั้นแล้วแกจะรู้สึก”

การขอเวลา 1 นาทีทำให้เจ็บบไปโรงเรียนสายทุกวันและการทำโทษให้วิ่งรอบสนาม ก็ไม่ได้ทำให้เจ็บบจดจำเลยแม้แต่น้อย เขากล้าต่อรองเวลาแม้แต่กับครู

“ไปเข้าห้องเรียนได้แล้วเจ็บบ” ครูร้องเตือนเมื่อเห็นเจ็บบยังเดินเอ๋อระเหยลยชวยอยู่ในสนามหญ้า ทั้ง ๆ ที่ออกเรียกเข้าชั้นเรียนคังไปพักหนึ่งแล้ว “ขออีก นาทีครับครู” เจ็บบบอกโดย ไม่ทุกขร้อน

วันหนึ่งเป็นวันหยุด แม่บอกเจ็บบตั้งแต่เมื่อคืนแล้วว่า จะไปเยี่ยมยายที่บ้านสวน เจ็บบชอบบ้านสวนของยายจึงขอตามแม่ไปด้วย แต่พอรุ่งเช้าเจ็บบก็ตื่นสาย ไม่ว่าแม่จะขึ้นไปปลุกกี่ครั้ง เจ็บบก็พูดว่า “ขออีก 1 นาที....ขออีก 1 นาที” ตลอด จนในที่สุดแม่ก็ตัดสินใจไป บ้านสวนของยายคนเดียวเพราะถ้าออกช้ากว่านั้นจะสาย”

สักพักเจ็บบก็เดินงัวเงียลงมาจากห้องนอน เมื่อไม่เห็นแม่อยู่ในบ้านจึงถามพ่อว่า “แม่ล่ะครับพ่อ”

“แม่ไปบ้านยายแล้ว” พ่อบอก

“อ้าว ทำไมแม่ไม่รอผม” เจ็บบร้อง เขาอยากไปบ้านสวนของยายมาก “แม่รอแถมรอ ไม่ได้สักแล้ว รู้รึเปล่าว่าแค่ 1 นาที ที่แกขอก็ทำให้แม่ครรถได้ นี่ยังไม่รู้เลยว่าแม่จะได้นั่งรถ ะไรไป ถ้าโชคคึกก็ได้ไปรดสายประจำแต่ถ้าไปไม่ทันก็ต้องขึ้นรถที่วิ่งเป็นทางผ่าน

แล้วรอดสายนั้นนะขับอันตราจะหายไป” พ่อบ่นเจี๊ยบด้วยความเป็นห่วงแม่

“ແມ່ ໄມ່ແຂ່ງນາຄນັ້ນຫຼຽກນ້ຳທ່ອ” ເຈີຍບບອກ

ผ่าน ไปหนึ่งชั่วโมงเจี๊ยบกำลังอาบน้ำอยู่ เขาก็ได้ยินเสียงพ่อร้องเอะอะอยู่ชั้นล่าง
จึงรีบวิ่งลงมาดูหน้าของพ่อซึ่งขาวราวกับกระดาษ

“รถที่แม่นั่งประสบอุบัติเหตุ แม่อาการสาหัส เราต้องไปโรงพยาบาลเดี๋ยวนี้” พ่อพูดเสียง
แตกพร่า เจี๊ยบตกใจจนหน้าซีดคามพ่อ ไปอีกคน เขารีบขึ้น ไปแต่งตัว โดยไม่มีคำว่า
“ขออีก 1 นาที” เหมือนเช่นทุกครั้ง

ทันทีที่สองพ่อถูก ไปถึง โรงพยาบาลก็ช่วยกันตามหาแม่ในห้องฉุกเฉิน มีคนเจ็บจาก
อุบัติเหตุครั้งนี้หลายคน นอนร้อง โอด โหยอยู่บนเตียง พ่อกับเจี๊ยบเดินเข้าไปดูหน้าคนเจ็บที่
แต่ละเตียงด้วยความใจหาย แล้วก็พบแม่นอนแน่นิ่งอยู่ที่เตียงในสุด เลือดสีแดงไหลอาบอยู่
เต็มหน้าแม่และพยาบาลกำลังจะเข็นแม่ไป

“ແມ່ ແມ່” ເຈີຍບຽ້ວເຮືອກແມ່ເສີຍດັງຄັ້ນ ນ້ຳຕາເອ້ລ້ຽນທະລັກ ນຸຮຸນພະຍາບາລເຂົ້າມາຄັນເຂົາໄວ້
เพราะเกรงว่าจะกีดขวางทางของรถเข็น

“ແມ່ ແມ່ ດີ່ນສີແມ່ ສມອູ່ນີ້ ອູ່ຊູ່ຮຽນີ້” ເຈີຍຍັງຄຽງບຽ້ວເຮືອກແມ່ເຂົາຕ່ອ ໄປແລະທຸບຕີ
นุຮຸນພະຍາບາລທີ່ຄັນຕົວເຂົາໄວ້ “ປ່ຽ່ອຍສມ ສມຈະໄປຫາແມ່”

พยาบาลคนหนึ่งหันมาบอกพ่อของเจี๊ยบซึ่งยืนกุมมือแม่อยู่ว่า “เราต้องพาภรรยาคุณไป
ผ่าตัดด่วน เธอเสียเลือดไปมากจากอุบัติเหตุครั้งนี้”

คำพูดนั้นทำให้เจี๊ยบรู้ทันทีว่าเขาจะ ไม่ได้เห็นหน้าแม่อีก “เดี๋ยวควรับขอเวลาให้ผมอยู่กับ
แม่สัก 1 นาที ได้โปรดให้ผมได้บอกแม่ว่าผมรักแม่ ให้ผมได้กอดแม่อีกสักครั้ง” เจี๊ยบร้อง
อ่อนวอนอย่างน่าเวทนา

แต่ไม่มีใครฟังเสียงของเด็กชายเจี๊ยบ พยาบาลและนุຮຸນພະຍາບາລເຂົ້າເຮືອກແມ່ເຂົ້າຮ່ອງ
ผ่าตัดและหายไปนั้นเป็นเวลานาน ก่อนที่แพทย์จะออกมาแจ้งข่าวร้าย แม่ของเจี๊ยบเสียชีวิตใน
ระหว่างการผ่าตัดเจี๊ยบมารู้อีกในภายหลังว่ารถคันที่แม่ นั่งไปประสบอุบัติเหตุ นั้นไม่ใช่รถแม่
สายประจำไปบ้านยาย แต่เป็นรถสองแถวที่ขับ โดยคนขับรถที่ขาดความรับผิดชอบ คน ๆ นั้น
อยากได้เงินมาก ๆ แต่ไม่สนใจความปลอดภัยของผู้โดยสาร แม่ของเจี๊ยบมาคนสุดท้ายจึงต้องนั่ง
เบียดคอรุ่นออกสุด และกระเด็นออกไปไกลเมื่อรถประสบอุบัติเหตุ.พ่อ โกรธคนขับรถมาก บอกจะ
เอาเรื่องให้ถึงที่สุด แต่เจี๊ยบไม่โกรธคนขับรถเลย เขา โกรธและเกลียดตัวเอง ด้วยตั้งใจว่า
เวลา 1 นาที ที่เขาเคยขออย่างพรั່งเพื่ออนันมีคำมากมายเพียงเพราะ 1 นาที ที่ได้มาในวันนี้

ต้องแลกกับเวลาทั้งหมดในชีวิตของแม่ ถ้าเจ็บคันทันทีที่แม่เรียก ถ้าเขาไม่ขอแค่ 1 นาที เพื่อที่ได้นอนต่อ แม่ก็คงไม่ครรถประจำทางจนต้องไปนั่งรถปีศาจคันนั้น กระทั่งถึงคราวที่เจ็บ ต้องการเวลาจริง ๆ เขากลับไม่มีแม่เพียง 1 นาทีที่จะได้อยู่กับแม่ ไม่มีแม่เพียงวินาทีด้วยซ้ำไป ไม่มีเลย

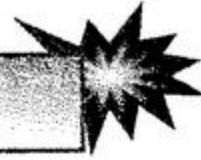
เธอทั้งหลาย

เขยหน้ามองเข็มวินาทีอันเล็ก ๆ ที่เดินอยู่ในนาฬิกาสิ นั่นล่ะ คือเวลาในชีวิตของคนเรา ทันทีที่เธอคิดว่า “เดี๋ยว ขอเวลาอีกหน่อย หรือเดี๋ยวเอาไว้ทำวันหลัง” รู้ไว้เลยว่าเธอกำลังสูญเสีย สิ่งดี ๆ ในชีวิต ไปมากมาย คนที่ตื่นแต่เช้ามาทำงานข้อมทำงาน ได้มากกว่าคนนอนตื่นสายอย่าง ไม่ต้องสงสัย เด็กที่ทำการบ้านเสร็จมาจากโรงเรียนก็ได้วิ่งเล่นในคอนเียนกับเพื่อน ๆ อย่างเต็มที่ คนที่รู้คุณค่าของเวลามากได้เปรียบคนอื่นและเสียสิ่งดี ๆ ในชีวิต ไปน้อยมากแน่นอนว่าชีวิตของคนแบบนี้ย่อมปรีดีเปรมไปด้วยความสุขสมหวัง

เข็มวินาทีเดินเร็วกว่าจังหวะการหายใจเสียอีก ชีวิตของคนเราก็เป็นอย่างนั้น มักมีอะไร เหนือความคาดหมายเกิดขึ้น ได้ตลอดเวลา และบางทีก็เกิดขึ้นเร็วเสียจนตั้งตัวไม่ทันเราไม่มีทางรู้ล่วงหน้าเลยว่าพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไรแต่ถ้าวันนี้เราไม่ผัดวันประกันพรุ่ง ไม่พูดว่า “เดี๋ยว” และใช้เวลาอย่างคุ้มค่าไม่ว่าพรุ่งนี้จะเป็นเช่นไร เราก็ไม่กลัวที่จะรับมือกับมันและไม่ต้องตั้งคำถามที่ไร้ประโยชน์ในภายหลังว่า “เมื่อวานเราแก้วทำ อะไรอยู่”

ที่มา : อาจารย์ ชุมสาย ณ อยุธยา. ด้วยรักบันลือ นิตานลีชา

ทดลองตอบคำถามจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง ขอลีก 1 นาที ได้ถูกต้อง

1. จากการอ่านเรื่อง "ขอลีก 1 นาที" ผู้แต่งมีเจตนาให้เห็นความสำคัญของเรื่องอย่างไร

ตอบ.....

.....

.....

2. การขอเวลาอีก 1 นาที ส่งผลให้เจ็บบเป็นใคร

ตอบ.....

.....

.....

3. เหตุการณ์ที่ทำให้เจ็บบจจำไปนานกับการขอลีก 1 นาที คืออะไร

ตอบ.....

.....

.....

4. ถ้าช้อนเวลาได้เจ็บบจะประพาคคนอย่างไร

ตอบ.....

.....

.....

5. นักเรียนมีวิธีการบริหารเวลาอย่างไร

ตอบ.....

.....

.....

แนวคำตอบจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง ขออีก 1 นาที ได้ถูกต้อง

1. จากการอ่านเรื่อง “ขออีก 1 นาที” ผู้แต่งมีเจตนาให้เห็นความสำคัญของเรื่องอย่างไร

ตอบ ให้เห็นคุณค่าของเวลาว่า เวลาเพียง 1 นาที มีคุณค่าอาจเป็น โอกาสดี หรือ เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญในชีวิตก็เป็นได้ จึงควรตระหนักในความสำคัญของเวลา

2. การขอเวลาอีก 1 นาที ส่งผลให้เจ็บบเป็นใคร

ตอบ เป็นคนไม่ตรงต่อเวลา ไปโรงเรียนสาย สูญเสียโอกาสดี ๆ ในการได้อยู่กับครอบครัว อย่างพร้อมหน้า ทำให้ตนเองและผู้อื่นเสียประโยชน์ จะทำสิ่งใดก็ไม่สำเร็จ

3. เหตุการณ์ที่ทำให้เจ็บบจดจำไปนานกับการขออีก 1 นาที คืออะไร

ตอบ การที่เจ็บบอกให้แม่รอจะไปเยี่ยมบ้านสวนของคุณยายด้วยแต่เจ็บบนอนตื่นสายขอเวลาอีก 1 นาที ขอต่อไปเรื่อย ๆ แม่จึงออกไปก่อนและไม่ทันรถประจำทาง จึงต้องเสี่ยงไปรถสองแถวซึ่งอัดผู้โดยสารแน่นเมื่อรถได้รับอุบัติเหตุแม่จึงพลัดตกลงมาอาการสาหัส เจ้าหน้าที่นำส่งโรงพยาบาล เจ็บบไปเยี่ยมไม่ทันได้พुकุยแพทย์นำเข้าห้องผ่าตัดแม่ทนพิษบาดแผลไม่ไหวและเสียชีวิตในที่สุดเจ็บบไม่มีโอกาสบอกรักแม่เลย

4. ถ้าย้อนเวลาได้เจ็บบจะประพฤติดนอย่างไร

ตอบ จะเป็นคนตรงเวลา เชื่อฟังพ่อแม่ ครูอาจารย์

5. นักเรียนมีวิธีการบริหารเวลาอย่างไร

ตอบ

1. วางแผนการทำงานและปฏิบัติตามแผนที่วางไว้
2. เรียงลำดับความสำคัญของงาน
3. เป็นคนตรงเวลา

แบบฝึกทักษะที่ 3.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสละ ได้ถูกต้อง

ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสละ

ไทรู้จักกับกรองแก้วตอนเรียนมหาวิทยาลัย เพราะทั้งคู่ลงวิชาเลือกเสรีตัวเดียวกัน และมีเหตุบังเอิญให้ต้องจับคู่ทำรายงานด้วยกันบ่อย ๆ กรองแก้วเป็นเด็กสาวหน้าตาน่ารัก และมีจิตใจดี เพียงใกล้ชิดกันไม่นาน ไทก็รู้สึกประทับใจเธออย่างบอกไม่ถูก แม้จะเรียนวิชานั้น จบไปแล้ว แต่เขาก็ยังแวะเวียนมาหากรองแก้วที่คณะและชวนเธอ ไปกินข้าวที่ข้างข้าง ไปซื้อของข้างคามแต่จะนึกข้ออ้าง การชวนได้ นานวันเข้าไทก็รู้สึกว่างที่เธออาจจะไม่ได้ชอบ

กรองแก้วอยู่ฝ่ายเดียวหรือกรองแก้วเองก็ดูเหมือนจะมีใจให้เขาเช่นกัน แต่ไทยังไม่รีบร้อนผลิผลาม เขารักกรองแก้วด้วยใจจริงและคิดถึงอนาคต อีกปีเดียวก็จะเรียนจบแล้ว รอให้มีงานทำมั่นคงก่อน แล้วเขาจะบอกรักเธอ

ด้วยความมุ่งมั่นพยายามในที่สุด ไทก็ได้งานทำในบริษัทักษ์ใหญ่

แห่งหนึ่ง อนาคตของการทำงานของไทดูท่าว่าจะไปได้สวยทีเดียว ไทคิดว่าถึงเวลาที่ต้องบอกความในใจให้กรองแก้วรู้เสียที

“แก้วก็รักไทจะ รักและอยากอยู่กับไทไปตลอดชีวิต” กรองแก้วตอบด้วยรอยยิ้มที่ทำให้ไทต้องตกหลุมรักเธออีกครั้ง ทั้งคู่สวมกอดกัน “ผมจะทำงานเก็บเงินให้มาก ๆ แล้วเราจะแต่งงานกัน” ไทกระซิบบอกกรองแก้ว พร้อมกับสวมสร้อยที่เลือกสรรให้ กรองแก้วรับคำเขาพร้อมกับปล่อยหยคน้ำตาใส ๆ ออกมาด้วยความดีใจ

เหตุการณ์วันนั้นทำให้ไทยังขยันทำงานมากขึ้น เขากับกรองแก้วจำต้องเจอกันน้อยลง แต่ไม่มีวันไหนที่ไทไม่คิดถึงเธอเลย มีวันหนึ่งไทคิดถึงกรองแก้วมาก เขาจึงโทรศัพท์ไปนัดกินข้าวเย็น แต่กรองแก้วปฏิเสธ “วันนี้แก้วปวดท้อง วันหลังแล้วกันนะ ไท”

ไทรู้สึกผิดหวังเล็กน้อย แต่ก็พยายามทำความเข้าใจ แล้วบอกกรองแก้วไปว่า “ไม่เป็นไร วันหลังก็ได้ ให้แก้วหายดีกว่า”

หลังจากนั้นไทก็ไม่เคยพบหน้ากรองแก้วอีกเลย พอโทรศัพท์ไป เธอก็มักจะอ้างว่าไม่สบาย ครั้นถามทางไปบ้านเพื่อจะได้ไปเยี่ยมก็บ่ายเบี่ยง พักหลังกรองแก้วไม่รับ โทรศัพท์ของเขาด้วยซ้ำ ไทรู้สึกว่าการองแก้วพยายามตีตัวออกห่าง ความรักเล่นงานไทเข้าแล้ว เขาขยันทำงานตัวเป็นเกลียวก็เพื่ออนาคตที่มีกรองแก้วอยู่ ถ้าเสียเธอไปทุกอย่างที่อุตสาหะสร้างมาจะมีความหมายอะไร ไททรมานเพราะพิชรักจนในที่สุดก็ทนไม่ไหว ทางเดียวที่จะทำให้ความทุกข์ของเขาหมดไปก็คือการได้อยู่กับกรองแก้ว ไทจะแต่งงาน

เขาคิดว่าพร้อมแล้ว หลังเพียรพยายาม โทรศัพท์ติดต่อกรองแก้วอยู่หลายวัน ในที่สุดเธอก็รับโทรศัพท์ เสียงกรองแก้วไม่สดใสเอาเสียเลย

“ทำไมกัน เธอไม่อยากคุยกับเราขนาดนั้นเชียวหรือ” ไทคิดในใจ แต่ก็ไม่ได้พูดเรื่องที่คิดออกมา

“ผมขอถามคำเดียว แก้วยังรักผมอยู่ไหม” นี่คือนสิ่งที่ไทอยากถามมากกว่า

“รักสิ ไท แก้วรักไทเสมอ” กรองแก้วตอบเสียงแปลกแปร่งทว่าหนักแน่น

“ถ้ารักอย่างนั้นเรามาแต่งงานกันนะแก้ว” ไทบอกอย่างจริงจัง กรองแก้วเงิบไป

ไทไม่เห็นหน้าจึงเดาไม่ออกว่าเธอรู้สึกอย่างไรกับคำพูดของเขา

“ตอนนี้ผมพร้อมแล้ว ผมมีทุกอย่างให้แก้วและทำให้แก้วมีความสุขได้”

“แต่แก้วแต่งงานกับไทไม่ได้”

“ทำไมล่ะแก้ว” เขาถามเสียงแหบแห้ง คำพูดของเธอทำให้โลกของไทหยุดหมุน

“แก้วไม่พร้อม”

“ไม่พร้อมอะไร ผมก็สร้างให้แก้วพร้อมหมดทุกอย่างแล้วนี่ แก้วมีอะไรกันแน่ แก้วบอกผมมาให้หมดได้ไหม ผมไม่รู้ว่าแก้วเป็นอะไร ไปแต่แก้วเปลี่ยนไปมาก ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นกับแก้วก็บอกให้ผมรู้บ้าง”

“แก้วจะไปเรียนต่อที่อเมริกา” ไทอึ้งไปพักหนึ่ง

“เรียนต่อ” เขาทวนคำ “ไม่จริงหรอก แก้วไม่เคยมีความคิดที่จะเรียนต่อมาก่อน

บอกผมมาตามตรงดีกว่า แก้วไม่พอใจอะไรผมหรือว่าเพราะพักหลังผมทำงานมากเกินไป
เลยมีเวลาให้แก้วน้อยลง”

“ไม่ใช่หรอกไท ที่ไททำทุกอย่างเป็นเรื่องดีหมด แก้วรู้ว่าไทตั้งใจทำเพื่อแก้ว ไทเป็นคนดีมาก แต่แก้วต่างหากล่ะที่ไม่พร้อมเอง แก้วขอโทษนะไท” เสียงกรองแก้วแผ่วลงใน
คอนท่าย

“แก้วจะ ไปเรียนที่ปัสเซ่ ผมรอได้” ไทเสียงแข็งขึ้นมา เขารู้ว่ามီးอะไรมากกว่านั้น
ที่กรองแก้วพูดคือคำแก้ตัว ไม่ใช่ความจริง

“ไม่ต้องรอรอกไท”

“ทำไม” “แก้วจะไม่แต่งงานกับไท ไม่ว่าวันนี้หรือวันหน้า เพราะฉะนั้นอย่ารอกเลย”

คำพูดของกรองแก้วคือเหล็กแหลมรื้อยเล่มพันเล่มที่พุ่งเข้าทิ่มแทงหัวใจของไท
ชายหนุ่มพูดอะไร ไม่ออก นอกจากครางออกมาเบา ๆ “นี่แก้ว บอกเลิกผมหรือ”

“แก้วขอโทษ”

“เหตุผลล่ะ” “ขอโทษ”

ไทวางหูโทรศัพท์ทันที เขาไม่อยากฟังคำขอโทษบ้างอนันต์อีกแล้ว เขาโกรธกรองแก้ว
โกรธเหตุผลที่คลุมเครือของเธอ ถ้าเธอจะไปเรียนต่อจริง ๆ ก็ไม่มีเหตุผลที่จะต้องเลิกกับเขา
ในเมื่อเขาก็บอกแล้วว่ารอได้ หรือเธอจะมีคนใหม่ บางทีคน ๆ นั้นอาจจะรอเธออยู่ที่อเมริกา
ยิ่งคิดยิ่งโกรธ ยิ่ง โกรธ ยิ่งแค้น ทำไมกรองแก้วเป็นผู้หญิงโกลาเลแบบนี้

เขาครุ่นคิด ไปจริง ๆ ไทสัญญากับตนเอง ต่อไปนี้เขาจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงคนนี้อีก

ไทไม่โทรหากรองแก้วอีกเลย กรองแก้วเองก็ไม่โทรหาเขา นั่นทำให้สมมติฐานของไท
ยิ่งเด่นชัดขึ้น เธอคงมีความสุขกับใครที่เธอเลือกไปแล้ว ความผิดหวังจากกรองแก้วทำให้
ไททำงานหนักมากขึ้นอีกเป็นเท่าตัว และเขาได้เลื่อนตำแหน่งอย่างรวดเร็ว ไทคิดว่างานจะทำให้
ลืมกรองแก้วได้ แต่เขาคิดผิด เพราะหัวใจของไทไม่เคยลืมกรองแก้วเลย

หนึ่งปีผ่านไป วันหนึ่งไทได้พบกับเพื่อนสมัยเรียนมหาวิทยาลัยเข้า โดยบังเอิญ ทั้งสอง
ทักทายกันครู่หนึ่ง เพื่อนคนนี้เรียนอยู่คณะเดียวกับกรองแก้ว ไทจึงอดเลียบ ๆ เคียง ๆ ถามถึง
เธอไม่ได้ เพื่อนคนนั้นมีสีหน้าเปลี่ยนไปทันที ก่อนจะพูดว่า

“ฉันไปงานเธอมาแล้ว ก็สงสัยเหมือนกันว่านახกับกรองแก้วคบกันอยู่ไม่ใช่หรือ
แต่ไม่เห็นไปทำงานของเธอเลย”

กรองแก้วแต่งงานแล้วจริง ๆ หรือนี้ ไทยิ้มขึ้น ๆ พยายามกลบเกลื่อนความรู้สึก

“เธอไม่ได้เชิญฉัน ฉันไม่รู้ด้วยซ้ำว่ามีงานเธอเมื่อไร”

“พูดอะไรอย่างนั้น” เพื่อนคนนั้นร้อง และมองไทเหมือนตัวประหลาด

“คนตายที่ไหนจะออกมาเชยได้”

“คนตาย” ไททวนคำ ใจหายวูบ ไม่อยากจะเอ่ยตามต่อ แต่ปากก็ขยับถามว่า

“ใครตาย”

“ก็กรองแก้วนะสิ เธอเพิ่งเสียชีวิตเมื่อสามวันก่อน ฮ้าว นี่นายไม่ได้คบกับเธอแล้ววี ถึงไม่รู้เรื่องนี้”

ไทแทบจะล้มทั้งยืน สมองไม่ทำงานไปครู่ใหญ่ จนกระทั่งตั้งสติได้จึงรีบขับรถไปยัง วัดที่เพื่อนบอกว่าศพของกรองแก้วตั้งบำเพ็ญกุศลอยู่ ตลอดทาง ไทภาวนาให้ข่าวร้ายนี้เป็นเรื่อง เข้าใจผิดและไม่ได้เกิดขึ้นจริง และเป็นครั้งแรกที่ไทเกิดความคิดว่าให้เธอแต่งงานไปกับคนอื่น ยังคิดว่าจบลงแบบนี้

คำภาวนาของไทไม่เป็นจริง ภาพคิ้วหน้าศพเป็นภาพของกรองแก้ว เมื่อความจริง ที่หวาดกลัวปรากฏอยู่ตรงหน้า ไทก็สิ้นเรี่ยวแรง ทรวดกายลงตรงหน้าภาพถ่ายของหญิงสาว ที่เขารัก

ผู้ชายคนหนึ่งรีบวิ่งเข้ามาดู ไท ไทหัน ไปมอง ชายคนนี้น้ำตาไหลเหลลาคมคาย บางที อาจจะเป็นคนรักใหม่ของกรองแก้ว

“คุณคือคนรักของแก้วใช่ไหมครับ” ไทถามเสียงเบาโหวง

ชายชะงัก ไปเล็กน้อยก่อนจะรีบบอกว่า “ไม่ใช่หรอกครับ น้องสาวผมยังไม่ได้แต่งงาน เธอไม่มีคนรักด้วยซ้ำ เอ๊ะ! หรืออาจจะมียู่คนหนึ่งนะ ผมก็ไม่แน่ใจ เพราะเธอไม่เคยพูด เรื่องนี้เลย ไม่รู้ทำไมเหมือนกัน” แต่ไทรู้ ตอนคบกัน ไทเป็นคนบอกกรองแก้วเองว่าอย่าเพิ่งบอก คนที่บ้าน รอให้เขามีการงานที่มั่นคงก่อน แล้วเขาจะเดินเข้าไปขออนุญาตคบกับกรองแก้ว ด้วยตนเอง แต่คำบอกเล่าของพี่ชายกรองแก้วก็ทำให้ไทรู้ว่ากรองแก้วไม่เคยมีใครอื่นนอกจากเขา ไทรู้สึกผิดที่นึกใส่ร้ายกรองแก้วเพราะความเข้าใจผิดของตนเอง

ไทมองภาพถ่ายของกรองแก้วไม่วางตา รู้สึกเหมือนกรองแก้วส่งยิ้มมาให้ อย่างไรก็ตาม

“เธอตายเพราะอะไรครับ” เขาเอ่ยถามอย่างขากเย็นรู้สึกเหมือนมีก้อนอะไรบางอย่างมาจุก อยู่ตรงลำคอ ทำให้พูดไม่ไม่ค้อยออก

พี่ชายกรองแก้วก็เงยหน้ามองภาพถ่ายของน้องสาวเช่นกัน ก่อนจะตอบว่า “เธอเป็นมะเร็ง ที่ช่องท้อง มันลุกลามเร็วมากจนพวกเรารู้ตัวไม่ทันแต่แก้วเข้มแข็งมาก ผมไม่เคยเห็นเธอ ร้องไห้เพราะโรคนี้อะไรเลย”

โทใจหายวามเมื่อนึกถึงความทรามานที่กรองแก้วได้รับจากโรคนี้ เขาถามต่อว่า

“เธอเพิ่งเป็น โรคนี้ตอนไปเรียนต่อที่อเมริกาหรือครับ”

พี่ชายของกรองแก้วเลิกคิ้ว สีหน้าของเขาบ่งบอกถึงความประหลาดใจอีกครั้ง

“เปล่านี้ครับ แก้วไม่เคยคิดจะไปเรียนที่อเมริกาเลย เธออยู่เมืองไทยตลอด แล้วเธอก็เป็นโรคนี้มาได้ปีหนึ่งแล้วด้วย”

“อะไรนะครับ อยู่เมืองไทยตลอดเลยหรือ” โทอุทาน สมอของเขาริมลำคับเรื่องราวต่าง ๆ เข้าด้วยกัน หนึ่งปีเป็นเวลาเดียวกับที่กรองแก้วมักจะบ่นว่าปวดท้องและเริ่มดีตัวออกห่างกระทั่งพูดเหมือนจะขอลูกกับเขาหรือว่าวันนั้นจะเป็นวันที่เธอรู้ว่าเธอป่วยเป็นมะเร็งและคงมีชีวิตอยู่อีกไม่นาน เธอจึงปฏิเสธการแต่งงานและโกหกว่าจะไปอเมริกาเพราะไม่อยากจะให้เขาลำบากใจ โช้ ทำไมเขาโง่งออย่างนี้นะ โทโทษตัวเองอย่างเจ็บแค้น เจ็บกันไปนาน ๆ ๆ พี่ชายของกรองแก้วก็ทำหน้าที่เหมือนคิดอะไร ๆ ได้เขาถามโทว่า

“อ้อ จริงสิ คุณรู้จักคนที่ชื่อ โท โทมครับ รู้รีเปล่าว่าตอนนี้เขาอยู่ที่ไหน ผมถามเพื่อนของแก้วที่มางาน เพื่อน ๆ บอกว่าโทคือคนที่สนิทกับแก้วมาก แต่ไม่มีใครรู้ว่าตอนนี้เขาอยู่ที่ไหน”

โทมองพี่ชายของกรองแก้ว ก่อนจะพูดว่า “ผมเองครับ โท”

พี่ชายกรองแก้วเบิกตากว้าง “โช้ คุณเอง แล้วก็ก็ไม่บอกเสียแต่ที่แรกหรือเคียวนะครับ”

พี่ชายของกรองแก้วบอกแล้วเดินไปที่รูปของกรองแก้ว โทเพิ่งสังเกตเห็นสร้อยเล็ก ๆ เส้นหนึ่งแขวนอยู่ข้าง ๆ กัน พี่ชายกรองแก้วหยิบสร้อยเส้นนั้นยื่นให้แก่โท

“คอนน้องสาวผมป่วยหนัก เธอละเมอร้องเรียกแต่ชื่อของคุณ ผมรู้ว่าคนชื่อโทต้องมีความหมายกับแก้วมาก แต่ไม่ว่าจะถามอย่างไรน้องสาวของผมก็ไม่ยอมบอกว่าโทคือใคร แต่เธอได้ตั้งเสียไว้ว่า หากวันไหนที่ผมได้พบโทของเธอก็ให้เอาสร้อยเส้นนี้มอบให้แก่เขา ถ้าคุณคือโทของแก้ว คุณก็รับสร้อยเส้นนี้ไปนะครับ ผมไม่รู้ว่าแก้วคิดอะไร แต่เธอบอกว่าถ้าคุณเห็นสร้อยเส้นนี้คุณก็จะเข้าใจเอง”

โทรับสร้อยมาจากพี่ชายของกรองแก้ว เป็นสร้อยที่เขาสวมให้กรองแก้วในวันที่บอกรักเธอครั้งแรก ความหมายที่แท้จริงของความรักเพิ่งกระจ่างใจโทในวันนี้ ตลอดมาโทคิดว่าเขารักกรองแก้วมากกว่าที่กรองแก้วรักเขา และ โกรธเมื่อเธอไม่ยอมแต่งงานด้วย แต่วันนี้โทรู้แล้วว่า เขาโง่งมากและเข้าใจผิดอย่างมหันต์ กรองแก้วต่างหากที่รักเขามากกว่า คนเราต้องมีความรักมากขนาดไหนนะ ถึงจะยอมปล่อยให้คนที่เรารักเดินจากเราไปหาสิ่งที่คิดว่าได้ กรองแก้วคงรู้คำตอบนี้ แต่โทไม่เคยรู้ เพราะที่ผ่านมามีความรักของเขา คือ การไขว่คว้า ไม่ใช่การเสียสละ ซึ่งถ้าเทียบกับความรักของกรองแก้วแล้ว มันเทียบกันไม่ได้เลย

ไทกำสร้อยไว้ในมือแน่นแล้วเดินออกมาจากศาลาวัด กรองแก้วอาจจะไม่ได้มีชีวิตอยู่ในโลกนี้แล้ว แต่ความรักที่โทมิให้เธอกลับเพิ่มขึ้นจนท่วมท้นใจ เขาเรียนรู้แล้วว่าความรักที่แท้จริงต้องเริ่มต้นที่การเสียสละ โททนต์เก็บซ่อนความเจ็บปวดไม่ได้อีกต่อไป เขาปล่อยน้ำตาให้รินไหล และสะอื้นให้เหมือนเด็กเล็ก ๆ ก็จะมีประโยชน์อันใดเล่า ในเมื่อเธอไม่ได้อยู่เพื่อรับรู้สิ่งนั้นอีกแล้ว

ที่มา : อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยา. ด้วยรักบันลือกาล นิทานสีขาว

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นได้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. แนวคิดของเรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ คืออะไร

ตอบ.....

2. ความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ มีการดำเนินเรื่องอย่างไร

ตอบ.....

3. ตัวละครสำคัญของเรื่องความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ คือใคร และมีลักษณะนิสัยอย่างไร

ตอบ.....

4. ผู้แต่งมีทรรศนะต่อเรื่องความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ อย่างไร

ตอบ.....

5. ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องใหม่ นักเรียนตั้งชื่อว่าอย่างไร

ตอบ.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 3.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็นได้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. แนวคิดของเรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ คืออะไร

ตอบ ความรักที่แท้จริงคือ การเสียสละ

2. ความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ มีการดำเนินเรื่องอย่างไร

ตอบ ไทกับกรองแก้วรู้จักกัน ตอนอยู่มหาวิทยาลัย ไทรู้สึกชอบกรองแก้วและไทก็รู้สึกว่าการองแก้วก็ชอบไทเหมือนกัน หลังจากเรียนจบและมีงานทำในบริษัทใหญ่ ไทก็บอกรักกรองแก้ว กรองแก้วตอบรับรัก ไทให้สร้อยคอกรองแก้ว หลังจากวันนั้นก็ไม่เคยเห็นหน้ากรองแก้วอีกเลย ไทศัพทไปก็และเธอยังเก็บสร้อยคอสั้นนั้นไว้ให้ไทไม่คอยรับ ไทพยายามโทรในที่สุดกรองแก้วรับสายและบอกเลิกกับไท ไทโกรธและจะไม่ยุ่งเกี่ยวกับผู้หญิงคนอื่นอีก ผ่านไปหนึ่งปี ไทจึงรู้ว่ากรองแก้วปฏิเสธคน เพราะรู้ตัวว่าจะมีชีวิตอยู่ได้อีกไม่นานเธอเสียชีวิตด้วยโรคมะเร็ง กรองแก้วยังรักไทอยู่เธอยังเก็บสร้อยคอนั้นไว้ให้ไท

3. ตัวละครสำคัญของเรื่องความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ คือใคร และมีลักษณะนิสัยอย่างไร

ตอบ ตัวละครที่สำคัญ คือ กรองแก้ว และลักษณะนิสัย อคทน มุ่งมั่น เด็ดเดี่ยวในความรัก เสียสละเพื่อคนที่ตนรัก

4. ผู้แต่งมีทรรศนะต่อเรื่องความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ อย่างไร

ตอบ มองเห็นถึงความรักที่แท้จริง เป็นรักที่บริสุทธิ์และเสียสละ การที่เราจะรักใครสักคนไม่ใช่เกิดจากความไหว้วามครอบครอง แต่เป็นความห่วงใย ความหวังดี ให้คนที่เรารักพบแต่สิ่งที่ดี

5. ให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่องใหม่ นักเรียนตั้งชื่อว่าอย่างไร

ตอบ อยู่ในดุลยพินิจของครู

แบบฝึกทักษะที่ 3.2

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง ลืม ได้ถูกต้อง

ลืม

“ไม่น่าลืมเลย ให้ตายสิ”

“อืม” ไม่ได้กลัวหายไว้ย แต่โทรศัพท์นะ โทรศัพท์ไม่มีก็เหมือนชีวิตขาดอะไรไปสักอย่าง แล้วดู คุณะ แต่ละคน ฮี!

“นี่ เธอ ฉัน โทสต์รูปลงเฟซบุ๊กแล้วนะ มีผู้ชายมากลโหดเต็มเลย”

“บีบีฉันก็เหมือนกัน คนนั้นก็ขอพิน คนนี้ก็ขอพิน ไม่รู้จะให้ใครดีเลือกไม่ถูก”

“แล้วแอปปีนี้ละ เธอลงในเครื่องรีซิง คอยดูนะ นี่ เห็นไหม หยิบป๊อปคอร์นได้ด้วย เจ๋งเปล่า”

เออ เอาเข้าไป ไปหากาแฟกินดีกว่า

เฮ้อ! “ฮ้าว นภา ไปไหนจะนั่น”

“ไปหากาแฟกินหน่อยจ๊ะ แปปนั่น” สนใจฉันเป็นด้วยหนอ นึกว่าสนใจแค่โทรศัพท์ตัวเอง

“ปริง ปริง”

นั่น ยังไม่ทันเดินออกมาเลย ส่งเสียงออกมาเลย ส่งเสียงร้องกันใหญ่ละ โทรศัพท์ของแต่ละคน ไหนจะ เฟซบุ๊ก ไหนจะบีบี ไหนจะเอ็มเอสเอ็น ไอโฟนอีก แต่ละคน ๆ นี่เขาจ้างมาทำงานนะยะ ไม่ใช่จ้างมานั่งเล่น โทรศัพท์ เล่นอินเทอร์เน็ต เฮอะ แต่จะ ไปว่าก็ไม่ได้แกเองก็ไม่ได้ขยันทำงาน เป็นพนักงานคิดเล่นอะไรนักหนาหรอก แกก็แค่ออยากเล่นเหมือนเขานั่นแหละ ขยันภาเอ๊ย ทำเป็นกระแนะกระแหนเขา ว่าแล้วก็หากาแฟกิน แก่แข็งดีกว่า

“สวัสดีครับ นภา”

“อ้าว มนุ มาหากาแฟกินเหมือนกันหรือคะ”

โชคดีจังได้เจอมนุ ใครได้เห็นฉันยืนคุยกับเขาคงต้องเอาไปเม้าส์ต่อแน่เลย

“ครับ ไม่ได้กินกาแฟแล้วสมองไม่แล่น”

“หรือคะ ฉันก็มาหากาแฟกินเหมือนกัน”

ทำไมไม่มีใครเดินผ่านมาหน่อยนะ จะได้เห็นฉันคุยกับผู้ชายที่หล่อที่สุดในบริษัท

“นภาไม่ได้ອອนหรือครับ วันนี้”

“อ้อ พอดีลืมเอาโทรศัพท์มาคะ ก็เลยไม่ได้ອອน”

นั่นไง ฉันพลาดแล้ว ต้องมีอะไรแน่เลยถึงได้ถามอย่างนี้ แสดงว่าเขาต้องสังเกตฉันสิ ถึงได้รู้ว่าອອนหรือไม่ອອน นั่นปะไร สงสัยแอบชอบฉันอยู่แน่ ๆ

“เห็นปกคือออบ่อย ๆ แต่ไม่ได้ทักหรือครับพอดีทำงานไปด้วย”

“จริง ๆ ถ้าเห็นອອนอีกก็ทักมาได้นะคะ ไม่ต้องเกรงใจ” ทักมาเลย ทักมา อยากให้ทัก อยู่แล้ว ชอบฉันอยู่ละสิ หรือว่า จะจีบเราหรือเปล่านั้น ไม่แน่สา ๆ

“นภา”

“คะ ท่านประธาน”

โอ๊ย! ทำไมต้องมาขัดจังหวะด้วยนี่ เสียขายชะมัด คูสิ หันไปคุยกับท่านประธานแป๊บเดียว

มนุแผ่นแนบไปเลย “ผมโทรศัพท์หาคุณตั้ง สามครั้ง ทำไมไม่รับ”

“คุณลืมโทรศัพท์ไว้ที่บ้านคะ ท่านประธานมีอะไรหรือเปล่านั้นคะ”

ซวยแล้วไงล่ะเรา จะโดนอะไรหรือเปล่านั้น

จริง ๆ เล้ย คุณนี่โทรศัพท์ที่โต๊ะก็เสียแล้วยังมาลืมเอา โทรศัพท์มือถืออีกแบบนี้ ผมจะติดต่อกับคุณได้ยังไงล่ะ ดินะที่ผมโทรถามคนใกล้ ๆ คุณแล้วเขาบอกว่าคุณมาหากาแฟกิน ผมถึงได้ตามมาถูก”

นั่นไง ก็ยังติดต่อก็ได้ ตามตัวได้ จะบ่นทำไมลืมโทรศัพท์มันประเด็นของวันนี้ ไม่ใช่ประเด็นของคนอื่น กรุณาอย่าแสบนะคะ ท่านประธานคะ

“นี่ คุณฟังอยู่หรือเปล่านั้น”

“ฟัง ฟังคะ ตกตงท่านประธานมีเรื่องอะไรด่วนหรือเปล่านั้นคะ ถึงตามตัวคุณ”

“นี่อ่านความคิดเราออกด้วยหรือนี่อันตรายนะ”

“อ้อที่จริงก็ไม่รีบหรอก จะถามว่าคอนบ่าของคุณว่างหรือเปล่านั้น ไปค้อนรับลูกค้ากับผม ที่สนามบินหน่อย ลูกค้าจะลงเครื่องบินนี้ คนสำคัญของบริษัทเสียด้วย”

“ได้ค่ะ ท่านประธาน”

“อ้อ คุณไม่ต้องทบทวนข้าวเที่ยงนะ เดี่ยวรับลูกค้าเสร็จแล้วพาเขาไปทานข้าวด้วย ทนดิคนึงนะ”

“ท่านประธาน”

ไปสักทีกาแฟก็ได้แล้ว กลับโต๊ะคิดว่า นึกว่าเรื่องอะไร เสียคายได้คุยกับม누เป็บเคียวเอง ไม่น่าจะมาขัดจังหวะเลขจริง ๆ คินะ ที่ได้ออกไปข้างนอก ไม่งั้นมีหวังคงได้แข็งทั้งวัน

“ฮ้าวมาแล้วหรอนภา”

“เห็นท่านประธาน โทรมา ว่าไงบ้าง”

“ปรี้ง ปรี้ง”

“อู๊ย ขอตัวก่อนนะนภา”

เฮ้อ! ห้าโมงครึ่งแล้วหรอนี่ เฮ้อ ลูกค้านี่ก็เรื่องมากจัง ถามนั่นถามนี่อยู่ได้ กว่าจะส่งเข้าโรงแรมนี่เล่นเอาชะเหนื่อย คินะท่านประธานให้กลับบ้านได้เลย ไม่ต้องเข้าบริษัทอีก จะได้ไม่ต้องเจอเพื่อนร่วมงานที่เล่น โทรศัพท์มากกว่าทำงาน แหม ยัยนภาอើย ทำไปว่าเขา จริง ๆ แก่หงุดหงิดเพราะอยากเล่น โทรศัพท์บ้างนะสิ สัญญาเลขนะว่าตั้งแต่พรุ่งนี้ไปจะไม่ลืมไว้ที่บ้านอีก จริง ๆ วันนี้ก็มีเรื่องดี ๆ อยู่บ้างนะ อย่างน้อยก็ยัง ได้คุยกับม누 เฮ้อ จริงสิ มีใครเห็นฉันคุยกับม누บ้างหรือเปล่านี่ จะได้เป็นข่าวซุบซิบนินทาไปทั่วบริษัทบ้าง ได้คุยกับชายหนุ่มที่หล่อที่สุดในบริษัทจะมีก็แต่ท่านประธานมั้ง แล้วท่านไปป่าวประกาศกับใครหรือเปล่านั้น เฮ้อ! คงหมดหวังให้คนอื่นรู้ข่าว ไม่เป็นไร คราวหน้าคงได้คุยกับมนูอีก ต้องเป็นข่าวกันให้ได้ จะไม่ให้พลาดเลย

แหม คิจริงนั้งได้ไม่นานรถตู้ก็จะออกแล้วเวลาเลิกงานก็ได้อย่างนี้แหละ รถตู้ออกเร็วคินะที่รามาคอนรถคันเมื่อกี้ออกไปพอดี เลขได้เลือกที่นั่งคันนี้ก่อน นั่งกลาง ๆ นี่แหละดีที่สุด ข้าวเมื่อปีที่แล้วยังเสียวอยู่ไม่หาย นั่งข้างหลังก็ไม่ไหว ปวดหัว ยังไม่ได้เล่น โทรศัพท์แล้วก็ยังปวดหัวใหญ่ อีกเดี๋ยวก็จะถึงบ้านแล้วคิใจจ้ง เย็นนี้ฉันจะคูบีบี เล่นเฟซบุ๊ก ให้น้ำใจไปเลย ไม่รู้มนูจะส่งข้อความอะไรมาให้หรือเปล่า ได้คุยกันเมื่อเช้ายังไม่ค่อยได้ความเท่าไรเลย ถ้าส่งมาก็แปลว่าเขาชอบฉันสินะ เฮ้อ! หรือว่า เขาแอบชอบฉันมาตั้งนานแล้ว ไม่จริงมั้ง หรือว่าจะมีหนุ่มคนอื่น ๆ โทร.หา ส่งข้อความให้บ้างหรือเปล่านั้น ฮ่า ๆ

“ปรี้ง ปรี้ง”

นั่น ไม่วายยังตามมาหลอกหลอนฉันอีกเคียวละ เคียวก่อน อีกสักพักหนึ่งฉันก็จะได้ไปเล่น โทรศัพท์ของฉันแล้ว คนข้างหน้านี่ก็ไม่รู้จะฟังเพลงดัง ไปไหน ได้ยินหมดแล้วว่าเพลงอะไร คงจะฟังเอ็มพีสามอยู่สินะ เปิดเบา ๆ หน่อยก็ได้มั้ง

นายกรัฐมนตรี

“นี่แก เมื่อวานฉัน ไปดูหนังมา”

อุบสภานแม่

“เป็นไงบ้าง”

ไม่มีทั้งทวน

“สนุกมากเลยแก มันมาก”

บริหารประเทศแบบไม่มีสูญญากาศ

“หรือ ๆ เรื่องอะไร”

ขณะที่

“เรื่องมนุษย์ต่างดาวถล่ม โลกอะไร รบกันทั้งเรื่อง มันสุด”

ยังคงตามขุมนุมจับได้

“จริงเปล่า”ฉัน ไม่มีนายทุน

จริง รับประกันเลข แก่ต้องไปดู

เตรียมขึ้น กกต.

“หรือ ๆ”

“ปริง ปริง”

ไม่ย้ายพรรคแม่

“เนปิ่นนะแก”

คือ ไปเป็นพยากรณ์อากาศ

เฮ้อ! ทั้งคุยเบือ ทั้งเล่นบิเบือ ขอบใจนะจริง ๆ เลขคนสมัยนี้ จะฟังข่าวแก้เชิงเลข กลายเป็นคุยกันแทน ช่างเดอะป้ายหน้าเคี้ยวก็ลงแล้วเคี้ยวก็จะได้ไปเล่นโทรศัพท์แล้ว ฮ่า ๆ

“ทีละจอดป้ายหน้าด้วยกะ”

เฮ้! ๆ ไอ้ะ! เคี้ยวก่อน ก่อนเข้าบ้านต้องแวะซื้อข้าวเย็นตรงปากซอยก่อน กินอะไรคินะ

คุงแกงสักอย่าง ข้าวเปล่าสักถุงก็แล้วกัน กินอะไรก็ได้ รีบกินรีบเล่น โทรศัพท์ดีกว่า

อยากคุยบิเบิแล้วมัน ใจ อีกร้อยเมตรถึงแล้ว ๆ นั่งข้างโนก็ต้องขอเบียดเขาออกไปละนะคนข้าง ๆ

นี่ตัวอ้วนจิ่ง คนตรงประตูก็ฟังเพลงไม่ถูกให้ ไม่เปิดประตูให้อีก เข็มจริง ๆ ลงจากรถ

แล้วเปิดประตูแรง ๆ ใส่เสี่ยเลข นั่งรอนาน ๆ ก็เมื่อขเหมือนกันนะว่าแต่จะกินอะไรดี รถเข็น

สี่ห้าคันเลือก ไม่ถูก กินข้าวรวดแกงละกัน ง่าย ๆ

“เอาแกงเทโพหนึ่งถุง ข้าวเปล่าหนึ่งถุงค่ะ”

ไม่รู้จะกินอะไรแล้ว ดูไม่ค่อยน่ากินเท่าไร ช่างมันเถอะ รีบกินรีบเล่น โทรศัพท

“ตามสืบบาทจ๊ะ”

“นี่ค่ะ”

ข้าวของก็แพงขึ้น ๆ ดูเหมือนจะต้องทำใจแล้วนะ จะฝากความหวังกับใครก็คงจะยาก
ขี้มอเดอร์ไรซ์ คิดว่า ขี้เกียจเดิน อยากรเล่น โทรศัพทไว ๆ

“พี่ ไปชอยสืบบาทค่ะ”

ฉันจะทำอะไรก่อนดีนะ เล่นเฟซบุ๊ก ออนบีบี แค่มั่นก็ทำได้พร้อมกันอยู่แล้วนี่ ฮ่า ๆ
ในที่สุดเวลาที่รอกคอยก็จะมาถูกแล้ว พี่มอเดอร์ไรซ์นี่ก็บิคนแรงได้ใจจริง ๆ นั่น ใจ ถึงปากชอยแล้ว

“สืบบาทครับ”

เฮ้! เดินเร็วเข้าชั้นภา อีกไม่เกินสองร้อยเมตรก็จะถึงบ้านแล้ว หรือจะวิ่ง ไปเลยดีละ
แต่ไม่ดีเท่าไร รักษาภาพลักษณ์ เพื่อผู้ชายแถวนี้ผ่านมาเห็นจะดูน่าเกลียด ก้าวทำให้ไว
เข้าชั้นภาอีกนิดเดียว ถึงแล้ว ไบประสูติ ล้อกด้วย ๆ นั่นอย่างนั้น ทีนี้ก็วิ่งเข้าบ้าน ได้แล้ว
วางกับข้าวบน โต๊ะก่อนสิแล้วค่อยหาว่าโทรศัพทวางไว้ตรงไหน

แหม นั่น ใจ โทรศัพทของฉัน วางอยู่บน โต๊ะจริง ๆ ด้วย ดีนะที่วางกับข้าวตรงนี้ หาง่ายดี
ในที่สุดฉันก็จะ ได้เล่นมันแล้ว ไม่ได้เล่นทั้งวันอีกอีกจะตาย คูสิ มีคน โทรมาตั้งเกือบร้อยสายของ
เจ้านายสามครั้งละ ที่เหลือคงเป็นพวกผู้ชายแน่ ๆ แก้กี่แสนี่แรง ไม่เบาเหมือนกันนะชั้นภา
ฮ่ามีข้อความฝากไว้ด้วย กดฟังก่อนคิดว่าเบอร์โทร พวกนั้นเคียวค่อย โทรกลับก็ได้ หรือจะทำ
เล่นตัวให้โทร.มาอีกรอบก็ดีนะ บริหารเสน่ห์บ้างนิดหน่อยฮ่า ๆ คูสิ ข้อความว่าอย่างไรบ้าง

“นภา ถูก ทำไมไม่รับ โทรศัพทเลข แม่แค่จะบอกว่า จะบอกว่า พ่อ พ่อแก เขา ละ เสีย เสีย
แล้วนะ มะ มะ เมื่อเช้า เช้านี้”

“พ่อ” ถิ่นคำพูดของนภา โทรศัพทเครื่องนั้นตกลงบนพื้น ข้อความที่เหลือหายไปกับ
เศษซากที่แตกกระจัดกระจาย

ที่มา : มติชนสุดสัปดาห์ ฉบับประจำวันที 16-22 กันยายน 2554

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเรื่องสั้น
เรื่อง ลิม ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. จากการอ่านเรื่องสั้น เรื่อง ลิม ผู้แต่งได้สะท้อนให้เห็นภาพทางสังคมอย่างไร

ตอบ

.....

.....

2. ความว่าวุ่นใจของนภาก็เกิดจากเรื่องใด

ตอบ

.....

.....

3. เรื่อง “ลิม” ให้ข้อคิด แก่ผู้อ่านอย่างไร

ตอบ

.....

.....

4. นักเรียนคิดว่าตัวละครสำคัญในเรื่อง ลิม มีลักษณะนิสัยอย่างไร

ตอบ

.....

.....

5. ผู้แต่งใช้กลวิธีใดในการถ่ายทอดความรู้สึกให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ในเรื่อง

ตอบ

.....

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 3.2

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเรื่องสั้น
เรื่อง ลิ้ม ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. จากการอ่านเรื่องสั้น เรื่อง ลิ้ม ผู้แต่งได้สะท้อนให้เห็นภาพทางสังคมอย่างไร

ตอบ เทคโนโลยีการสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการทำธุรกิจและการดำเนินชีวิต สังคมออนไลน์มีส่วนดีในเรื่องการอำนวยความสะดวกและรวดเร็ว แต่ในขณะเดียวกันหากผู้ใช้ไม่รู้จักความพอเหมาะ พอดีในการใช้ย่อมก่อให้เกิดผลเสียขึ้นเช่น ความสิ้นเปลืองเวลา ไม่มีสมาธิในการทำงานขาดการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เป็นต้น

2. ความว้าวุ่นใจของนภาเกิดจากเรื่องใด

ตอบ ลิ้มนำโทรศัพท์มาทำงาน ทำให้รู้สึกขาดการติดต่อกับบุคคลอื่น ขาดอุปกรณ์การทำงาน ประการสำคัญ นภาติดการใช้โทรศัพท์ในกิจกรรมต่าง ๆ อย่างรุนแรง

3. เรื่อง “ลิ้ม” ให้ข้อคิด แก่ผู้อ่านอย่างไร

ตอบ โทรศัพท์เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร ปัจจุบันได้รับการพัฒนาให้ก้าวล้ำ นำสมัยใช้ประโยชน์ได้หลายรูปแบบ ดังนั้นผู้ใช้ควรแบ่งเวลาให้ถูกต้อง จึงจะเป็นประโยชน์ไม่เกิดโทษ

4. นักเรียนคิดว่าตัวละครสำคัญในเรื่อง ลิ้ม มีลักษณะนิสัยอย่างไร

ตอบ เป็นคนทันสมัยให้ความสำคัญกับโทรศัพท์มือถือมาก มีจิตใจงามสนใจเพศตรงข้าม มีความรักพ่อแม่

5. ผู้แต่งใช้กลวิธีใดในการถ่ายทอดความรู้สึกให้ผู้อ่านเห็นภาพเหตุการณ์ในเรื่อง

ตอบ ใช้บทสนทนาและคำเลี่ยนเสียงธรรมชาติ และสถานการณ์ในขณะนั้น ได้เป็นอย่างดี ทำให้ผู้อ่านจินตนาการเห็นภาพชัดเจน

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. จากเรื่องสั้น เรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสี ไทตัดใจจากกรองแก้วได้อย่างไร
 - ก. เขาเข้าใจว่าเธอมีคนอื่นแล้ว
 - ข. กรองแก้วพยายามบ่ายเบี่ยงที่จะพบกับไท
 - ค. ไทกับกรองแก้วทะเลาะกัน
 - ง. กรองแก้วปฏิเสธไม่ได้รับรักไทแล้ว

2. ผู้แต่งมีทรรศนะต่อความรักอย่างไร
 - ก. รักแท้แท้ใกล้ชิด
 - ข. ความรักเป็นสิ่งดีงามควรรักษาไว้
 - ค. ความรักนำมาซึ่งความทุกข์
 - ง. รักแท้คือรักบริสุทธิ์และเสียดสี

3. ตัวละครสำคัญจากเรื่อง ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสี คือใคร
 - ก. ไท
 - ข. กรองแก้ว
 - ค. พี่ชายของกรองแก้ว
 - ง. เพื่อนของกรองแก้ว

4. กรองแก้วเทิดทูนความรักที่มีต่อไทอย่างไร

- ก. เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อคนที่ตนรัก
- ข. ไปรับการรักษาโรคที่รุมเร้าตามลำพัง
- ค. ปฏิเสธการแต่งงานยอมรับทุกข์จากโรคร้ายตามลำพัง
- ง. กรองแก้วและไทช่วยกันวางแผนอนาคตร่วมกัน

5. ไทกับกรองแก้ววางแผนอนาคตไว้อย่างไร

- ก. ไทพยายามทำงานหนักเพื่อเก็บเงินไว้แต่งงาน
- ข. ไทไปสู้ขอกรองแก้วกับพ่อแม่ของเธอ
- ค. กรองแก้วเตรียมงานแต่งงานเพื่อความเรียบร้อย
- ง. กรองแก้วพยายามรักษาสุขภาพให้แข็งแรงโดยเร็ว

6. เหตุการณ์ในเรื่อง สิม ได้สะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาทางสังคมด้านใด

- ก. ความวุ่นวายในสังคมออนไลน์
- ข. ความสำคัญของเทคโนโลยีการสื่อสาร
- ค. การเสียดสีเทคโนโลยีการสื่อสาร
- ง. ความก้าวล้ำนำสมัยของเทคโนโลยีการสื่อสาร

7. “สิม” ใช้กลวิธีใดในการเปิดเรื่อง

- ก. การบรรยายลักษณะนิสัยตัวละคร
- ข. ใช้บทสนทนา
- ค. บรรยายเหตุการณ์
- ง. แนะนำตัวละครของเรื่อง

8. นภาเสียใจมากที่สุดคือเรื่องใด

- ก. โทรศัพท์หาย
- ข. ได้รับข่าวร้ายทางโทรศัพท์
- ค. ไม่มีเวลาพูดคุยกับมนู
- ง. เพื่อน ๆ ไม่สนใจเธอเท่าที่ควร

9. สิ่งที่น่ากลืนทำให้ชีวิตของนภาได้สิ่งใดกลับคืนมา

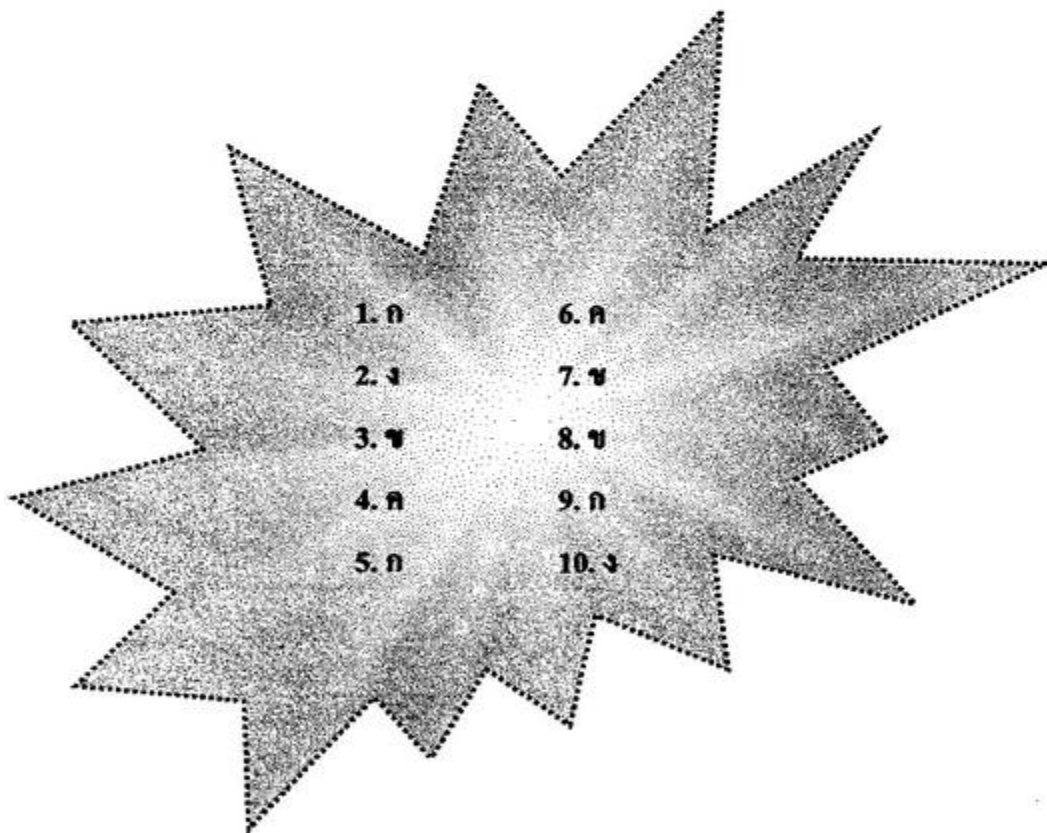
- ก. การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง
- ข. ติดต่อกับผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว
- ค. ได้รับข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็ว
- ง. ได้รับการยอมรับจากประธานบริษัท

10. นภา ต้องการทำสิ่งใดมากที่สุด

- ก. กลับบ้าน ไปเล่นโทรศัพท์
- ข. พูดคุยกับมนูหนุ่มหล่อที่สุดในบริษัท
- ค. เอาใจประธานบริษัทเพื่อความก้าวหน้า
- ง. กลับไปหาพ่อที่ต่างจังหวัด

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- จงชัย เจนศักดิ์การกิจ. (2555). วรรณคดีไทย ใช้ N-E-T. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ผกาศรี เข็มบุตร และคณะ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 5 เล่ม 1. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- วีระชาติ ศิริไกรวัฒนาวงศ์. (2553). เคสศึกษาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัชรินทร์ พี.พี.
- เอกรัตน์ อุคมพร. (2555). ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์ ม. 5. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เล่มที่ 4

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

โดย

นายพรพต เจนสุวรรณ

โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ เล่มนี้ จัดทำขึ้น
เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ เพื่อส่งเสริม
ให้มีกระบวนการคิดได้อย่างสมเหตุสมผล และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
บทความ

ขอขอบคุณ นายชำนาญ บุญวงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนลำปลายมาศ คุณครูในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่านอย่าง
มีวิจารณญาณ จากบทความ จนสำเร็จ และขอบคุณ นายปิยะทัต ภาณุทัต ผู้เขียนการ์ตูน ทำให้
แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ชุดที่ 4 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ มีคุณค่าและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

พรพรด เจนสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	1
ตัวชี้วัด	2
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	3
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	6
ใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	7
แบบฝึกทักษะที่ 4.1	12
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 4.1	16
แบบฝึกทักษะที่ 4.2	17
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 4.2	22
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	23
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	26
บรรณานุกรม	27

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ เล่มนี้
สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านและศึกษาเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้และตัวอย่าง
4. ทำแบบฝึกทักษะที่ 4.1-4.2
5. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน

ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องทีอ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ เรื่อง ซ้ำลงสัณนิค ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ เรื่อง โรคคิคเน็ด ได้ถูกต้อง

**แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ**

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. “ซาลงสถกนิค” เป็นบทความประเภทใด
 - ก. จิตวิทยาการเรียนรู้
 - ข. ธรรมชาติวิทยา
 - ค. จิตวิทยาครอบครัว
 - ง. สังคมการเมือง

2. “ซาลงสถกนิค” นำจักเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านคนใดมากที่สุด
 - ก. คุณตาเกษม วัย 80 ปี
 - ข. ค.ญ.น้ำฝน นักเรียนชั้น ป.1
 - ค. คุณสมศรี คุณแม่ลูกสองอยู่ในวัยเรียน
 - ง. คุณป้าสมรผู้พิการเป็นใบ้ อยู่ตามลำพัง

3. “ซาลงสถกนิค” ให้ข้อคิดแก่ผู้อ่านอย่างไร
 - ก. การทำอะไรซาลงทำให้ปลอดภัย
 - ข. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเป็นเรื่องสำคัญ
 - ค. ความละเอียดรอบคอบทำให้ตัดสินใจไม่ผิดพลาด
 - ง. การมีข้อสรุปไว้ล่วงหน้าจะปิดไม่รับรู้ความคิดเห็นของผู้อื่น

4. “ซาลงสัณนิค” เป็นการปฏิบัติตามหลักธรรมข้อใด
- ก. ศีลสังวร
 - ข. เจริญสติ
 - ค. เจริญสมาธิ
 - ง. เจริญปัญญา
5. นักเรียนควรนำข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ซาลงสัณนิค ไปใช้ในเรื่องใด
- ก. การตัดสินใจ กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
 - ข. การปรับตัวเข้ากับสังคม
 - ค. การอ่านหนังสือ
 - ง. การคบเพื่อน
6. ข้อใดเป็นอาการของ โรคติดเชื้อ
- ก. หมกมุ่นคิดถึงอินเทอร์เน็ต
 - ข. ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน
 - ค. ใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูลเป็นประจำ
 - ง. มีอาการปวดเมื่อยเมื่อเลิกใช้อินเทอร์เน็ต
7. แคน ไนแนน นักแสดงตลกในนิวยอร์ก พบวิธีในการรักษาโรคติดเชื้อคือข้อใด
- ก. การชอร์คด้วยไฟฟ้า
 - ข. เข้าค่ายบำบัดฟื้นฟู 10 วัน
 - ค. การพูดคุยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ
 - ง. ใช้โปรแกรมบล็อกอินเทอร์เน็ตเป็นเวลา

8. ข้อใดเป็นกลยุทธ์พิชิต โรคคิดเน็ต

- ก. รู้สึกหงุดหงิดเมื่อใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลง
- ข. ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเครื่องมือ แต่อย่าตกเป็นเครื่องมือของอินเทอร์เน็ต
- ค. ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาส่วนตัว
- ง. คิดว่าเมื่อใช้อินเทอร์เน็ตแล้วทำให้รู้สึกดีขึ้น

9. วิธีป้องกันตนเองไม่ให้เป็น โรคคิดเน็ต

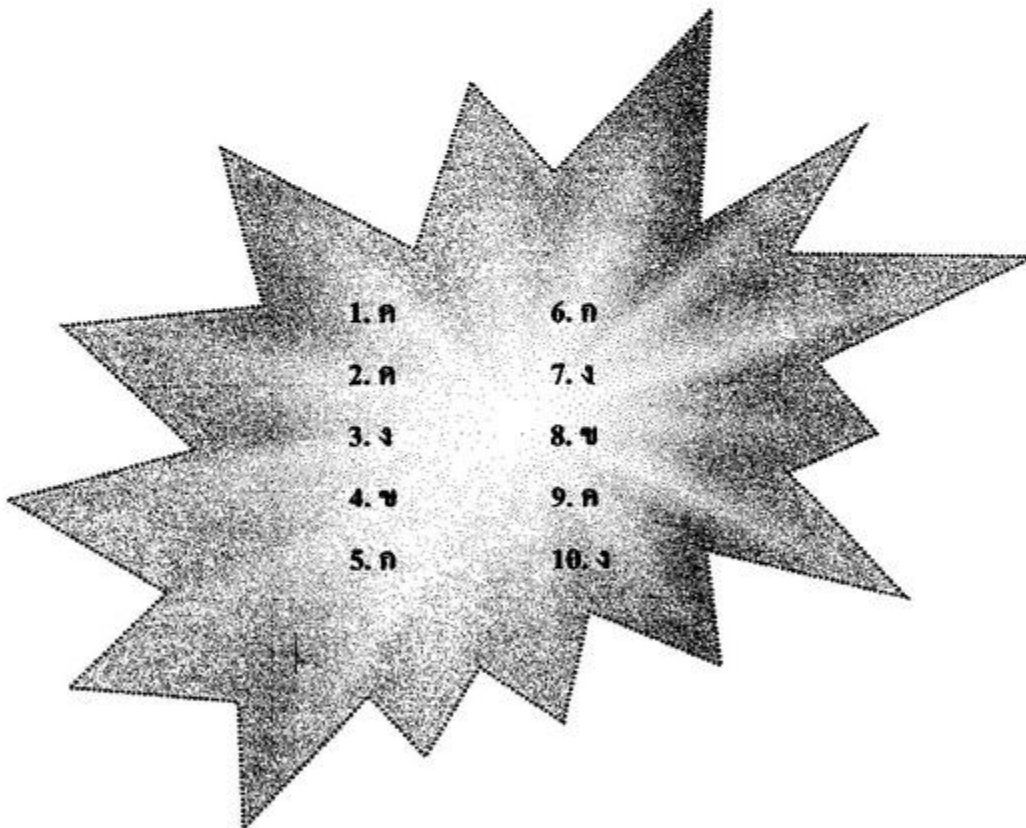
- ก. อยู่กับโลกแห่งความเป็นจริงมากขึ้นหาหนังสือดี ๆ มาอ่าน
- ข. กำหนดเป้าหมายและวางแผนการใช้อินเทอร์เน็ตให้ชัดเจน
- ค. หลีกเลี่ยงในครอบครัวหรือเพื่อนเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง
- ง. มองหาเพื่อนและคนรู้จักที่ไม่คิดเน็ตเพื่อจะ ได้รู้ว่าชีวิตนี้ไม่ได้มีแต่โลกออนไลน์เท่านั้น

10. โรคคิดเน็ตส่งผลกระทบต่อสังคมอย่างไร

- ก. เสียเวลา
- ข. เสียสุขภาพ
- ค. เสียสัมพันธภาพในครอบครัว
- ง. เสียหน้าที่การงานประสิทธิภาพการทำงาน

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

ใบความรู้เรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ผู้อ่านมีความจำเป็นที่ต้องใช้วิจารณญาณ บทความเป็นข้อเขียนประเภทหนึ่งที่ทำให้ความรู้ความคิดแก่ผู้อ่าน ทำให้ผู้อ่านทันต่อเหตุการณ์ ทันต่อความเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ซึ่งผู้อ่านจะต้องใช้แนวทางในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณดังต่อไปนี้

ลักษณะของบทความที่ดี

1. มีส่วนประกอบ 3 ส่วน คือ

- 1.1 ส่วนนำ เป็นส่วนขึ้นต้นเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน มีลักษณะเป็นเชิงกล่าวนำหรือให้ความรู้พื้นฐาน ในบางครั้งอาจบอกเจตนาของผู้เขียนในการเขียนบทความนั้น
- 1.2 ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนสำคัญที่ให้ความรู้และสาระแก่ผู้อ่าน
- 1.3 ส่วนสรุป เป็นส่วนท้ายของบทความ เพื่อสร้างความเข้าใจเป็นการสรุปเนื้อหาและสร้างประทับใจในการอ่าน

2. มีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์ บทความที่มีคุณค่ามันควรมีเนื้อหาสาระที่ให้ความรู้และความคิดที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อ่าน เนื้อหาควรทันเหตุการณ์ มีความถูกต้อง และสามารถใช้อ้างอิงได้

3. ใช้ภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม ถ้าเป็นบทความเชิงวิชาการควรใช้ภาษาที่เป็นแบบแผน แต่ถ้าเป็นบทความประเภทอื่นที่ไม่ใช่บทความทางวิชาการ ควรใช้ภาษาพูด หรือภาษาที่กึ่งแบบแผน ในการเขียนซึ่งจะทำให้บทความน่าสนใจขึ้น

แนวทางการอ่านบทความ

แนวทางการอ่านบทความ มีดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายการอ่าน ผู้อ่านจะต้องตั้งจุดมุ่งหมายการอ่านก่อนว่าจะอ่านเพื่อหาความรู้ และจะวิจารณ์บทความอย่างไร

2. ควรอ่านอย่างน้อย 2 ครั้ง ครั้งแรกควรอ่านคร่าว ๆ อ่านผ่าน ๆ ให้รู้เนื้อหาว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร แสดงความรู้และความคิดเรื่องใด ผู้เขียนมีเจตนาในการเขียนอย่างไรที่แสดงว่าเป็นการอ่านเพื่อจับความคิด ส่วนการอ่านครั้งที่สองเป็นการอ่านอย่างละเอียด อ่านอย่างพิถีพิถันเนื้อหาและกลวิธีการเขียน ตามปกติบทความจะแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนนำ เป็นส่วนขึ้นต้นหรือการเปิดเรื่อง เพื่อเป็นการปูพื้นฐานแก่ผู้อ่าน และส่วนสรุปเป็นส่วนลงท้าย เพื่อสร้างความเข้าใจ และประทับใจแก่ผู้อ่าน การอ่านบทความไม่ควรอ่านข้าม ๆ แต่ควรอ่านเพื่อจับใจความของเรื่อง แสดงความคิดเห็น ประเมินค่าและพิถีพิถันแล้วจึงวิจารณ์ตามแนวทางวิจารณ์บทความ

แนวทางการพิจารณาบทความ

ผู้อ่านควรมีหลักการพิจารณาบทความ ดังนี้

1. ทราบลักษณะของบทความว่ามีประเภทใด และมีเนื้อหาสาระอย่างไร
2. บทความมีส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุปครบถ้วนหรือไม่
3. เนื้อหา มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือหรือไม่ ถ้าเป็นส่วนแสดงความคิดเห็นมีเหตุผลที่เหมาะสมหรือไม่
4. กลวิธีการเขียนบทความ ได้แก่ การเสนอเรื่องและการใช้ภาษานั้นมีความน่าสนใจมากน้อยเพียงใด การเสนอเรื่องในบทความจะต้องมีการจัดลำดับเนื้อหาสาระและความคิดเห็นให้เป็นไปตามลำดับ มีการเสนอความคิดหลักและขยายความคิดอย่างละเอียด นอกจากนี้ การเสนอเรื่องจะต้องมีความเป็นเอกภาพ ไม่สับสนวุ่นวาย ทางด้านการใช้ถ้อยคำชัดเจนถูกต้อง ไม่มีคำต่ำหรือคำหยาบ และมีการใช้สำนวนโวหารเพื่อ โน้มน้ำวจิตใจของผู้อ่านให้เห็นด้วยกับบทความนั้น

5. การประเมินคุณค่าของบทความควรพิจารณาตามหัวข้อ ต่อไปนี้
 - 5.1 บทความน่าสนใจหรือไม่
 - 5.2 รูปภาพ ตัวเลข สถิติทันสมัย และเชื่อถือได้หรือไม่
 - 5.3 บทความให้ความรู้หรือข้อคิดเห็นอย่างน้อยเพียงใด
 - 5.4 ชื่อเรื่องและเนื้อหามีความสอดคล้องเหมาะสมหรือไม่

ตัวอย่าง

การอ่านอย่างมีวิจารณ์จากบทความ

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นได้แย้งจากบทความ เรื่อง พนมรุ่งหยาดรุ่งรวริน
ได้ถูกต้อง

พนมรุ่งหยาดรุ่งรวริน

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์

พนมใจถวายเทพถวายธรรม

พนมคำบังคมพนมผา

พนมแดนพนมธาตุพิศรัทธา

พนมรุ่งพนมฟ้าพนมดิน

คือปรากฏปราสาทอันเรืองแรง

สังขรณ์สำแดงแห่งผาหิน

พนมรุ่งหยาดรุ่งรวริน

พระธรณิน หาดยินดี บุรีรัมย์

มหัศจรรย์แห่งพนมรุ่ง นอกจากเป็นพระปรากฏปราสาทหินสีชมพูระหังงามอยู่
บนเนินภูที่ว่าเป็นปากปล่องภูเขาไฟแค้โบราณแล้ว ทุกช่วงเดือนเมษายนกับกันยายนทุกปี
แสงพระอาทิตย์จะส่องลอดประตู พระปราสาท ทะลุลอด 15 ประตู ปานเนรมิตเสมือนว่า
ดวงตะวันหรือพระสุริยเทพ เสด็จสู่ปราสาท ณ ชั่วยาม ให้คนได้สักการะกันโนนาที่นั่น
“พนมรุ่งหยาดรุ่งรวริน” นี้ น่าจะเป็นงานศักดิ์สิทธิ์ของจังหวัดบุรีรัมย์คั้งได้เคยจัดแสดงแสง
สีเสียง นาฏลักษณ์ลีลา และมหกรรมดนตรี ไปแล้วเมื่อหลายปีก่อน เพื่อสมกับที่

“ธรณิน หาดยินดี บุรีรัมย์” บุรีรัมย์ ที่หมายถึง ร่มชคร คือเมืองแห่งความรื่นรมย์อุดมสุข นั้นแล

ไปอ่านกวีและเล่นดนตรีกับวง “คันทนาชาว” ทีมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เมื่อวันศุกร์
19 สิงหาคม ที่ผ่านมา งานนี้จัด โดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มี ผศ.บุญชัยเสนอ ศรีวิเศษ
แห่งภาควิชาภาษาไทย เป็นหัวริ้วหัวแรงประสานงานอย่างคี่ง

ปัญหาการศึกษาบ้านเราเวลานี้ น่าจะมีสองปัญหาสำคัญคือ การให้ความรู้กับการจัดการ
ความรู้ เรื่องความรู้ นั้น โลกปัจจุบันกำลังหันท่วม ผู้คนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้

แทบจะ ไม่มีขีดจำกัด ด้วยความเจริญทันสมัยของบริการ ซึ่งเป็นยุค “โลกในเรือน เพื่อนในมือ” นี้เอง โรงเรียน และสถาบันการศึกษาทุกระดับมีหน้าที่ให้ความรู้พื้นฐานกับความรู้จำเพาะ ด้านตามลักษณะสาขาวิชานั้นๆ

เรื่องการจัดการความรู้ ตรงนี้แหละสำคัญนัก

ด้วยการจัดการความรู้ที่นั่นมันรวมถึง “วิธีคิด” ที่เป็นภูมิปัญญาของคนผู้เรียนรู้หรือผู้ศึกษานั้นเองเป็นสำคัญ หากไร้ความสามารถที่จะจัดการกับข้อมูลความรู้ซึ่งทะลักหลายท่อม โลกอยู่ในเวลานี้แล้ว เราก็จะมีแค่คนที่ตกเป็นเหยื่อความรู้ ตกเป็นเหยื่อของการ โฆษณาชวนเชื่อ เรียกว่าเป็นเหยื่อของความทันสมัย กลายเป็นคน “ทันสมัยแต่ไม่พัฒนา” คังมืออยู่ไม่น้อยในบ้านเราเวลานี้ความรู้กับการจัดการความรู้ จึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งและเป็นปัญหาใหญ่ของกระบวนการศึกษา ซึ่งก็คือเรื่องความรู้กับความคิดนี่แหละ 1. ไม่อาจนำความรู้สู่ประโยชน์ 2. ปัญญาประโยชน์ก็หายาก 3. ประโยชน์จากเป็นอยู่ไม่รู้ใช้ 4. ก็จะหาค่าอะไรในชีวิตฯ

มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ นี้ก็เช่นกัน กำลังประสบปัญหาเรื่องการขาดแคลนบุคลากรอยู่ไม่น้อยเลย ทั้งที่สถาบันนี้สำคัญยิ่ง ด้วยเป็นแหล่งศึกษาของพื้นถิ่นพื้นฐานแท้จริง นั่นคือการสร้างครูด้วย เคยตั้งข้อสังเกตว่า สังคมไทยกำลังปะทะกันระหว่างวัฒนธรรมความเชื่อกับวัฒนธรรมความคิด

มีคำคู่กันที่น่าสนใจคือ “เชื่อฟัง” กับ “คิดอ่าน”

หมายถึง ความเชื่อนั้นมันมาจากการฟังเป็นสำคัญ ยิ่งระบบสังคมอุปถัมภ์อย่างบ้านเราด้วยแล้ว ยิ่งปลูกฝังการ “เชื่อฟัง” เป็นหลัก เช่น ฟังผู้มีบุญ เช่น ฟังพระเทศน์ ฟังผู้มีอำนาจวาสนาบารมี ตลอดจนผู้ให้ประโยชน์แก่เรา เหล่านี้ ฟังแล้วเชื่อเลย

ส่วน “คิดอ่าน” นั้น ต้องอาศัยการศึกษา วัฒนธรรมการอ่านของเราที่เริ่มเป็นทางการ ก็คือเมื่อมีโรงเรียนในสมัยรัชกาลที่ห้านี้เอง ก่อนหน้านั้นผู้รู้หนังสืออยู่ในแวดวงจำกัด เช่น ในวัดกับในวัง เป็นสำคัญ เพราะฉะนั้น พื้นฐานกระบวนการของเราอย่างเป็นระบบจึงยังไม่เข้มแข็งพอที่จะปะทะกับพื้นฐานของความเชื่อที่มีรากมายาวนานกว่าพื้นฐานความคิด

แท้จริงหลัก สุ จี ปุ ลิ คือ ฟัง คิด ถาม เขียน นี่แหละจะเป็นกระบวนการประสานระหว่างวัฒนธรรมความเชื่อกับวัฒนธรรมความคิด ได้จริง คือ ฟังแล้วอย่าด่วนเชื่อ ฟังแล้วต้องคิด คิด ไม่ออกบอกรักไม่ถูกก็ต้องถาม คือการศึกษาหาความรู้จากแหล่งความรู้เมื่อได้คิด ได้รู้ครบแล้ว จึงจดจำเป็นองค์ความรู้ นั้น ๆ ขึ้นมา

เพราะฉะนั้น “จงอย่าเชื่อทุกความคิด แต่จงคิดทุกความเชื่อ”

ฝากผู้รู้ทั้งหลายได้ถกกันด้วย

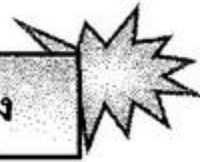
ไปบุรีรัมย์ที่ขวนี้ นอกจากได้ความคิดประคานี้มาแล้วก็ยังได้พบปะกับเพื่อนห้อง
กลุ่มศิลปิน “เมืองแปะ” คำว่า เมืองแปะนี้เป็นชื่อเมืองแต่ดั้งเดิมก่อนจะชื่อบุรีรัมย์ ว่า เป็นชื่อ
ต้นไม้ชนิดหนึ่ง ที่ใหญ่ของศิลปินกลุ่มเมืองแปะ คือ อาจารย์สนาม จันทร์เกาะ ได้รับยกย่องเป็น
หนึ่งในศิลปินดีเด่นของศิลปินภาคอีสานล่าสุด ผู้ประสานงานด้านวรรณกรรมและศิลปวัฒนธรรม
รวมทั้งกลุ่มศิลปินเมืองแปะอีกคนสำคัญคือ คุณวิวัฒน์ โรจนาวรรณ

ศิลปินเมืองแปะ เป็นการรวมตัวของศิลปินหลากหลาย ทั้งจิตรกรรม ประติมากรรม
หัตถกรรม ศิลปกรรม และวรรณกรรมอันนับเป็นกลุ่มศิลปินที่มีบทบาท เป็นพลังเข้มแข็งที่สุด

โครงการใหญ่จะมีต่อไปนอกจากให้การศึกษาแก่เยาวชนแล้วยังคำริจะนำสรรพศิลปะ
จากอีสานได้ไปจัดแสดง ณ สามจังหวัดภาคใต้ เพื่อให้เห็นว่า วิถีแห่งศิลปะ ย่อมส่องทางให้กัน
ได้จริง อีกงานคือ จัดนิทรรศการ “ภาพประดับเมือง” ไม่ใช่ภาพเมืองบุรีรัมย์เท่านั้น หากคือ
ภาพที่ขึ้นป้ายประดับเต็มไปทั้งเมืองบุรีรัมย์นั่นเลย อดังการแห่งรณนคร นั้นเทียว

ที่มา : มติชนรายสัปดาห์ ฉบับประจำวันที 2-8 กันยายน 2554

ทดลองตอบคำถามจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความเรื่อง พนมรุ้งหยาครุ่งรวีริน
ได้ถูกต้อง

1. บทความนี้ผู้เขียนต้องการเสนอสาระสำคัญเรื่องใด อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

2. ผู้อ่านมีความคิดเห็นต่อบทความนี้อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

3. ปัญหาการศึกษาที่ผู้เขียนกล่าวถึงคืออะไร

ตอบ.....
.....
.....

4. ผู้เขียนมีความรู้สึกต่อจังหวัดบุรีรัมย์อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

5. นักเรียนคิดว่าจังหวัดบุรีรัมย์ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

แนวคำตอบจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ เรื่อง พนมรุ้งหยาดรุ้งวิริน ได้ถูกต้อง

1. บทความนี้ผู้เขียนต้องการเสนอสาระสำคัญของเรื่องใด อย่างไร

ตอบ ปัจจุบันสังคมเน้นการให้ความรู้ ข้อมูลความรู้จึงมีเป็นจำนวนมาก ส่วนการจัดการความรู้ มีการกล่าวถึงกันน้อย ทำให้ผู้รับความรู้ไม่สามารถจัดการกับข้อมูล ความรู้ที่มีได้จากสภาพความขัดแย้งระหว่างวัฒนธรรมความเชื่อฟังกับวัฒนธรรมการคิดอ่าน การสอนให้เชื่อฟังและสอนให้รู้จักคิดอ่านเองทำให้กระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ ยังไม่แข็งแรงพอ

2. ผู้อ่านมีความคิดเห็นต่อบทความนี้อย่างไร

ตอบ เห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้เขียน การจัดการความรู้เป็นประโยชน์ นำความรู้ มาแลกเปลี่ยนกันพัฒนาการทำงานในทุกสาขาอาชีพ

3. ปัญหาการศึกษาที่ผู้เขียนกล่าวถึงคืออะไร

ตอบ 1. การจับกลุ่มกันเพื่อการจัดการความรู้พัฒนาคน พัฒนางานมีน้อยในขณะที่ข้อมูลความรู้ มีเป็นจำนวนมาก
2. วัฒนธรรมการเรียนรู้ที่สอนให้รู้จักเชื่อฟัง กับการเรียนรู้ที่สอนให้คิดอ่านเอง มีความขัดแย้งกันทางความคิด

4. ผู้เขียนมีความรู้ลึกต่อจังหวัดบุรีรัมย์อย่างไร

ตอบ ภาคภูมิใจในจังหวัดบุรีรัมย์ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ชื่นชมการรวมตัวกัน ของกลุ่มศิลปินอีสานนำความรู้ ความถนัดวิธีปฏิบัติที่ดีงามมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เล่าสู่กันฟัง

5. นักเรียนคิดว่าจังหวัดบุรีรัมย์ควรส่งเสริมการท่องเที่ยวของจังหวัดบุรีรัมย์อย่างไร

ตอบ 1. จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวจังหวัดบุรีรัมย์
2. ให้ความรู้กับชาวบุรีรัมย์ในการติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว โดยการเป็นเจ้าของบ้านที่ดี
3. สืบค้นและรวบรวมแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ รวมทั้งปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและ แฝดแพร่ผลงาน

แบบฝึกทักษะที่ 4.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ เรื่อง ซ้ำลงสัณนิค ได้ถูกต้อง

ซ้ำลงสัณนิค

มารดาของแก้วเป็นมะเร็งลำไส้จึงเข้ารับการรักษาตัวที่โรงพยาบาล หลังจากได้รับเคมีบำบัด 10 ครั้งร่างกายก็ผ่ายผอม วันหนึ่งแก้วพาแม่ไปพักผ่อนกับครอบครัวที่เชียงใหม่ ที่ชวกันทั้งวัน ตกค่ำก็ไปกินอาหารหน้าโรงแรมแก้วสั่งข้าวต้มให้แม่ แต่แม่ไม่ยอมแตะข้าวต้มเลย เอาแต่จุ่มหลานเดินอยู่รอบ โต๊ะ แก้วคะยั้นคะยอให้แม่กินข้าวต้มแม่ก็ไม่สนใจ แก้วไม่พอใจจึงบ่นเสียงดังว่าแม่เอาใจยาก ป่วยขนาดนี้แล้วยัง ไม่สนใจดูแลรักษาตัวเองอีก

กลางดึกขณะที่เสียงระอื้นไห้พอพลิกตัวกลับมาก็จึงถามว่า แม่มีอะไร แม่ตอบว่าเมื่อน้อยใจลูกเมื่อหัวค่ำ แม่บอกว่าจริง ๆ รู้ไหมว่าแม่เพราะอยู่ที่โรงพยาบาล

นอนอยู่แก้วก็ได้ยินสงสัยว่าเป็นเสียงใครพบว่าแม่กำลังร้องไห้ไม่สบายใจหรือที่คือว่าแม่เรื่องข้าวต้มแม่กินข้าวต้มไม่ลงเกลียดข้าวต้มมากแม่กินแต่ข้าวต้ม

พอเห็นข้าวต้มใจก็หวนระลึกถึงความเจ็บปวดและทุกข์ทรมานเพราะฤทธิ์เคมีบำบัด พาลเกลียดพยาบาลทุกคนที่โรงพยาบาลทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้ทำอะไรให้เลย แม่ทุกข์ทรมานมาก แต่แทนที่แก้วจะเห็นใจหรือเข้าใจแม่กลับต่อว่าแม่อีก

แก้วได้ยินเช่นนั้นก็ตกใจ กราบขอโทษแม่ที่พูดจาทำร้ายจิตใจแม่ แก้วไม่รู้เลยว่าแม่ทุกข์ถึงเพียงนี้ แล้วแก้วก็กอดแม่อยู่นาน เช้าวันรุ่งขึ้นแม่ก็คุยกับแก้วเป็นปรกติราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น เหตุการณ์นี้ผ่านมานานหลายปี บัดนี้แม่หาชีวิตใหม่แล้ว นึกถึงเหตุการณ์นี้ครวใจแก้วอครู้สึกใจหายวาบ ไม่ได้ที่เผลอทำร้ายจิตใจแม่เพียงเพราะข้าวต้มด้วยเหตุเป็นเหตุ หากแก้วถามแม่สักคำว่าทำไมแม่ถึง ไม่กินข้าวต้มแทนที่จะควนต่อว่าแม่ แม่ก็คง ไม่เสียน้ำตา

เพราะลูกยังคิดที่แก้วรับรู้ความรู้สึกของแม่ในคืนนั้น จึงขอโทษแม่ได้ทัน หาไม่แล้วแก้ว คงจะเสียใจหากมารู้ความจริงเมื่อแม่จากไปแล้ว

ความผิดพลาดในชีวิตบ่อยครั้งเกิดจากการด่วนสรุปหรือผลิผลลามตัดสินใจโดยไม่สอบถาม หรือฟังผู้ที่เกี่ยวข้องเสียก่อนจริงอยู่คนเราเมื่อเห็นหรือ ได้ยินอะไรก็อดไม่ได้ที่จะตีความหรือหา ความหมายจากสิ่งนั้น รวมทั้งคาดเดาถึงที่มาที่ไปของมันแต่หากเราตระหนักหรือระลึกว่านั่น เป็นแค่ “ความคิด” ซึ่งอาจผิดหรือถูกก็ได้ เราก็จะไม่ด่วนสรุปว่ามันเป็น “ความจริง” ทำให้พร้อม ที่จะรับฟังข้อเท็จจริงหรือความคิดเห็นต่างออกไป

ปัญหาที่คือคนเรามักด่วนตัดสินใจ โดยไม่รู้ตัว ทันทีที่คิดนึกหรือคาดเดาอะไรขึ้นมาได้ ก็ยึดมั่นสำคัญหมายว่ามันเป็นความจริงหรือสิ่งที่ถูกต้อง จน ไม่ยอมเปิดใจรับฟังอะไรที่ต่างจาก ความคิดนั้น ผลก็คือความคิดนั้นกลายเป็นนายเรา ควบคุมบงการให้เราพูดหรือทำตามมัน ดังที่ บงการแก้วให้คือว่าแม่ด้วยความไม่พอใจ

การมีสติรู้ทันความคิดเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เราไม่ด่วนสรุป หรือหากผลล่อด่วนสรุป ไปแล้วก็รู้ตัว และวางมันไว้ก่อนไม่ปล่อยให้มันบงการจิตใจ พร้อมเปิดใจรับฟังผู้อื่นหรือตามดู เหตุการณ์ให้แน่ใจ ซึ่งบ่อยครั้งช่วยให้ไม่ผล่ผล่อทำสิ่งผิดพลาดที่ทำให้ต้องเสียใจในภายหลัง

อังคณา มาศรีงสรรค์ ผู้เขียนหนังสือเรื่อง โรงเรียนพ่อแม่ลูก ตอนผลัดใบชีวิต เล่าว่า วันหนึ่งเธอชวนลูกไปเดินเล่นในสวน ลูกชายทั้งสองเดินไปก็แห่หอยอกกัน ไป เธอเดินตาม หลังลูก เห็นแล้วก็ลุ้นในใจว่าลูกจะตีกัน โหมหนอ สักพักก็เห็นคนพี่หัน ไปทำท่าเหมือน ตีหัวน้อง เธอเกือบจะหลุดปากออกไปปรามลูกว่า “เล่นกันดี ๆ ลูก ทำไมต้องตีหัวน้อง” แต่แล้ว ก็ยังเอาไว้ เพราะเกรงว่าน้องจะรู้สึกมีพวกและหันมาอแงให้แม่ช่วย ครู่ต่อมาเธอเห็นคนที่ตี หัวน้องอีกครั้ง คราวนี้เธอเห็นความ โกรธพุ่งจี้ขึ้นมา แต่ไม่ทันได้ทำอะไรไปก็ได้ยินลูกคนโต พูดว่า “เคี้ยว ๆ ยังไม่ออกเลข มดคะนอยเกาะอยู่ เคี้ยว โคนกัคหอรอก” เธอได้ยินก็อมยิ้ม รู้สึกดีใจ ที่ไม่ได้พูดอะไรออกไป หาไม่ลูกชายคงจะเสียใจมากกับคำพูดของแม่ที่เข้าใจลูกผิด คง ไม่มี อะไรที่ทำให้ลูกเสียใจมากเท่ากับถูกแม่ตำหนิทั้ง ๆ ที่ตัวเองทำสิ่งที่ถูกต้องแต่ผู้เป็นลูกมักหนี ไม่ทันต้องเจอเรื่องทำนองนี้ โดยที่แม่ก็หาว่าไม่ทำอะไรลงไปเพราะคิดว่าแม่ย่อมรู้สึกว่าการ

หนังสือเล่มเดียวกันนี้เล่าถึงคุณแม่ผู้หนึ่ง เธอชอบพาลูกสาววัย 5 ขวบ เดินชมสวน เธออยากให้ลูกมีนิสัยรักธรรมชาติ ระหว่างที่เดินมักจะเตือนลูกไม่ให้เด็ดดอกไม้ แต่ลูกก็มัก จะทำตรงข้าม เธอเห็นคราวใดก็ตีมือลูกเบา ๆ พร้อมกับพูดเสียงแข็ง “แม่บอกหลายครั้งแล้วนะ ไม่ให้เด็ดดอกไม้” บ่อยครั้งที่ลูกสาวมีอาการงอน เสียใจ ขณะที่เธอรู้สึกกังวลที่ลูกสาวคือ ไม่ค่อยเชื่อฟังแม่มีอยู่ช่วงหนึ่งที่เธอ ได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตให้ช้าลงและไม่ด่วนสรุป

เธอจึงอยากทดลองใช้กับตัวเองบ้าง วันหนึ่งขณะเดินเล่นกับลูกสาว เธอเห็นลูกน้อยเอื้อมมือไปเด็ดดอกไม้ เธอรู้สึกขุ่นเคืองขึ้นมาทันที แต่เดือนคนไม่ให้ผลิผลตามทำอะไรนึกในใจว่า “ลองซ้ำซิ ลองไม่ตัดสินซิ คุณก่อน ลูกจะเอาดอกไม้ไปทำอะไร” ลูกเด็ดดอกไม้เสร็จเธอก็เดินตามลูกไป พอกลับถึงบ้านลูกถามหาขามเล็ก ๆ เธอถามว่าจะเอาไปทำอะไร “ใส่ดอกไม้คะ เวลาพ่อกินข้าวจะได้ดูดอกไม้สวย ๆ” ลูกตอบ เธอหน้าตาคลอทันที คิดมาตลอดว่าลูกเป็นคนคือ หากเธอคว่นสรุปคว่นคำหนีเหมือนเคยก็คงไม่รู้ว่าลูกสาวมีน้ำใจงดงามเช่นนี้

ความสัมพันธ์ในครอบครัวแม้เริ่มต้นด้วยความรัก แต่มักปริร้าวจนแตกแยกก็เพราะผู้คนไม่ค่อยฟังกัน แม้จะได้ยินด้วยหู เห็นด้วยตา เมื่อมีข้อสรุปล่วงหน้าแล้ว ใจก็ปิดไม่ยอมรับรู้ความเห็นต่าง จึงยากที่จะเข้าใจกันได้ ทำให้เห็นผิดไปจากความเป็นจริง ความรักจึงกลายเป็นความมึนตึ๊งและความเกลียดชังกันที่สุดในที่สุด

อย่าเพิ่งคว่นสรุป ตัดสินซ้ำลงสักนิด พึงระลึกว่าความจริงนั้น เป็นมากกว่าสิ่งที่เห็นด้วยตา ได้ยินด้วยหู หรืออาจตรงข้ามกับสิ่งที่คิดในใจก็ได้ แม้จะมีข้อสรุปก็เผื่อใจไว้บ้างว่าความจริงอาจมิใช่เป็นอย่างที่คิด ลองสอบถามหรือพูดคุยไปสักนิดเราอาจเห็นความจริงอีกด้านหนึ่งซึ่งงดงามของคนที่เรารัก

ที่มา : นิตยสาร สารคดี ฉบับที่ 312 กุมภาพันธ์ 2554

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ
เรื่อง ซ้ำลงสัณนิค ได้ถูกต้อง(5 คะแนน)

1.บทความนี้ผู้เขียนต้องการนำเสนอเรื่องใดแก่ผู้อ่าน

ตอบ.....

.....

.....

2. “ซ้ำลงสัณนิค” ในที่นี้หมายถึงการกระทำสิ่งใด

ตอบ.....

.....

.....

3. บทความนี้มีสิ่งใดเป็นสาเหตุทำให้ต้อง “ซ้ำลงสัณนิค”

ตอบ.....

.....

.....

4. จากการอ่านบทความนี้นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร เห็นด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด

ตอบ.....

.....

.....

5. นักเรียนเคยได้รับประสบการณ์ในลักษณะเดียวกับในเรื่องนี้หรือไม่ เขียนเล่าเรื่องมาโดยย่อ

ตอบ.....

.....

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 4.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ เรื่อง ซ้ำลงสัณนิค ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. บทความนี้ผู้เขียนต้องการนำเสนอเรื่องใดแก่ผู้อ่าน

ตอบ นำเสนอเรื่อง การมีสติคิดก่อนที่จะทำสิ่งใดอย่างด่วนสรุป มิฉะนั้นอาจเสียใจภายหลังหรือทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนได้

2. “ซ้ำลงสัณนิค” ในที่นี้หมายถึงการกระทำสิ่งใด

ตอบ การไม่ใช้อารมณ์วู่วามในการตัดสินใจทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งโดยไม่คำนึงถึงเหตุผลและคิดให้รอบคอบก่อนซึ่งอาจทำให้ตนเองและผู้อื่นเสียหาย เดือดร้อนได้

3. บทความนี้มีสิ่งใดเป็นสาเหตุทำให้ต้อง “ซ้ำลงสัณนิค”

ตอบ ความเสียหายอันเกิดจากการด่วนสรุป กระทำสิ่งใด โดยไม่ยั้งคิด

4. จากการอ่านบทความนี้นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร เห็นด้วยหรือไม่เพราะเหตุใด

ตอบ เห็นด้วย เพราะ มีโอกาสพบสถานการณ์เช่นนี้ในชีวิตประจำวัน การด่วนตัดสินใจ ไม่รอบคอบในการพูด การกระทำสิ่งใดลงไปและทำให้ตนเองและบุคคลที่อยู่รอบข้าง เสียใจ เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ

5. นักเรียนเคยได้รับประสบการณ์ในลักษณะเดียวกับในเรื่องนี้หรือไม่ เขียนเล่าเรื่องมาโดยย่อ

ตอบ อยู่ในดุลพินิจของครูผู้สอน

แบบฝึกทักษะที่ 4.2

เรื่อง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งจากบทความ เรื่อง โรคติดเน็ต ได้ถูกต้อง

โรคติดเน็ต

คุณอาจได้ยินคำว่าเด็กติดเน็ตจนคุ้นหูและคิดว่าเป็นเรื่องธรรมดา แต่ตอนนี้โรคนี้ไม่ธรรมดาอีกต่อไป เพราะมันเริ่มขยายเนวรบสู่พวกผู้ใหญ่ที่เชื่อกันว่ามีวุฒิภาวะและความยับยั้งชั่งใจมากกว่าเด็ก

เมื่อ 15 ปีที่แล้ว ตอนที่คอกเคอร์คิมเบอร์ลี ยัง (Kimberly Young) นำเสนองานวิจัยชื่อ “การติดเน็ต : การเกิดของโรคนิคมใหม่” (Internet Addiction: The Emergence of a New Disorder) ต่อที่ประชุมประจำปีของสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน วงการจิตแพทย์ส่วนใหญ่พากันวิพากษ์วิจารณ์ไม่ยอมรับว่าการติดเน็ตเป็นการป่วยหรือ โรคนิคมหนึ่งเช่นเดียวกับการคิดเห่ล้า คิดบุหรืหรือติดการพนัน แต่ทุกวันนี้ประเทศที่ประชากรใช้อินเทอร์เน็ตจำนวนมาก เช่น สหรัฐอเมริกา จีน เกาหลีใต้ หรือ ไต้หวัน ล้วนเห็นตรงกันว่าอาการติดเน็ตเป็นปัญหาด้านการสาธารณสุข

ผลเสียของการติดเน็ตนั้นมากมาย ทั้งเสียเวลา เสียสุขภาพ เสียความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว เพื่อนฝูง และหน้าที่การงาน บางคนเป็นหนักมีอาการเช่นเดียวกับติดยาเสพติดเลยทีเดียว

นักวิจัยจากมหาวิทยาลัยแมริแลนด์ สหรัฐอเมริกาเคยทดสอบ โดยให้นักศึกษาประมาณ 200 คน งดใช้เครื่องมือสื่อสารทุกประเภท 1 วันเต็ม ปรากฏว่านักศึกษากลุ่มตัวอย่างมีอาการกระวนกระวายเหมือนขาดยา นักศึกษาคคนหนึ่งถึงกับบอกว่าหากไม่ได้แชดผ่านอินเทอร์เน็ตจะรู้สึกหงาและ โคลเคียว

ในหนังสือคู่มือและแนวทางการประเมินและรักษาการติดเน็ต (Internet Addiction : A Handbook and Guide to Evaluation and Treatment) ของคอกเตอร์คิมเบอร์ลี ชัง ซึ่งตีพิมพ์เมื่อตุลาคมปีที่แล้ว บอกว่า ไม่มีใครรู้ว่าอาการติดเน็ตรุนแรงกว้างขวางแค่ไหน แต่ผลการศึกษา ระดับชาติของมหาวิทยาลัยการแพทย์สแตนฟอร์ดพบว่า 1 ใน 8 ของคนอเมริกันมีปัญหาการใช้อินเทอร์เน็ตมากเกินไป และนับวันยังมีสถานบำบัดและฟื้นฟูผู้ติดเน็ตเพิ่มขึ้นทั้งในสหรัฐอเมริกาและทั่วโลก

เกาหลีใต้เป็นประเทศแรก ๆ ที่ประชาชนเข้าถึงอินเทอร์เน็ตอย่างกว้างขวาง จนปัจจุบันประชากรเกือบร้อยละ 80 ที่ใช้อินเทอร์เน็ตกำลังเผชิญกับโรคติดเน็ตอย่างรุนแรง เมื่อเร็ว ๆ นี้ มีข่าวน่าเศร้าว่าพ่อแม่ปล่อยให้ลูกวัย 3 เดือนอดตายเพราะติดเกมเลี้ยงลูกทางอินเทอร์เน็ต ทุกวันนี้รัฐต้องเป็นสปอนเซอร์ตั้งศูนย์บำบัดผู้ติดเน็ตถึง 140 แห่งทั่วประเทศ เพื่อให้คนติดเน็ตเข้ามาใช้บริการ โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

ในประเทศจีนซึ่งตัวเลขผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างเป็นทางการเมื่อต้นปี 2553 ระบุว่าสูงถึง 384 ล้านคน เท่ากับประชากรสหรัฐอเมริกาทั้งประเทศ ก็มีปัญหาคอนคิดเน็ต เช่นกัน ประมาณว่าร้อยละ 10 ของผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในจีนเป็นโรคติดเน็ตอย่างรุนแรง ทำให้เกิดสถานบำบัดและฟื้นฟูมากมาย พ่อแม่ต้องจ่ายเงินค่าบำบัดอาการติดเน็ตถึงหลักสตรละประมาณ 3 หมื่นบาท แต่มีข่าวไม่ดีไปกว่า สถานฟื้นฟูหลายแห่งใช้วิธีฝึกแบบทหารและใช้การชอร์ตด้วยไฟฟ้าจนทำให้ผู้เข้ารับการบำบัดเสียชีวิต กระทรวงสาธารณสุขจีนต้องประกาศว่าการชอร์ตด้วยไฟฟ้าไม่อาจบำบัดการติดเน็ตได้

คุณอาจสงสัยว่าเขาบำบัดอาการติดเน็ตกันอย่างไร เพื่อนำไปใช้กับตัวเอง รูปแบบที่ได้ผลที่เกาหลีใต้คือ การเข้าค่าย 12 วัน เพื่อฝึกให้ผู้ติดเน็ตมีกิจกรรมและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนและสังคมมากขึ้น ทั้งนี้เพราะเด็กติดเน็ตส่วนใหญ่ไม่รู้จักทักษะการเข้าสังคมนอกสังคมออนไลน์ กิจกรรมที่ทำในค่าย ได้แก่ การออกกำลังกาย ทำเรื่องปั่นดินเผา ตีกอล์ฟ หรือเล่นเกมต่อสู้กับเพื่อนตัวเป็น ๆ ซึ่งเด็กติดเกมบางคนยอมรับว่าสนุกกว่าออนไลน์เสียอีก ทั้งนี้ยังจำกัดให้ใช้โทรศัพท์วันละไม่เกิน 1 ชั่วโมงเพื่อป้องกันการเล่นเกมหรือแชตกับเพื่อน

ใน Internet Addiction: A Handbook and Guide to Evaluation and Treatment ระบุว่าวิธีการบำบัดที่ได้ผลคือการพูดคุยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ อาจคุยกับพ่อแม่ การเข้ากลุ่ม หรือเข้าศูนย์ฟื้นฟู แต่หากคุณเป็นพวกเชื่อเทคโนโลยีและเริ่มรู้ว่าติดเน็ตแต่ไม่อยากพูดคุยแลกเปลี่ยนหรือทำกิจกรรมกับใคร คุณอาจใช้วิธีเดียวกับ แคน ไนแมน นักแสดงตลก

ในนิวยอร์กที่มีปัญหาติดเน็ตจนไม่อาจเขียนหนังสือให้เสร็จ ต้องเลือกใช้โปรแกรมบล็อก อินเทอร์เน็ตครั้งละ 2 ชั่วโมงเพื่อทำงานให้ลุล่วง

โปรแกรมเหล่านี้ในวันจะได้รับความนิยมชนิดที่ถูกจัดให้เป็นเทรนด์หลักของยุคคลื่นเน็ตเลขที่เคียว เมื่อปีที่แล้วนายกรัฐมนตรีกาหลิได้แถลงว่ารัฐบาลจะออกซอฟต์แวร์แก้ปัญหาคอนดิกเกมและติดอินเทอร์เน็ตมาให้ใช้กันฟรี ๆ ในปีหน้า เพื่อแก้ปัญหาคอนดิกเน็ตกันมากถึง 4 ล้านคน โดยซอฟต์แวร์ดังกล่าวแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ โปรแกรมกำหนดเวลาปิดคอมพิวเตอร์ เมื่อถึงเวลาเครื่องก็จะปิดตัวเองโดยอัตโนมัติ อีกโปรแกรมคือ โปรแกรมสร้างความเหนื่อยล้าจากการเล่นเกม เช่น ยิ่งเล่นเกมนานเท่าไรเกมก็จะยิ่งยากขึ้นสุดท้ายก็จะเบื่อและเลิกเล่นไปเอง

ถามว่าทำไมไม่บังคับใจตัวเอง คำตอบของคนคิดเน็ตหลายคนอาจคล้ายคำตอบของแดน ไนแนน ที่ว่าไม่มีวินัยและไม่อาจบังคับใจตนเองได้ จนต้องหาเครื่องมือหรือเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาเป็นตำรวจหรือผู้คุมใจตัวเอง บางคนแย้งว่าไม่ใช่ว่ารู้ดีแต่ไร้วินัย แต่ถึงขั้น “ไม่รู้ตัว” เสียจะรู้ก็อีกทีที่นั่งหน้าจอจนผ่านชั่วโมงที่ 3 ไปแล้วและปวดหลังปวดไหล่จนแทบขยับตัวไม่ได้ หากเป็นเช่นนี้ขอแนะนำเสนอโปรแกรมนาฬิกาแห่งสติ ซึ่ง เดวิด สไตเกอร์วอลด์ (David Steigerwald) พัฒนาให้ดาวน์โหลดไปใช้ได้ฟรี ๆ

(<http://www.thaiplumvillage.org/bell/Mindful Clok31.exe>)

ด้วยโปรแกรมนี้คุณจะตั้งเวลาให้เสียงระฆังดังขึ้นเป็นระยะได้ เช่นทุก 15 นาที 30 นาที หรือ 1 ชั่วโมง เมื่อเสียงระฆังดังให้คุณกลับมาเจริญสติด้วยการรับรู้ลมหายใจเข้า ออกสัก 2-3 รอบ และรู้ตัวว่าเล่นเกมไปครึ่งชั่วโมงแล้วนะการเจริญสติโดยใช้เสียงระฆัง เสียงโทรศัพท์ หรือเสียงอื่น ๆ แล้วแต่คุณกำหนดนี้ นำไปใช้ได้กับทุกเรื่องในชีวิต

สุดท้ายขอแนะนำเสนอวิธีการที่ผู้เขียนกำลังใช้กับตัวเอง นั่นคือ การเข้าค่ายที่มีตัวเองเป็นทั้งผู้คุมและผู้รับการบำบัด ด้วยการตั้งเขตแดนการใช้อินเทอร์เน็ตประจำวันให้ตัวเองว่าจะใช้วันละกี่ชั่วโมง หากใช้เกินกว่านั้นให้ชดเชยหรือทำโทษตัวเองด้วยการทำความสะอาดบ้านหรือทำงานอื่นด้วยเวลาที่เท่ากัน บ้านสะอาดกว่าเดิมเยอะเลย

สัญญาณร้าย “คิดเน็ต”

1. หมกมุ่นคิดถึงอินเทอร์เน็ตแม้ในเวลาที่ไม่ได้ต่อเข้าระบบอินเทอร์เน็ต
2. ต้องการใช้อินเทอร์เน็ตนานขึ้น ๆ
3. ควบคุมการใช้อินเทอร์เน็ตไม่ได้
4. รู้สึกหงุดหงิดเมื่อใช้อินเทอร์เน็ตน้อยลงหรือหยุดใช้
5. คิดว่าเมื่อใช้อินเทอร์เน็ตแล้วทำให้ตนเองรู้สึกดีขึ้น
6. ใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาส่วนตัว
7. หลอกคนในครอบครัวหรือเพื่อนเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง
8. มีอาการผิดปกติเมื่อเลิกใช้อินเทอร์เน็ต เช่น หดหู่ กระวนกระวาย

กลยุทธ์พิชิตอาการคิดเน็ต

1. ถามตัวเองว่า “ฉันพลาดอะไร ไปบ้างเมื่อเล่นเน็ต” จดลงกระดาษและลดชั่วโมงการเล่นเน็ตลงเพื่อไปทำกิจกรรมนั้น
2. กำหนดเป้าหมายการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างสมเหตุสมผลแล้วทำตามนั้นให้ได้
3. เปลี่ยนกิจวัตรประจำวัน ถ้าคุณใช้อินเทอร์เน็ตตอนเย็นก็ควรหาอะไรทำแทนในตอนเช้า
4. มองหาเพื่อนและคนรู้จักที่ไม่คิดเน็ต เพื่อจะได้รู้ว่าชีวิตนี้ไม่ได้มีแต่โลกออนไลน์เท่านั้น
5. อยู่กับโลกแห่งความจริงมากขึ้น เดินตามร้านหนังสือ เยี่ยมพิพิธภัณฑ์ หรืออ่านหนังสือดี ๆ ที่หาไม่ได้ในโลกออนไลน์
6. ให้อินเทอร์เน็ตเป็นแค่เครื่องมือแต่อย่าตกเป็นเครื่องมือของอินเทอร์เน็ต วางแผนให้คิดว่า คุณจะใช้มันเพื่อหาข้อมูลหรือเพื่อความบันเทิง แล้วคุณจะประหยัดเวลาได้

มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย

คำนี้เอง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ
เรื่อง โรคคิดเน็ต ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. บทความนี้ผู้เขียนต้องการเสนอสาระสำคัญเรื่องใด อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

2. ผู้อ่านมีความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

3. ปัญหาโรคคิดเน็ตส่งผลกระทบต่อชีวิตและสังคมอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

4. ผู้เขียนเสนอแนวทางแก้ไขโรคคิดเน็ตอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

5. เพราะเหตุใด โปรแกรม นาฬิกาแห่งสติ ของ เดวิส สไตเกอร์ วอล์ค จึงสามารถแก้ปัญหา
โรคคิดเน็ตได้

ตอบ.....
.....
.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 4.2

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความ เรื่อง โรคติดเน็ต ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. บทความนี้ผู้เขียนต้องการเสนอสาระสำคัญเรื่องใด อย่างไร

ตอบ เรื่องพิษภัยจากการใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน ส่งผลให้ผู้มีสุขภาพไม่แข็งแรง เสื่อมพันธุภาพกับคนรอบข้าง เป็น โรคติดเน็ต เป็นปัญหาสังคม ระดับประเทศโดยเฉพาะ ประเทศที่มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีซึ่งหลายแห่งกำลังหาทางแก้ไข

2. ผู้อ่านมีความคิดเห็นต่อการใช้อินเทอร์เน็ตอย่างไร

ตอบ ทุกสิ่งบนโลกนี้ต่างก็มี 2 ด้าน เช่นเดียวกับอินเทอร์เน็ต ถ้าเราใช้อย่างพอเหมาะศึกษา สิ่งที่เป็นประโยชน์หาความรู้ อินเทอร์เน็ตเป็นเหมือนขุมทรัพย์ทางปัญญา ขณะเดียวกัน ถ้าเราใช้ไปในทางที่ไม่เหมาะสม อินเทอร์เน็ตก็ไม่ต่างอะไรกับยาพิษ หรือสารเสพติดคื ๆ นั้นเอง บั่นทอนสุขภาพ ทรัพย์สินและสัมพันธ์ภาพที่ดีกับคนรอบข้าง

3. ปัญหาโรคติดเน็ตส่งผลกระทบต่อชีวิตและสังคมอย่างไร

ตอบ ส่งผลกระทบต่อชีวิตใช้เวลาอยู่กับเน็ตมากเกินไปจนทำให้พลาดช่วงเวลาดี ๆ ไป เช่น ช่วงเวลาที่จะอยู่กับครอบครัว พ่อ แม่ ลูก เวลาที่มีความทรงจำดี ๆ ที่จะได้อยู่กับเพื่อน ห่างเหินกับบุคคลรอบข้าง ไม่มีเวลาสร้างประโยชน์ให้กับสังคม หมกมุ่นอยู่ในโลกส่วนตัว

4. ผู้เขียนเสนอแนวทางแก้ไข โรคติดเน็ตอย่างไร

ตอบ โดยการเข้าค่ายบำบัดให้ใช้เทคโนโลยีน้อยลง ทำกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกับคนอื่นให้รู้จัก คนที่อยู่รอบตัวอย่างใส่ใจมากขึ้น มีวินัยรู้จักบังคับใจตนเอง กำหนดเป้าหมายในการทำงานชัดเจน

5. เพราะเหตุใด โปรแกรม นาฬิกาแห่งสติ ของ เควิต สไตเกอร์ วอล์ค จึงสามารถแก้ปัญหา โรคติดเน็ตได้

ตอบ เพราะเป็นโปรแกรมตั้งเวลาในการใช้อินเทอร์เน็ต คราวละ 1 ถึง 2 ชั่วโมงตามต้องการ เมื่อครบกำหนดเวลาจะมีสัญญาณเตือนให้มึสติรู้ว่าครบกำหนดเวลา ควรเปลี่ยนไปทำ กิจกรรมอื่นเป็นการสร้างวินัยในการทำงานหากใช้อินเทอร์เน็ตเกินเวลามีบทลงโทษหรือ ทำงานชดเชยเท่ากับเวลาที่ใช้

**แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ**

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. “ซาลงศักดิ์” น่าจักเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านคนใดมากที่สุด
 - ก. ค.ณ.น้ำฝน นักเรียนชั้น ป.1
 - ข. คุณตาเกษม วัย 80 ปี
 - ค. คุณสมศรี คุณแม่ถูกสองอยู่ในวัยเรียน
 - ง. คุณป้าสมรผู้พิการเป็นใบ้อยู่ตามลำพัง

2. นักเรียนควรนำข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ซาลงศักดิ์ ไปใช้ในเรื่องใด
 - ก. การปรับตัวเข้ากับสังคม
 - ข. การตัดสินใจ กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
 - ค. การอ่านหนังสือ
 - ง. การคบเพื่อน

3. “ซาลงศักดิ์” เป็นบทความประเภทใด
 - ก. จิตวิทยาครอบครัว
 - ข. สังคมการเมือง
 - ค. จิตวิทยาการเรียนรู้
 - ง. ธรรมชาติวิทยา

4. “ซ้าลงสัณนิค” ให้ข้อคิคแก่ผู้อ่านอย่างไร

- ก. ความละเอียครอบคอบทำให้คัคสึนใจไม่คึคพลาค
- ข. การทำอะไรซ้าลงทำให้ปลอคคัข
- ค. การรับฟังความคึคเห็นของผู้อื่นเป็นเรื่งส้าคัค
- ง. การมีข้อสรูปไว้ล่วงหน้าใจจะปึคไม่รับรู้ความคึคเห็นของผู้อื่น

5. “ซ้าลงสัณนิค” เป็นการปฏิบัติคัมหลักธรรมข้อใด

- ก. เจริญปัญญา
- ข. เจริญสมาธิ
- ค. เจริญสติ
- ง. คึลสังวร

6. โรคคึคเน้คส่งผลค่อสังคมอย่างไร

- ก. เสียสัณพันธภาพในครอบคร้ว
- ข. เสียเวลา
- ค. เสียน้ำที่การงานประสิทธิภาพการท้งาน
- ง. เสียสุขภาพ

7. ข้อใดเป็นกลขุทธิพิชิต โรคคึคเน้ค

- ก. ใช้อินเทอร์เน้คเพื่อหลึกเสียงปัญหาส่วนค้ว
- ข. รู้สึกหงุดหงึคเมื่อใช้อินเทอร์เน้คน้อยลง
- ค. คึคว่าเมื่อใช้อินเทอร์เน้คคั้วทำให้รู้สึกคึคขึ้น
- ง. ใช้อินเทอร์เน้คเป็นเครื่งมือ คัแต่อย่าคกเป็นเครื่งมือของอินเทอร์เน้ค

8. ข้อใดเป็นอาการของโรคติดเชื้อ

- ก. หมกมุ่นคิดถึงอินเทอร์เน็ต
- ข. ใช้อินเทอร์เน็ตสืบค้นข้อมูลเป็นประจำ
- ค. มีอาการปวดเมื่อยเมื่อเลิกใช้อินเทอร์เน็ต
- ง. ใช้อินเทอร์เน็ตเป็นเวลานาน

9. วิธีป้องกันตนเองไม่ให้เป็น โรคติดเชื้อ

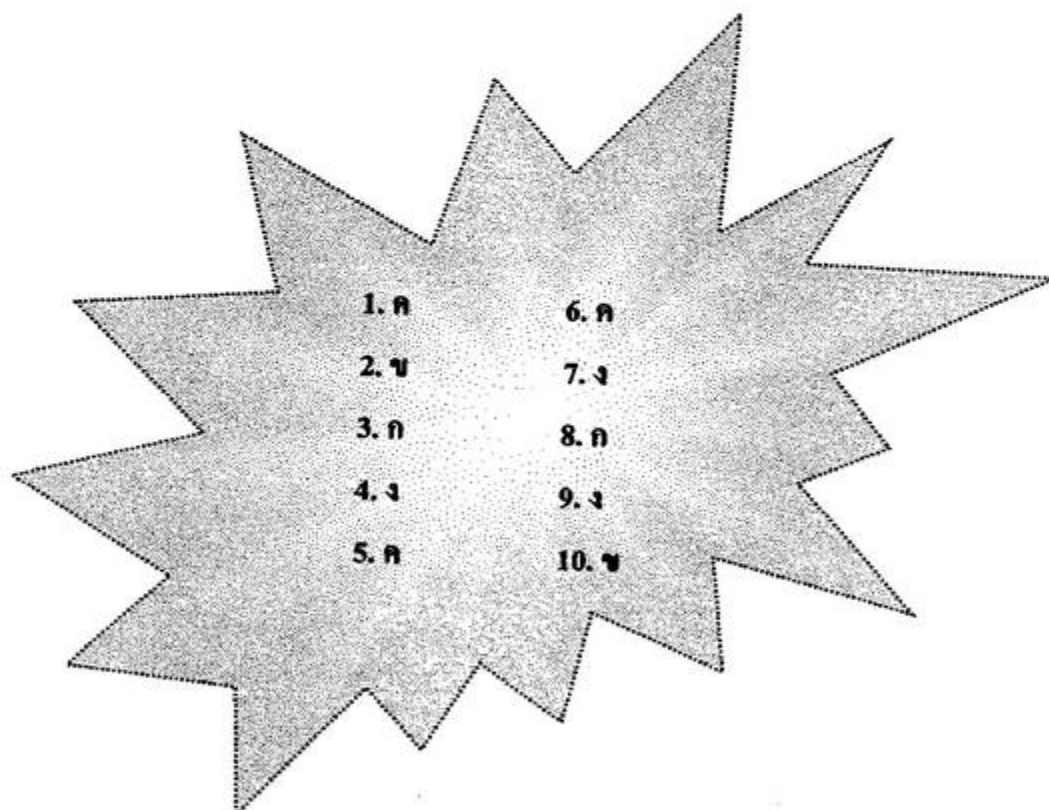
- ก. กำหนดเป้าหมายและวางแผนการใช้อินเทอร์เน็ตให้ชัดเจน
- ข. อยู่กับโลกแห่งความเป็นจริงมากขึ้นหาหนังสือดี ๆ มาอ่าน
- ค. มองหาเพื่อนและคนรู้จักที่ไม่ติดเชื้อเพื่อจะ ได้รู้ว่าชีวิตนี้ไม่ได้มีแค่โลกออนไลน์เท่านั้น
- ง. หลีกเลี่ยงในครอบครัวหรือเพื่อนเรื่องการใช้อินเทอร์เน็ตของตนเอง

10. แคน ไนแนน นักแสดงตลกในนิวยอร์ก พบวิธีในการรักษาโรคติดเชื้อคือข้อใด

- ก. เข้าค่ายบำบัดฟื้นฟู 10 วัน
- ข. ใช้โปรแกรมบล็อกอินเทอร์เน็ตเป็นเวลา
- ค. การพูดคุยเพื่อปรับเปลี่ยนทัศนคติ
- ง. การชอร์ตด้วยไฟฟ้า

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะที่เรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- จงชัย เจนห์ตถการกิจ. (2555). วรรณคดีไทย ใช้ N-E-T. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ศกาศรี เข็นบุตร และคณะ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 5 เล่ม 1. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- วีระชาติ สิริไกรวัฒนาวงศ์. (2553). เค็ดวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัชรินทร์ พี.พี.
- เอกรัตน์ อุคมพร. (2555). ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์ ม. 5. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เล่มที่ 5

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

โดย

นายพรพรด เจนสุวรรณ

โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ
เล่มนี้ จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภท
ชีวประวัติ เพื่อส่งเสริมให้มีกระบวนการคิด ได้อย่างสมเหตุสมผล และกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติ
ที่ดีต่อการอ่านสารคดีประเภทชีวประวัติ

ขอขอบคุณ นายชำนาญ บุญวงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนลำปลายมาศ คุณครูในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ จนสำเร็จ และขอบคุณ นายปิยะทัต ภาณุทัต ผู้เขียน
การ์ตูน ทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ
มีคุณค่าและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

พรพรด เจนสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง.	1
ตัวชี้วัด	2
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	3
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	6
ใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	7
แบบฝึกทักษะที่ 5.1	16
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 5.1	20
แบบฝึกทักษะที่ 5.2	21
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 5.2	27
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	28
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	31
บรรณานุกรม	32

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ
เล่มนี้ สร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนได้อ่านและศึกษาเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้และตัวอย่าง
4. ทำแบบฝึกทักษะที่ 5.1-5.2
5. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน

ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งจากสารคดีประเภท
ชีวประวัติ ของมิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อชาลูลท์ ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นโต้แย้งจากสารคดีประเภท
ชีวประวัติ ของมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิดาเฟซบุ๊กโลก ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. จากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อชาकुทธ์ ในวัยเด็กนายชิโรตะ สนใจใฝ่รู้ศาสตร์ด้านใด
 - ก. เคมี
 - ข. ชีวภาพ
 - ค. ภาพยนตร์
 - ง. การเลี้ยงไหม

2. ข้อใดไม่ใช่ความเชี่ยวชาญของนายชิโรตะ
 - ก. ด้านวิศวกรรม
 - ข. ด้านวิทยาศาสตร์
 - ค. ด้านธุรกิจ
 - ง. ด้านการแพทย์

3. อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้นายชิโรตะผลิตชาकुทธ์
 - ก. การค้นพบจุลินทรีย์
 - ข. ชาकुทธ์เป็นสินค้าที่มีความต้องการสูง
 - ค. ความเคียดแค้นของชาวญี่ปุ่นหลังภาวะสงคราม
 - ง. ต้องการเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ

4. ถึงแม้บริษัทยาอุตสาหกรรมจะขาดทุนแต่นายชิโรตะยังดำเนินการต่อ ชีให้เห็นว่า
นายชิโรตะมีคุณธรรมด้านใดมากที่สุด
- ก. ความอดทน
 - ข. ความเสียสละ
 - ค. ความซื่อสัตย์
 - ง. ความเพียร
5. นายชิโรตะค้นพบสิ่งใดนำมาผลิตเครื่องดื่ม
- ก. แลคโตบาซิลลัส
 - ข. ฟรุคโตบาซิลลัส
 - ค. เล็บโตบาซิลลัส
 - ง. นิวโตบาซิลลัส
6. จากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิลลาเฟสบุ๊กโลก
เฟสบุ๊กเกิดจากความต้องการของมนุษย์ด้านใด
- ก. ต้องการค้นหาความจริง
 - ข. ต้องการการยอมรับ
 - ค. ต้องการแสดงความคิดเห็น
 - ง. ต้องการความปลอดภัย
7. ข้อใดจุดประกายความคิดของมาร์คในการสร้างเฟสบุ๊ก
- ก. การโต้ตอบกันทางจดหมาย
 - ข. การจดบันทึกประจำวัน
 - ค. การเขียนเฟรนด์ชิพ
 - ง. เพื่อน ๆ เขียนข้อความโต้ตอบบนกระดาน

8. ในวัยเด็กสิ่งที่มีมาร์คชอบทำสิ่งใดที่เพื่อนไม่ชอบ

- ก. ชอบไปเล่นบ้านเพื่อน
- ข. ชอบให้เพื่อนเขียนเฟรนด์ชิปทุกปี
- ค. ส่งการ์ดอวยพรถึงเพื่อน
- ง. ชอบวาดการ์ตูนล้อเพื่อน

9. ข้อใดกล่าวถึงเฟสบุ๊ค ได้ถูกต้อง

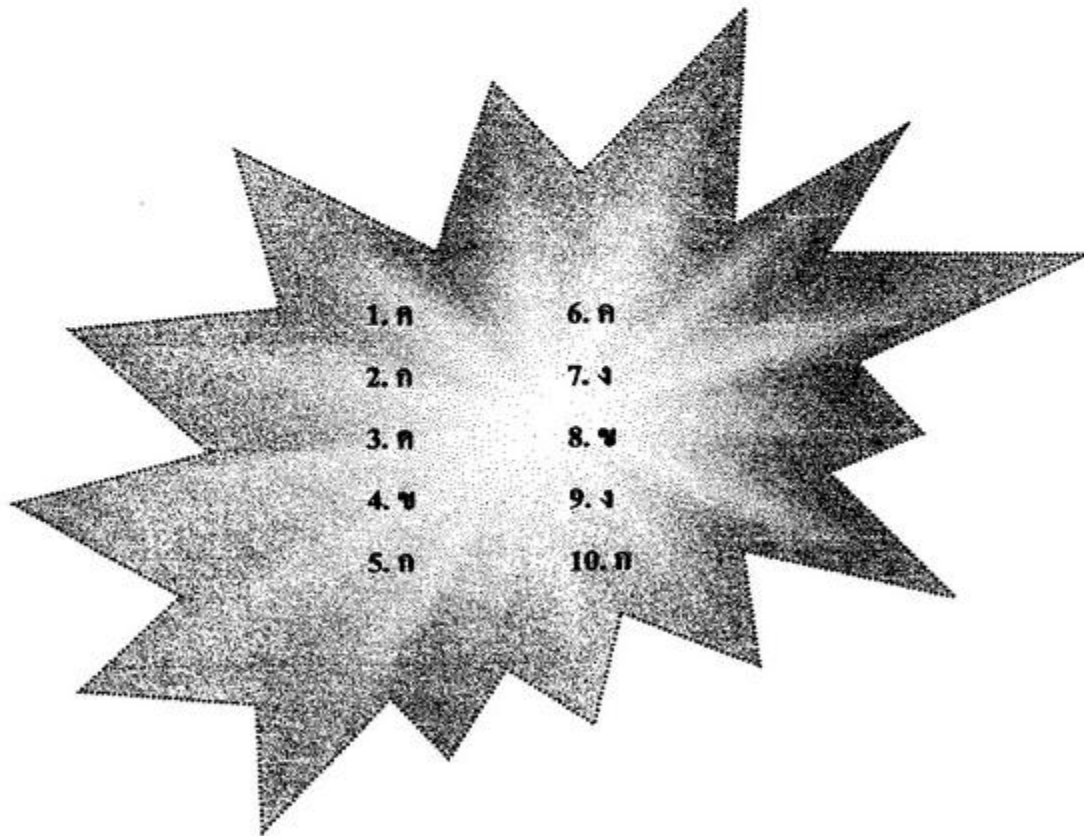
- ก. ไม่สามารถสืบค้นที่มาของข้อมูล
- ข. สามารถเก็บความลับได้
- ค. หาเพื่อนแท้จากเฟสบุ๊คได้
- ง. การสร้างเครือข่ายทางสังคม

10. ข้อใดเรียงลำดับเรื่องราว ได้ถูกต้อง

- 1. เพื่อน ๆ เขียนข้อความปลอบใจ
 - 2. เขียนระบายความในใจปิกหมุดบนบอร์ด
 - 3. มาร์ค มีแฟน 3 คน
 - 4. สร้างโปรแกรมเน็ตสำเร็จรูป
- ก. 3 2 1 4
 - ข. 2 3 4 1
 - ค. 1 2 3 4
 - ง. 4 3 2 1

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

ใบความรู้เรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารในปัจจุบัน สารคดีเป็นงานเขียนประเภทหนึ่ง โดยเฉพาะสารคดีที่เกี่ยวข้องประวัติของบุคคลซึ่งทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวของแต่ละบุคคลที่มีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการนำมาเป็นแนวทางในการประพฤติปฏิบัติตนตามแบบอย่างที่ดีที่น่ายกย่องและเกิดผลดีต่อตนเองและสังคมในยุคปัจจุบัน มีแนวทางในการอ่าน ดังต่อไปนี้

สารคดี (Non - fiction) หมายถึง งานเขียนที่เป็นเรื่องจริง มุ่งให้ความรู้ ความคิด และความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน ด้วยการใช้ภาษาร้อยแก้วที่สละสลวยมีชีวิตชีวา ชวนติดตาม งานเขียนสารคดีที่มีลักษณะที่น่าสังเกต 3 ประการ คือ เนื้อหา รูปแบบ และการนำเสนอ

1. เนื้อหา เนื้อหาของสารคดีจะเป็นความรู้ หรือข้อเท็จจริงเกี่ยวกับมนุษย์ และสิ่งมีชีวิตในด้านต่าง ๆ รวมทั้งเรื่องทั่วไปที่มนุษย์สนใจใคร่รู้ เช่น การแต่งกาย การตกแต่งบ้าน สังคม วัฒนธรรม ความเชื่อ ปรัชญาการมองทางธรรมชาติ ระบบจักรวาล ฯลฯ โดยที่ผู้เขียนนำเสนอและแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกแทรกไว้

2. รูปแบบ สารคดีมีรูปแบบการเขียนหลากหลาย เช่น ความเรียง บทความ บันทึกจดหมาย และในปัจจุบันมีการเขียนสารคดีอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีลักษณะคล้ายบันเทิงคดี คือ ตัวละคร บทสนทนา ฉาก และการดำเนินเรื่องที่ชวนติดตาม

3. การนำเสนอ การนำเสนอสารคดีจะเน้นที่ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น และความรู้สึกของผู้เขียนมากกว่าจินตนาการ วางโครงเรื่องไม่ซับซ้อน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว สารคดีประวัตินุคคล สารคดีประวัติบุคคลแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. อัครชีวประวัติ หมายถึง สารคดีที่เจ้าของประวัติเขียนเล่าประวัติชีวิต และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตน เช่น ผ่ากรเรื่องราวไว้ให้ลูกหลาน ของ จอมพลประภาส จารุเสถียร โครงกระดูกในตู้ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นต้น

2. ชีวประวัติ หมายถึง สารคดีที่ผู้เขียนบอกเล่าถึงเรื่องราวชีวิตผู้อื่น อาจจะเป็นชีวประวัติของบุคคลคนเดียว หรือชีวประวัติของหลายคนในเล่มเดียวกันก็ได้ เช่น พระมหาธีรราชเจ้า ของ ประยูร ธวัชรพันธุ์ ประวัตินักเขียนไทย ของกองวรรณคดีและประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร เป็นต้น

แนวทางการอ่านสารคดี

1. อ่านให้ตลอดเรื่อง เพื่อจับใจความสำคัญได้ครบถ้วน วิเคราะห์ส่วนประกอบของงานเขียน ซึ่งจะประกอบด้วย ส่วนนำเรื่อง ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป ทั้ง 3 ส่วนนี้ผู้อ่านต้องวิเคราะห์ให้ได้ว่าแต่ละส่วน กล่าวถึงเรื่องใดบ้าง มีสัดส่วนพอเหมาะหรือไม่เพียงใด
2. พิจารณาเนื้อหาว่ามีความน่าสนใจ มีสาระความรู้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ รวมทั้งมีการแสดง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาที่นำเสนออย่างแจ่มชัดด้วย พิจารณาว่าความคิดเห็นที่ผู้เขียนนำเสนอมีความแปลกใหม่ทั้งธรรมชาติและสร้างสรรค์หรือไม่เพียงใด
3. วิเคราะห์ความหมายของถ้อยคำและประโยคเพื่อให้เข้าใจความคิดเห็นของผู้เขียนว่าต้องการจะบอกอะไรแก่ผู้อ่าน
4. พิจารณาวิธีการเขียน ซึ่งควรจะเป็นถ้อยคำสำนวนที่แจ่มแจ้ง เข้าใจง่าย ไม่วกวนลำคับ เรื่องก่อนหลังตามที่ควรจะเป็น
5. พิจารณาว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรแก่ผู้อ่าน
6. ในกรณีที่ เป็นสารคดีประวัติบุคคล ผู้อ่านควรปฏิบัติเพิ่มเติม ดังนี้
 - 6.1 จับจุดประสงค์ของผู้เขียนให้ได้ เพราะจุดประสงค์ของการเขียนมีผลต่อเนื้อหา สาระ เช่น การเขียนชีวประวัติในทำนองแสดงความอาลัยแก่บุคคลที่จากไป ผู้เขียนมักพูดแต่สิ่งที่ดี การเขียนเพื่อสวดอิริกรรม เนื้อหา ก็จะกล่าวถึงเฉพาะวีรกรรมเด่น ๆ ของเจ้าของประวัติ รวมทั้งอาจมีการยกย่องชมเชยมากเป็นพิเศษ ผู้อ่านจะได้ข้อมูลเพียงด้านเดียว ถ้าต้องการข้อมูลด้านอื่น ๆ ต้องค้นคว้าเพิ่มเติมอีก
 - 6.2 พิจารณาว่าชีวประวัตินั้นผู้เขียนเขียนเองหรือไม่
 - 6.3 ศึกษาจากข้อเท็จจริงเอง หรือเรียบเรียงเรื่องจากงานเขียนของผู้อื่น
 - 6.4 ต้องเข้าใจสาระสำคัญของเรื่อง และควรตั้งข้อสงสัยไว้เสมอว่า ทำไมเรื่องจึงเกิดที่นั่น เจ้าของชีวประวัติทำงานประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไร เรื่องราวต่าง ๆ นั้น ปกปิดสิ่งไม่ดีไว้และสรรเสริญแต่ข้อดีหรือไม่ มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์เพียงใด
 - 6.5 จับสาระ แนวคิด และแนวทางการดำเนินชีวิตของเจ้าของประวัติเพื่อนำไปประยุกต์ใช้หรือเป็นคติเตือนใจในการดำเนินชีวิตต่อไป

ตัวอย่าง

การอ่านอย่างมีวิจารณ์จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

ท้าวสุรนารี(คุณหญิงโม)

ท้าวสุรนารี ขอควีรสตรีของไทย นามเดิมคือ โม เกิดเมื่อปีเถาะ พ.ศ.2314 ในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช แห่งกรุงธนบุรี เป็นธิดาของนายกิม นางบุญมา เมื่ออายุได้ 25 ปี ได้เข้าพิธีมงคลสมรสกับ พระยาสุริยเดชะวิเศษอุทธีทศทิศวิชัย (ทองคำ) ปลัดเมืองนครราชสีมา ซึ่งชาวบ้านเรียกสั้น ๆ ว่า พระยาปลัด ซึ่งมีบ้านพักอยู่ฝั่งตรงข้ามกับวัดพระนารายณ์มหาราช (วัดกลาง) ใคร ๆ จึงเรียกท่านว่า คุณหญิงโม ตามบรรดาศักดิ์ที่ได้รับ

วีรกรรม ในประวัติศาสตร์ได้มีการจารึกวีรกรรมของคุณหญิงโมเกิดขึ้นในปี พ.ศ.2369 ในแผ่นดินพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวเวลานั้น เจ้าอนุวงศ์ ผู้ครองเมืองศรีสัตนาคนหุต หรือเวียงจันทน์ ซึ่งเวลานั้นขึ้นอยู่กับราชอาณาจักรไทย ได้ก่อกบฏยกทัพล่วงล้ำเข้ามาในเขตแดนไทย ยึดหัวเมืองต่าง ๆ เพื่อมุ่งหน้าเข้าตีกรุงเทพฯ เจ้าอนุวงศ์ได้เข้ายึดเมืองนครราชสีมา ในเวลานั้นเจ้าเมืองนครราชสีมาและพระยาปลัด (สามีคุณหญิงโม) ไม่อยู่ไปราชการที่เมืองซุขันธ์ศรีสะเกษ กองทัพของเจ้าอนุวงศ์จึงเข้ายึดเมืองนครราชสีมาได้โดยง่าย และได้กวาดค้อนครอบครัวชาย-หญิง ชาวนครราชสีมาเพื่อส่งไปเป็นเชลยที่เมืองเวียงจันทน์ในจำนวนเชลยเหล่านั้น คุณหญิงโมซึ่งเป็นภริยาพระยาปลัดเมืองก็ถูกควบคุมตัวไปด้วย แม้ว่าจะขณะนั้นคุณหญิงโมจะมีอายุล่วงเข้าสู่วัยชราแล้ว คือมีอายุถึง 55 ปี แต่ก็ตามแต่ที่จิตใจของท่านเข้มแข็ง กล่าวหาญดุจชายชาติทหาร เพี้ยรามพิชัยน่ายทหารที่ทำหน้าที่ควบคุมเชลยชาวนครราชสีมาที่ถูกกวาดค้อนไปได้สั่งให้รีบอาวุธจากชาวเมืองไปหมด ในระหว่างเดินทาง คุณหญิงโมได้คิดอุบายให้ชาวเมืองเชื้อเพลิงทหารผู้ควบคุม และให้หญิงสาวที่เป็นเชลยพยายามทำดีเอาอกเอาใจทหารของเพี้ยรามพิชัยเพื่อหวังผลประโยชน์ในภายหลัง และถ่วงเวลาให้เดินทางไปอย่างช้า ๆ เพื่อรอพวกเชลยที่ถูกกวาดค้อนจะตามมาสมทบกันอีกเพื่อให้มีกำลังเข้มแข็งขึ้น จนกระทั่งเดินทางมาถึงทุ่งสำริด แขวงเมืองพิมาย ซึ่งอยู่ห่างจากนครราชสีมาประมาณ 40 กิโลเมตร ทหารของเพี้ยรามพิชัยก็คลายใจ คิดว่าเชลยชาวเมืองนครราชสีมา

ไม่มีพิษสงอันใด เพราะส่วนใหญ่เป็นสตรี เด็กและคนชรา คุณหญิงโมได้ออกอุบายขอมืด และปิ่นเพื่อมาตัดพินและยิงสัตว์มาเป็นอาหารเพื่อเลี้ยงดูกัน เพี้ยรามพิชัยจึงได้ผ่อนปรนให้ จอบ เสียม มืด พร้า แกะเชลย เพื่อตัดพินหุงข้าวและซูดเผือกซูดกลอยกิน ชาวเมืองเมื่อได้มืด มากก็ลักลอบตัดไม้มาเสียมเป็นหลาว และคะบองสั้นยาว

ในค้ำวันนั้นเอง คุณหญิงโมได้ให้สาวเหลือ บุตรสาวของหลวงเจริญ ใช้อุบายมอมเกล้า เพี้ยรามพิชัย และหญิงเชลยสาวอื่น ๆ ก็นำสุราอาหารมาเลี้ยงดูทหารเวียงจันทน์กันจนมามาย พอดคึกคุณหญิงโมก็ให้สัญญาทุกคนต่างจับมืดพร้า จอบเสียม คามที่จะหาได้ เช่นฆ่าทหาร เวียงจันทน์ของเพี้ยรามพิชัยล้มตายเป็นอันมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาวเหลือ ได้แสดงวีรกรรม อันกล้าหาญนำคบเพลิง ไปจ่อคลังระเบิด ระเบิดละเอียดทั้งกระสุน และร่างสาวเหลือ พร้อมทั้งเพี้ยรามพิชัยด้วย ทหารเวียงจันทน์ก็แตกหนีไม่เป็นขบวน ในที่สุดชัยชนะก็เป็นของคุณหญิงโม ท่านได้ตั้งค่ายมั่นอยู่ที่ทุ่งตำริด บรรดาชาวเมืองที่หลบซ่อนอยู่เมื่อทราบข่าวชัยชนะก็รวบรวม กำลังกันมาสมทบพร้อมด้วยทหารจากเมืองชัยภูมิของพระยาภักดีชุมพล (แล) และในที่สุด มหาศคคิพลเสพย์ เป็นแม่ทัพ ได้ยกขึ้นไปจับได้

ครั้นเจ้าอนุวงศ์ทราบข่าวก็ให้ยกกองทัพไปปราบปราม คุณหญิงโมก็รวบรวมชาวเมือง เข้าต่อสู้กับข้าศึกและก็ได้ชัยชนะอีก ข่าวชัยชนะของคุณหญิงโมเลื่องลือไปทั่ว ชาวเมือง ที่หลบหนีกองทัพเวียงจันทน์ก็พากันมาสมทบมากขึ้น เจ้าอนุวงศ์ไม่สามารถจะนำกองทัพ เข้าปราบปรามได้สำเร็จ พอดีได้ทราบข่าวว่ากองทัพทางกรุงเทพฯ ยกขึ้นไป จึงรีบเลิกทัพกลับ เมืองเวียงจันทน์และในที่สุดกองทัพไทยก็ยกติดตาม ไปปราบจับตัวเจ้าอนุวงศ์ได้ นำตัวมาขังไว้ ที่กรุงเทพฯ และถึงแก่อนิจกรรมในที่สุด

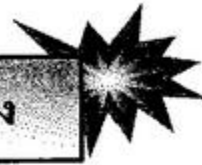
จากชัยชนะในวีรกรรมอันกล้าหาญของชาวนครราชสีมาในครั้งนี้ พระยาอุปกิตศิลปสาร ได้เขียนเป็นภาษจกษประชาดฉันท์ ในคำขอเกียรติชวานครราชสีมา อย่างน่าฟัง ดังนี้

“มนัสไทยประณตให้	นรินทรไทยมื้อถอน
มิหุกรักมิภักคิบรร	มิพึงบารมีบุญ
ถลันจ้วงทะเลวงจ้ำ	บุรุษนำอนงค์หนูน
บุรุษรุกอนงค์รุน	ประจัญร่วมประจัญบาน
อนงค์เทศมนัสทิ-	ราชาศิริทหารหาญ
มิได้คาบก็คว้าวาน	มิได้หอกก็คว้าวลาว
มิได้มืดก็เอาไม้	คะบองใหญ่คะบองยาว
กระหน่ำฟาดพิฆาตลาว	เดลิคแล่น ณ แคนคง”

วีรกรรมอันห้าวหาญเด็ดเดี่ยวของคุณหญิงโม ได้ทราบถึงพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ สถาปนาคุณหญิงโมขึ้นเป็น “ท้าวสุรนารี” และได้พระราชทานเครื่องยศ คือ ฝักทองคำใส่หมวก 1 ชุด จอกหมากทองคำ 1 คู่ คัลป์ทองคำ 3 ใบ เถาเต้าปูนทองคำ 1 เต้า พร้อมคนโทน้ำ และขันน้ำทองคำอย่างละ 1 ใบ พร้อมกันนี้ยังทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาปลัดเมืองนครราชสีมา เป็น “เจ้าพระยามหิธรราชินดี” เมืองนครราชสีมา จึงอยู่ในความสงบและเจริญรุ่งเรืองตลอดมาตั้งแต่บัดนั้น จนกระทั่ง ท้าวสุรนารีถึงแก่อสัญกรรม

ที่มา : ชีวิตและงานบุคคลสำคัญของไทย

ทดลองตอบคำถามจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภทชีวประวัติ
ของท้าวสุรนารี (คุณหญิงโม) ได้ถูกต้อง

1. จากการอ่านชีวประวัติของท้าวสุรนารี ในฐานะที่นักเรียนเป็นคนไทยมีความรู้สึกอย่างไร
ต่อการเสียสละของบรรพบุรุษไทยในอดีต

ตอบ.....
.....
.....

2. นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ กับการแสดงวีรกรรมอันกล้าหาญของนางสาวบุญเหลือ
ที่นำคบเพลิง ไปจ่อคลังระเบิด ทำให้ตนเอง และเพ็ชรามพิชัยเสียชีวิต

ตอบ.....
.....
.....

3. จากการอ่านชีวประวัติของท่านท้าวสุรนารี นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรที่ประเทศไทย
ในปัจจุบันกำลังมีแรงงานต่างด้าวจากเพื่อนบ้านมากมายในปัจจุบัน

ตอบ.....
.....
.....

4. ค่านิยมใดที่นักเรียนควรนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตหลังจากการศึกษา
ชีวประวัติของบุคคลที่สร้างคุณงามความดีให้แก่ประเทศชาติ

ตอบ.....
.....
.....

5. คุณลักษณะที่โดดเด่นของท้าวสุรนารีคืออะไร

ตอบ.....
.....

แนวคำตอบจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภทชีวประวัติของท้าวสุรนารี (คุณหญิงโม) ได้ถูกต้อง

1. จากการอ่านชีวประวัติของท้าวสุรนารี ในฐานะที่นักเรียนเป็นคนไทยมีความรู้สึกอย่างไรต่อการเสียสละของบรรพบุรุษไทยในอดีต

ตอบ หลังจากการอ่านชีวประวัติของท่านท้าวสุรนารีแล้ว เกิดความรู้สึกว่าเราต้องรักและห่วงแหนแผ่นดินไทย เพราะการที่ประเทศไทย ไม่ตกเป็นเมืองขึ้นให้แก่ชนชาติใด ๆ นั้น เราอยู่รอดมาได้จนถึงทุกวันนี้ ล้วนเกิดจากการเสียสละเลือดเนื้อและชีวิตของบรรพบุรุษเมื่อครั้งในอดีตที่ผ่านมา

2. นักเรียนเห็นด้วยหรือไม่ กับการแสดงวีรกรรมอันกล้าหาญของนางสาวบุญเหลือ ที่นำคบเพลิงไปจ่อคลังระเบิด ทำให้ตนเอง และเพ็ชรามพิชัยเสียชีวิต

ตอบ ข้าพเจ้ามีความเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการแสดงความเสียสละของสาวเหลือที่สละชีวิตเพื่อความอยู่รอดของคนไทย นับว่าเป็นความเสียสละที่ยิ่งใหญ่เราในฐานะคนไทย คนไทยต้องแสดงความกตัญญูแก่ผู้ที่คอบรรพบุรุษที่เสียสละ โดยการทำความดีที่เป็นประโยชน์ต่อชาวบ้านเมืองให้มากที่สุด

3. จากการอ่านชีวประวัติของท่านท้าวสุรนารี นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรที่ประเทศไทยในปัจจุบันกำลังมีแรงงานต่างชาตินำมาเข้ามาในจำนวนมากในปัจจุบัน

ตอบ ปัจจุบันประเทศไทยมีปัญหาแรงงานต่างชาตินำมาเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่ลักลอบเข้ามาทำงานอย่างผิดกฎหมาย ถ้าปล่อยไปเนิ่นนาน อาจมีการแทรกแซงต่อความเป็นประชาธิปไตย ฉะนั้นภาครัฐและเอกชนควรร่วมมือกันป้องกัน ก่อนปัญหาจะเกิดขึ้น โดยไม่มุ่งหวังเพียงแต่ประโยชน์ส่วนคนเท่านั้น เพราะต้องนึกย้อนกลับไปในอดีตว่าคนไทยส่วนหนึ่งที่ต้องสละชีวิตเพื่อป้องกันประชาธิปไตย ใช้นั้นยากลำบากเพียงใด

4. ค่านิยมใดที่นักเรียนควรนำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิตหลังจากการศึกษาชีวประวัติของบุคคลที่สร้างคุณงามความดีให้แก่ประเทศชาติ

ตอบ ค่านิยมที่นำมาเป็นแบบอย่างในการดำเนินชีวิต คือ ความเสียสละชีวิต เสียสละเลือดเนื้อ แม้จะเป็นหญิงหรือชายก็ตาม เพื่อประโยชน์ของชาติไทย

5. คุณลักษณะที่โดดเด่นของท้าวสุรนารีคืออะไร

ตอบ มีความกล้าหาญเด็ดเดี่ยว รักชาติ วางแผนและรวบรวมคนต่อสู้เผด็จศึกเจ้าอนุวงศ์ได้สำเร็จ

แนวคำตอบเขียนแผนภูมิจากตัวอย่าง

นักเรียนเขียนแผนภูมิเนื้อหาประเภทโครงสร้าง 5 W 1 H จากเรื่อง “ท้าวสุรนารี”

เหตุการณ์	ใคร	ทำอะไร	ที่ไหน	เมื่อไร	ทำไม	อย่างไร
เจ้าอนุวงศ์ ผู้ครองเมือง ศรีสัตนา คนหุตได้ ก่อการกบฏและ ยกทัพล่วงล้ำเข้า มาในดินแดนไทย และยึดหัวเมือง ต่าง ๆ เพื่อ มุ่งเข้ากรุงเทพฯ	คุณหญิงโม	ถูกกวาด ต้อนร่วมกับ ประชาชน ชาวนคร ราชสีมา	เมือง นคร ราชสีมา	ขณะที่เจ้าเมือง นครราชสีมา และปลัดเมือง นครราชสีมา (สามีคุณหญิง โม) ไปราชการ	เจ้าอนุวงศ์ ต้องการให้ไป เป็นเชลยที่ เมือง เวียงจันทน์	โดยกวาด ต้อนชาว นครราชสี มาและริบ อาวูรจาก ชาวนคร ราช สีมา ทุกคน
คุณหญิงโมคิด อุบายให้ชาวเมือง นครราชสีมาเชื้อ พืงทหารผู้ควบคุม เพื่อให้ทหารลาว ตายใจ	คุณหญิงโม	ให้หญิงสาว เอาอกเอาใจ ทหารของ เพี้ยรามพิชัย	ทุ่งสำริด แขวง เมือง พิมาย	ขณะถูกกวาด ต้อนไปเป็น เชลยที่เมือง เวียงจันทน์	การใช้อุบาย มอมเหล้า ทหารลาว -เพื่อรองเชลย ที่ถูกทหาร ลาวกวาดต้อน มาสมทบให้มี กำลังต่อสู้ให้ มากขึ้น	ขอมืดและ บินจาก ทหารลาว มาล่าสัตว์ และ ตัดพินเพื่อ ประกอบ อาหาร ลักลอบทำ เสียม ทำหลาว เพื่อใช้ เป็นอาวุธ ใน การต่อสู้

แบบฝึกทักษะที่ 5.1

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นได้แย้งจากสารคดีประเภท
ชีวประวัติ ของมิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อยาकुทธ์ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

มิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อยาकुทธ์

ใคร ไม่เคยคิมยาकुทธ์บ้าง ยกมือขึ้น เชื่อขนมกินได้ว่าไม่มี ใคร ไม่รู้จัก ใครรู้จัก
“สาวยาकुทธ์” บ้าง ยกมือขึ้น แน่แน่นอนว่าไม่มีเช่นกัน ยาकुทธ์กับคนไทยผูกพันและอยู่กันมานานแสน
นาน จนถึง ปัจจุบันกว่า 45 ปี เป็นความโด่งดัง คงทนและเป็นต้นแบบของความสำเร็จแบบยาก
เกินกว่าใคร หรือยี่ห้อใดจะเลียนแบบได้เสมอเหมือน ยาकुทธ์ เป็น “Master” ของนมเปรี้ยวอย่าง
แท้จริง แต่ใครรู้บ้างว่า ผู้ใดเป็นบุคคลที่คิดผลิตยาकुทธ์ขึ้นมาเป็นคนแรกของโลก

บุคคลผู้นั้นมีนามว่า
แปลกตรงที่ว่าเป็นผลิตภัณฑ์
ในตลอด 30 ปีที่ผ่านมา
ขนาดหรือโลโก้เลยแม้
ตรงกับเสียงภาษาญี่ปุ่นว่า
ภาษาอังกฤษว่า Yakuit
มาจาก โยเกิร์ต โดยทำจาก
นมพร่องไขมันกับน้ำตาลและ

มิโนะรุ ชิโรตะ ยาकुทธ์
“One Product Fits All”
ไม่เคยเปลี่ยนรูปทรง
แต่ครั้งเดียว ยาकुทธ์
Yakuruto ตรงกับชื่อ
เป็นเครื่องหมายที่คัดแปลง
กระบวนการหมักของ
แบคทีเรียที่มีประ โยชน์

การย่อยและการดูดซึมอาหารของมนุษย์ ทำงาน ได้ดี ขึ้นชื่อของยาकुทธ์มาจากภาษาเอสเปรันโต
ที่อ่านว่า jeruto หมายถึง โยเกิร์ต นั่นเอง

มิโนะรุ ชิโรตะเป็นเด็กชายที่เกิดในหมู่บ้าน อินาคานิ อิตะ จังหวัดนางาโนะ ในวันที่ 23
เมษายน ค.ศ.1899 ที่บ้านของเด็กชายชิโรตะ เป็นครอบครัวฐานะดี มีอาชีพเลี้ยงไหม
เป็นโรงงานทำกระดาษ เขาเรียนที่โรงเรียน ริวโอะคะ มีความเก่งกาจทางด้านคณิตศาสตร์
นับแต่วัยเยาว์แต่อ่อนหัดทางภาษา คุณครู ฟุรุจิ ช่วยดูแลจัดการจนเขากลายเป็นเด็กนักเรียน
ที่มีผลการเรียนดีมาก

ในปี ค.ศ.1918 ชิโรตะ จบการศึกษาจากโรงเรียนริว โอคะ ขณะนั้นอายุ 18 ปี
สอบเข้าศึกษาต่อในสาขา วิชาการแพทย์ ดังที่พ่อต้องการที่มหาลัยโทโฮคุ

เขาเป็นเด็กวัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพดี หากความสุขสัน โคลง ได้จากสิ่งที่รายล้อมรอบตัว
ใช้ชีวิตอิสระ คบเพื่อนฝูงมากมาย ขามว่างเขาชอบดูภาพยนตร์ เขาสนใจใฝ่รู้ในศาสตร์
ด้านภาพยนตร์มาก จนเคยอยากเป็นผู้อำนวยการสร้างภาพยนตร์มากกว่าเป็นหมอ แต่เขาก็ไม่ได้
เปลี่ยนความตั้งใจเดิม

ในช่วงที่เกิดสงครามโลกครั้งที่ 2 ญี่ปุ่น เต็มไปด้วยความวุ่นวาย ชิโรตะอพยพย้ายบ้าน
ไปอยู่ที่โตเกียว ค.ศ.1921 เขาศึกษาต่อแพทย์เฉพาะทางในสาขาจุลชีวภาพทางการแพทย์
ณ มหาวิทยาลัยเกียวโตเท โคคุ เขาสนใจเชื้อจุลชีพก่อโรคบิด และ โรคท้องร่วงในเด็กมาก
เป็นพิเศษ

ชิโรตะ ศึกษาต่อ จนจบเป็นแพทย์เมื่อ ค.ศ.1925

จากนั้นเขาทุ่มเทค้นคว้ากับจุลชีพ ทรคนมอย่างเต็มที่ จุลชีพในกลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ทำให้ลำไส้
ของมนุษย์สามารถต้าน โรคจุลชีพชนิดอื่น ได้ดี แนวคิดของชิโรตะคือการคัดสายพันธุ์ เอากลูซิฟิดี
เพาะเลี้ยงให้แข็งแรง และผลิตเป็นเครื่องคิมสำหรับให้ประชาชนพลเมือง คิมเข้าไป เพื่อให้
สุขภาพร่างกายแข็งแรงตลอดเวลา

ค.ศ.1929 ชิโรตะ ได้แต่งงานกับ โยชิเอะ ต่างตกลงใช้ชีวิตคู่ร่วมกันที่ตำบลคามิเกียว
จังหวัดเกียวโต

ในระหว่าง ค.ศ.1930-ค.ศ 1935 ชิโรตะสามารถจัดจำแนกแยกจุลชีพ โดยเฉพาะ
กลุ่มแบคทีเรียจากลำไส้มนุษย์ ได้จำนวนมากถึง 300 สายพันธุ์

เป้าหมายหลักของเขาคือ จำแนกแบคทีเรียที่สามารถอยู่รอดปลอดภัยจากการเคลื่อนผ่าน
น้ำย่อยในช่องท้องกระเพาะอาหาร และน้ำดีที่ฤทธิ์ เป็นกรด ไปสู่ลำไส้เล็กได้โดยอยู่รอด
ปลอดภัย

ในปี ค.ศ.1935 ชิโรตะประสบความสำเร็จในการคัดแยกจุลชีพสายพันธุ์ใหม่ ที่มี
ความแข็งแรงและเจริญได้ดีในลำไส้เล็ก ช่วยในระบบการย่อยของมนุษย์โดยตั้งชื่อว่า
แลคโตบาซิลลัส คาเซ ชิโรตะ

จากการค้นพบแลคโตบาซิลลัส คาเซ ชิโรตะนี้ ทำให้เขาสามารถผลิตเครื่องคิมที่มีรสชาติ
อร่อยและสร้างสมดุลแข็งแรงให้เกิดขึ้นในร่างกายของมนุษย์ได้สำเร็จ โดยเฉพาะเขาค้างชื่อว่า
ยาคุธท์ ซึ่งถือเป็น Original ที่ใช้เรียกกันมาจวบจนปัจจุบัน

ปี ค.ศ.1935 ถือเป็นปีทองของ ชิโรตะ เพราะเขาถือ โอกาส จัดตั้งสถาบันชิโรตะขึ้น ณ ค่ายลโรนิน จังหวัดฟูกูโอกะ จัดเป็นจุดเริ่มต้นและผลิดยาอุตสาหกรรม จำหน่ายทั่วญี่ปุ่น แต่ยังไม่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมากนัก

ระหว่างปี ค.ศ.1938-ค.ศ.1939 ชีวิตของชิโรตะ ต้องเข้าไปวุ่นวายกับสงครามในฐานะ แพทย์ทหารเขาตระหนักรู้ว่าร้อนอยู่ระหว่างญี่ปุ่นกับจีน ต้องพลัดพรากจากครอบครัวเป็นที่รัก

กระทั่งปลายปี ค.ศ.1939 เขากลับมายังญี่ปุ่นอย่างเงียบ ๆ พร้อมกับถือ โอกาส ฟิ้นฟู สถาบันชิโรตะ ขึ้นมาใหม่อีกครั้งประกอบด้วยสถานภาพของญี่ปุ่นตกอยู่ในความลำบากและ วุ่นวาย ประชาชนทั่วไปอดอยากหิวโหยอย่างหนัก เกิดภาวะข้าวยากหมากแพงทั่วประเทศ

นั่นเอง ทำให้ชิโรตะผลิดยาอุตสาหกรรมออกจำหน่ายในราคาถูกแม้จะขาดทุนก็ตาม เขาหวัง เพียงให้ประชาชนญี่ปุ่นมีสุขภาพแข็งแรง ยาอุตสาหกรรมนี้ ล้ม ๆ ลุก ๆ เช่นเดียวกับการขึ้น ลง ของ สภาวะสงครามทั่วโลก ในปี ค.ศ.1950 ด้วยความพยายามอย่างอุทิศตน ของศาสตราจารย์ ดร.มิโนะรุ ชิโรตะ ภายหลังสงครามสงบ ยาอุตสาหกรรมในรูปแบบใหม่ที่ดีโคเคน โคนใจ จึงถูกผลิตขึ้นและจัดจำหน่ายไปทั่วญี่ปุ่นอย่างรวดเร็ว

พอรุ่งขึ้น ปี ค.ศ.1955 ชิโรตะ ได้ย้ายสำนักงานใหญ่ไปอยู่ ณ กรุงโตเกียวโดยจัดตั้ง เป็นบริษัท ยาอุตสาหกรรม เพื่อสร้างความแข็งแกร่งทางธุรกิจให้กับแบรนด์อย่างเต็มที่ พร้อมกับ ควบคุมการจัดจำหน่ายอย่างทั่วถึงทั้งในประเทศญี่ปุ่นเองและต่างประเทศ

ในปี ค.ศ.1969 เขาได้รับพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ชั้นที่ 4 จากสมเด็จพระ จองค์พระจักรพรรดิ

ชิโรตะ ยังคงทำงานและดูแลการเติบโตของยาอุตสาหกรรม อย่างขยันขันแข็ง จนกระทั่งวาระชนม์ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม ค.ศ.1982

เขาเป็นทั้งนักวิทยาศาสตร์ นายแพทย์ นักธุรกิจที่เปี่ยมล้นไปด้วยคุณธรรม ที่สำคัญ มิโนะรุ ชิโรตะ คือเจ้าพ่อยาอุตสาหกรรมตัวจริง

ที่มา : วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์. 100 นักวิทย์ฯ โลกไม่ลืม

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิचारณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภท
ชีวประวัติ ของมิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อยาสูบที่ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. นายมิโนะรุ ชิโรตะ เป็นใครมีความสำคัญอย่างไร

ตอบ

.....

2. จุดชีพที่นายมิโนะรุ ชิโรตะ ค้นพบมีชื่อว่าอะไร

ตอบ

.....

3. ในวัยเด็กมิโนะรุ ชิโรตะ มีความสนใจวิชาคณิตศาสตร์แต่อ่อนเรื่องภาษาแต่เขาก็ประสบความสำเร็จด้านการเรียนเพราะเหตุใด

ตอบ

.....

4. ในภาวะสงครามชาวญี่ปุ่นต้องเผชิญกับความอดอยากหิวโหย ชั่วยากหนักหน่วง คร.มิโนะระ ชิโรตะ ได้บำเพ็ญคนให้เป็นประโยชน์อย่างไร

ตอบ

.....

5. คร.มิโนะรุ ชิโรตะ ได้ทำประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างไร

ตอบ

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 5.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิचारณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อยาสูบที่ ได้ถูกค้อง (5 คะแนน)

1. นายมิโนะรุ ชิโรตะ เป็นใครมีความสำคัญอย่างไร

ตอบ เป็นนักวิทยาศาสตร์ชาวญี่ปุ่น ผู้ค้นพบจุลชีพสายพันธุ์ใหม่ที่มีความแข็งแรงและเจริญเติบโตได้ดีในลำไส้เล็ก ช่วยการทำงานระบบการย่อยอาหารของคน ได้ดีขึ้น

2. จุลชีพที่นายมิโนะรุ ชิโรตะ ค้นพบมีชื่อว่าอะไร

ตอบ แลคโตบาซิลลัส คาเซ ชิโรตะ

3. ในวัยเด็กมิโนะรุ ชิโรตะ มีความสนใจวิชาคณิตศาสตร์แต่อ่อนเรื่องภาษาแต่เขาก็ประสบความสำเร็จด้านการเรียนเพราะเหตุใด

ตอบ เพราะความดูแลเอาใจใส่ของครูฟุคุจิ และความรับผิดชอบต่อการเรียนของมิโนะรุ ชิโรตะ เองสำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมและเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยจนจบคณะแพทยศาสตร์

4. ในภาวะสงครามชาวญี่ปุ่นต้องผจญกับความอดอยากหิวโหย ข้าวยากหามากแพงคร.มิโนะระ ชิโรตะได้บำเพ็ญคนให้เป็นประโยชน์อย่างไร

ตอบ 1. เป็นแพทย์ทหารออกไปดูแลทหารผู้บาดเจ็บ
2. ใช้ความรู้ ความสามารถทางวิทยาศาสตร์ ศึกษาค้นคว้าจนค้นพบจุลชีพที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย

5. คร.มิโนะรุ ชิโรตะ ได้ทำประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างไร

ตอบ หลังจากสงครามสงบลงแล้วเขาได้ตั้งโรงงานผลิตนมเปรี้ยวยาสูบที่ออกจำหน่ายให้ชาวญี่ปุ่นได้บริโภคโดยไม่สนใจว่าจะขาดทุน เขาเป็นนักวิทยาศาสตร์ เป็นนายแพทย์ และนักธุรกิจที่เปี่ยมล้นด้วยคุณธรรมเป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม

แบบฝึกทักษะที่ 5.2

คิดเอง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภท
ชีวประวัติ ของมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิดาเฟซบุ๊กโลก ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

มาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิดาเฟซบุ๊กโลก

คุณรู้ไหมว่า

ทำไมเฟซบุ๊กจึงโด่งดังกว่า My space รู้ไหม

นั่นเพราะเฟซบุ๊กทำการตลาดดีกว่า My space และที่สำคัญมันมีแอปพลิเคชัน
ให้เลือกใช้มากมาย ทั้งที่ facebook สร้างขึ้นมาเองกับเชิญชวนให้องค์กรภายนอกเข้าไปติดตั้ง
และนับวันนับคืนประชากรโลกที่คลั่งเฟซบุ๊กเพิ่มขึ้นททวีคูณยิ่งกว่าลัทธคลุคลักแคลน
ในอเมริกา หรือ โอม ซิน ริเคียว ในญี่ปุ่นเสียอีก

Facebook ถือว่าเป็น Social network ที่รวมศาสตร์และศิลป์เข้ากันจนเป็น Cocktail
สีทันชวนมอง รสหวานอร่อย น่าลิ้มลองไปทุกส่วนสด และอูมูเนื่อ

แต่พอลถามว่า หนูจำ ใครคือบิดาแห่งเฟซบุ๊ก ทุกคนต่างส่ายหน้า บางคนบอกว่า
บิลล์ เกตส์ เฮ้อ! คิดได้ไงวะเนี่ย

นายมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์กผู้นี้เป็น
ชาวอเมริกัน โดยกำเนิด เกิดเมื่อวันที่ 14
พฤษภาคม ค.ศ.1984 ณ เมืองไวท์พเลนส์
มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ สหรัฐอเมริกา

ในวัยเด็ก มาร์ค เป็นคนชอบเก็บตัว
มีเพื่อนจริงไม่กี่คน เขานิยมเล่นคนเดียว
เคาะบรูอยู่ที่มาร์ค ไม่แปรสภาพ เปลี่ยนสาย
พันธุ์เป็นตุ๊ด เป็นตัว ไปก่อน

คือชอบเก็บตัวอยู่คนเดียวเงียบ ไม่นิยมออกมาสังกับใคร

พ่อแม่ถามอะไรก็ทำหน้าเง้งเง่าเฉย ๆ ไม่ค่อยตอบ ครูดถามอีกก็ไม่ตอบ ประมาณว่ามึงถามได้
ถามไปแต่กูไม่ตอบเสียจะมีอะไรไหม แต่ข้อขัดแย้งประการหนึ่ง ของมาร์คที่เห็น ได้ชัดคือ

เขาชอบส่งการ์ดอวยพรวันเกิดให้เพื่อน วันอีสเตอร์ วันคริสต์มาส วันปีใหม่ แกส่งหมด
แล้วไม่ได้ส่งแค่ไปสองใบ อีส่งเป็นร้อย ประเภทว่ารู้จักไม่รู้จัก กูส่งหมด ซึ่งนี่ก็เป็นข้อแปลก
ของมาร์ค

อาจจะเห็นว่าเขาชอบเขียนนั่นเอง เขาคงเพลิดเพลินและมีความสุขมากกับการ ได้บันทึก
อะไรค่อมืออะไร เป็นเรื่องเป็นราว

เรียกว่าในวัยเด็กของอิตามาร์ค ชัคเกอร์เบิร์ก ผู้นี้ไม่ค่อยมีอะไรเป็นเรื่องเป็นราว เหมือน
มีแหวว่าจะรุ่งคอนโดแต่อย่างใด

ไม่ใช่แค่ไม่มีแหว ไม่มีแสงอร่าอะไรจับเอาเสียเลย ว่าง่าย ๆ แบบนี้ คือว่าการเรียน
ของเขาก็มีใช้ว่าจะ โคเคนอะไรนัก เป็นแบบเรื่อย ๆ เฉื่อย ๆ ถึงเวลาเรียนก็เข้าเรียน เวลาพัก
ก็เลิกเรียน พอลงไปสอยอีกไปสอย ชีวิตเรื่อยเปื่อยตามเรื่องตามราว

งานเลี้ยงอะไรมาร์ค เขาก็ไม่ได้สนใจอะไรมาก มีเพื่อนคนไหนเอ่ยปาก ชักชวนไปแก
ก็ไปเวลาไปก็ไป จั้น ๆ เพราะไม่ใช่ว่าจะเป็นเดือนไหนหนุ่ดาวอะไร อาจจะเรียกว่าไม่มีอะไร
อยากล้อมพ้อมาร์คของเราไว้ด้วยซ้ำ

ปาร์ตี้คริสต์มาส ปีใหม่ มาร์ค ให้ความเห็นว่า มันก็เหมือน ๆ กันทุกปีนั่นแหละ
ไม่ได้มีอะไรแตกต่าง นี่เป็นคำพูดของเขาภายหลังนักข่าว ไปสัมภาษณ์ จากการคิดค้นและ
ขายลิขสิทธิ์ได้เงินเข้ากระเป๋าจนแทบตั้งตัวไม่ทันแล้ว

แหงหนอ คนเราพอคั่งแล้ว จะพูดขิงก็ได้ ต่างจากตอนไม่คั่ง เพราะฉะนั้นการเป็น
some body จึงแตกต่างจาก no body เยอะแยะมากมาย

เอกสิทธิ์ก็ต่างกัน สิทธิพิเศษต่างกัน

ดังนั้น เวลาไปขอคำอวยพรจากพระเจ้า อย่าลืมพนมกร ก้มกราบแล้วกล่าวอธิษฐานว่า
เกิดชาติหน้าฉันใด ขอให้หล่อ (สวย) รวยและคั่ง ที่เถอะ เจ้าพระคุณ

อิพวกนี้ก็จะไปทำอะไร ไม่ได้อีกแล้วในชาตินี้ ถึงทำก็ไม่เคยคิดซักนิดซักหน่อย
เลยว่าจะเกิดหรือโชคกับใครเขา คังนั้น อีก็จะบนบานศาลกล่าวไปทั่ว เห็นเทียนหยดข้อย
เรียวยร้อย กระจกเป็นคัวหน้อย ก็เพ่งอยู่นั้นแล้ว ไม่ได้เพ่ง เพื่อคิด สร้างสรรค์อะไรทั้งนั้น
แต่กูขอได้ดูความ เข้าเค้า จะได้เอาไปแทงหวย ชักร้อยสองร้อยก็ตั้งใจจะตายแล้ว

คนแบบนี้เยอะ ไม่เอาดีกว่า เดี่ยวจะหาว่า ค่อนขอด เขาเป็นว่ามีอยู่มากมายนับไม่ถ้วน
มีชีวิตรออยู่แค่อร บุญพาวาสนาส่งเท่าแหละ

น่าแปลก ตรงที่ว่าอิตามาร์คนี่ อีชอบเขียนเฟรนด์ชิพเขียนอยู่ได้ทุกปี ตั้งแต่เกรด 3
ถึงเกรด 12 ระดับ ไฮสคูล

คือคนอื่นเขาเขียนกันตอนจะเข้าศึกษาต่อ ในระดับมหาวิทยาลัยแค้นมาร์ค ล่าลายเซ็นเพื่อน ๆ และให้เพื่อนร่วมชั้นทุกคนเขียนให้ทุกปี จนเพื่อนบางคนรำคาญ จดจารเป็นลายลักษณ์อักษรว่า ปีนี้ไอจะไม่เขียนแล้ว ปีนี้ เขียนให้เป็นปีสุดท้าย ท้ายสุด ไม่ต้องมาให้เขียนอีกนะ

พอมาร์ครับคืน ไปกรีบวิ่ง ไปถามเหตุผลทันที ทำไมถึงเขียนแบบนี้ ปีหน้ายังต้องให้ถึงเซ็นอีก

ไม่ต้องนะ ฮา ไม่เซ็นแล้ว ฮา เบื่อ

มาร์ค เลขท่าคาถากองถามว่า ทำไม ถึงเป็นอะไร ไม่เซ็น ไม่ได้นะ ฮา ชอบให้ถึงเซ็น ฮา ไม่เซ็น เพราะปีหน้าฮาจะตายไม่อยู่เซ็นให้ถึงอีกแล้ว

มาร์คฟังแล้วก็ตกใจ แต่ก็นึกในใจว่า ช่างเถอะเดี๋ยวมันก็ลืม อีกตั้งนานกว่าจะปีหน้า ค่อยว่ากันใหม่ก็แล้วกัน

ไม่มีใครเคยคิดว่า Friendshipism หรือ crazy friendship ของมาร์คจะกลายเป็นแรงบันดาลใจในการคิดค้นเฟสบุ๊กขึ้นมาจนประสบความสำเร็จ อย่างที่เจ้าตัวเองก็นึกไม่ถึง จะว่าเป็นบุญพาวาสนาส่งหรืออะไรก็ตามแต่เด็กเรียนเฉื่อย ๆ อย่างมาร์ค สามารถแอดมิชชั่นเข้าเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ดได้

ชีวิตในมหาวิทยาลัยของมาร์คก็เหมือนนิสิตนักศึกษาทั่วไปคือ เรียนหนังสือ ท่องเที่ยว เปิดโลกทัศน์แล้วก็มีแฟน คราวนี้พอแตกหนุ่ม มาร์คก็เริ่มพุดแก่งขึ้น มีปฏิสัมพันธ์กับผู้คนมากขึ้นมากขึ้น ที่เด็ดสุด คือมีแฟนที่เดียว 3 คน

ไม่รู้ว้าชาติก่อนเคยเป็นพนักงานการรถไฟมาก่อนหรือเปล่า เพราะมาร์คได้ชื่อว่าสับรางแก่งพอดู แค่แล้ววันหนึ่งนางสาวแคโรลิน ที่หนุ่มมาร์ครักสุดก็จับได้ว่าเขาเหยียบเรือสามแควสาวใจเด็ดก็เลยเลิกทันที

หนุ่มมาร์คตอนนั้นก็เลยเกิดอาการเป๋มากมายแว้งแว้งใจหวิว แทบไม่เป็นอันกินอันนอน ขนาดกินไม่ได้ทีเดียวยเลยแหละ

พออยู่คนเดียวก็เลยเขียนรำพึงถึงสาวเจ้าลงบนแผ่นกระดาษ จดหมายสี่ชมพู แดมร้องไห้ด้วยนะ เขียนเสร็จก็เอากระดาษพวกนั้น ไปปักหมูนบนบอร์ดในสโมสรนักศึกษา ที่นี้ใครผ่านไปมาเห็นก็เดินเข้าไปอ่าน ถือเป็นธรรมดาโดยสัญชาตญาณของมนุษย์เรานั้นเอง เขียนแบบนี้อ่านแล้วเพราะ ถ้าทุกคนเพลินหูแต่ไม่อาจเห็นภาพ เอาแบบนี้ดีกว่า คือ สันดานของคนทุกคนล้วนแล้วมีนิสัยชอบเสือกปะปนอยู่ไม่ไ่ม่มาบ้างน้อยบ้าง แต่เสือกกันมากจนเป็นนิมิตพิ

เลือกเลข ๆ ไม่เท่าไรหรือพวกนี้มือไม่ว่างก็เลยไปเขียนคอมเมนต์ แปะตรงข้างล่างข้อความของมาร์ค ในเมื่อคนหนึ่งคอมเมนต์ได้คนที่เหลือและเห็นเข้าก็ควักปากกาเสือกไปเขียนบ้างทันที เป็นอย่างนี้เรื่อยไป

แรก ๆ ก็ปลุกปลอบใจให้นายมาร์คสู้ ๆ แต่คงเห็นพ้องกันว่าปลุกไปก็เท่านั้น นี่ก็ยังมี So sad เหมือนเดิม ก็เลยมีคนไปคอมเมนต์คำ ประมาธว่ามาร์ค เป็นควาย แต่ผู้หญิงคนเดียวก็ตัวไม่ขาด คืบไม่หลุด คราวนี้กระแสคอมเมนต์ ก็เลยเอนเอียงไปทำนองคำเหมือนกันหมดจนผลสุดท้าย

มาร์ค ชัคเกอร์เบิร์ก หายชิมเศร้า เขาปัญญาจากอาการอกหักทันที แต่กลับเกิด ไอเดียในสมองอย่างเฉียบพลันว่า เอ๊ะ ๆ ถ้าเราสร้าง โปรแกรมเน็ตสำเร็จรูป ขึ้นมาแบบนี้สำหรับเพื่อร่วมรุ่นในฮาร์วาร์ดแล้วให้คนอื่นเป็น Commentator บ้างก็คงจะดี จากนั้น ไอเดียของมาร์ค จึงบังเกิดและพัฒนากลายเป็น เฟสบุ๊ก ในที่สุด

มาร์ค ได้รวมหัวทางกะทิเอาวิทยาศาสตร์มาผสมผสานกับศิลปะให้เข้ากันอย่างลงตัวพอดี ชุมชนเฟสบุ๊กฮาร์วาร์ด ตอนนั้นบูมขึ้นอย่างรวดเร็ว ขณะที่ละอ่อน มาร์คที่อายุเพียง 20 ปีเท่านั้น

Friendship ทำให้มาร์ค คิดเป็นเว็บ ไซด์ Facemash ก่อนหน้าที่จะมีแฟนและเลิกกับแฟน โดยเข้าทำ Facemash ขึ้นมาเพื่อแสดงแกลลอรี่ รูปที่ชอบ แล้วให้คนเข้ามาดู มาโหวด ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยถึงขนาดตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนายมาร์ค เพราะถ้าทางต่อไปในแนวปลุกเช็กส์มากกว่าการสร้างสรรค์

นับว่า ขวยบรม จริง ๆ

พอโดนดู มาร์คก็หยุดไปพรรคหนึ่ง ก่อนจะหันมาคิดค้น โปรแกรม สำเร็จรูปใหม่ที่เรียกว่า facebook ขึ้นมา ซึ่งแรกเริ่มเดิมทีนั้นเป็นเพียงเว็บที่มีหน้าเว็บ ในการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อน ในมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่การณ์กลับกลายเป็นว่า เพื่อนในและนอกมหาวิทยาลัยลงชื่อ ขอเข้าร่วมจนการลัทธิใหม่ Facebook มากมาย มาร์คจึงเหิมเกริม คิดการณ์ใหญ่ โดยทุบกระปุกเอาเงินออม ออกมาซื้อ Server ทำเว็บ Facebook เป็นการเฉพาะ

คราวนี้ เหมือนน้ำผึ้งหยดเดียว แต่เป็นน้ำผึ้งหยดที่หอมหวานชาวลิ้มลองที่สุดในชีวิตของมาร์ค จากฮาร์วาร์ด สู่วิลมิงตัน ก้าวข้ามไปเฮลและแสดมปีฟอร์ด ยอดสมาชิกเพิ่มขึ้นมากมาย นับไม่ถ้วน (เหมือนกระแสแฮร์รี่ พอร์ตเตอร์ไม่มีผิด)
จนกระทั่งมาร์คปรับกลยุทธ์รีแบรนด์จัดตั้งเป็นบริษัท the facebook และ ต่อมาเปลี่ยนเป็น facebook ในที่สุด

ดวงของคนเรานี้เป็นเรื่องที่แข่งกันไม่ได้เลยทีเดียว

เพียงกลางปี ค.ศ.2008 Facebook มีสมาชิกทั่วโลกเพิ่มจากไม่กี่หมื่นคน กลายเป็น
หนึ่งล้านคนต่อสัปดาห์ หรือเฉลี่ยประมาณ 2 แสนคน ต่อวัน

จนถึงสุด ค.ศ.2008 Facebook มีสมาชิกทั่วโลกเพียงแค่ 50 ล้านคน ปัจจุบันมีการทำสถิติว่า
วันหนึ่ง ๆ มีคนเล่น facebook หน้าต่าง ๆ นับได้ถึง 5 หมื่นล้านเพจวิว

ขณะกำลังเขียนอยู่นี้ ประมาณว่ามีคนเล่น facebook ทั่วโลกพร้อมกัน ราวหนึ่งร้อยล้านคน
ขนาดนั้นเลยทีเดียว

มีกลุ่มนักลงทุนหลายรายเคยทาบทาม ติดต่อมาร์ค เพื่อขอซื้อ facebook อัน ได้แก่
Friedster,orkut,yahoo, Viacom

แต่มาร์ค คัดสินใจไม่ขาย

และแล้ว Microsoft ก็ใช้เวทมนตร์ มหาละลายเป่าที่เดียว ทำให้มาร์ค ยอมขายหุ้น
ของ facebook ให้ Microsoft ได้เข้าร่วมเป็น Jointventure ด้วยเงินมูลค่า 246 ล้าน us ดอลลาร์
โดยไมโครซอฟท์ก็ถือหุ้นร้อยละ 1.6 และมีเสียงและสิทธิในการบริหาร เฟสบุ๊กเต็มจำนวน
ของผู้ถือหุ้น ในสถานะ Jointventure

มาร์คของเรากลายเป็นเศรษฐีภายในเวลา 1 ปี มีมูลค่าสินทรัพย์เท่ากับ 400 ล้าน us
ดอลลาร์ ยืนอยู่ในแถวหน้าของคนรวยอันดับที่ 785 ของโลก ซึ่งจัดเทียบโดยนิตยสาร Forbes
ขณะที่ My spac กับ Hi fi พยายามวิ่งตาม facebook ให้ทันแต่ดูเหมือนว่ายิงวิ่งเฟสบุ๊กก็ขึงทิ้งห่าง
ออกไปมากขึ้นทุกทีแค่คนไทย 70 ล้านคน ก็มีสมาชิกอยู่ 6 ล้านคนขึ้นไปแล้ว ไม่รู้จะอะไรกัน
นักหนากระมัง Social network ชักกะบี๊วนี้

ถ้าต้องการเพื่อนใหม่ Add เข้ามาได้ที่ <http://facebook.com/vkanoknukroh> ผมยังรอคุณ
อยู่นะครับ

ที่มา : วีรวัฒน์ กนกนุเคราะห์. 100 นักวิทย์ฯ โลกไม่ลืม

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิचारณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภท
ชีวประวัติ ของมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิดาเฟซบุ๊กโลก ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. ในวัยเด็กมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์กชอบทำกิจกรรมใดที่แตกต่างจากเด็กทั่วไป

ตอบ

.....

.....

2. เมื่อเข้าเรียนมหาวิทยาลัยมาร์คมีหญิงคนรักถึง 3 คน ซึ่งทำให้เขาได้รับบทเรียนอย่างไร

ตอบ

.....

.....

3. มาร์คพบโอกาสทองในภาวะวิกฤตที่โซเชียลมีเดียที่คนรักแยกจากไปได้อย่างไร

ตอบ

.....

.....

4. มาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก กลายเป็นมหาเศรษฐีระดับโลกภายในปีเดียวได้อย่างไร

ตอบ

.....

.....

5. นักเรียนมีข้อเสนอแนะในการเล่นเกมอย่างไร

ตอบ

.....

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 5.2

ตัวชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิลเกตต์โลก ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. ในวัยเด็กมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์กชอบทำกิจกรรมใดที่แตกต่างจากเด็กทั่วไป

ตอบ เขาชอบจดบันทึก เขาชอบเขียนบัตรอวยพรส่งให้เพื่อนเป็นจำนวนมากในโอกาสต่าง ๆ และชอบเขียน Friendship และให้เพื่อนเขียนบันทึกทุกปี ทุกชั้นเรียน จนเพื่อนเบื่อก่อนที่จะเขียน โดยปกติจะเขียนครั้งเดียวก่อนจบการศึกษา

2. เมื่อเข้าเรียนมหาวิทยาลัยมาร์คมีหญิงคนรักถึง 3 คน ซึ่งทำให้เขาได้รับบทเรียนอย่างไร

ตอบ เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องเขาได้รับบทเรียนเมื่อความลับถูกเปิดเผย แครโรลินหญิงคนที่เขารักมากที่สุด ได้เดินจากเขาไป เขาเสียใจมากจนต้องเขียนระบายความในใจพร้อมน้ำตา

3. มาร์คพบโอกาสทองในภาวะวิกฤตที่โศกเศร้าเสียใจที่คนรักแยกจากไปได้อย่างไร

ตอบ หลังจากที่คนรักแยกทาง เขาเสียใจมาก จึงเขียนข้อความระบายความในใจและนำไปคิดไว้ที่บอร์ดหวังว่าจะให้คนรักและผู้อื่นได้รับรู้ความในใจ ปรากฏว่าได้รับความสนใจจากผู้พบเห็นอย่างมาก มีผู้มาเขียนข้อความปลอบใจและประชมบ้าง เหตุการณ์นี้ ทำให้เขาได้ความคิดว่า ถ้าสร้างโปรแกรมเน็ตสำเร็จรูปขึ้นมา แล้วให้เพื่อนเขียนแสดงความรู้สึกได้น่าจะดี จากนั้นเขาได้พัฒนา กลายเป็น เฟสบุ๊ก ในที่สุด

4. มาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก กลายเป็นมหาเศรษฐีระดับโลกภายในปีเดียวได้อย่างไร

ตอบ เขาค้นพบวิธีการที่น่าสนใจในการสื่อสารผ่านระบบโปรแกรมสำเร็จรูป มาร์คได้รวมเอาวิทยาศาสตร์ผสมผสานกับศิลปะ คิดค้นสื่อสารได้อย่างรวดเร็ว จัดตั้งเป็นบริษัทของตนเอง และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย จนบริษัท Microsoft ขอซื้อหุ้นด้วยเงินมูลค่า 246 ล้านดอลลาร์

5. นักเรียนมีข้อเสนอแนะในการเล่นเฟสบุ๊กอย่างไร

ตอบ เฟสบุ๊ก เป็นสังคมออนไลน์ เป็นสื่อที่บุคคลสามารถเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น ได้ตอบกันได้ทันที เมื่อมีการตั้งประเด็นขึ้น ดังนั้นในการรับข่าวสารต้องใช้วิจารณญาณและในการเขียนข้อความควรทำด้วยความระมัดระวัง เพราะเฟสบุ๊กเป็นสื่อสาธารณะอาจก่อให้เกิดความเสียหายได้

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ข้อใด ไม่ใช่ ความเชี่ยวชาญของนายชิโรตะ
 - ก. ด้านวิศวกรรม
 - ข. ด้านวิทยาศาสตร์
 - ค. ด้านธุรกิจ
 - ง. ด้านการแพทย์

2. ถึงแม้บริษัทยาอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ของนายชิโรตะยังดำเนินการต่อ ชีให้เห็นว่า นายชิโรตะมีคุณธรรมด้านใดมากที่สุด
 - ก. ความอดทน
 - ข. ความเสียสละ
 - ค. ความซื่อสัตย์
 - ง. ความเพียร

3. อะไรเป็นแรงบันดาลใจให้นายชิโรตะผลิตยาอุตสาหกรรม
 - ก. การค้นพบจุลินทรีย์
 - ข. ยาอุตสาหกรรมเป็นสินค้าที่มีความต้องการสูง
 - ค. ความเดือดร้อนของชาวญี่ปุ่นหลังภาวะสงคราม
 - ง. ต้องการเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่ประสบความสำเร็จทางธุรกิจ

4. นายชิโรตะค้นพบสิ่งใดนำมาผลิตเครื่องคัม

- ก. แลคโตบาซิลลัส
- ข. ฟรุคโตบาซิลลัส
- ค. เล็บโตบาซิลลัส
- ง. นิวโตบาซิลลัส

5. จากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อยาสูบ ในวัยเด็กนายชิโรตะสนใจใฝ่รู้ศาสตร์ด้านใด

- ก. เคมี
- ข. ชีวภาพ
- ค. ภาพยนตร์
- ง. การเลี้ยงไหม

6. จากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิดาเฟซบุ๊กโลก เฟซบุ๊กเกิดจากความต้องการของมนุษย์ด้านใด

- ก. ต้องการการยอมรับ
- ข. ต้องการแสดงความคิดเห็น
- ค. ต้องการค้นหาความจริง
- ง. ต้องการความปลอดภัย

7. ข้อใดเรียงลำดับเรื่องราวได้ถูกต้อง

1. เพื่อน ๆ เขียนข้อความปลอบใจ
2. เขียนระบายความในใจปิกทวิตบนบอร์ด
3. มาร์ค มีแฟน 3 คน
4. สร้างโปรแกรมเน็ตสำเร็จรูป

- ก. 1 2 3 4
- ข. 3 2 1 4
- ค. 2 3 4 1
- ง. 4 3 2 1

8. ในวัยเด็กสิ่งที่มีมาร์คชอบทำสิ่งใดที่เพื่อนไม่ชอบ
- ก. ชอบให้เพื่อนเขียนเฟรนด์ชิฟทุกปี
 - ข. ชอบวาดการ์ตูนล้อเพื่อน
 - ค. ส่งการ์ดอวยพรถึงเพื่อน
 - ง. ชอบไปเล่นบ้านเพื่อน
9. ข้อใดจุดประกายความคิดของมาร์คในการสร้างเฟรนด์ชิค
- ก. การได้ตอบกันทางจดหมาย
 - ข. การเขียนเฟรนด์ชิฟ
 - ค. การจดบันทึกประจำวัน
 - ง. เพื่อน ๆ เขียนข้อความได้ตอบบนกระดาน
10. ข้อใดกล่าวถึงเฟรนด์ชิคได้ถูกต้อง
- ก. ไม่สามารถสืบค้นที่มาของข้อมูล
 - ข. สามารถเก็บความลับได้
 - ค. หาเพื่อนแท้จากเฟรนด์ชิคได้
 - ง. การสร้างเครือข่ายทางสังคม

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

1. ก	6. ข
2. ข	7. ค
3. ค	8. ก
4. ก	9. ง
5. ค	10. ง

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- จงชัย เจนหัตถการกิจ. (2555). วรรณคดีไทย ใช้ N-E-T. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ผกาศรี เข็มบุตร และคณะ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 5 เล่ม 1. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- วีระชาติ ศิริไกรวัฒนวงศ์. (2553). เค็ดวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัชรินทร์ พี.พี.
- เอกรัตน์ อุดมพร. (2555). ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์ ม. 5. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เล่มที่ 6

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

โดย

นายพรพต เจนสุวรรณ

โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ เล่มนี้
จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ใช้ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์
เพื่อส่งเสริมให้มีกระบวนการคิดได้อย่างสมเหตุสมผลและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติ
ที่ดีต่อการอ่านบทกวีนิพนธ์

ขอขอบคุณ นายชำนาญ บุญวงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนลำปลายมาศ คุณครูในกลุ่ม
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในการจัดทำแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ จนสำเร็จ และขอบคุณ นายปิยะทัต ภาณุทัต ผู้เขียนการ์ตูน
ทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ มีคุณค่าและ
น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจ ได้เป็นอย่างดี

พรพศ เจนสุวรรณ

 สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	1
คำชี้วัด	2
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์	3
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์	6
ใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์	7
แบบฝึกทักษะที่ 6.1	12
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 6.1	14
แบบฝึกทักษะที่ 6.2	15
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 6.2	17
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์	18
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์	21
บรรณานุกรม	22

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ เล่มนี้
สร้างขึ้นสำหรับผู้เรียนได้อ่านและศึกษาเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้และตัวอย่าง
4. ทำแบบฝึกทักษะที่ 6.1-6.2
5. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน

ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์
ดอกไม้จะบาน ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์
เด็กไทย (2554) ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

กาพย์แฉ่ง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

“ดอกไม้	บานให้คุณค่า
จงบานซ้ำซ้ำ	แต่ว่ายั่งยืน
ที่นี่	และที่อื่นอื่น
ดอกไม้สดชื่น	ยื่นให้มวลชน”

1. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของคำประพันธ์ข้างต้น

- ก. เป็นคนที่มีอุดมการณ์ยาวนาน
- ข. เป็นดอกไม้ที่บ้านซ้ำซ้ำให้ชาวเขาอยากนำความสดชื่นสู่ผู้พบเห็น
- ค. เป็นดอกไม้ที่มีคุณค่านำความสดชื่นมาสู่มวลชน
- ง. เป็นคนที่มีคุณค่าในตนเองไม่ว่าอยู่ที่ใดพร้อมที่จะช่วยเหลือส่วนรวม

2. กวีมีความคาดหวังให้คนหนุ่มสาวในคำประพันธ์ เป็นอย่างไร

- ก. เป็นคนใฝ่เรียนรู้และทำทุกวิถีทางให้เป็นผู้นำในสังคม
- ข. เป็นคนกล้าหาญ บริสุทธ์มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อส่วนรวม
- ค. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการทำงานมวลชน
- ง. เป็นคนเข้มแข็งทนกระแสสังคมได้ดี

3. บทกวีนิพนธ์ “ดอกไม้จะบาน” คำว่าดอกไม้ แทนข้อใดต่อไปนี้

- ก. ผู้ใหญ่
- ข. ความงาม
- ค. คนหนุ่มสาว
- ง. ความบริสุทธิ์

4. บทกวีนิพนธ์ “ดอกไม้จะบาน” กวีมีความคาดหวังว่าอย่างไร

- ก. ผู้ใหญ่ในสังคมควรรับผิดชอบในการสร้างสรรค์สังคม
- ข. ความบริสุทธิ์ของหนุ่มสาวเป็นเรื่องสำคัญควรรักษาไว้
- ค. ผู้ใหญ่ควรสนับสนุนให้เยาวชนทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด
- ง. หนุ่มสาวรุ่นใหม่มีความบริสุทธิ์ใจในการช่วยเหลือสังคม

5. หากท่านเป็น “ดอกไม้จะบาน” ท่านควรกระทำตนอย่างไร

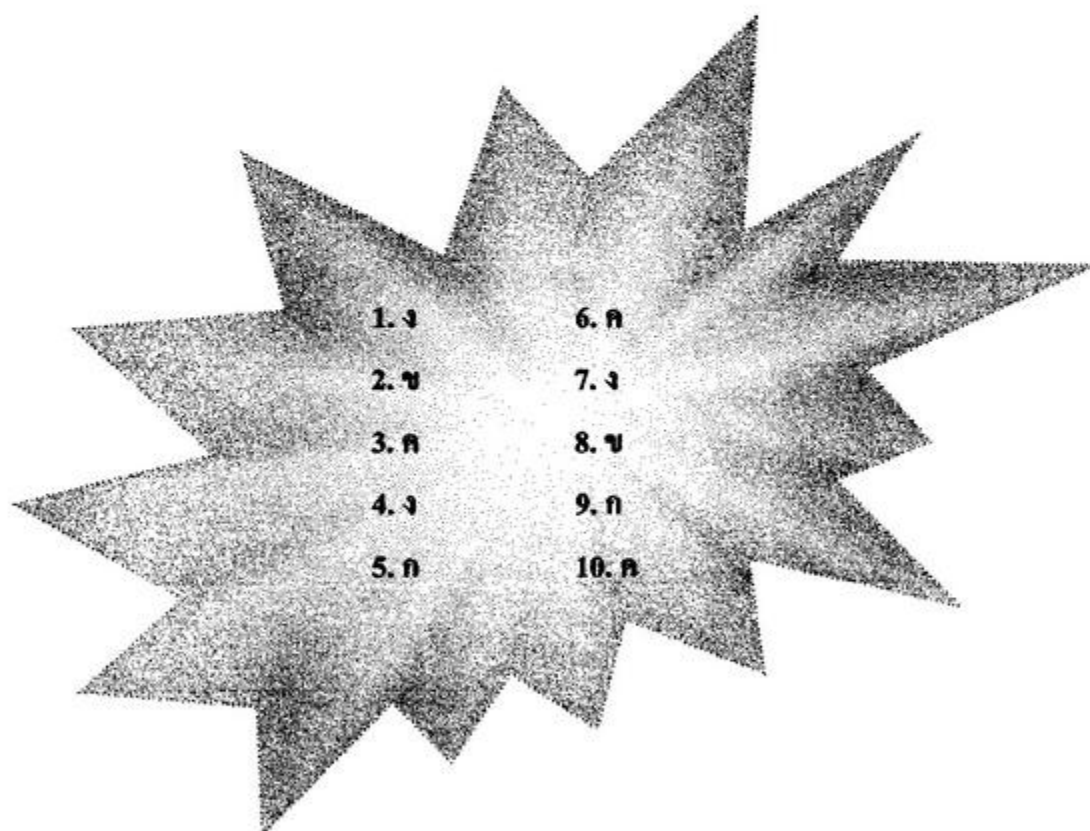
- ก. มีความกล้าหาญและเสียสละใช้ปัญญารับใช้สังคม
- ข. มีความมุ่งมั่นตั้งใจเรียนเพื่อความสุขของพ่อแม่
- ค. มีความระมัดระวังตนในการดำรงชีวิต
- ง. มีความกตัญญูรู้คุณต่อผู้มีพระคุณ

6. บทกวีนิพนธ์ “เด็กไทย (2554)” กวีต้องการนำเสนอเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. พฤติกรรมของเด็กไทย ปี 2554
- ข. สังคมแห่งการเรียนรู้ ปี 2554
- ค. คุณลักษณะของเด็กไทย ปี 2554 ที่กวีคาดหวัง
- ง. ความมุ่งมั่นในการเรียนของเด็กไทย ยุค 2554

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

ใบความรู้เรื่อง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

ในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันของมนุษย์นั้นกวีนิพนธ์เป็นงานเขียนประเภทหรือกรองที่กวีสร้างขึ้นด้วยถ้อยคำ เสียง จังหวะ และความหมายอย่างมีศิลปะอันก่อให้เกิดจินตนาการกว้างไกล และอารมณ์ความรู้สึกที่ลึกซึ้ง กวีนิพนธ์ยังเป็นที่รวมของประสบการณ์ อันเป็นสื่อกลางความเข้าใจระหว่างผู้ประพันธ์กับผู้อ่านด้วยคั้งนั้นผู้อ่านจำเป็นต้องเข้าใจภาษา กวี รูปแบบกวีนิพนธ์ ตลอดจนมีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับวรรณคดี จึงจะทำให้่านกวีนิพนธ์นั้น ๆ สัมฤทธิ์ผล

แนวทางการอ่านกวีนิพนธ์

1. อ่านจับใจความและตีความแก่นเรื่องผู้อ่านจะต้องจับใจความเนื้อหาของกวีนิพนธ์ให้ได้ว่ามีเนื้อหาเรื่องราวอย่างไร
2. พิจารณาตีความเพื่อหาแก่นเรื่อง การหาแก่นเรื่องในกวีนิพนธ์บางเรื่องนั้น อาจทำได้ยากเพราะผู้ประพันธ์ไม่ได้บอกตรง ๆ ผู้อ่านต้องเข้าใจความหมายของคำที่ผู้ประพันธ์เลือกมาใช้ให้ต้องแท้ด้วยการตีความ อย่างไรก็ตาม การตีความโดยคำนึงถึงจุดประสงค์ของผู้ประพันธ์มากเกินไป ว่าผู้ประพันธ์มีเจตนาจะมุ่งใจให้กวีนิพนธ์เรื่องนั้นมีความหมายอย่างไร อาจทำให้การอ่านกวีนิพนธ์นั้นแคบเกินไป ผู้อ่านจึงควรมุ่งเน้นที่ตัวบทกวีนิพนธ์เป็นหลัก ผู้อ่านต้องจับน้ำเสียงที่ผู้ประพันธ์สอดแทรกไว้ด้วยว่า ผู้ประพันธ์กล่าวด้วยน้ำเสียงอย่างไร เช่น สลดใจ อกถาง หรือเห็นอกเห็นใจ
3. ความหมายของสาร คือ สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อมายังผู้อ่านเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง และแก่นเรื่อง ว่าผู้เขียนเขียนถึงอะไรเพื่อให้ทราบความคิด น้ำเสียง ท่าทีของผู้เขียนที่แฝงอยู่ในเนื้อหาความหมายของคำที่ผู้ประพันธ์ใช้อาจพิจารณาได้เป็นความหมายตามตัวอักษร คำว่า เสือ หมายถึง สัตว์ป่าชนิดหนึ่งแต่ความหมายโดยนัยอาจหมายถึง โจร หรือความดุร้าย เป็นต้น ตลอดจนศึกษาถึงความหมายนัยประหวัด เช่น คำว่า บ้าน ขวนให้คิดถึงความอบอุ่นหรือการพักผ่อน คำว่า ดอกไม้ ขวนให้นึกถึงความอ่อนหวาน หรือผู้หญิง และการอ่านกวีนิพนธ์จะไม่มุ่งนำหลักภาษาหรือไวยากรณ์ประเมินค่างานกวีนิพนธ์ เพราะอาจทำให้เสียอรรถรสได้

4. พิจารณาเสียงและจังหวะ ความไพเราะของกวีนิพนธ์นั้นขึ้นอยู่กับเสียงและจังหวะของคำ เสียงคือความสูงต่ำของน้ำหนักแห่งเสียงของคำ อันได้แก่ เสียงวรรณยุกต์ ส่วนจังหวะคือ การจัดวางถ้อยคำอย่างเป็นวรรคตอน

การพิจารณาเสียงและจังหวะ ในกวีนิพนธ์อาจสังเกตได้จากการเล่นเสียงเล่นคำ โดยการใช้สัมผัสสระ สัมผัสอักษร การเล่นเสียงวรรณยุกต์ และการใช้คำเลียนเสียงธรรมชาติ เป็นต้น

ในการอ่านกวีนิพนธ์ การฟังเสียงและจังหวะของกวีนิพนธ์จะช่วยให้ผู้อ่านซาบซึ้งความรู้สึกและจินตภาพร่วมไปกับงานนั้น ๆ ด้วย

5. ศึกษาภาพพจน์และตีความสัญลักษณ์

ภาพพจน์เป็นศิลปะการใช้ภาษาเปรียบเทียบกับให้เกิดจินตภาพ และยังย้ำความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ บุคลาธิษฐาน อคิพจน์ การใช้ภาพพจน์นี้จะช่วยสื่อความหมายและกระทบความรู้สึกมากกว่าคำพูดธรรมดา

6. ในการอ่านกวีนิพนธ์ ผู้อ่านควรตีความสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ปรากฏอยู่ในงานเพื่อจะได้เข้าใจลึกซึ้ง สัญลักษณ์เป็นการใช้คำแทนสิ่งต่าง ๆ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม อันมีความหมายนอกเหนือจากความหมายตามตัวอักษร เช่น น้ำค้าง เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ หรือในกวีนิพนธ์เกี่ยวกับการเมืองและสังคม คำว่า เจ้าขุนทอง ทิราบขาว หรือ นกสีเหลือง เป็นสัญลักษณ์แทนคนหนุ่มสาวผู้แสวงหาความหมายในชีวิต หรือความยุติธรรมในสังคม

การอ่านกวีนิพนธ์ให้ซาบซึ้งนั้น ผู้อ่านควรอ่านอย่างละเอียด พิจารณาทุกถ้อยคำเพื่อจะให้ซาบซึ้งทั้งรสคำและรสความ ผู้อ่านควรใช้ประสบการณ์ของตนมาช่วยตีความ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่ากวีนิพนธ์เรื่องนั้นจะ ไม่มี ความหมายในตัวเอง แต่เนื่องจากการอ่านกวีนิพนธ์สามารถตีความได้หลายนัย นอกจากนี้ หากผู้อ่านรับรู้สัมผัสความงามในกวีนิพนธ์ทั้งในด้านความหมายความไพเราะแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านได้รับประสบการณ์จากกวีนิพนธ์ ซึ่งนับเป็นประโยชน์ของการอ่าน

ตัวอย่าง

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

ไหมแท้ที่แม่ทอ

แม่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมคั่งใจนัก
 อีกสาวไหมด้วยมือซื่อสัตย์นั้น
 สื่อวิญญาณผ่านมือสู่เส้นไหม
 คิ่นที่ใช้กระดูกก็คือชีวา
 ผ้าขาวม้าผืนใหม่แม่ให้ลูก
 โยไหม โยงใจแม่เนรมิต
 ลูกก็ถือผ้าทอที่แม่ให้
 ผ้าทั้งผืนมีชีวิตจิตวิญญาณ
 มือน้อยน้อยของแม่คุณแค่นี้
 แค่มือเดียวกันนี้แหละสู้ทน
 แหละมือนี่ที่บันดาลงานชีวิต
 ยังดักทอ ทรมานยังทำทาย
 พร้อมทั้งสอนลูกสาวเจ้าศรีเรือน
 เพื่อสืบทอดแรงงานกาลเวลา
 และสอนเจ้าลูกชายให้ตระนง
 ด้วยละเอียดอ่อนในเชื้อใยรัก
 สักวันหนึ่งถึง ไม่มีชีวิตแม่
 แม่ก็ทอ ลูกก็ทอ ค่อเส้นใย

เร็วแรงรักแม่ใช้เพื่อไผ่ผืน
 ทั้งทอมันละเอียดละไมใช้เวลา
 ดักเส้นใยแต่ละเส้นเป็นเนื้อผ้า
 มือที่คว่ำกระสวยวาดคือชีวิต
 รักพันผูกทุกใยไหมวิจิตร
 ไหมอุทิศ แม่ก็ทอ ค่อค่านาน
 เป็นเชื้อใยไหมและแม่ที่กล้าหาญ
 ดักประสานสอดสร้อยอย่างแยบยล
 เคยเขี่ยนตีลูกบ้างในบางหน
 ประคองลูกให้พ้นภยันตราย
 มิเคยคิดค่าแรงแข่งซื้อขาย
 ยังมันหมายผ้าไหมผืนใหม่มา
 อยู่เป็นเพื่อนแม่ทอปรารณา
 ก่อนมือแม่จะอ่อนล้าต้องลาพัก
 รักแม่ก็ของทำงานหนัก
 พลีชีวิตเพื่อดักและทอไท
 ลูกที่แท้ก็คงทอสืบค่อไป
 ผ้าชีวิตผืนใหม่จะค่องงาม

ไพวรินทร์ ขาวงาม. ไหมแท้ที่แม่ทอ

ทดลองตอบคำถามจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์
“ไหมแท้ที่แม่ทอ” ได้ถูกต้อง

1. กวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” ผู้เขียนมีเจตนาเสนอสาระอะไรแก่ผู้อ่าน

ตอบ.....
.....
.....

2. เมื่ออ่านบทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” แล้วนักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

3. บทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” มีความหมายคานนัย กล่าวถึงอะไร

ตอบ.....
.....
.....

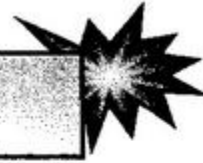
4. บทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” แสดงภาพพจน์ของการประกอบอาชีพอะไรและอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

5. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากเรื่อง “ไหมแท้ที่แม่ทอ” ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิต
ได้อย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

แนวคำตอบจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจัย และ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” ได้ถูกต้อง

1. บทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” ผู้เขียนมีเจตนาเสนอสาระอะไรแก่ผู้อ่าน

ตอบ เสนอสาระเกี่ยวกับการแสดงความรักของแม่ที่มีต่อลูก ตั้งแต่แรกเกิดจนกระทั่งเติบโตเป็นผู้ใหญ่แม่เลี้ยงดูด้วยความทะนุถนอม และมีความปรารถนาให้ลูกเติบโตเป็นคนดีในสังคม

2. เมื่ออ่านบทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” แล้วนักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

ตอบ มีความรู้สึกสำนึกในบุญคุณของแม่อย่างหาสิ่งใดมาเปรียบเทียบกับมิได้ ต้องการแสดงความกตัญญู ต่อแม่ เพราะ แม่มีความเสียสละ มีความห่วงใย เอื้ออาทรลูกตลอดเวลา แม่มีความกล้าหาญที่เลี้ยงลูกด้วยน้ำพักน้ำแรงที่แม่มีอยู่ รู้สึกซาบซึ้งในบุญคุณแม่เป็นที่สุด

3. บทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” มีความหมายคานนัย กล่าวถึงอะไร

ตอบ การอบรมเลี้ยงดูลูกด้วยความรัก และปรารถนาที่จะให้ลูกเติบโตเป็นคนดีของสังคม

4. บทกวีนิพนธ์ “ไหมแท้ที่แม่ทอ” แสดงภาพพจน์ของการประกอบอาชีพอะไรและอย่างไร

ตอบ ประกอบอาชีพทอผ้าไหม โดยการกล่าวถึงขั้นตอนตั้งแต่การปลูกหม่อนเลี้ยงไหม จนกระทั่งทอมาเป็นผืนที่มีความงดงาม

5. นักเรียนสามารถนำข้อคิดจากเรื่อง “ไหมแท้ที่แม่ทอ” ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร

ตอบ 1. รู้จักแสดงความกตัญญูต่อบุคคลที่พ่อแม่ผู้เป็นที่รักอย่างซาบซึ้ง

2. เห็นความยากลำบากในการเลี้ยงดูลูกกว่าจะเติบโตเป็นผู้ใหญ่

3. เกิดจิตสำนึกในการทดแทนพระคุณของพ่อและแม่

4. แสดงความรักต่อผู้มีต่อแม่ เพราะแม่รักลูกมากที่สุดจะหาสิ่งใดมาเทียบเทียมได้

แบบฝึกทักษะที่ 6.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์
ดอกไม้จะบาน ใ้ถูกต้อง (5 คะแนน)

ดอกไม้จะบาน

ดอกไม้	ดอกไม้จะบาน
บริสุทธิ์กล้าหาญ	จะบานในใจ
สีขาว	หนุ่มสาวจะไฝ
แน่วแน่แก้ไข	จุดไฟศรัทธา
เรียนรู้	ต่อสู้มายา
ก้าวไปข้างหน้า	เข้าหามวลชน
ชีวิต	อุทิศยอมคน
ฝ่าความสับสน	เพื่อผลประชา
ดอกไม้	บานให้คุณค่า
จงบานซ้ำซ้ำ	แต่ว่ายังยืน
ที่นี่	และที่อื่นอื่น
ดอกไม้สดชื่น	ยืนให้มวลชน

ที่มา : จิระนันท์ พิตรปรีชา. ใบไม้ที่หายไป

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิचारณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์
ดอกไม้จะบาน ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. บทกวีนิพนธ์ “ดอกไม้จะบาน” กวีมีเจตนาแนะนำเสนอสาระอะไร

ตอบ.....
.....
.....

2. เพราะเหตุใดกวีใช้ “ดอกไม้” เป็นสัญลักษณ์แทนคนหนุ่มสาว

ตอบ.....
.....
.....

3. กวีมีความคาดหวังกับคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่อะไร

ตอบ.....
.....
.....

4. ถ้านักเรียนเป็นตัวแทนของคนหนุ่มสาวในบทกวีนิพนธ์นักเรียนจะมีความรู้สึกอย่างไร

ตอบ.....
.....
.....

5. นักเรียนคิดว่า หนุ่มสาวตามเนื้อหาจากบทกวีนิพนธ์ต้องการสิ่งใดมากที่สุด

ตอบ.....
.....
.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 6.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง จากบทกวีนิพนธ์
ดอกไม้จะบาน ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. กวีนิพนธ์ “ดอกไม้จะบาน” กวีมีเจตนานำเสนอสาระอะไร

ตอบ กวีต้องการเป็นกำลังใจให้คนหนุ่มสาวยุคใหม่เป็นบุคคลที่มีความรัก ความศรัทธา มีความเสียสละ พร้อมทั้งจะเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ที่เข้ามาในชีวิต ทั้งสิ่งที่เป็นความจริงและความไม่จริง เป็นผู้เสียสละความสุขของตนเองเพื่อประโยชน์สุขของมวลมนุษยชาติ

2. เพราะเหตุใดกวีใช้ “ดอกไม้” เป็นสัญลักษณ์แทนคนหนุ่มสาว

ตอบ เพราะดอกไม้เป็นสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์ ความกล้าหาญและวัยที่สามารถจะเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และเป็นรากฐานของความมั่นคงในอนาคตได้

3. กวีมีความคาดหวังกับคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่อะไร

ตอบ คนหนุ่มสาว เป็นผู้มีความบริสุทธิ์ใจในการช่วยเหลือผู้อื่นและมีความกล้าหาญพร้อมที่จะเผชิญกับอุปสรรค ความไม่เป็นธรรมในสังคม เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และพร้อมที่จะแก้ไขข้อบกพร่องที่ผ่านมาให้ดีและมีประโยชน์ ด้วยความเสียสละเพื่อมวลมนุษยชาติ

4. ถ้านักเรียนเป็นตัวแทนของคนหนุ่มสาวในบทกวีนิพนธ์นักเรียนจะมีความรู้สึกอย่างไร

ตอบ ภูมิใจพร้อมที่จะอุทิศตนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวมด้วยความกล้าหาญ เสียสละ โดยใช้ปัญญาในการคิดแก้ไขให้ดีที่สุด

5. นักเรียนคิดว่า หนุ่มสาวความเนื้อหาจากบทกวีนิพนธ์ต้องการสิ่งใดมากที่สุด

ตอบ ต้องการให้ประชาชนทุกคนมีความเสมอภาคในสังคม และต้องการให้มีความเป็นประชาธิปไตยมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ โดยเรียกร้องให้หนุ่มสาวทั้งหลายต่อสู้ด้วยความศรัทธาและความบริสุทธิ์ที่มีอยู่

แบบฝึกทักษะที่ 6.2

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง จากบทกวีนิพนธ์
เด็กไทย (2554) ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

เด็กไทย (2554)

พนม นันทพฤษ

เด็กไทยต้องรู้ถิ่น	และรู้ฐานบ้านช่องคน
รู้ถิ่นและรู้ซล	รู้รากเหง้ารู้เหล่ากอ
รู้เรียนและรู้รัก	รู้ตระหนักรู้เพียงพอ
ไม่ง้อขโมยไม่มืองอ	ไม่งุนงงไม่หลงงา
คือเงาความมั่งง่าย	ชอบสู้รู้ชอบดูเบา
ต้องกล้ารู้แต่งเกลา	ปรับปรุงให้นิสัยดี
ฝึกใจให้ประจักษ์	ให้ตระหนักสิ่งพึงมี
รู้แต่งถ้อยวาที	รู้อ่านเขียนเรียนวิชา
ความรู้ใน โรงเรียน	ต้องพากเพียรต้องนำพา
ความรู้นอกตำรา	ก็ต้องหมั่นขยัน ไชง
โยงให้ได้รู้ทัน	ใครมุงมันใครคค โกง
ที่เลวต้องเปิด ไปง	ที่คิดผิดต้องเชิดชู
ต้องกล้าฝึกรู้คิด	แบบเป็นศิษย์ที่มีครู
ต้องดีให้คนดู	ว่าเป็นศิษย์สำนักใด
สร้างสรรคสุขเกษม	ที่รู้ทิศที่ใจไท
จึงเกียรติจักเกริก ไกร	ชนเลื่องชื่อนิยมชม

ที่มา : วาระ “สุขเกษม” ปาดังเบซาร์ 2554

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง จากบทกวีนิพนธ์
เด็ก ไทย (2554) ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. กวีนิพนธ์ “เด็ก ไทย (2554)” กวีมีเจตนานำเสนอสาระอะไร

ตอบ

.....

.....

2. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อกวีนิพนธ์เรื่อง เด็ก ไทย (2554)

ตอบ

.....

.....

3. กวีมีความคาดหวังกับเด็ก ไทย (2554) อย่างไร

ตอบ

.....

.....

4. ในฐานะที่นักเรียนเป็นเด็ก ไทย (2554) นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร

ตอบ

.....

.....

5. หากเด็ก ไทยปฏิบัติตนได้ตามบทกวีนิพนธ์ เด็ก ไทย (2554) สังคมจะเป็นอย่างไร

ตอบ

.....

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 6.2

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นได้แย้ง จากบทกวีนิพนธ์
เด็กไทย (2554) ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. กวีนิพนธ์ “เด็ก ไทย (2554)” กวีมีเจตนานำเสนอสาระอะไร

ตอบ กวีต้องการให้เด็กไทยเรียนรู้ให้รอบด้าน ทั้งการเรียน ศิลธรรม จริยธรรม การวางตนในสังคม ให้เหมาะสมกับกาลเทศะ รู้จักรักตนเองเป็นเด็กไทย (2554)

2. นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไรต่อกวีนิพนธ์เรื่อง เด็ก ไทย (2554)

ตอบ เด็กไทยต้องมีความดีงามในทุกด้านมีศักดิ์ศรี กับการเป็นเด็กไทย

3. กวีมีความคาดหวังกับเด็ก ไทย (2554) อย่างไร

ตอบ เด็กไทยต้องนำความรู้มาใช้ในการดำรงชีพอย่างถูกต้อง คนเลวต้องเปิดโปง ส่วนคนดีต้องเชิดชูและสร้างสรรค์สังคมไทยให้มีความสุข

4. ในฐานะที่นักเรียนเป็นเด็ก ไทย (2554) นักเรียนจะปฏิบัติตนอย่างไร

ตอบ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เชื่อฟังพ่อแม่ ครูอาจารย์ เมื่อเติบโตขึ้นมีงานการดีเลี้ยงดูพ่อแม่ ให้ท่านอยู่อย่างมีความสุข

5. หากเด็กไทยปฏิบัติตนได้ตามบทกวีนิพนธ์ เด็ก ไทย (2554) สังคมจะเป็นอย่างไร

ตอบ สังคมจะมีแต่คนดี มีศีลธรรม จริยธรรม พัฒนาก้าวหน้าไปสู่ความเจริญทันสมัย สังคมมีความสุข

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

อ่านคำประพันธ์ต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 1-2

“ดอกไม้	บานให้คุณค่า
จงบานซ้ำซ้ำ	แต่ว่ายั่งยืน
ที่นี่	และที่อื่นอื่น
ดอกไม้สดชื่น	ยื่นให้มวลชน”

1. กวีมีความคาดหวังให้คนหนุ่มสาวในคำประพันธ์ เป็นอย่างไร
 - ก. เป็นคนกล้าหาญ บริสุทธ์มีอุดมการณ์ในการทำงานเพื่อส่วนรวม
 - ข. เป็นคนใฝ่เรียนรู้และทำทุกวิถีทางให้เป็นผู้นำในสังคม
 - ค. เป็นคนเข้มแข็งทวนกระแสสังคมได้ดี
 - ง. เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในการทำงานมวลชน
2. ข้อใดเป็นใจความสำคัญของคำประพันธ์ข้างต้น
 - ก. เป็นคนที่มีอุดมการณ์ยาวนาน
 - ข. เป็นดอกไม้ที่บ้านซ้ำซ้ำเที่ยวแจกจ่ายนำความสดชื่นสู่ผู้พบเห็น
 - ค. เป็นดอกไม้ที่มีคุณค่านำความสดชื่นมาสู่มวลชน
 - ง. เป็นคนที่มีคุณค่าในตนเอง ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดพร้อมที่จะช่วยเหลือส่วนรวม

7. บทกวีนิพนธ์ “เด็กไทย (2554)” กวีต้องการนำเสนอเรื่องใดเป็นสำคัญ

- ก. พฤติกรรมของเด็กไทย ปี 2554
- ข. ความมุ่งมั่นในการเรียนของเด็กไทย ยุค 2554
- ค. คุณลักษณะของเด็กไทย ปี 2554 ที่กวีคาดหวัง
- ง. สังคมแห่งการเรียนรู้ ปี 2554

8. “ความรู้ในโรงเรียน คือพากเพียรต้องนำพา ความรู้นอกตำรา ก็ต้องหมั่นขยัน
 โยงให้ได้รู้ทัน ใครมุ่งมั่นใครคดโกง ที่เลวต้องเปิดโปง ที่ดีเลิศต้องเชิดชู”
 จากข้อความข้างต้นเป็นการเรียนรู้ในชั้นใด

- ก. ประเมินค่า
- ข. ความรู้ความจำ
- ค. การนำไปใช้
- ง. การวิเคราะห์ สังเคราะห์

9. ข้อใดไม่ได้กล่าวไว้ในบทกวีนิพนธ์เรื่อง เด็กไทย (2554)

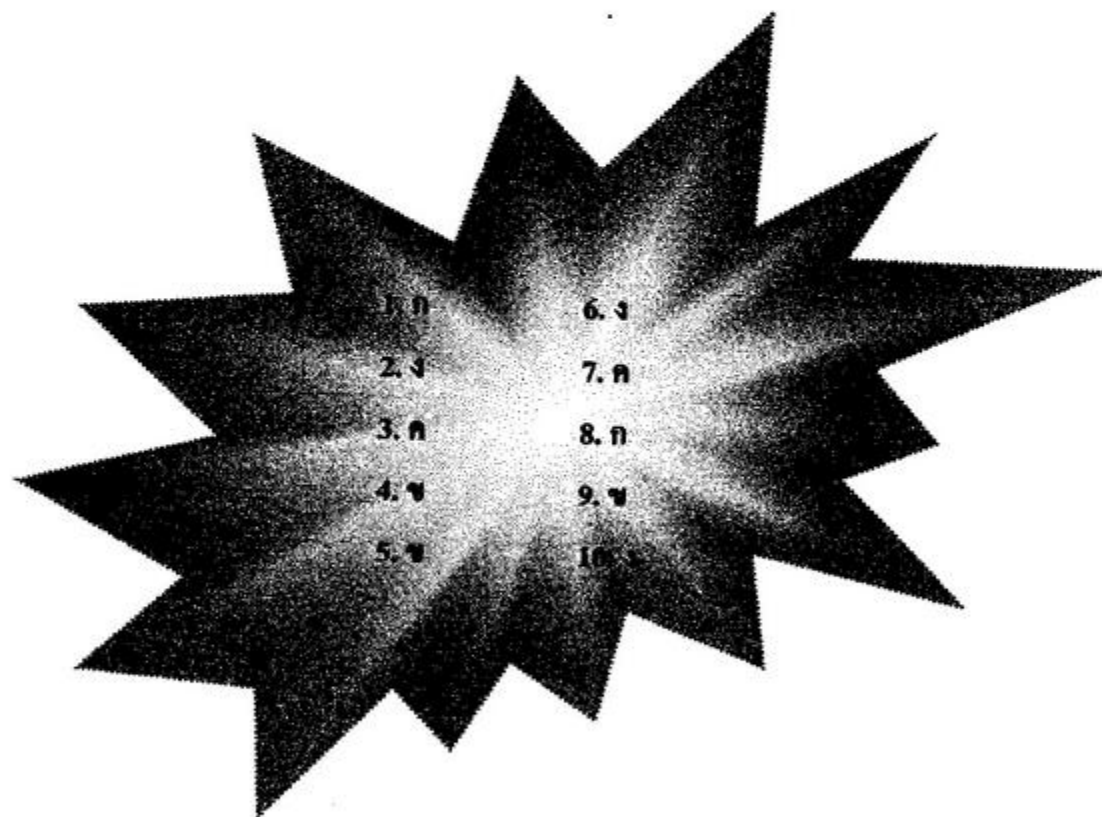
- ก. ตระหนักในการพอเพียง
- ข. มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี
- ค. ขยันหาความรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน
- ง. เด็กไทยรักตนเอง รักถิ่นฐาน รักในการเรียนรู้

10. “ไม่ถ้อยไม่มีอง ไม่จุนงงไม่หลงงา” คำที่ขีดเส้นใต้หมายถึงสิ่งใด

- ก. ความขยันทำมาหากิน
- ข. ความทุ่มเทเพียร
- ค. ความมักง่าย เกลือคคร้าน
- ง. ความเชื่ออะไรง่าย ๆ

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

บรรณานุกรม

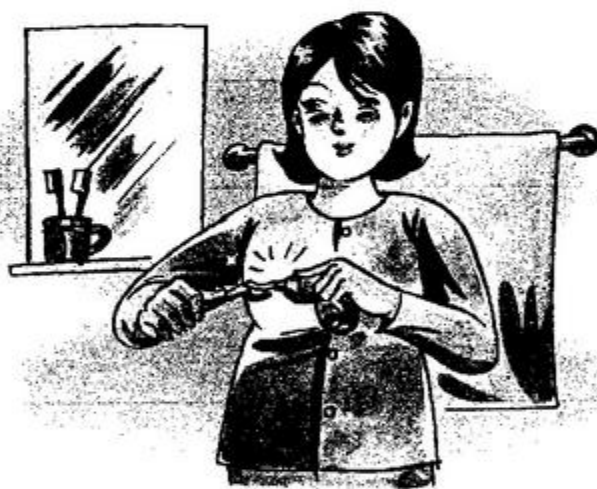
- กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.
- จงชัย เชนหัตถการกิจ. (2555). วรรณคดีไทย ใช้ N-E-T. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง
แอนด์พับลิชชิ่ง.
- ผกาศรี เข็มบุตร และคณะ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 5 เล่ม 1. นนทบุรี :
สำนักพิมพ์เอมพันธ์.
- วีระชาติ ศิริไกรวัฒนวงศ์. (2553). เคศ์วิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัชรินทร์ พี.พี.
- เอกรัตน์ อุดมพร. (2555). ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์ ม. 5. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

เล่มที่ 7

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จากคำสอนและปรัชญา

โดย

นายพรพต เจนสุวรรณ

โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32

คำนำ

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา เล่มนี้
จัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นสื่อการเรียนรู้วิชาภาษาไทย ใช้ประกอบการแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา
เพื่อส่งเสริมให้มีกระบวนการคิดได้อย่างสมเหตุสมผลและกระตุ้นให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดี
ต่อการอ่านคำสอนและปรัชญา

ขอขอบคุณ นายชำนาญ บุญวงศ์ ผู้อำนวยการ โรงเรียนลำปลายมาศ คุณครู
ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ที่ให้คำปรึกษา ให้กำลังใจในการจัดทำแบบฝึกทักษะ
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญาจนสำเร็จ และขอบคุณ
นายปิยะทัต ภาณุทัต ผู้เขียนการ์ตูน ทำให้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้
สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
จากคำสอนและปรัชญา มีคุณค่าและน่าสนใจมากยิ่งขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจได้เป็นอย่างดี

พรพุด เจนสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
คำชี้แจง	1
ตัวชี้วัด	2
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา	3
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา	6
ใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา	7
แบบฝึกทักษะที่ 7.1	14
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 7.1	20
แบบฝึกทักษะที่ 7.2	21
แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 7.2	25
แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา	26
แนวคำตอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน	
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา	29
บรรณานุกรม	30

คำชี้แจง

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา เล่มนี้
สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้อ่านและศึกษาเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ศึกษาตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้
2. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
3. ศึกษาใบความรู้และตัวอย่าง
4. ทำแบบฝึกทักษะที่ 7.1-7.2
5. ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน

ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณญาณ แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง
คำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปรัชญาจากลลอคยาสีพระทนต์ได้ถูกต้อง
2. นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณญาณ แสดงความคิดเห็น ได้แย้ง
คำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปราการแห่งทิจู ได้ถูกต้อง

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. “ปรัชญาจากลลอคยาตีพระทนต์” ผู้เขียนมีจุดประสงค์นำเสนอเรื่องใด
 - ก. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ข. เผยแพร่ความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ค. วิธีการเป็นอยู่อย่างพอเพียง
 - ง. ค้นแบบการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. ข้อสรุปจากเรื่องปรัชญาจากลลอคยาตีพระทนต์ คือข้อใด
 - ก. ความไม่มีโรค เป็นขอคแห่งลาภ
 - ข. ความรู้จักพอ เป็นขอคแห่งทรัพย์
 - ค. ความสิ้นกิเลส เป็นขอคแห่งความสุข
 - ง. ความสนิทสนม เป็นขอคแห่งญาติ

3. ข้อใดเป็นการดำเนินชีวิตตามปรัชญาจากลลอคยาตีพระทนต์
 - ก. สุพรรณษาซ่อมรองเท้าคู่เก่ง
 - ข. จินตนาแอบขายขนมที่แม่ทำให้เพื่อนในชั้นเรียน
 - ค. ครูสนใจซื้อนาฬิกาข้อมือคันรูปลักษณะสวยราคาเฉียดแสน
 - ง. นิดาซื้อโทรศัพท์มือถือยี่ห้อราคาแพงแต่ใช้โทร.เข้าและออกเท่านั้น

4. ผู้เขียนใช้กลวิธีการเขียนอย่างไรในการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัดมัธยัสถ์

- ก. การอธิบายอย่างละเอียด
- ข. ใช้โวหารเปรียบเทียบ
- ค. การอ้างอิงบุคคลที่น่าเชื่อถือ
- ง. กล่าวเกินจริง

5. ข้อใดเป็นการสร้างความตระหนักถึงความมัธยัสถ์ที่ดีที่สุด

- ก. ใช้สื่อโฆษณาทุกแขนง
- ข. การสาธิตตัวอย่าง
- ค. จัดอบรมสัมมนาเรื่องการประหยัดเป็นวาระแห่งชาติ
- ง. ตระหนักในคุณค่าแท้คุณค่าเทียมลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

6. เรื่อง ปราการแห่งทิจู อะไรเป็นสาเหตุให้ชายผู้เป็นสามีเงินเจดต่อกรรยา

- ก. เห็นนางมีชายอื่น
- ข. ลูกชายไม่ยอมให้ดูม
- ค. คำพูดของลูกและปฏิกริยาของลูกที่มีต่อคน
- ง. นางไปซื้อของที่ตลาดนานเกิน ไป

7. โศกนาฏกรรมครั้งนี้เกิดจากสิ่งใดเป็นสำคัญ

- ก. ความรัก ความโกรธ
- ข. ความรัก ความโลภ
- ค. ความรัก ความหลง
- ง. ความรัก ความน้อยเนื้อต่ำใจ

8. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. ความคิดเห็นที่ผิดจะนำความทุกข์มาสู่ตน
- ข. เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ และสามารถคลี่คลายปัญหาต่าง ๆ ได้เสมอ
- ค. มนุษย์อยู่กับความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- ง. ความคิดเห็นที่ดียิ่งจะนำความสุขความเจริญมาสู่ตน

9. ทำอย่างไรจึงจะลดทิวที่ไม่ดีลงได้

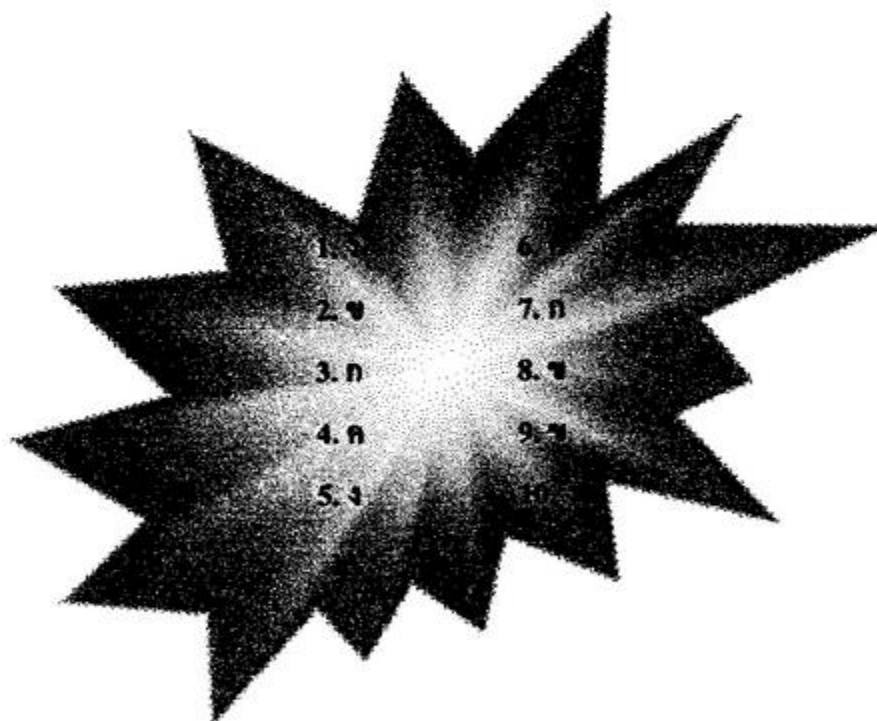
- ก. การเข้าวัดทำบุญทุกวันพระ
- ข. การรับข้อมูลข่าวสาร โดยใช้วิจารณญาณก่อนตัดสินใจ
- ค. การทำใจให้สงบแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย
- ง. การตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้มีความรู้มากตัดสินใจไม่ผิดพลาด

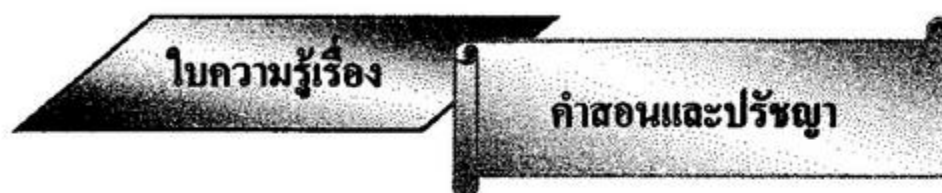
10. คู่สามี ภรรยาจะรักและครองคู่กันยาวนานต้องปฏิบัติอย่างไร

- ก. รู้จักผ่อนสั้น ผ่อนยาว
- ข. มีสิ่งใดไม่เข้าใจให้พูดกัน
- ค. ซื่อสัตย์ และจริงใจต่อกัน
- ง. ใจเย็นเหมือนฟัก ใจหนักเหมือนหิน เหตุผลไหลรินเหมือนน้ำ

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

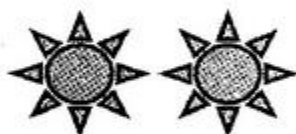

การอ่านหนังสือประเภทคำสอนและปรัชญา หนังสือทั้งสองประเภทนี้มีความสัมพันธ์กัน มีทั้งระดับง่ายและระดับยาก การอ่านจึงขึ้นอยู่กับความมุ่งหมายของผู้อ่าน ดังนี้

1. การอ่านอย่างง่ายเป็นการอ่านเพื่อพัฒนาจิตใจ หรือนำมาเป็นหลักในชีวิตประจำวันได้ การอ่านหนังสือประเภทนี้ เลือกอ่านในระดับที่สามารถเข้าใจได้ อ่านด้วยความสนใจจะเป็นพื้นฐานในการอ่านหนังสือประเภทนี้ต่อไปในระดับที่สูงขึ้น เช่น หนังสือส่งเสริมสุขภาพจิต นิทานชาดก พุทธภาษิต พุทธประวัติ เป็นต้น

2. การอ่านอย่างยาก เป็นการอ่านเพื่อหาความรู้ประกอบ เพื่อการเรียนรู้บางอย่างอย่างลึกซึ้ง ต้องมีพื้นฐานความรู้ด้านนี้มาเพียงพอ มีประสบการณ์การฝึกอบรมหรือได้รับคำแนะนำจากผู้รู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

ธรรมะจากดวงจันทร์

ในราตรีเงียบสงบผาสุก คุณแม่ยังสาวนั่งเพลนิชมจันทร์อยู่กับลูกน้อยช่างซึ้ง

แม่ : คินนี่ลูกอยากรู้อะไร?

ลูก : เมื่อคืนคุณแม่บอกว่าทุกสิ่งต้องมีที่มาใช่ไหมคะ?

แม่ : แน่แน่นอน

ลูก : หนูอยากรู้ว่าดวงจันทร์มาจากไหน

แม่ : ดวงจันทร์หรือ อาจมาจากโลกเรานี่เองจ๊ะ

ลูก : มาจากโลกเรา หมายความว่า

มันเคยเป็นส่วนหนึ่งของโลกเราหรือคะ?

แม่ : นักวิทยาศาสตร์เค้าไว้ไวอย่างนั้น

ลูก : แล้วทำไมเขาถึงไม่เคว่ามันลอย

มาจากที่อื่นล่ะคะ?

แม่ : เพราะถ้ามาจากที่อื่น มันจะโคจร

รอบโลกเป็นวงรี ไม่ใช่วงกลม

เหมือนทุกวัน

ลูก : ถ้าเคยเป็นส่วนหนึ่งของโลกเรา ทำไมอยู่ดี ๆ หาเรื่องแยกตัวออกไปล่ะคะ?

แม่ : อยู่ ๆ มันไม่ได้หาเรื่องแยกตัวออกไปเอง แต่เพราะโลก ไปชนเข้ากับอะไรอย่างหนึ่ง ที่มีขนาดใหญ่่มาก ส่วนหนึ่งของโลกเลยกระเด็นออกไป

ลูก : ถ้ามีอะไรมาชนโลกอีก เราจะไม่มีดวงจันทร์อีกดวงใช่ไหมคะ?

แม่ : ตอนนีโลกเราเข็นตัวลงแล้ว ถ้าชนอีกก็เหมือนทุบลูกหินแตกนะจ๊ะ

พนักงานจะตายกันหมด ที่ตอนนั้นดวงจันทร์แยกตัวออกไปได้ก็เพราะ โลกยังเป็นลูกไฟ

ที่เพิ่งหลุดออกมาจากดวงอาทิตย์ ยังไม่เย็นตัวลง ทุกหนทุกแห่งปกคลุมด้วยมหาสมุทร
ลาวา เพราะมันจึงเหมือนหนุ่หม่นหินลงน้ำ น้ำกระเซ็นออกไปได้ แล้วไปรวมตัวเป็นดวง ๆ
ในภายหลัง

ลูก : สงสัยจัง ทำไมนักวิทยาศาสตร์รู้ดีนักล่ะคะ?

แม่ : จากหลักฐานหลาย ๆ ชิ้นนะจ๊ะ แต่ไม่ว่าลูกจะเอา จะเลือกเชื่อหรือจะพิสูจน์ด้วย
หลักฐานชิ้นไหน โลกกับดวงจันทร์ก็มีอยู่จริง และเกิดขึ้นมานานเกินกว่าที่ใครจะทันเห็น
วาระแรกของพวกมัน

ลูก : แปลว่านักวิทยาศาสตร์อาจจะเอาผิดหรือคะ?

แม่ : วันหน้าถ้าหนูเจอหลักฐานอื่นดีกว่าของพวกเขา พวกเขาที่จะยอมรับว่าเคยเอาผิดจ๊ะ
แต่วันนี้เขาจะบอกให้หนูเชื่อตามเขาไปก่อน

ลูก : ถ้าเราไม่มีดวงจันทร์จะเป็นยังไงคะ?

แม่ : โลกก็จะเบาตัว แล้วโคจรรอบดวงอาทิตย์เร็วขึ้น หนึ่งปีจะมีจำนวนวันน้อยลงมาก
อีกอย่างจะ ไม่มีดวงอะไร โด ๆ ค้างฟ้าให้หนูเห็นเหมือนในคืนนี้ หนูจะไม่มีเรื่อง
น่าสงสัยมาถามแม่ เท่ากับเราขาดเรื่องคุยกัน ไปเรื่องหนึ่ง

ลูก : คุณแม่รู้ทุกอย่างเกี่ยวกับดวงจันทร์หมดแล้วใช่ไหมคะ?

แม่ : ไม่หรอกจ้ะ นักวิทยาศาสตร์สรุปให้ฟังยังไง แม่ก็มาบอกหนูต่อตามนั้น แต่แม่
ไม่คิดว่าตัวเองรู้อะไรเกี่ยวกับที่มาของดวงจันทร์จริงเลยสักนิด แต่ครูของแม่สอน
วิธีของดวงจันทร์ไว้อย่างหนึ่ง แม่ถึงรู้ว่าพอมองดวงจันทร์เป็น เราก็จะไม่สงสัยอะไร
เกี่ยวกับมันอีกเลย

ลูก : สอนหนูมังสิ

แม่ : ได้จ้ะ แต่หนูต้องทำตามแม่บอกทุกอย่างเลยนะ ห้ามบ่นด้วย

ลูก : ค่ะ!

แม่ : เอาละ โหนหนุมองดวงจันทร์แล้วบอกแม่สิ ว่าเห็นอะไรบ้าง

ลูก : เห็นอะไร ก็เห็นดวงจันทร์นะสิคะ

แม่ : พูดถึงสิ่งที่หนูเห็นให้แม่ฟังละเอียด ๆ กว่านี้หน่อยอะไรก็ได้ที่หนูคิดว่าหนูเห็นจริงๆ

ลูก : คืนนี้ดวงจันทร์กลมปึก

แม่ : แล้วเห็นอะไรอีก?

ลูก : ดวงจันทร์คล้ายลูกกอล์ฟของคุณพ่อ

แม่ : แล้วเห็นอะไรอีก?

ลูก : เห็นแสงจันทร์สว่างจ้า

แม่ : แล้วเห็นอะไรอีก?

ลูก : เห็นฟ้ามีคิ้วข้างหลังดวงจันทร์

แม่ : ชักเห็นเขอะขึ้นแล้วไซ้ไหมล่ะ เอ๊ะ โหนเห็นอะไรอีก?

ลูก : บนฟ้ามีคิ้วมีดวงดาวหลายดวง

แม่ : แล้วเห็นอะไรอีก?

ลูก : มีเมฆอยู่ใกล้ ๆ สองสามก้อน

แม่ : แล้วเห็นอะไรอีก? ฟ้า! คุณแม่ฮะ ก็หนูไม่เห็นอะไรแล้วนี่คะ

แม่ : เห็นซี่ คุดิ ๆ เกือบเห็นแล้ว หนูต้องเพ่งอีกนิดหนึ่ง

ลูก : ไม่เห็นมีอะไรซ่อนอยู่ซักหน่อย

แม่ : ไซ้! ไม่ได้ซ่อน แค่เปิดเศษชดเจนเลข

ลูก : โหนล่ะ? คุณแม่เฉลยเดอะ

แม่ : ความซัดเคื่องในใจหนู ใจ ตอนนี้ซัดแจ้วกว่าดวงจันทร์ตั้งเขอะเห็นไหม?

ลูก : ฮ้าว? หนูนึกว่าคุณแม่ให้มองบนฟ้านี้คะ

แม่ : แม่ให้ดูว่าเห็นอะไร ก็เหมือนที่ธรรมชาติไม่เคยบังคับได้ หนูต้องดูแค่โลกและ
ดวงดาวภายนอก จะดูใจตัวเองเมื่อไหร่ก็ได้

ลูก : ดูแล้วมีประ โขนอะไรคะ?

แม่ : หนูกคิดว่าตอน โม โห เป็นสุขหรือทุกข์?

ลูก : เป็นทุกข์ค่ะ

แม่ : เป็นทุกข์มีประ โขนหรือมีโทษกับใจของหนูเอง?

ลูก : เป็นโทษค่ะ

แม่ : เมื่อก็พอลึกมองดวงจันทร์ หันกลับมาเห็นใจตัวเองแล้วเกิดอะไรขึ้น?

ลูก : หายโม โหค่ะ

แม่ : หายโม โหนี้เป็นประ โขนหรือเป็น โทษ?

ลูก : เป็นประ โขนค่ะ

แม่ : ไซ้แล้ว โดขึ้นลูกจะค่อย ๆ รู้ว่าประ โขนสูงสุดของการมีชีวิตอยู่ที่การดับทุกข์

ภายในตัวเองได้ ถ้ามีสติเห็นทุกข์เราจะไม่เป็นทุกข์ ถ้าเอาแต่เห็นและสงสัยโลกภายนอก

ถูกจะยิ่งลืมดูทุกข์ภายในใจตัวเอง และเป็นทุกข์กับสิ่งที่ตั้งไว้หลอกล่อเราไปเรื่อย ๆ

ถูก : แล้วดวงจันทร์เป็นทุกข์หรือเปล่าคะ?

แม่ : เป็นทุกข์ เพราะทนอยู่ในสภาพเดิมไม่ได้ วันหนึ่งต้องแตกดับไป แต่ดวงจันทร์
ไม่รู้สึกทุกข์เพราะ ไม่มีใจครอง

ถูก : จันทร์ก็ไม่ต้องส่งสารดวงจันทร์ไซ้ไหมคะ?

แม่ : ไม่ต้องหรอกจ้ะ หนูต้องขอบคุณดวงจันทร์ต่างหาก ที่เขาให้ธรรมะกับหนู
และต่อไปหนูจะขอบคุณได้ทุกอย่าง ที่ชวนให้หนูย้อนกลับมาดูใจตัวเองเหมือนอย่าง
ดวงจันทร์ในคืนนี้

นอกจากทุกข์ไม่มีอะไรเกิดขึ้น

นอกจากทุกข์ไม่มีอะไรดับไป

ที่มา : วาตะพระเถรี วัชรานิกาย

ทดลองตอบคำถามจากตัวอย่าง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น ได้แย้ง
คำสอนและปรัชญา จากเรื่อง “ธรรมะจากดวงจันทร์” ได้ถูกต้อง

1. “ธรรมะจากดวงจันทร์” ผู้แต่งมีจุดประสงค์นำเสนอสาระเรื่องใด

ตอบ

.....

2. “การมองจุดใจตนเอง อย่างมีสติเห็นทุกซ์ก็จะไม่ทุกซ์” นักเรียนมีความเข้าใจว่า
อย่างไร

ตอบ

.....

3. เหตุใดคุณแม่จึงตอบลูกว่า “ดวงจันทร์ไม่รู้สีกทุกซ์”

ตอบ

.....

4. ผู้แต่งมีวิธีการนำเสนอการสอนธรรมะให้ชวนคิดตามด้วยกลวิธีใด

ตอบ

.....

5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร

ตอบ

.....

แนวคำตอบจากตัวอย่าง

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ และแสดงความคิดเห็น ได้แย้ง
คำสอนและปรัชญา จากเรื่อง “ธรรมะจากดวงจันทร์” ได้ถูกต้อง

1. “ธรรมะจากดวงจันทร์” ผู้แต่งมีจุดประสงค์นำเสนอสาระเรื่องใด

ตอบ สอนให้น้องคูจิตใจตนเองอย่างมีสติ เห็นทุกข์จะไม่เป็นทุกข์

2. “การมองคูจิตใจตนเอง อย่างมีสติเห็นทุกข์ก็จะไม่ทุกข์” นักเรียนมีความเข้าใจว่า
อย่างไร

ตอบ การมองเห็นสิ่งใด เหตุการณ์ใดแล้ว ไม่หลงยึดติดหรือสงสัยโลกภายนอก
จนเกิดทุกข์ ธรรมชาติที่เกิดขึ้น เห็นทุกข์ก็จะไม่ทุกข์

3. เหตุใดคุณแม่จึงตอบลูกว่า “ดวงจันทร์ไม่รู้สึกรักทุกข์”

ตอบ เพราะดวงจันทร์ไม่มีใจครอง ถึงจะมีการแตกดับก็เป็นธรรมดาไม่เกิดทุกข์

4. ผู้แต่งมีวิธีการนำเสนอการสอนธรรมะให้ชวนติดตามด้วยกลวิธีใด

ตอบ ใช้บทสนทนาระหว่างแม่กับลูกขณะนั่งชมดวงจันทร์ ลูกซึ่งอยู่ในวัยกำลังสนใจ
เรื่องรอบตัวมีคำถามมากมายที่อยากเรียนรู้ ผู้เป็นแม่ใช้วิธีสอนลูกให้คูจิตใจตนเอง
โดยใช้คำถามช่วยขยี้ใจชวนคูจิตใจแล้วซักถามจนลูกเกิดความรำคาญ โม โห
แม่จึงใช้วาทีชี้แนะให้ลูกคูภาวะจิตใจตนเองที่เปลี่ยนแปลงสามารถดับทุกข์ได้

5. นักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างไร

ตอบ ใช้เป็นเครื่องมือในการอยู่กับความเปลี่ยนแปลง อย่างมีความสุข คูจิตใจตนเอง
อย่างมีสติจะดับทุกข์ที่เกิดขึ้นได้

แบบฝึกทักษะที่ 7.1

พจนานุกรม

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งคำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปรัชญาจากหอคอยยาสีพระทนต์ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

ปรัชญาจากหอคอยยาสีพระทนต์

“ยาสีฟันหอคอยนี้มีข้อคิด	ปลูกปลูกบจิตคิดประหยัดหัดนิสัย
ร ปรารถนามาให้ยลเพื่อคลาย	ให้ผองไทยมรัชต์สภประหยัดตาม
เศรษฐกิจบ้านเมืองอันเคืองเข็ญ	กลับร่วมเย็นเป็นสุขทุกเขตคาม
หากคำเนินคามรอยองค์พระทรงนาม	เมืองสยามจักอยู่รอดและปลอดภัย”

เรื่องเดิมของหัวข้อนี้คือ “หอคอยยาสีพระทนต์ของในหลวง” ส่วน “ปรัชญาจากหอคอยยาสีพระทนต์” ที่เป็นหัวข้อในหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนตั้งขึ้นใหม่ให้สอดคล้องเนื้อหาในบทความพิเศษที่เขียนโดยศาสตราจารย์พิเศษ ดร.ทันตแพทย์หญิง ท่านผู้หญิงเพ็ชรา เศรษฐกำมุทร ทันตแพทย์ประจำพระองค์ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สมเด็จพระนางเจ้า พระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งนายกสมาคมนิติศาสตร์ทันตแพทย์ศาสตร์ จุฬาฯ ประธานกรรมการทูนอนันตมหิตล สาขาทันตแพทย์ศาสตร์ อนุกรรมการวิสามัญของ ก.พ. ในการพิจารณาระดับของข้าราชการระดับสูง และเคยได้รับรางวัลบุคคลดีเด่นแห่งชาติ สาขาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ฯลฯ

ความเป็นมาของหอคอยยาสีพระทนต์ประวัติศาสตร์

โดย ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. ทันตแพทย์หญิง ท่านผู้หญิงเพ็ชรา เศรษฐกำมุทร
ทันตแพทย์ประจำพระองค์

ทุกครั้งที่ฉันมีโอกาสได้เข้าเฝ้าฯ ทำพระทนต์ถวายองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยคุณหมอมหาคุณรงค์ พิทยะและคุณหมอมะคจจิตต์ นวจินดา เมื่อเสร็จจากการทำพระทนต์ถวายแล้ว พระองค์ท่านจะมีพระราชกระแสรับสั่งถึงปัญหาต่าง ๆ ของบ้านเมือง โดยเฉพาะที่เกี่ยวกับทุกข์สุขของราษฎรและการเศรษฐกิจ

ครั้งหนึ่งคิฉิน ได้กราบถวายบังคมทูลเรื่องศิษย์ทันตแพทย์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย บางคนมีค่านิยมในการใช้ของต่างประเทศและมีราคาแพง รายที่ไม่มีทรัพย์พอซื้อหาก็ยัง ขวนขวายเข้ามาใช้เป็นครั้งคราว ซึ่งเท่าที่ทราบมามีความแตกต่างจากสมเด็จพระเทพ-รัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ที่ทรงนิยมใช้กระเป๋าลือที่ผลิตภายในประเทศเช่นสามัญชน ทั่วไป ทรงใช้ดินสอสีอันจืดจางต้องต่อด้าม แม้ยาสีพระทนต์ของพระองค์ท่านก็ทรงใช้ด้ามแปรง พระทนต์รีดหลอดชาจนแบน จนแน่ใจว่าไม่มียาสีพระทนต์หลงเหลืออยู่ในหลอดจริง ๆ

เมื่อคิฉินกราบบังคมทูลเสร็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพระราชกระแสรับสั่งว่า ของพระองค์ท่านเองก็เหมือนกันและยังมีพระราชกระแสรับสั่งต่อไปว่า เมื่อไม่นานมานี้เอง มหาเด็กห้องสรงเห็นว่ายาสีพระทนต์ของพระองค์คงใช้หมดแล้ว จึงได้นำหลอดใหม่มาเปลี่ยน ให้แทน เมื่อพระองค์ท่านได้ทรงทราบก็ได้ขอให้เขานำยาสีพระทนต์หลอดเก่ามาคืน และ พระองค์ท่านยังทรงสามารถใช้ต่อไปได้อีก 5 วัน

จะเห็นได้ว่า ในส่วนของพระองค์ท่านเองนั้นทรงประหยัดอย่างยิ่งจึงตรงกันข้ามกับ พระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ที่พระราชทานเพื่อราษฎรผู้ยากไร้อยู่เป็นนิตย์ พระจริยวัตรของ พระองค์นี้ได้แสดงให้เห็นอย่างแจ่มชัดถึงพระวิริยะอุตสาหะ ตลอดจนความประหยัดใน การใช้ของอย่างคุ้มค่า หลังจากนั้นคิฉิน ได้กราบพระบาททูลขอพระราชทานหลอดยาสีพระทนต์ หลอดนั้น เพื่อนำไปให้ศิษย์ได้เห็นและรับใส่เกล้าเป็นตัวอย่างเพื่อประพจน์ใน โอกาสต่อ ๆ ไป

ประมาณหนึ่งสัปดาห์หลังจากนั้น พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้พระราชทานหลอด ยาสีพระทนต์เปล่าหลอดนั้นมาให้คิฉินถึงบ้าน คิฉินรู้สึกซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณเป็น อย่างยิ่ง เมื่อได้พิจารณาถึงลักษณะของหลอดยาสีพระทนต์เปล่าหลอดนั้นแล้ว ทำให้เกิด ความสงสัยว่า เหตุหลอดยาสีพระทนต์หลอดนี้จึงแบนราบ โดยตลอดคล้ายแผ่นกระดาษ โดยเฉพาะบริเวณคอหลอดยังปรากฏรอยบุ๋มลึกลงไปเกือบถึงเกลียวคอหลอด

เมื่อได้โอกาสเข้าเฝ้าฯ อีกครั้งในเวลาต่อมา จึงได้รับคำอธิบายจากพระองค์ว่า หลอดชาสี่พระทนต์ที่เห็นแบนเรียบนั้น เป็นผลจากการใช้ค้ำแปรงสีพระทนต์รีดและกดจนเป็น รอยบุ๋มอย่างที่เห็นนั่นเองและเพื่อที่จะได้นำไปแสดงให้ศิษย์ทันตแพทย์ได้เห็นเป็นอุทาหรณ์ จึงได้ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตซึ่งพระองค์ท่านก็ได้ทรงพระเมตตาด้วยความเต็ม พระทัย

เมื่อบรรดาคณะบดีคณะทันตแพทยศาสตร์ทั้ง 8 แห่งของประเทศและนายกทันตแพทยสมาคมฯ แห่งประเทศไทยได้ทราบถึงความเป็นมาของหลอดชาสี่พระทนต์ประวัติศาสตร์ หลอดนี้ ต่างก็แสดงความประสงค์ที่จะขอนำไปแสดงต่อบรรดาศิษย์ทั้งหลายใน คณะทันตแพทยศาสตร์ของตน

เพื่อที่จะให้บรรดาศิษย์ประจักษ์ดังกล่าว คิฉินและคณะทันตแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย จึงได้จัดทำเป็นรูปโปสเตอร์ของหลอดชาสี่พระทนต์ของพระองค์ท่านหลอดนี้ พร้อมด้วยคำบรรยายในรูปร้อยกรองเพื่อแจกจ่ายแก่สถาบันการศึกษาทันตแพทย์ทั่วประเทศ เพื่อเป็นตัวอย่างแห่งความวิริยะอุตสาหะและความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่าของพระองค์ท่าน และเพื่อเป็นราชสักการะถวายองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมืองโนวโรกาสวันเฉลิม พระชนมพรรษา 6 รอบในปี 2542 นี้

หมายเหตุท้ายเรื่อง

หลอดชาสี่พระทนต์ของในหลวงให้ข้อคิดอะไร ได้หลายอย่างแต่ที่โดดเด่นก็คือ เรื่องของความมัธยัสถ์หรือความประหยัด ซึ่งเรื่องนี้สามารถโยงกลับไปได้ถึงแนวคำสอนสำคัญในพระพุทธศาสนาเรื่องสันโดษ หรือสันตุฎฐิธรรม อันปรากฏในพุทธกวีที่ว่า

ความไม่มีโรค เป็นยอดแห่งลาภ
 ความรู้จักพอ เป็นยอดแห่งทรัพย์
 ความสนิทสนม เป็นยอดแห่งญาติ
 ความสันนิบาต เป็นยอดแห่งความสุข

ความรู้จักพอในสิ่งที่คนมีจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเรามองเห็น “คุณค่าแท้” ของสิ่งนั้นอย่าง ปรุโปร่ง เช่น มีนาฬิกาอยู่เรือนหนึ่ง คุณค่าแท้ของนาฬิกาคือใช้บอกเวลา ถ้าเราเข้าถึงคุณค่าแท้ ของนาฬิกา เราก็คงไม่ต้องเปลี่ยนนาฬิกาตามแฟชั่นเป็นรายเดือน หรือถ้ามีโทรศัพท์มือถือ

คุณค่าของโทรศัพท์มือถือก็คือใช้ติดต่อสื่อสาร แต่ถ้าวราหลงผิดยึดติดในคุณค่าเทียม คือ ยี่ห้อ
รูปลักษณ์ ภาพลักษณ์ หรือบ้ำาเห่อคามสมัยนิยม เราก็คงต้องเปลี่ยนมือถือกันไม่สิ้นสุด
ต้องสิ้นเปลืองโดยไร้เหตุ เสื้อผ้าอาหาร รถยนต์ อาหาร เป็นต้น สิ่งอำนวยความสะดวกที่เกื้อกูล
ต่อชีวิตคิงามเหล่านี้ หากไม่รู้จักใช้ ไม่เข้าถึงคุณค่าแท้ เราจะตกเป็นทาสของมัน ยิ่งใช้ยิ่ง
เป็นทาส ยิ่งมียิ่งวุ่นวาย ยิ่งใช้จะยิ่งกลายเป็นทาส

ในพุทธประวัติท่านให้ตัวอย่างของคนที่เข้าถึงคุณค่าแท้ในการบริโภคปัจจัยสี่
อย่างมรัชต์ได้ไว้เรื่องหนึ่ง คือ เรื่องของพระอานนท์พุทธอนุชา พระอรรถดาจารย์เล่าว่า
วันหนึ่งกุลสตรีข้าราชการบริวารจำนวน 500 คน ได้ฟังพระธรรมเทศนาของพระอานนท์แล้ว
เกิดมีความเลื่อมใสศรัทธา จึงน้อมถวายผ้า “อุตราสงค์” (ผ้าห่ม) ของตัวเองคนละผืน รวมทั้งสิ้น
500 ผืน พอกลับมาถึงค้ำหนักฝ้ายใน พระเจ้าอุเทนสังเกตเห็นว่า ผ้าห่มของข้าราชการหญิง
หายไประงอบถามไ้ความค้ำที่กล่าวแล้ว ทรงรู้สึกไม่พอใจ จึงค้ำม ไปดิ่งวัดสบถามความจริง
จากพุทธอนุชา

- พระเจ้าอุเทน : พระคุณเจ้าผู้เจริญ ท่านรับผ้าจำนวนมากไปทำอะไร
พระอานนท์ : มหาบพิตร อาคมาภาพรับเฉพาะผ้าที่เพียงพอกับอาคมาเท่านั้น
ส่วนที่เหลือจะนำไปถวายแก่ภิกษุผู้มีจีวรเก่า
พระเจ้าอุเทน : ภิกษุทั้งหลายจะทำอย่างไรกับจีวรเก่าของคน
พระอานนท์ : เธอจะถวายแก่ภิกษุที่มีจีวรเก่ากว่า
พระเจ้าอุเทน : ภิกษุเหล่านั้นจะทำอย่างไรกับจีวรเก่าของคนอีก
พระอานนท์ : จะทำเป็นผ้าปูนอน
พระเจ้าอุเทน : ผ้าปูผืนเก่าเล่า จะใช้ทำอะไร
พระอานนท์ : จะทำเป็นผ้าเช็ดเท้า
พระเจ้าอุเทน : ผ้าเช็ดเท้าเก่าเล่า จะใช้ทำอะไร
พระอานนท์ : เธอจะใช้โขลกให้ละเอียดแล้วผสมกับดินเหนียว นำมาฉาบฝาต่อไป
พระเจ้าอุเทน : โอ พระคุณเจ้า นับว่าผ้าที่ถวายแก่พระคุณเจ้าทั้งหลายจะไม่มีส่วน
เสียดายเลยกระนั้นหรือ
พระอานนท์ : “ขอถวายพระพร เป็นเช่นนั้น”

ความประหัตม์ธัษต์์อาจเป็นสิ่งที่เรียกร่องรณรงค์ให้เกิดมีจนกลายเป็นค่านิยมขึ้นมาได้
ในสังคม แต่ค่านิยมนี้จะไม่มีทางยั่งยืนอย่างเด็ดขาด ถ้าผู้ที่มุ่งประหัตม์นั้นไม่เข้าใจเรื่อง
“คุณค่าแท้ – คุณค่าเทียม” ของการบริโภคปัจจัย 4 ดีไม่คิดคนที่คิดจะประหัตม์ แต่ทำไปโดย
ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ ชั่งประหัตม์ แต่อาจกลับกลายเป็นชี้เหนียว ไปโดยไม่รู้ตัว

ถ้าเข้าใจเรื่อง “คุณค่าแท้ – คุณค่าเทียม” ของปัจจัยสี่ แม้ไม่ต้องการรณรงค์ให้ประหัตม์
ธัษต์์ ความรู้จักประหัตม์ก็จะมีขึ้น โดยอัตโนมัติอยู่ด้วยตัวเอง

ที่มา : ธรรมะเกร็ดแก้ว ว.วชิรเมธี

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งคำสอนและปรัชญา
จาก เรื่อง ปรัชญาจากลลอคยาสีพระทนต์ ได้ถูกค้อง (5 คะแนน)

1. ปรัชญาจากลลอคยาสีพระทนต์ ผู้แต่งมีจุดประสงค์ นำเสนอเรื่องใดแก่ผู้อ่าน

ตอบ

.....

2. ลลอคยาสีพระทนต์ของในหลวงให้ข้อคิดตรงกับคำสอนในพระพุทธศาสนาเรื่องใด

ตอบ

.....

3. “คุณค่าแท้ กับ คุณค่าเทียม” ของปัจเจกยี่มีความหมายแตกต่างกันอย่างไร

ตอบ

.....

4. การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัดจากเรื่อง ลลอคยาสีพระทนต์
ผู้แต่งใช้กลวิธีใด

ตอบ

.....

5. ถ้าเข้าใจเรื่อง “คุณค่าแท้ คุณค่าเทียม” ของปัจเจกยี่ จะเกิดสถานการณ์ใดในสังคม

ตอบ

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 7.1

คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งคำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปรัชญาจากลลอคขยาลีพระทนต์ ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. ปรัชญาจากลลอคขยาลีพระทนต์ ผู้แต่งมีจุดประสงค์ นำเสนอเรื่องใดแก่ผู้อ่าน
ตอบ การประหยัด มัชยัสถ์ การดำเนินชีวิต โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. ลลอคขยาลีพระทนต์ของในหลวงให้ข้อคิดตรงกับคำสอนในพระพุทธศาสนาเรื่องใด
ตอบ สัน โคธ ความรู้จักพอเป็นยอดแห่งทรัพย์
3. “คุณค่าแท้ กับ คุณค่าเทียม” ของปัจจัยสี่มีความหมายแตกต่างกันอย่างไร
ตอบ คุณค่าแท้ หมายถึง คุณค่าที่แท้จริงของสิ่งนั้นๆ เช่น นาฬิกา คุณค่าแท้คือ ใ้ช้บอกเวลา
คุณค่าเทียม หมายถึง คุณค่าที่รองลงมา ประด่งแต่งขึ้น เช่น ยี่ห้อ รูปลักษณ์ ภาพลักษณ์ตามสมัยนิยม
4. การสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัดจากเรื่อง ลลอคขยาลีพระทนต์ ผู้แต่งใช้กลวิธีใด
ตอบ การอ้างอิงบุคคลที่น่าเชื่อถือ เป็นผู้ปฏิบัติจนประสบความสำเร็จ
5. ถ้าเข้าใจเรื่อง “คุณค่าแท้ คุณค่าเทียม” ของปัจจัยสี่ จะเกิดสถานการณ์ใดในสังคม
ตอบ คนในสังคมจะรู้จักประหยัดขึ้นมาโดยอัตโนมัติด้วยตนเอง

แบบฝึกทักษะที่ 7.2

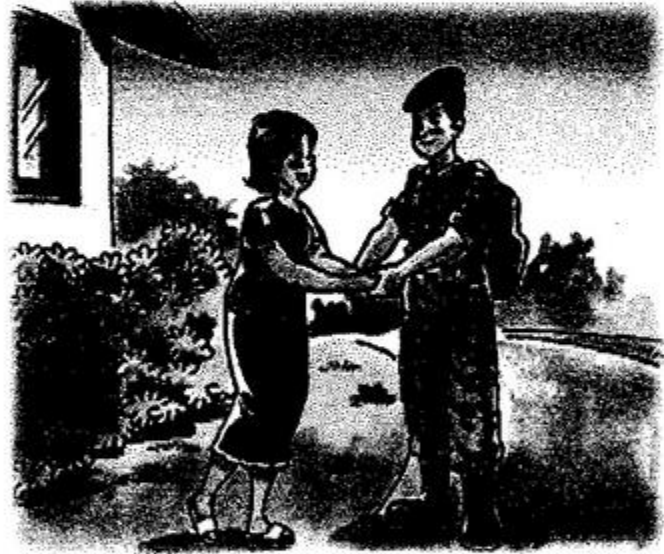
คำชี้แจง

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นได้แย้งคำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปราการแห่งทิจู ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

ปราการแห่งทิจู

เรื่องนี้เกิดขึ้นที่ประเทศเวียดนาม เป็น โศกนาฏกรรมแห่งความรักที่บันทึกไว้ในข้อเขียน เรื่อง “เมตตาภาวนา คำสอนว่าด้วยรัก” ของท่าน “ติช นัท ฮันห์” หลวงญาณผู้เปี่ยมปรีชาญาณ แห่งหมู่บ้านพรหม ประเทศฝรั่งเศส อ่านจบหลายครั้งยังประทับใจจึงอยากนำมาเล่าต่อ

ชายหนุ่มกับหญิงสาวคนหนึ่ง เพิ่งแต่งงานกันได้ไม่นาน ฝ่ายชาย ก็ถูกเกณฑ์ไปราชการสงคราม หญิงสาวไปส่งสามีจนสุดสายคา เขาหายไปน สงครามเป็นเวลากว่า สามปีจึงส่งข่าวคราวกลับมา เธอดีใจมากจึงมือเจ้าตัวเล็ก ไปรับ ผู้เป็นพ่อแต่เจ้าตัวเล็ก ทันทักที่พบกัน ทั้งสองโผเข้าหากัน สัมผัสไอรุ่น จากกันและกันนั่งนาน จนเกือบลืม ไปว่ามีลูกชายตัวเล็กยืนจ้องตาแป๋ว ผู้เป็นพ่อดีใจมาก ขึ้นมือ ไปหมายกอดลูกชาย แต่เจ้าหนูดอยกรูด แม่ปลอบว่าอย่าคกใจ เจ้าหนู ไม่เคยเห็นหน้าพ่อมาก่อนก็เป็นเช่นนี้แหละ ทั้งสามเดินกลับมาตามทางจนถึงตลาด หญิงสาว ขอตัวเข้าไปซื้อข้าวของสำหรับทำกับข้าวมือพิเศษ ชายหนุ่มมีโอกาสนอกอยู่กับลูกชายจึงขออ้อม เจ้าตัวน้อยอีกครั้งหนึ่ง แต่ไม่สำเร็จ เท่านั้นยังไม่กระไร พอเจ้าลูกชายเริ่มพูดบางสิ่งบางอย่าง เขาจึงรู้สึกได้ถึงที่มาแห่งปฏิกิริยาอันพิศปกติ “นี่ไม่ใช่พ่อของหนู พ่อหนูมาหาแม่ทุกคืน พ่อแม่นั่งพอกันนั่ง พ่อแม่ฮีนพอกันฮีน”

เพียงไม่กี่คำเท่านั้นเอง หัวใจของชายหนุ่มผู้เหนื่อยหนักมาจากสงครามอันแสนหฤโหด ยาวนานก็พลันกระด้างขึงกับแผ่นศิลา สักพักหนึ่งพอหญิงสาวเดินกลับมาจากร้านตลาด เธอก็พบว่า ทุกสิ่งทุกอย่างไม่เหมือนเดิมอีกแล้ว เขาไม่เพียงแต่เปลี่ยนไปเป็นคนละคน หากหน้าเธอเขาก็ไม่ปราศตามองอีกต่อไป เธอไม่เข้าใจว่าเกิดอะไรขึ้น

เย็นวันนั้น อาหารที่เธอปรุงอย่างสุดฝีมือเพื่อต้อนรับการกลับมาของเขาก็จืดสนิท ทั้งคู่เข้านอนแต่หัวค่ำ ต่างนอนลึบตา โพลงอยู่ในความมืด เธอถามตัวเองว่าเกิดอะไรขึ้น ขณะที่เธอแหวะเข้าไปซื้อของ เขาถามว่าเธอยังเป็นผู้หญิงคนที่เขาสุครึ้อย่างจับใจคนเดิมอยู่ หรือเปล่า ต่างคนต่างถามกันและกันในความมืด ทว่าเป็นการถามที่เงียบงันจางแว

เขาเขินขากับเธอจากวันแรกจนถึงวันที่สาม ไม่มีการถามไถ่ไม่มีการ โอบกอดอันอบอุ่น ไม่มีการรับประทานอาหารร่วมกันอย่างเอร็ดอร่อย ไม่มีแม้แค่การปราศตามองกันและกัน อย่างเต็มสองตาฉันทันผัวหนุ่มเมียสาว การณ์เป็น ไปดังนั้น อยู่จนถึงเย็นวันที่สาม แล้วความอดทนของเธอก็สิ้นสุดลง เธอตัดสินใจลาจากความระทมทุกข์ที่แม่น้ำสายหนึ่ง ทิ้งปมปัญหาทุกอย่างไว้ข้างหลังอย่างไม่ไยดี

เย็นวันนั้นเขารู้ข่าวการจากไปของเธอด้วยน้ำตานองทั้งสองแก้มเขาไปรับศพเธอมา บำเพ็ญกุศลอย่างเงียบ ๆ ในบ้านของตัวเอง มีเพียงเจ้าหนูเท่านั้นที่อยู่เป็นเพื่อนเขาจนดึกดื่น และคืนนี้ความลึกกลับทั้งปวงก็ได้รับการคลี่คลาย

ตะเกียงน้ำมันที่จุดไว้บน โลงค่อย ๆ หรี่ลงจวนเจียนจะดับ เขาเติมน้ำมันแล้วจุดใหม่ เปลวไฟโชนแสงวูบวาบ เขาลุกเดินกลับไปกลับมา ขณะนั้นเองเงาของเขาทาบทอดไปปรากฏยังฝาเรือน เจ้าหนูน้อยซีไปที่เงาทลางตะ โคนถัน “นั่นไง พ่อหนูมาแล้ว พ่อแม่ นั่งพ่อก็นั่ง พ่อแม่ยืนพ่อก็ยืน คนนั่นแหละพ่อของหนู”

ชายหนุ่มมองตามเจ้าหนู เห็นเงาของตัวเองทาบทอดอยู่ที่ฝาจึงเข้าใจขึ้นมาในนาทีนั้น นั่นเองว่า “พ่อ” ที่หายไปในสงคราม โอ ไม่น่าเลย ความจริงนี้เจ็บปวดเกินไป เจ็บเกินกว่าหัวใจของคนธรรมดาจะรับไหว รุ่งขึ้นอีกวัน เขาจะใช้ความผิดพลาดอย่างมหันต์ของตัวเองด้วยการให้แม่น้ำเป็นตุลาการผู้พิพากษาชีวิตเขาอีกชีวิตหนึ่ง เรื่องราวของเขาและเธอเป็น โศกนาฏกรรมแห่งความรักที่เล่าขานกันมาอีกนานนับนาน

วันนั้นหลังจากเจ้าหนูพูดถึง “พ่อ” ของตัวเองให้เขาฟังที่กลางตลาด หากเขาไม่หุนหัน พลันแล่น มีสติสักนิดหนึ่ง ถามไถ่จากเธอว่า “พ่อ” คนที่เจ้าหนูพูดถึงคือใคร และหลังจากที่

เขาเซ็นซา ปิดปากเงียบสนิท หากเธอจะอาจหาญถามเขากลับ ไปว่ามันเกิดอะไรขึ้น เธอก็คงไม่ต้องเจ็บจนเกินเยียวยา และเขาเองก็คงไม่ต้องจบชีวิตอย่างน่าอนาถเช่นนั้น ไม่ใช่เธอไม่รักเขา และก็ไม่ใช่เขาไม่รักเธอ หากทั้งเธอและเขต่างรัก ต่างภักดีต่อกันอย่างสุดซึ้ง ความรักของคนทั้งสองบริสุทธิ์ งดงาม หอมจืด จนกลายเป็นตำนานเล่าขานดังเรื่องราวของวีรบุรุษวีรสตรีผู้พิชิตความคิดพลาด หากจะพึงมีบนเส้นทางแห่งรักแท้จนกลายมาเป็น โศกนาฏกรรมของคนทั้งคู่เกิดจากเส้นบาง ๆ ของปราคาการแห่ง “ทริฐิ” โดยแท้

หากทั้งเธอและเขาขอมวาง “ทริฐิ” แล้วหันหน้าเข้าหากันอย่างดื้อยที่ดื้อยอาศัย ถามไถ่จากกันและกันอย่างให้เกิดรักกันทั้งสองฝ่าย ไหนเลยจะต้องมาจำพราททั้งที่ยังรักกันใจเช่นนั้น รักเอช รักนั้่งงดงามบริสุทธิ์ อ่อนหวาน ไม่ใช่ความคิดของความรักหรอกจะบอกให้ ผิดที่ใจอันมากด้วย “ทริฐิ” ของทั้งคู่ันันต่างหาก

ปรารถนารักที่ยั่งยืนหมื่นปี อย่าให้มี “ปราคาการแห่งทริฐิ” มากางกันแค่นั้นพอ

ที่มา : ธรรมะเกร็ดแก้ว ว.วชิรเมธี

การบ้าน

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งคำสอนและปรัชญา
จาก เรื่อง ปราการแห่งทิจู ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. ชื่อเรื่อง “ปราการแห่งทิจู” มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ

.....

2. “โสกนาฏกรรม” เกิดจากเรื่องใดเป็นสำคัญ

ตอบ

.....

3. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ฝ่ายชายสูญเสียความรู้สึก ๆ ที่ได้พบหน้าภรรยาและลูก

ตอบ

.....

4. หลังจากภรรยาเสียชีวิตลง ชายหนุ่มพบคำตอบว่าสิ่งที่ลูกเข้าใจว่าเป็นพ่อคืออะไร
และส่งผลให้ชายหนุ่มเป็นอย่างไร

ตอบ

.....

5. นักเรียนมีวิธีลดปราการแห่งทิจูในชีวิตประจำวันอย่างไร

ตอบ

.....

แนวคำตอบแบบฝึกทักษะที่ 7.2

นักเรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งคำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปราการแห่งทิจู ได้ถูกต้อง (5 คะแนน)

1. ชื่อเรื่อง “ปราการแห่งทิจู” มีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องหรือไม่ เพราะเหตุใด

ตอบ สอดคล้อง เพราะ เมื่อมีเหตุการณ์ไม่เข้าใจกันต่างคน ต่างมีทิจูไม่พูดกันและ คิดเองไปต่าง ๆ นานา หากลดทิจูลงพูดกันด้วยเหตุผล เหตุการณ์จะดีขึ้น

2. “โสคนาฏกรรม” เกิดจากเรื่องใดเป็นสำคัญ

ตอบ เกิดจากความรักมากเกินไปและคิดว่าตนผิดหวังในความรัก กลายเป็นความโกรธ ความน้อยใจ กับขังใจและใช้ความตายในการตัดสินใจหานามาสซึ่งความ โสคนเศร้า เสียใจ

3. อะไรเป็นสาเหตุที่ทำให้ฝ่ายชายสูญเสียความรู้สึก ๆ ที่ได้พบหน้าภรรยาและลูก

ตอบ คำพูดของลูกและอาการรังเกียจ ไม่ยอมให้พ่ออุ้ม ทำให้ชายหนุ่มคิดว่าภรรยา มีชายอื่น

4. หลังจากภรรยาเสียชีวิตลง ชายหนุ่มพบคำตอบว่าสิ่งที่ถูกเข้าใจว่าเป็นพ่อคืออะไร และส่งผลให้ชายหนุ่มเป็นอย่างไร

ตอบ เงาของภรรยา ส่งผลให้เขาตรอมใจ เสียใจที่เข้าใจภรรยาผิดว่าเธอมีชายอื่น และเขาได้ตัดสินใจใช้แม่น้ำเป็นผู้พิพากษาชีวิตของเขาอีกชีวิตหนึ่ง

5. นักเรียนมีวิธีลดปราการแห่งทิจูในชีวิตประจำวันอย่างไร

ตอบ ใช้วิจาร์ณญาณในการรับข้อมูลข่าวสารให้มากขึ้น

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

คำชี้แจง

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X) ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)

1. ข้อใดเป็นการดำเนินชีวิตตามปรัชญาจากลลอคยาตีพระทนต์
 - ก. จินตนาแอบชายขนมที่แม่ทำให้เพื่อนในชั้นเรียน
 - ข. สุพรรณษาซ่อมรองเท้าคู่เก่ง
 - ค. นิตยาซื้อโทรศัพท์มือถือราคาแพงแต่ใช้โทร.เข้าและออกเท่านั้น
 - ง. ครูสนใจซื้อนาฬิกาขี้ห้อยคังรูปลักษณ์สวยงามราคาเฉียดแสน

2. “ปรัชญาจากลลอคยาตีพระทนต์” ผู้เขียนมีจุดประสงค์นำเสนอเรื่องใด
 - ก. วิธีการเป็นอยู่อย่างพอเพียง
 - ข. ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ค. ต้นแบบการดำเนินชีวิต โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
 - ง. เผยแพร่ความรู้เรื่องปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. ข้อสรุปจากเรื่องปรัชญาจากลลอคยาตีพระทนต์ คือข้อใด
 - ก. ความรู้จักพอ เป็นขอดีแห่งทรัพย์
 - ข. ความไม่มีโรค เป็นขอดีแห่งลาภ
 - ค. ความสิ้นกิเลส เป็นขอดีแห่งความสุข
 - ง. ความสนิทสนม เป็นขอดีแห่งญาติ

4. ข้อใดเป็นการสร้างความตระหนักถึงความมัธยัสถ์ที่คิดที่สุด
- ก. จัดอบรมสัมมนาเรื่องการประหยัดเป็นวาระแห่งชาติ
 - ข. ใช้สื่อโฆษณาทุกแขนง
 - ค. ตระหนักในคุณค่าแท้คุณค่าเทียมลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง
 - ง. การสาธิตตัวอย่าง
5. ผู้เขียนใช้กลวิธีการเขียนอย่างไรในการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของการประหยัดมัธยัสถ์
- ก. กล่าวเกินจริง
 - ข. การอธิบายอย่างละเอียด
 - ค. ใช้โวหารเปรียบเทียบ
 - ง. การอ้างอิงบุคคลที่น่าเชื่อถือ
6. เรื่อง ปราการแห่งทิว โศกนาฏกรรมครั้งนี้เกิดจากสิ่งใดเป็นสำคัญ
- ก. ความรัก ความหลง
 - ข. ความรัก ความโกรธ
 - ค. ความรัก ความน้อยเนื้อต่ำใจ
 - ง. ความรัก ความโลภ
7. เรื่อง ปราการแห่งทิว อะไรเป็นสาเหตุให้ชายผู้เป็นสามีมีนเฉยต่อภรรยา
- ก. นางไปซื้อของที่ตลาดนานเกินไป
 - ข. เห็นนางมีชายอื่น
 - ค. คำพูดของลูกและปฏิกิริยาของลูกที่มีต่อตน
 - ง. ลูกชายไม่ยอมให้จุ่ม

8. คู่สามี ภรรยาจะรักและครองคู่กันยาวนานต้องปฏิบัติอย่างไร

- ก. มีสิ่งใดไม่เข้าใจให้พูดกัน
- ข. ใจเย็นเหมือนฟัก ใจหนักเหมือนหิน เหตุผลไหลรินเหมือนน้ำ
- ค. รู้จักผ่อนสั้น ผ่อนยาว
- ง. ซื่อสัตย์ และจริงใจต่อกัน

9. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

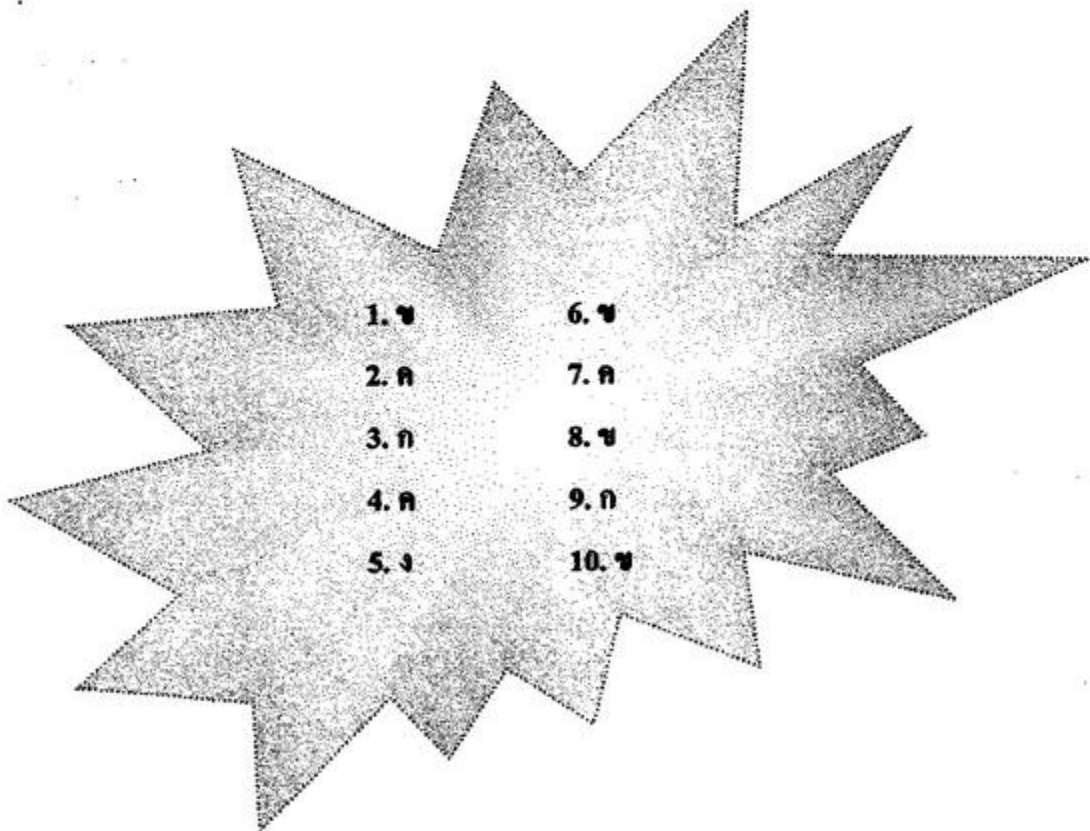
- ก. เวลาเป็นเครื่องพิสูจน์ และสามารถคลี่คลายปัญหาต่าง ๆ ได้เสมอ
- ข. ความคิดเห็นที่ผิดจะนำความทุกข์มาสู่ตน
- ค. ความคิดเห็นที่ดียังจะนำความสุขความเจริญมาสู่ตน
- ง. มนุษย์อยู่กับความเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

10. ทำอย่างไรจึงจะลดทิวที่ไม่ดีงามลงได้

- ก. การตั้งใจศึกษาเล่าเรียนให้มีความรู้มากตัดสินใจไม่ผิดพลาด
- ข. การรับข้อมูลข่าวสาร โดยใช้วิจารณญาณก่อนตัดสินใจ
- ค. การทำใจให้สงบแผ่เมตตาให้สรรพสัตว์ทั้งหลาย
- ง. การเข้าวัดทำบุญทุกวันพระ

แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ สกสค. ลาดพร้าว.

จงชัย เจนหัตถการกิจ. (2555). วรรณคดีไทย ใช้ N-E-T. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง

แอนด์พับลิชชิ่ง.

ผกาศรี เข็มบุตร และคณะ. (2553). หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย 5 เล่ม 1. นนทบุรี :

สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

วีระชาติ ศิริไกรวัฒนวงศ์. (2553). เค็ดวิชาภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัชรินทร์ ที.พี.

เอกรัตน์ อุดมพร. (2555). ภาษาไทยวรรณคดีวิจักษ์ ม. 5. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองการพิมพ์.

ภาคผนวก ข
แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เวลา 14 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

3. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญยิ่ง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากหนังสือพิมพ์
เป็นการรับสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ผู้อ่านควรฝึกฝนให้เป็นผู้มีวิจารณญาณในการอ่าน
เพื่อจะรับรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและจะได้ไม่หลงเชื่อ โดยการขาดเหตุผลในการพิจารณา
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งจะทำให้รับทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและ
เจตนาของผู้เขียน ได้อย่างแท้จริง ซึ่งย่อมทำให้การรับสารนั้นสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 นักเรียนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ข่าวเรื่อง เอฟเอ โอดือนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูง
ได้ถูกต้อง

5.2 นักเรียนสามารถเขียนแผนภูมิแบบพฤษณาจากข่าวเรื่อง วัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด
ฮิต! ดาฮวยด้วยคอนแทกเลนส์ ได้ถูกต้อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 ชี้แจงกับนักเรียนในเรื่อง สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้ สาระสำคัญ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และการจัดกิจกรรมด้วย แบบฝึกทักษะ การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 7 เล่ม โดยเริ่มจากเล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

6.2 แจกจุดประสงค์การเรียนรู้

6.3 สนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับประสบการณ์การอ่านหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีหลายฉบับ อาทิเช่น เดลินิวส์ ไทยรัฐ มติชน ฯลฯ แล้วนักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าการอ่านหนังสือพิมพ์ได้ ประโยชน์และข่าวมีความน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

6.4 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน เรื่อง การอ่านอย่าง มีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

ขั้นสอน

6.5 แจกแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์ คนละ 1 เล่ม

6.6 นักเรียนศึกษาใบความรู้ เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากหนังสือพิมพ์ ซึ่งมีหัวข้อ ดังนี้

- ความหมายของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- แนวทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ
- ความหมายของหนังสือพิมพ์
- องค์ประกอบของข่าว
- ข้อเสนอแนะในการอ่านหนังสือพิมพ์
- แนวทางในการอ่านหนังสือพิมพ์
- ตัวอย่างสรุปการอ่านข่าวเรื่อง พายุหิมะกระหน่ำอเมริกาครึ่งประเทศ
- ตัวอย่างการสรุปข่าวเป็นแผนภูมิเพื่อจับประเด็นสำคัญของข่าว โดยใช้สูตร

5 W 1 H

6.7 นักเรียนช่วยกันสรุปแต่ละหัวข้อ ครูสุ่มถามนักเรียน 2-3 คน

ชั่วโมงที่ 2

6.8 ทบความรู้ในชั่วโมงเดิม นักเรียนซักถาม

6.9 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 1.1 อ่านข่าว เรื่อง เอฟเอ โอดเดือนราคาอาหารทั่วโลกพุ่งสูง แล้วฝึกตอบคำถามเพื่อจับประเด็นของข่าวและนำไปเป็นข้อคิด เมื่อนักเรียนประสบกับเหตุการณ์แบบนี้ แล้วส่งครูตรวจเก็บคะแนน

6.10 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 1.2 อ่านข่าว เรื่องวัยรุ่นไทยเสี่ยงคาบอด ฮิต! คาบวย ด้วยคอนแทกเลนส์ เพื่อจับประเด็นของข่าวและวิเคราะห์ว่าข่าวน่าเชื่อถือได้หรือไม่เพราะเหตุใด แล้วส่งครูตรวจเก็บคะแนน

6.11 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 1.1, 1.2

ขั้นสรุป

6.12 นักเรียนช่วยกันสรุปจับใจความสำคัญของข่าวโดยใช้สูตร 5 W 1 H และทบทวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากหนังสือพิมพ์

6.13 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 1 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากหนังสือพิมพ์

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 1.1	1. แบบฝึกทักษะที่ 1.1	1. ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 1.2	2. แบบฝึกทักษะที่ 1.2	2. ร้อยละ 80
3. ตรวจสอบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากหนังสือพิมพ์	3. แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากหนังสือพิมพ์	3. ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมเสริมประสบการณ์

นักเรียนอ่านข่าวที่นักเรียนสนใจ แล้วเขียนสรุปเป็นแผนภูมิ นำมาจัดป้ายนิเทศ

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญ บุญวงศ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

...../...../.....

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

12.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้สอน

(นายพรพศ เจนสุวรรณ)

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เวลา 14 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

3. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นพฤติกรรมกรับสารที่สำคัญยิ่ง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากประกาศและ
โฆษณา เป็นการรับสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ผู้อ่านควรฝึกฝนให้เป็นผู้มีวิจารณญาณในการอ่าน
เพื่อจะ ได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและจะได้ไม่หลงเชื่อ โดยการขาดเหตุผลในการพิจารณา
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งจะทำให้รับทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและ
เจตนาของผู้เขียน ได้อย่างแท้จริง ซึ่งย่อมทำให้การรับสารนั้นสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากเรื่อง ประกาศและโฆษณา ได้ถูกต้อง

5.2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์วิจารณ์ประกาศและโฆษณา ได้ถูกต้อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

แนะนำเข้าสู่บทเรียน

- 6.1 ครูจำลองประกาศให้นักเรียนไปพบที่ห้องกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
- 6.2 นักเรียนฟังประกาศที่ครูนำเสนอแล้วอภิปรายว่า เมื่อนักเรียนได้ฟังประกาศแล้วนักเรียนปฏิบัติได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
- 6.3 ทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

ขั้นสอน

- 6.4 หัวหน้าชั้นออกมารับแบบฝึกทักษะทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา แล้วนำไปแจกเพื่อน คนละ 1 เล่ม

- 6.5 นักเรียนอ่านใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา ซึ่งมีหัวข้อสำคัญ ดังนี้

- ความหมายของประกาศ
- ส่วนประกอบของประกาศ
- การอ่านสื่อโฆษณา
- ตัวอย่างประกาศและโฆษณา

- 6.6 นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องที่อ่าน จับประเด็นสำคัญ โดยครูตั้งคำถามนำให้ตัวแทนกลุ่มตอบว่าประกาศและโฆษณาของใคร มีใครเป็นผู้รับสาร และเนื้อหา มีอะไรบ้าง

- 6.7 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 2.1 ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องประกาศและโฆษณา แล้วส่งครูตรวจเก็บคะแนน

- 6.8 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2.1 นักเรียนคนใดสงสัยให้ซักถาม

ชั่วโมงที่ 2

- 6.9 นักเรียนและครูทบทวนเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา
- 6.10 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 2.2 วิเคราะห์ประกาศประกาศและโฆษณา แล้วส่งครู
- 6.11 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 2.2
- 6.12 นักเรียนซักถามแบบฝึกทักษะที่ 2.1 และแบบฝึกทักษะที่ 2.2

ขั้นสรุป

6.13 นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาประกาศประกาศและโฆษณา

6.14 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 2 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 2.1	1. แบบฝึกทักษะที่ 2.1	1. ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 2.2	2. แบบฝึกทักษะที่ 2.2	2. ร้อยละ 80
3. ตรวจสอบทดสอบย่อยประจำ แบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง จากประกาศและโฆษณา	3. แบบทดสอบย่อยประจำ แบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง จากประกาศและโฆษณา	3. ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมเสริมประสบการณ์

นักเรียนอ่านหนังสือเล่มอื่นที่นักเรียนสนใจ แล้วเขียนสรุปจับใจความสั้น ๆ นำมา
จัดป้ายนิเทศ

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญ บุญวงศ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เวลา 14 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

3. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญยิ่ง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากบทความ
เป็นการรับสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ผู้อ่านควรฝึกฝนให้เป็นผู้มีวิจารณญาณในการอ่าน
เพื่อจะได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและจะได้ไม่หลงเชื่อ โดยการขาดเหตุผลในการพิจารณา
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งจะทำให้รับทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและ
เจตนาของผู้เขียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งย่อมทำให้การรับสารนั้นสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง
ความรักเริ่มต้นที่การเสียดสี ได้ถูกต้อง

5.2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิพากษ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งเรื่องสั้น เรื่อง
ลิ้ม ได้ถูกต้อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

6.2 สนทนาเกี่ยวกับประสบการณ์อ่านเรื่องสั้นของนักเรียน นักเรียนคนใดชอบอ่านเรื่องสั้นเพราะเหตุใด

6.3 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

ขั้นสอน

6.4 ตัวแทนกลุ่มออกมารับแบบฝึกทักษะทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น แล้วนำไปแจกเพื่อน คนละ 1 เล่ม

6.5 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ได้กลุ่มละ 11 คน จำนวน 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม

6.6 นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากเรื่องสั้น ซึ่งมีหัวข้อสำคัญ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 -แนวคิด

-เนื้อเรื่อง

-โครงเรื่อง

กลุ่มที่ 3-ทัศนศึกษา

-กลวิธีการประพันธ์

-การใช้ภาษา

กลุ่มที่ 2 -ตัวละคร

-บทสนทนา

-ฉากและบรรยากาศ

กลุ่มที่ 4-ตัวอย่างเรื่องสั้น เรื่อง ขออีก 1 นาที

6.7 แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนเสนอผลงานหน้าห้อง

6.8 ครูและนักเรียนอภิปรายกันในหัวข้อที่ศึกษา

ชั่วโมงที่ 2

6.9 นักเรียนและครูทบทวนเนื้อหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากเรื่องสั้น

6.10 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 3.1 อ่านเรื่องสั้น เรื่องความรักเริ่มต้นที่การเสียดสี

แล้วส่งครู

6.11 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 3.2 อ่านเรื่องสั้น เรื่อง ลืม แล้วส่งครู

6.12 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 3.1,3.2

ขั้นสรุป

6.13 นักเรียนช่วยกันสรุป ชักถามแบบฝึกทักษะที่ 3.1 ,3.2

6.14 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 3 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะที่ 3.1	1. แบบฝึกทักษะที่ 3.1	1. ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะที่ 3.2	2. แบบฝึกทักษะที่ 3.2	2. ร้อยละ 80
3. ตรวจสอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	3. แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น	3. ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมเสริมประสบการณ์

นักเรียนอ่านเรื่องสั้นอื่น ๆ ที่นักเรียนสนใจ แล้วเขียนแผนภูมิองค์ประกอบเรื่องสั้น
นำมาจัดป้ายนิเทศ

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....
.....

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญ บุญวงศ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

...../...../.....

11. บันทึกผลหลังการสอน**11.1 ผลการสอน**

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

(ลงชื่อ) ผู้สอน
(นายพรพต เจนสุวรรณ)
...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เวลา 14 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

3. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญยิ่ง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากบทความ
เป็นการรับสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ผู้อ่านควรฝึกฝนให้เป็นผู้มีวิจารณญาณในการอ่าน
เพื่อจะ ได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและจะได้ไม่หลงเชื่อ โดยการขาดเหตุผลในการพิจารณา
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งจะทำให้รับทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและ
เจตนาของผู้เขียน ได้อย่างแท้จริง ซึ่งย่อมทำให้การรับสารนั้นสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความเรื่อง
ช้างศึกนิต ได้ถูกต้อง

5.2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทความเรื่อง
โรคคิดเน็ต ได้ถูกต้อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

6.2 สนทนาเรื่องทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ ถ้านักเรียนฝึกฝนจนเกิดความชำนาญจะส่งผลดีต่อนักเรียน โดยเฉพาะทุกวันนี้เป็นยุคแห่งข่าวสาร ทำให้การตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ใ้ถูกต้องและเกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม

6.3 สนทนาประสบการณ์อ่านบทความว่าผู้อ่านจะได้สาระและสามารถนำไปใช้อย่างไร

6.4 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

ขั้นสอน

6.5 หัวหน้าชั้นออกมารับแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ แล้วนำไปแจกเพื่อน คนละ 1 เล่ม

6.6 นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ ซึ่งมีหัวข้อสำคัญ ดังนี้

- ลักษณะของบทความที่ดี
- แนวทางการอ่านบทความ
- แนวทางการพิจารณาบทความ
- ตัวอย่าง บทความเรื่อง พนมรุ้งหยาครุ่งรวีริน

6.7 นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

6.8 นักเรียนฝึกตอบคำถามเรื่อง พนมรุ้งหยาครุ่งรวีริน

ชั่วโมงที่ 2

6.9 นักเรียนทบทวนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

6.10 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 4.1 อ่านบทความเรื่อง ช้างลงสั๊กนิก แล้วส่งครู

6.11 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 4.2 อ่านบทความเรื่อง โรคคิดเน็ด แล้วส่งครู

6.12 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 4.1,4.2

6.13 นักเรียนซักถามแบบฝึกทักษะที่ 4.1 , 4.2

ขั้นสรุป

6.14 นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

6.15 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมี
 วิจารณญาณ จากบทความ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 4 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 4.1	1. แบบฝึกทักษะที่ 4.1	1. ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 4.2	2. แบบฝึกทักษะที่ 4.2	2. ร้อยละ 80
3. ตรวจสอบทดสอบย่อยประจำ แบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	3. แบบทดสอบย่อยประจำ แบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ	3. ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมเสริมประสบการณ์

นักเรียนค้นคว้าบทความเรื่องอื่นที่นักเรียนสนใจ แล้วเขียนสรุปใจความสั้น ๆ นำมา
 จัดป้ายนิเทศ

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญ บุญวงศ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เวลา 14 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจาร์ณ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

3. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญยิ่ง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสารคดี
ประเภทชีวประวัติ เป็นการรับสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ผู้อ่านควรฝึกฝนให้เป็นผู้มีวิจารณญาณ
ในการอ่าน เพื่อจะได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและจะได้ไม่หลงเชื่อ โดยการขาดเหตุผล
ในการพิจารณา การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งจะทำให้รับทราบจุดมุ่งหมาย
ของเรื่องที่อ่านและเจตนาของผู้เขียน ได้อย่างแท้จริง ซึ่งย่อมทำให้การรับสารนั้นสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมิโนะรุ ชิโรตะ เจ้าพ่อยาอุตสาหกรรม ได้ถูกต้อง

5.2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากสารคดีประเภทชีวประวัติ ของมาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิลเกตต์โลก ได้ถูกต้อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

6.2 สนทนากับชีวประวัติของปราชญ์ชาวบ้านของอำเภอลำปวยมาศ ว่ามีใครบ้างเล่าให้เพื่อนฟัง นักเรียนอภิปรายว่าเราได้อะไรบ้างจากการเล่าชีวประวัติของปราชญ์ชาวบ้านของอำเภอลำปวยมาศ

6.3 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

ขั้นสอน

6.4 หัวหน้าชั้นออกมารับแบบฝึกทักษะทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 5 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติแล้วนำไปแจกเพื่อน คนละ 1 เล่ม

6.5 นักเรียนอ่านใบความรู้เรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ ซึ่งมีหัวข้อสำคัญ ดังนี้

- ความหมายของสารคดี
- ลักษณะของสารคดี
- ความหมายของชีวประวัติ
- แนวทางการอ่านสารคดี
- ตัวอย่างสารคดีประเภทชีวประวัติ เรื่อง ท้าวสุรนารี (คุณหญิงโม)

6.6 คู่มนักเรียน 5 คน ออกมาพูดหน้าห้องในหัวข้อที่ชอบ เพื่อน ๆ ช่วยกันปรบมือให้กำลังใจ ครูแนะนำเพิ่มเติม

ชั่วโมงที่ 2

6.7 นักเรียนทบทวนเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

6.8 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 5.1 อ่านสารคดีประเภทชีวประวัติ เรื่อง มิโนะรุ ชิโรตะ
เจ้าพ่อยาคุลท์ แล้วส่งครู

6.9 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 5.2 อ่านสารคดีประเภทชีวประวัติ เรื่อง
มาร์ค ซัคเกอร์เบิร์ก บิดาเฟซบุ๊กโลก แล้วส่งครู

6.10 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 5.1,5.2

6.11 นักเรียนซักถามแบบฝึกทักษะที่ 5.1,5.2

ขั้นสรุป

6.12 นักเรียนช่วยกันเรื่องการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ

6.13 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่าง
มีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 5 เรื่อง สารคดีประเภทชีวประวัติ

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะที่ 5.1	1. แบบฝึกทักษะที่ 5.1	1. ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะที่ 5.2	2. แบบฝึกทักษะที่ 5.2	2. ร้อยละ 80
3. ตรวจสอบแบบทดสอบย่อยประจำ แบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	3. แบบทดสอบย่อยประจำ แบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ	3. ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมเสริมประสบการณ์

นักเรียนรวบรวมชีวประวัติบุคคลที่นักเรียนสนใจ

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญ บุญวงศ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

...../...../.....

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้สอน

(นายพรพศ เจนสุวรรณ)

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เวลา 14 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความคิดเห็นได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

3. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญยิ่ง การรับรู้ข้อมูลเรื่องราวที่มีอยู่ในบทกวีนิพนธ์
ซึ่งเป็นบทร้อยกรองที่มีฉันทลักษณ์ มีความไพเราะ มีเนื้อหาสาระ เป็นการรับสารที่ทันสมัย
ทันเหตุการณ์ ผู้อ่านควรฝึกฝนให้เป็นผู้มีวิจารณญาณในการอ่านเพื่อจะ
ได้รับรู้ ข้อมูลที่เที่ยงตรง และจะได้ไม่หลงเชื่อ โดยการขาดเหตุผลในการพิจารณา การอ่านอย่างมี
วิจารณญาณเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งจะทำให้รับทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและเจตนา
ของผู้เขียนได้อย่างแท้จริง ซึ่งย่อมทำให้การรับสารนั้นสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์ เรื่อง คอกไม้จะบาน ได้ถูกต้อง

5.2 นักเรียนสามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งจากบทกวีนิพนธ์ เรื่อง เด็กไทย (2554) ได้ถูกต้อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

6.2 นำบทกวีสั้น ๆ ให้นักเรียนอ่านออกเสียง แล้วสนทนาเกี่ยวกับบทกวีในประเด็น ในต่อไปนี้

-เนื้อหาสาระ

-นำเสนอสารเรื่องใด

-ข้อคิดหรือแนวคิดที่ได้

-ภาษากวีธิในการเขียน

6.3 นักเรียนแสดงความคิดในประเด็นดังกล่าว

6.4 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน เรื่อง การอ่านอย่าง มีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

ขั้นสอน

6.5 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 11 คน จำนวน 4 กลุ่ม แต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้ากลุ่ม

6.6 หัวหน้ากลุ่มออกมารับแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ แล้วนำไปแจกเพื่อน คนละ 1 เล่ม

6.7 แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ มีหัวข้อที่สำคัญ ดังนี้

-แนวทางการอ่านบทกวีนิพนธ์

-ตัวอย่างบทกวีนิพนธ์ เรื่อง โหมแห่ที่แม่ทอ

6.8 นักเรียนช่วยกันจับประเด็นแนวทางการอ่านบทกวีนิพนธ์และตัวอย่างบทกวีนิพนธ์ เรื่อง โหมแห่ที่แม่ทอ

6.9 ตัวแทนกลุ่มเสนอผลงานหน้าห้อง เพื่อนปรบมือให้เพื่อน ๆ ที่นำเสนอ ครูให้ คำแนะนำกลุ่มที่มีผลงานไม่สมบูรณ์

ชั่วโมงที่ 2

- 6.10 นักเรียนและครูทบทวนเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์
- 6.11 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 6.1 อ่านบทกวีนิพนธ์ เรื่อง ดอกไม้จะบาน แล้วส่งครู
- 6.12 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 6.2 อ่านบทกวีนิพนธ์ เรื่อง เด็กไทย(2554) แล้วส่งครู
- 6.13 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 6.1,6.2 ครูแนะนำเพิ่มเติม
- 6.14 นักเรียนซักถามแบบฝึกทักษะที่ 6.1,6.2

ขั้นสรุป

6.15 นักเรียนช่วยกันสรุปเนื้อหาการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ และแบบฝึกทักษะที่ 6.1,6.2 นักเรียนช่วยกันสรุปว่าการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากบทกวีนิพนธ์ ไม่เพียงเป็นการจำข้อมูลเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อแสวงหาข้อมูลและการนำข้อมูลไปใช้ จึงจะทำให้เกิดการคิดงานอย่างสร้างสรรค์ได้

6.16 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์ จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

7.1 แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 6 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์

7.2 บทกวีนิพนธ์

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 6.1	1. แบบฝึกทักษะที่ 6.1	1. ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบฝึกทักษะที่ 6.2	2. แบบฝึกทักษะที่ 6.2	2. ร้อยละ 80
3. ตรวจสอบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์	3. แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทกวีนิพนธ์	3. ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมเสริมประสบการณ์

นักเรียนอ่านบทกวีนิพนธ์ที่นักเรียนสนใจ แล้วสรุปสาระสำคัญ

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญ บุญวงศ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

...../...../.....

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้สอน

(นายพรพศ เจนสุวรรณ)

...../...../.....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7

วิชาภาษาไทย รหัสวิชา ท32102

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ

เวลา 14 ชั่วโมง

แผนการจัดการเรียนรู้ย่อย เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

เวลา 2 ชั่วโมง

1. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ
แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

2. ตัวชี้วัด

วิเคราะห์ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่
อย่างมีเหตุผล

3. สาระสำคัญ

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญยิ่ง การรับรู้ข้อมูลเรื่องราวที่มีอยู่ในคำสอนและ
ปรัชญา เป็นการรับสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์ ผู้อ่านควรฝึกฝนให้เป็นผู้มีวิจารณญาณในการอ่าน
เพื่อจะรับรู้ ข้อมูลข่าวสารที่เที่ยงตรงและจะได้ไม่หลงเชื่อ โดยการขาดเหตุผลในการพิจารณา
การอ่านอย่างมีวิจารณญาณเป็นแนวทางหนึ่งซึ่งจะทำให้รับทราบจุดมุ่งหมายของเรื่องที่อ่านและ
เจตนาของผู้เขียน ได้อย่างแท้จริง ซึ่งย่อมทำให้การรับสารนั้นสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น

4. สาระการเรียนรู้

การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

5. จุดประสงค์การเรียนรู้

5.1 นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้แย้งคำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปรัชญาจากหลอคยาตีพระทนต์ ได้ถูกต้อง

5.2 นักเรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้แย้งคำสอนและปรัชญา จาก เรื่อง ปราการแห่งทิจู ได้ถูกต้อง

6. กิจกรรมการเรียนรู้

ชั่วโมงที่ 1

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

6.1 แจงจุดประสงค์การเรียนรู้

6.2 นักเรียนเล่าประสบการณ์ที่เคยอ่านคำสอนและปรัชญาจากที่ใดแล้วนักเรียนได้รับ ประโยชน์และแนวคิดใดบ้างที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6.3 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน เรื่อง การอ่านอย่าง มีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา จำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

6.4 แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 11 คน จำนวน 4 กลุ่ม เลือกหัวหน้ากลุ่มและ เลขานุการกลุ่ม

ขั้นสอน

6.5 หัวหน้ากลุ่มออกมารับแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้ สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา แล้วนำไปแจกเพื่อน คนละ 1 เล่ม

6.6 นักเรียนศึกษาใบความรู้เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา ซึ่งมีหัวข้อสำคัญ ดังนี้

-แนวทางการอ่านคำสอนและปรัชญา

-ตัวอย่างคำสอนและปรัชญา เรื่อง ธรรมะจากดวงจันทร์

6.7 นักเรียนช่วยกันสรุปแนวทางการอ่านคำสอนและปรัชญา และทดลองตอบคำถาม จากเรื่อง ธรรมะจากดวงจันทร์

6.8 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 7.1 อ่านคำสอนและปรัชญา เรื่อง ปรัชญาจาก หลอคยาตีพระทนต์ แล้วส่งครู

6.9 นักเรียนและครูช่วยกันเฉลยแบบฝึกทักษะที่ 7.1

ชั่วโมงที่ 2

6.10 นักเรียนทบทวนการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

6.11 นักเรียนทำแบบฝึกทักษะที่ 7.2 อ่านคำสอนและปรัชญา เรื่อง ปราการแห่งทิจู แล้วส่งครู

6.12 นักเรียนซักถามแบบฝึกทักษะที่ 7.1,7.2

ขั้นสรุป

6.13 นักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา และสรุปประโยชน์ของการอ่านอย่างมีวิจารณญาณจากคำสอนและปรัชญาช่วยให้นักเรียนเป็นคนช่างสังเกตเป็นคนละเอียดรอบคอบ มีเหตุผล และตัดสินใจด้วยการอาศัยหลักฐานข้อมูล ความน่าจะเป็นได้

6.14 นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญาจำนวน 10 ข้อ แล้วนักเรียนส่งกระดาษคำตอบ

7. สื่อและแหล่งเรียนรู้

แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เล่มที่ 7 เรื่อง การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากคำสอนและปรัชญา

8. การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมิน
1. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะที่ 7.1	1. แบบฝึกทักษะที่ 7.1	1. ร้อยละ 80
2. ตรวจสอบแบบฝึกทักษะที่ 7.2	2. แบบฝึกทักษะที่ 7.2	2. ร้อยละ 80
3. ตรวจสอบแบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง คำสอนและปรัชญา	3. แบบทดสอบย่อยประจำแบบฝึกทักษะหลังเรียน เรื่อง คำสอนและปรัชญา	3. ร้อยละ 80

9. กิจกรรมเสนอแนะ/กิจกรรมเสริมประสบการณ์

นักเรียนอ่านหนังสือเล่มอื่นที่นักเรียนสนใจ แล้วเขียนลำดับเหตุการณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง นำมาจัดป้ายนิเทศ

10. ความคิดเห็นของผู้บริหาร

.....

.....

.....

(ลงชื่อ)

(นายชำนาญ บุญวงศ์)

ผู้อำนวยการ โรงเรียน

...../...../.....

11. บันทึกผลหลังการสอน

11.1 ผลการสอน

.....

.....

.....

.....

.....

11.2 ปัญหาอุปสรรค

.....

.....

11.3 ข้อเสนอแนะและแนวทางแก้ไข

.....

.....

(ลงชื่อ)

ผู้สอน

(นายพรพศ เจนสุวรรณ)

...../...../.....

ภาคผนวก ค
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียวแล้วทำเครื่องหมายกากบาท (X)
ลงในกระดาษคำตอบ (คะแนนเต็ม 40 คะแนน)

ตอนที่ 1 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากหนังสือพิมพ์

1. ขั้นตอนใดเป็นลำดับสุดท้ายของการอ่านหนังสือพิมพ์

- ก. อ่านคร่าวๆ พาดหัวข่าวเพื่อเลือกดูว่าข่าวไหนน่าสนใจ
- ข. กำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่าน
- ค. อ่านเนื้อข่าวเมื่อต้องการทราบรายละเอียดเพิ่มเติม
- ง. เลือกข่าวที่สนใจอ่านข่าวนำเพื่อหาสรุปข่าว

2. ข้อความต่อไปนี้เป็นส่วนใดของข่าว

“กรมส่งเสริมการส่งออก เปิดไทยเทรดคอตคอม ดันสินค้าไทยเจาะตลาด
อีคอมเมิร์ซโลก พร้อมจับมือบริษัทอีคอมเมิร์ซรายใหญ่ทั่วโลก แชร้งฐานข้อมูลผู้ซื้อออนไลน์”

- ก. พาดหัวข่าว
- ข. ข่าวนำ
- ค. เนื้อหา
- ง. สรุปข่าว

3. ข้อความต่อไปนี้เป็นส่วนใดของข่าว

“การเปิดตัวเว็บไซต์ www.thaitrade.com” อย่างเป็นทางการ เป็นการนำจุดเด่น
ด้านออฟไลน์ของกรมที่มีความเชี่ยวชาญในการจัดแสดงสินค้าทั้งในและต่างประเทศ มาเสริมกับ
ด้านออนไลน์ เป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้ประกอบการไทย”

- ก. ข่าวนำ
- ข. เนื้อหา
- ค. สรุปข่าว
- ง. พาดหัวข่าว

4. ข้อใดเป็นพาดหัวข่าวที่น่าสนใจและมีใจความชัดเจนมากที่สุด

- ก. สินค้าไทยเจาะตลาดออนไลน์
- ข. กรมส่งออกฯ เปิดไทยเทรดคอตคอม
- ค. กรมส่งออกเปิดตัวสินค้าไทย
- ง. กรมส่งออกฯ เปิดไทยเทรดคอตคอมดันสินค้าไทยเจาะตลาดออนไลน์

5. ข้อใดมีความหมายกว้างที่สุด

“ว่าแต่ละปีประเทศไทยมีมูลค่าการซื้อขายสินค้าผ่านระบบพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (อีคอมเมิร์ซ) ในรูปแบบธุรกิจกับธุรกิจ (business to business) หรือบีทูบี ไม่ต่ำกว่าปีละ 190,000 ล้านบาท.กรมยังมีแผนที่จะนำ www.thaitrade.com เป็นพันธมิตรกับองค์กรธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการทำการค้าออนไลน์ ทั้งในและต่างประเทศ เช่น ไปรษณีย์ไทยพันธมิตร ของไทย อี-เบย์ (E-bay) ของสหรัฐ ราคุเทน (Rakuten) ของญี่ปุ่นและอาลีบาบาคอม (Alibaba.com) ของจีน ฯลฯ ที่มีฐานข้อมูลผู้ซื้อออนไลน์จำนวนมาก”

ก. business to business

ข. ไปรษณีย์ไทยพันธมิตร

ค. E-bay

ง. Alibaba.com

เล่นที่ 2 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากประกาศและโฆษณา

อ่านประกาศแจ้งความนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 6 – 8

โรงงานไทย ดามา-คอบไป ไสสะอาด กับกรมโรงงานแห่งชาติ โรงงานฯ ที่ปฏิบัติผิดได้ดังนี้
 สวัสดิ์คะ.....สัปดาห์นี้นับเป็นสัปดาห์ที่ 6 ที่กรมโรงงานฯ เปิดคอลัมน์ ดามาขอคอบไปเกี่ยวกับ
 โรงงานอุตสาหกรรม ตลอดช่วงเวลาที่ผ่านมามีได้รับกระแสตอบรับเป็นอย่างดีจากท่านผู้อ่าน ที่กรุณาแจ้งเรื่อง
 ร้องเรียนมาให้ทางราคามินกร ซึ่งเราได้รับเรื่องร้องเรียนกว่า 105 เรื่อง ทางกรมโรงงานฯ ได้เข้าไปดำเนินการแล้ว
 และบางส่วนที่ไม่เข้าข่ายเป็น โรงงาน ก็ได้แจ้งและประสานงาน ไปยังเขตให้ดำเนินการด้วยแล้ว โรงงานที่อยู่ใน
 ต่างจังหวัด ได้ประสานงานตรวจสอบกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด จึงขอขอบคุณท่านผู้อ่านทุกท่านที่ช่วย
 เป็นตาสอดส่องดูแล เพื่อสิ่งแวดล้อมที่ดี... พบกันใหม่พรุ่งนี้ อย่าลืม

-พบเห็นโรงงานปล่อยน้ำเสีย อากาศเสีย -พบเห็นการลักลอบ / แอบทิ้งกากอุตสาหกรรม
 -ร้องเรียน โรงงานหรือเจ้าหน้าที่ประพฤตินิชอบ

“อุตสาหกรรมไทยใสสะอาดและปลอดภัย กับกรมโรงงานอุตสาหกรรม”
 แจ้งสายตรง 723543300 หรือ ตู้ ปณ. 21 ปณจ. ราชดำเนิน กรุงเทพฯ
 หรือทาง web board www.diw.go.th

6. “แจ้งเหตุ โรงงานฯ ที่ปฏิบัติผิดได้ดังนี้” หมายถึงที่ใด

ก. กรมโรงงานอุตสาหกรรม

ข. สำนักงานเขตที่โรงงานตั้งอยู่

ค. สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

ง. คอลัมน์ดามา – คอบไปโน

หน้าหนังสือพิมพ์

7. กรณีใด ไม่เข้าข่ายที่จะต้องร้องเรียนเกี่ยวกับโรงงานอุตสาหกรรม
- โรงเลื่อยไม้วนาลิปลอยควันคำ
 - โรงงานเครื่องกระป๋องมัตสยาตั้งกาทัดดูลงน้ำ
 - เจ้าหน้าที่โรงงานทอผ้าหัตตราชมชุมชนบ้าน
 - พนักงานร้านน้ำพริกแม่โสภาประทังหุดงาน
8. ข้อใด ไม่ถูกต้อง
- กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้รับเรื่องร้องเรียนมากกว่า 100 เรื่องแล้ว
 - กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ดำเนินการแก้ไขแล้ว 105 เรื่อง
 - เรื่องร้องเรียนที่ไม่เข้าข่ายโรงงาน สำนักงานเขตเป็นผู้รับผิดชอบ
 - เรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับโรงงานในต่างจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดมีส่วนแก้ไขด้วย
9. การโฆษณาบริการในข้อใดมีการ โน้มน้าวใจแฝงอยู่ด้วย
- คลินิกปากน้ำ รับสมัครแพทย์ เงินเดือน 15000 บาท + คอม + ที่พัก
 - แม่ช้อยครัวไทย บริการอาหาร ไทยใน – นอกสถานที่ รสชาติดั้งเดิมแบบชาววัง โทร. 0- 1234- 6000
 - เป็นเจ้าของธุรกิจสุขภาพอยู่กับบ้านประจำ เริ่มต้น 2 – 3 ชม./วัน ทำงานด้วย FAX, Tel.Internet ฯลฯ โทร. 0 - 5112- 7864
 - สถาบันกวดวิชาเลิศวิทย์รับสมัครครูพิเศษหญิง ปริญาตรี ไม่จำกัดสาขา รักรการสอนเด็ก โทร. 0- 8925-3144
10. “ขายบ้าน 210 ตร.ว. 4 นอน 4 น้ำ ทำเลดีมาก อุดมสุข 56 เข้าออกได้หลายทาง ใกล้เซ็นทรัล ขาย 15 ล้าน โทร. 08-9699-9704” โฆษณานี้มีข้อดีในเรื่องใด
- ให้รายละเอียดชัดเจน
 - ใช้ภาษาพูดในการเขียน
 - บอกวัตถุประสงค์
 - ใช้ถ้อยคำเร้าใจและบอกช่องทางการติดต่อแก่ผู้สนใจ
11. “รับจ้างองและขายฝากบ้านและที่ดิน ใ้คิน ใ้คินาน 10 ปี ศึกแถว คอนโด ทาวน์เฮ้าส์ 08-1409-1129 (เขาวัว)” โฆษณานี้มีใจความสำคัญอยู่ที่ใด
- รับจ้างองและขายฝากบ้านและที่ดิน
 - ศึกแถว คอนโด ทาวน์เฮ้าส์
 - 08-1409-1129 (เขาวัว)
 - ใ้คินาน 10 ปี

เล่มที่ 3 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากเรื่องสั้น

12. ข้อใด ไม่ใช่ลักษณะเรื่องสั้น
- มีตัวละครน้อยตัว
 - มีเหตุการณ์สำคัญหลายเหตุการณ์
 - ดำเนินเรื่องด้วยบทสนทนา
 - แกนของเรื่องมีแนวเดียว
13. เหตุการณ์ในเรื่อง สิม ได้สะท้อนให้เห็นสภาพปัญหาทางสังคมด้านใด
- ความวุ่นวายในสังคมออนไลน์
 - ความสำคัญของเทคโนโลยีการสื่อสาร
 - การเสียดสีเทคโนโลยีการสื่อสาร
 - ความก้าวล้ำนำสมัยของเทคโนโลยีการสื่อสาร
14. สิ่งทีนภาลิมทำให้ชีวิตของนภาได้สิ่งใดกลับคืนมา
- ติดต่อกับผู้อื่น ได้อย่างรวดเร็ว
 - การปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง
 - ได้รับข่าวสารข้อมูลอย่างรวดเร็ว
 - ได้รับการยอมรับจากประธานบริษัท
15. จากเรื่อง “ความรักเริ่มต้นที่การเสียสละ” กรองแก้วเกิดทุนความรักที่มีต่อไทอย่างไร
- เสียสละความสุขส่วนตัว เพื่อคนที่ตนรัก
 - ไปรับการรักษาโรคที่รุมเร้าตามลำพัง
 - ปฏิเสธการแต่งงานยอมรับทุกข์จากโรคร้ายตามลำพัง
 - กรองแก้วและไทช่วยกันวางแผนอนาคตร่วมกัน
16. ผู้แต่งมีทรรศนะต่อความรักอย่างไร
- รักแท้แท้ใกล้ชิด
 - ความรักเป็นสิ่งดีงามควรรักษาไว้
 - ความรักนำมาซึ่งความทุกข์
 - รักแท้คือรักบริสุทธิ์และเสียสละ

เล่มที่ 4 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากบทความ

17. “อาหารญี่ปุ่นที่เด่น ๆ คือ ปลาซึ่งมีโปรตีนที่คิดว่าเนื้อสัตว์ชนิดอื่น เพราะมีโอเมก้าสาม ซึ่งช่วยลดอัตราเสี่ยงต่อโรคหัวใจและโรคหลอดเลือด และยังมีวิตามิน เกือบแรมมาก อีกทั้งอาหารญี่ปุ่นมักใช้สาหร่ายเป็นส่วนประกอบหลักซึ่งมีทั้งโปรตีน ไอโอดีนและใยอาหารสูง จึงช่วยเรื่องการย่อยและระบบขับถ่าย” ข้อใดเป็นใจความสำคัญของบทความต่อไปนี้

- ก. อาหารญี่ปุ่นช่วยรักษาโรคต่าง ๆ ได้
- ข. อาหารญี่ปุ่นให้โปรตีนสูงกว่าอาหารชาติอื่น
- ค. อาหารญี่ปุ่นมีคุณค่าทางโภชนาการสูง
- ง. อาหารญี่ปุ่นช่วยควบคุมน้ำหนักได้

18. บทความต่อไปนี้มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเรื่องใด

“ข้าพเจ้าใคร่จะกล่าวแก่ทุกท่านว่า การทำนุบำรุงประเทศชาตินั้น มิใช่เป็นหน้าที่ของผู้หนึ่งผู้ใด โดยเฉพาะหากเป็นภาระความรับผิดชอบของคนไทยทุกคนที่จะต้องชวนชวนกระทำหน้าที่ของตนให้ดีที่สุด เพื่อธำรงรักษาชาติบ้านเมืองให้เจริญมั่นคงและผาสุกร่มเย็น”

- ก. ความรับผิดชอบของผู้นำ
- ข. ความสามัคคีของคนในสังคม
- ค. ความเจริญมั่นคงของประเทศ
- ง. ความสำนึกรู้หน้าที่ของคนไทย

19. “เมื่อไรหนอ พวกหนุ่ม ๆ ของเราจึงจะเข้าใจได้บ้างว่า การเป็นชาวนาชาวสวนหรือคนทำงานการอื่น ๆ นั้น ก็มีเกียรติยศเท่ากับที่จะเป็นผู้ทำงานด้วยปากกาเหมือนกัน เมื่อไรจึงจะบังเกิดความรู้สึกเกียรติยศแห่งการงานอื่น ๆ นอกจากงานที่ทำด้วยปากกา และพิมพ์ดีด”

บทความนี้ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายจะสื่อสารตามข้อใด

- ก. ทุกคนมีเกียรติยศเสมอกัน
- ข. ทุกอาชีพมีศักดิ์ศรีเท่าเทียมกัน
- ค. พวกหนุ่ม ๆ ต้องการคำแนะนำ
- ง. ชาวนาชาวสวนเป็นแบบอย่างที่ดี

อ่านบทความต่อไปนี้และตอบคำถามข้อ 20- 22

“กว่า 50 ปีมาแล้วที่มีการพูดถึงการใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง การออกเสียงภาษาไทยผิด หรือเพี้ยนการออกเสียงควบกล้ำไม่ได้ การไม่รู้หรือไม่เข้าใจสำนวนไทย การที่นักเรียนไม่สามารถเขียนหรือแต่งเรื่องเป็นภาษาไทยยาว ๆ การเขียนตัวหนังสือไทยผิดรูป และปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย ที่เกี่ยวกับความไม่รู้ ไม่เข้าใจหรือไม่สนใจภาษาไทยของคนไทยในวงการต่าง ๆ”

20. บทความนี้ว่าด้วยเรื่องใด

- ก. ปัญหาการใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง
- ข. การจัดการศึกษาเพื่อแก้ปัญหภาษาไทย
- ค. ปัจจัยที่ทำให้คนไทยใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง
- ง. ข้อเท็จจริงและนโยบาย

21. บทความข้างต้นนี้ใช้กลวิธีเขียนแบบใด

- ก. เริ่มด้วยข้อคิด
- ข. เริ่มด้วยคำถาม
- ค. เริ่มด้วยคำตอบ
- ง. เริ่มด้วยประเด็นที่มุ่งสู่ความที่จะกล่าวถึง

22. ข้อใดเหมาะจะเป็นบทสรุปของบทความข้างต้น

- ก. การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยต้องคำนึงถึงผู้เรียนซึ่งเป็นเด็กไทยทั่วประเทศ เพื่อให้การแก้ไขปัญหภาษาไทยมีแนวทางเดียวกัน
- ข. หากคนไทยยังมีพฤติกรรมการใช้ภาษาไทยดังกล่าวมานี้ เวลาจะผ่านไปอีกนานเท่าใดเราก็คงต้องอยู่กับปัญหภาษาไทยต่อไปอย่างแน่นอน
- ค. การแก้ปัญหภาษาไทยน่าจะบังเกิดผลดีหากได้วางรากฐานการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง และเหมาะสมแก่เด็กไทยตั้งแต่ต้น
- ง. สิ่งที่ถูกกล่าวไปแล้วว่าปัญหภาษาไทยเกิดจากหลายปัจจัย เราคงต้องมาช่วยกันขจัดปัจจัยของปัญหภาษาไทยให้หมดไปอย่างจริงจัง

เล่มที่ 5 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากสารคดีประเภทชีวประวัติ
อ่านสารคดีประเภทชีวประวัติต่อไปนี้ แล้วตอบคำถามข้อ 23 – 27

Steve Jobs ศาสดาแห่งแอปเปิล

หากจะเรียกสตีฟ จ๊อบส์ ว่าเป็นศาสดา เป็นผู้นำทางจิตวิญญาณแห่งโลกเทคโนโลยี อาจจะไม่ผิดนัก เขาเป็นผู้คิดค้นคอมพิวเตอร์ตระกูลแอปเปิลและอุปกรณ์ชิ้นเล็กชิ้นน้อย ในตระกูล I ทั้งหมด ตั้งแต่ Mcintosh, iMac, Mcbook, iPod, iPhone, iPad ไม่ว่าเขาจะคิดค้น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ชิ้นไหนออกมาวางขาย สาวกของเขาก็พร้อมจะควักกระเป๋าเพื่อจะได้เป็นเจ้าของอุปกรณ์ที่ล้ำสมัยนำหน้าไปก่อนใครๆ ชีวิตของ สตีฟ จ๊อบส์ ก็เฉกเช่นเดียวกับ เทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เขาคิดค้นขึ้นมา ไม่ธรรมดา !

เขามีชื่อเต็มว่า Steven Paul Job (สตีเวน พอล จ๊อบส์) บุตรบุญธรรมของชนชั้นกลางธรรมดา ๆ เขาสนใจใฝ่รู้ในเรื่องวิทยาการ เทคนิคคอมพิวเตอร์และวิดีโอเกมตั้งแต่เด็ก ๆ ด้วยอัจฉริยภาพที่มีเกินกว่ามนุษย์ธรรมดา ทำให้เขาหมดความสนใจในการศึกษาในมหาวิทยาลัย ตั้งแต่เทอมแรกที่เข้าเรียน และลาออกไปทำงานด้านเทคนิคในบริษัทเครื่องเล่นเกมอาตาริ เพียงสองปีต่อมา ในวัยเพียง 21 ปี เขาได้ก่อตั้งบริษัท Apple Computer ขึ้นมาในโรงรถของบ้านเขา ได้ประดิษฐ์เครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล สำหรับใช้ภายในบ้านเป็นเครื่องแรกของโลก ในชื่อว่า Apple I หลังจากนั้นบริษัทแอปเปิลได้เติบโตอย่างก้าวกระโดดจนเข้าจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ มีมูลค่าในตลาดกว่า สองพันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ กลายเป็นผู้ผลิตคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคลรายแรกที่ประสบความสำเร็จ มียอดขายถล่มทลายไปทั่วมอเมริกา แต่ชีวิตของเขาก็ต้องกลับมาพบกับจุดหักเห ในอีกสิบปีต่อมาเมื่อบริษัทแอปเปิลเติบโตใหญ่ เขาผู้ซึ่งมีวิสัยทัศน์ล้ำยุค และมีบุคลิกที่แปลกแยกต่างจากผู้บริหารคนอื่น ๆ ในฐานะผู้นำองค์กร (CEO) จึงมีความเห็นไม่ลงรอยกัน คณะกรรมการบริหาร (Board of Executive) อยู่เสมอ ๆ จนถูกบังคับให้ลดบทบาทลง และเขาได้ลาออกจากบริษัทแอปเปิลที่เขาก่อตั้งขึ้นมาเองกับมือในที่สุด เขาจะซังกะตายอยู่หลายเดือนหลังจากถูกหักหลัง โดยคนที่เขาจ้างมาด้วยตัวเอง แต่เขาไม่ได้ยอมแพ้ต่อโชคชะตา เขาใช้ความรักในงานในการสร้างสรรค์มาเป็นแรงค่อสู้กลับไป โดยก่อตั้งบริษัท Next เพื่อสร้างคอมพิวเตอร์ในรูปแบบใหม่ที่ล้ำยุคกว่าแอปเปิล ได้สร้างสรรค์ซอฟต์แวร์ที่ล้ำสมัยเอาไว้จำนวนหนึ่ง และในช่วงเวลาเดียวกันยังตั้ง Pixar สตูดิโอ สร้างภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันที่ประสบความสำเร็จสูงสุดและเพียงช่วงเวลา 10 ปีให้หลัง เมื่อแอปเปิลขาด CEO ที่มีวิสัยทัศน์ เช่น สตีฟ จ๊อบส์ ทำให้ผลประกอบการตกต่ำลงจนเกือบล้มละลาย จนในที่สุดคณะกรรมการบริหาร

จึงต้องเชิญเขากลับมา นั่งแทน CEO อีกครั้ง เพื่อกอบกู้ฐานะให้แอปเปิลฟื้นจากหายนะ การกลับมาครั้งนี้สตีฟ จ๊อบส์ นำซอฟต์แวร์ที่พัฒนาจาก NeXT มาผนวกเข้ากับเทคโนโลยีของเครื่อง Mcintosh จนกลายร่างออกมาเป็น IMAC เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานกราฟฟิก ที่มีรูปทรงสี่เหลี่ยมคางหมู น่ารักกลมกลื่นเหมือนขนมเค้ก เคมี ๆ ของจอเครื่องคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ ทำยอดขายถล่มทลายไปทั่วโลก จนทำให้แอปเปิลกลับมาผงาดในธุรกิจได้อีกครั้งอย่างงดงามดูเหมือนสตีฟ จ๊อบส์จะแล่นขึ้นสู่จุดสูงสุดอีกครั้ง แต่ชีวิตของเขากลับต้องถึงจุดพลิกผันอีกในปี ค.ศ. 2004 เมื่อเขาถูกวินิจฉัยว่าแอนติบอดีที่พบได้ยากและอาจมีชีวิตอยู่ได้ไม่เกินหนึ่งปี เขาเข้าออกสถาบันมะเร็ง สลับกับการกลับไปทำงานที่เขารักที่แอปเปิลบวกกับการยึดเหนี่ยวจิตใจเอาไว้ด้วยศาสนาพุทธ โดยวิถีเซน จนในที่สุดอาการของเขาก็ดีขึ้นเมื่อได้รับการปลูกถ่ายตับในปี ค.ศ. 2009 แม้ในขณะที่เขาเจ็บป่วยจากโรคมะเร็งเนื้อร้าย เขาก็ยังทำงานที่เขารักอยู่ไม่ขาด และสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ให้แก่แอปเปิลอีกมากมายหลากหลายชิ้น เช่น iPod, iPhone, iPad สตีฟ จ๊อบส์เป็นผู้สร้างสรรค์ เป็นผู้กอบกู้แอปเปิล และยังเป็นศาสดาทางความคิด เป็นผู้ชี้แนะแนวทางให้แก่หนุ่มสาวรุ่นใหม่ ๆ เมื่อต้องขั่นกล่าวสุนทรพจน์ในงานรับประกาศนียบัตรจบการศึกษาของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ อยู่เสมอ เขาได้เคยกล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า “เวลาของทุกคนมีจำกัด อย่าขอยอมเสียเวลาในชีวิตของคุณ อยู่ในกรอบชีวิตของคนอื่น จงอย่ามีชีวิตอยู่ด้วยผลผลิตทางความคิดของคนอื่น และอย่าขอยอมให้เสียงของคนอื่น มากลบเสียงภายในใจของคุณและที่สำคัญที่สุดคือ คุณจะต้องมีความกล้าที่จะก้าวไปตามหัวใจที่คุณปรารถนา สัญชาตญาณของตัวเองจะพาคุณไป เพราะหัวใจและสัญชาตญาณของคุณรู้ดีว่า คุณต้องการจะเป็นอะไร”

ที่มา 25 คมคิด กำลั้งใจชีวิตถึงสำเร็จรูป ของ วีรบุรุษเด็กดี

23. ผู้แต่งต้องการสื่อสารเรื่องใดมากที่สุดให้แก่ผู้อ่าน

- ก. ความเป็นมาของบริษัทแอปเปิล
- ข. ประวัติและผลงานของ Steve Jobs
- ค. มุมมองและแง่คิดจากชีวิตและผลงานของ Steve Jobs
- ง. ความเป็นมาของเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องแรกของโลก

24. สิ่งที่สำคัญที่สุด ที่ช่วยให้ Steve Jobs พัฒนาคอนโซลได้อย่างรวดเร็วคือสิ่งใด
- การค้นพบตนเองและมุ่งมั่นสู่เป้าหมาย
 - การศึกษาเรียนรู้คอมพิวเตอร์จนชำนาญ
 - นิสัยรักการอ่านการค้นคว้า
 - การค้นพบตนเอง

25. เมื่อ Steve Jobs ถูกกดดันให้ลาออกจากบริษัทแอปเปิลเขาจัดการกับชีวิตอย่างไร
- ท้อแท้สิ้นหวังจนล้มป่วย
 - ตั้งบริษัท Next สร้างคอมพิวเตอร์รูปแบบใหม่ออกวางตลาด
 - ขายหุ้นให้คนอื่นดำเนินการต่อไป
 - นำเงินที่เหลือไปลงทุนซื้อบ้านและที่ดินไว้จำนวนมาก

26. ข้อใดไม่ใช่ข้อคิดที่ได้จากการอ่านเรื่อง Steve Jobs ศาสดาแห่งแอปเปิล
- ความซื่อสัตย์เป็นเครื่องหมายของคนดี
 - ชีวิตไม่มีอะไรแน่นอนเราไม่ควรตั้งคนอยู่ในความประมาท
 - ความพยายามอยู่ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น
 - ชีวิตกับความเปลี่ยนแปลงเป็นของคู่กัน

27. “เวลาของทุกคนมีจำกัด อย่าขอมเสียเวลามีชีวิตของคุณ อยู่ในกรอบชีวิตของคนอื่น อย่าย่ำมีชีวิตอยู่ด้วยผลผลิตทางความคิดของคนอื่น และอย่าขอมให้เสียงของคนอื่น มากลบเสียงภายในใจของคุณและที่สำคัญที่สุดคือ คุณจะต้องมีความกล้าที่จะก้าวไปตามหัวใจที่คุณปรารถนา สัญชาตญาณของคุณจะพาคุณไป เพราะหัวใจและสัญชาตญาณของคุณรู้ว่า “คุณต้องการจะเป็นอะไร” ข้อความนี้ให้ความสำคัญกับสิ่งใดมากที่สุด

ก. เวลา	ข. ความคิด
ค. ความกล้า	ง. ตัวคุณเอง

28. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง ในการศึกษาประวัติบุคคลสำคัญหรือผู้ประสบความสำเร็จในชีวิตนั้น สิ่งที่คุณจะได้รับอย่างแน่นอนคือเรื่องใด
- รูปแบบการดำเนินชีวิต
 - แนวคิดในการดำเนินชีวิต
 - ทำให้เป็นคนดีศรีสังคม
 - กำลังใจและความคิดสร้างสรรค์

เล่มที่ 6 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากกริณีพนธ์

29. ข้อใดเป็นคุณลักษณะเด่นของผู้เขียนที่ปรากฏในข้อความนี้

“แม้ว่าฉันจะล้มสั๊กก็หน จะเจ็บปวดสั๊กก็ครั้ง ฉันก็จะลุกขึ้นแล้วก้าวต่อไป จนกว่าจะถึงจุดหมายปลายทาง”

- ก. ความมุ่งมั่น
- ข. ความมีทิว
- ค. ความมีปัญญา
- ง. ความมีสมาธิ

30. คำประพันธ์ต่อไปนี้แสดงว่าสังคมให้ความสำคัญด้านใดมากที่สุด

แม่มีตัวใหญ่เพียง

ภูเขา

สูงเจ็ดลำดาศา

มารณแท้

พงศ์พันธุ์เผ่าจันทรา

สุริยศ กิติ

ครั้นว่าไรทรัพย์แล

ทั่วหล้าดูเห็น

- ก. ความสามารถ
- ข. ชาติตระกูล
- ค. รูปลักษณะ
- ง. ฐานะ

31. ข้อใดเป็นจุดประสงค์ของผู้เขียนคำประพันธ์ต่อไปนี้

โลกมีลักษณะคล้าย

หนังสือ

อยู่กับบ้านเปรียบถือ

นั่งไว้

เริ่มท่องเทีวนั้นคือ

เริ่มอ่าน

เทีวนั้นหน้าหนึ่งให้

เรื่องรู้ต่างกัน

- ก. ส่งเสริมให้รักการอ่าน
- ข. เปรียบเทียบ โลกกับหนังสือ
- ค. สนับสนุนให้เดินทางท่องเทีวนั้น
- ง. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเทีวนั้น

32. คำประพันธ์ต่อไปนี้มีจุดประสงค์ตามข้อใด

ถึงจนทนสู้กัด	กินเกลือ
อย่าเทียวแล่นเนื้อเถื่อ	พวกห้อง
อคอยากเขี้ยวอย่างเสื่อ	สงวนศักดิ์
โง่ก็เสาะใส่ห้อง	จับเนื้อกินเอง

- ก. ให้รู้จักอคทน
- ข. ให้รู้จักประมาณตน
- ค. ให้รู้จักช่วยเหลือตนเอง
- ง. ให้รู้จักรักศักดิ์ศรี

33. แนวคิดในข้อใด ไม่สอดคล้องกับคำประพันธ์ต่อไปนี้

ถึงที่สบเหตุร้าย	แรงเข็ญ
พึงพินิจนั้งใจเป็น	สิ่งร้าย
พักหนึ่งจึงจัดเย็น	ระลึกอยู่ เดิครา
รู้แยกรู้ยักย้าย	จักได้ทางเกษม

- ก. จงรู้จักพิจารณาสิ่งที่ประสบ
- ข. จงเห็นว่าสิ่งที่ประสบนั้นมีใจเรื่องร้าย
- ค. จงรู้จักหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น
- ง. จงระลึกถึงสิ่งที่ประสบอยู่เสมอ

34. ข้อใดคือจุดประสงค์ของผู้แต่งคำประพันธ์นี้

ฟ้าสีครามงามเพราะใครระบายสี	ผืนนทีมีใครระบายฝัน
หญ้าสีทองมีใครระบายบรรณ	ใช้พู่กันใช้สีของที่ใด
ธรรมชาติวาดฟ้าวาดป่าเขา	มนุษย์เรามีอำนาจจะวาดไหม
มีแต่แรงแห่งรักพิทักษ์ไว้	พลิกโลกให้กลับฟื้นคืนชีวิต

- ก. ให้แง่คิดว่าธรรมชาติอาจฟื้นฟูได้
- ข. ปลุกจิตสำนึกให้อุรักษ์ธรรมชาติ
- ค. แสดงพลังอันยิ่งใหญ่ของธรรมชาติ
- ง. ชี้ให้เห็นว่ามนุษย์เป็นผู้ทำลายธรรมชาติอันงดงาม

เล่มที่ 7 การอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จากปรัชญาและคำสอน

35. “ปิดตาหั่งคู่ ปิดหูสองข้าง ปิดปากเสียบ้าง นอนนั่งสบาย”

ข้อความนี้มีจุดมุ่งหมายใด

- ก. ให้ความรู้
- ข. เนะให้ทำ
- ค. อธิบายให้เข้าใจ
- ง. ห้ามปราม

36. คำสอนในข้อใดนำมาใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียน ได้มากที่สุด

- ก. มองโลกในด้านลึกลับวัน ไทว
- ข. อารมณ์ขันสิ่งหนึ่งพึงประสงค์
- ค. เชื่อฟังคำผู้ใหญ่ไม่โยเย
- ง. หมั่นค้นคว้าพยายามใช้ความคิด

37. ข้อใดไม่สอดคล้องกับคำประพันธ์ต่อไปนี้

อันข้าไทได้พึ่งเขาจึงรัก

แม่นดอยศักดิ์สิ้นอำนาจวาสนา

เขาหน้ายหนีมิได้อยู่ชีวา

แต่วิชาช่วยกายจนวายปราณ

- ก. รู้สิ่งไรไม่สู้รู้วิชา ไปเบื้องหน้าเดิบใหญ่จะให้คุณ
- ข. ความรู้อาจเรียนทันกันหมด
- ค. มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน
- ง. ความรู้คู่เปรียบด้วยกำลังกายเฮย

38. ข้อใดไม่สอดคล้องกับคำประพันธ์ต่อไปนี้

พ่อแม่ไม่มีทองจะกองให้

จงตั้งใจพากเพียรเรียนหนังสือ

หาวิชาความรู้เป็นคู่มือ

เพื่อยึดถือไว้ใช้จนวันตาย

ก. รู้สิ่งไรก็ไม่สู้รู้วิชา

ไปเบื้องหน้าเดิบใหญ่จะให้คุณ

ข. มีวิชาเหมือนมีทรัพย์อยู่นับแสน

จะตกถิ่นฐานใดคงไม่แคลน

ค. อันความรู้เรียนเท่าไรก็ไม่จบ

ยิ่งค้นพบก็ยังมีที่สงสัย

ง. มีวิชาอยู่กับตัวกลัวอะไร

ชีวิต ไม่ปลดปลงคงได้ดี

อ่านนิทานต่อไปนี้แล้วตอบคำถามข้อ 39-40

คนขี้เหนียวกับทองคำ โดย นิทานอีสป

คนขี้เหนียวคนหนึ่ง ได้ขายทุกสิ่งที่มีและซื้อทองคำมาก่อนหนึ่ง ซึ่งเขานำมันไปฝังลงในหลุมที่อยู่ข้างกำแพงเก่า เขาเดินไปดูทุกวัน คนงานของเขาคนหนึ่งสังเกตเห็นว่าคนขี้เหนียวไปที่จุดนั้นเสมอ จึงตัดสินใจจับตาดูความเคลื่อนไหวของเขา ไม่นานคนงานก็พบความลับเรื่องสมบัติที่ซ่อนไว้ และเมื่อเขาลงไปก็พบกับทองคำและขโมยมันไป เมื่อคนขี้เหนียวมาดูอีกครั้ง ก็พบแต่หลุมว่างเปล่า เขาจึงคิดผมของตัวเองและคร่ำครวญเสียดายด้วยความเศร้าโศกเสียใจ เพื่อนบ้านเห็นเขาจมอยู่กับความเศร้าโศกและได้รับรู้ถึงสาเหตุ จึงกล่าวว่า “สวคมนตรีเดือดร้อนเสียใจไปเลย ท่านก็เอาก้อนหินใส่ไว้ในหลุมสิ แล้วคิดว่าทองคำยังวางอยู่ตรงนั้น มันก็ให้ผลเหมือนกับตอนที่ยังมีทองคำอยู่ อย่างไรก็ตามก็เหมือนกับไม่มีมันอยู่แล้ว เพราะท่านไม่ได้นำมันมาใช้เลยสักนิด”

39. อ่านนิทานข้างต้นแล้ว ใส่ตัวเลขลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง

1. คนขี้เหนียวตัดสินใจเปลี่ยนเงินที่มีอยู่ทั้งหมดเป็นก้อนทองคำ
2. ชายคนหนึ่งขโมยทองคำของคนขี้เหนียว
3. คนขี้เหนียวขุดหลุมแล้วซ่อนสมบัติของเขาไว้ในนั้น
4. เพื่อนบ้านของคนขี้เหนียวบอกเขาให้หาหินมาวางแทนทองคำ

ก. 1 3 2 4

ข. 1 2 3 4

ค. 1 4 3 2

ง. 4 1 2 3

40. ข้อคิดของเรื่องนี้คืออะไร

- ก. อย่าเก็บสะสมของมีค่าที่สามารถถูกขโมยได้
- ข. การไว้ใจคนอื่นถือเป็นข้อผิดพลาด
- ค. การไม่ได้ใช้ของที่มีก็เหมือนกับว่าไม่มีของสิ่งนั้น
- ง. อย่าเสียใจกับสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไม่ได้

เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ก	11. ก	21. ง	31. ก
2. ข	12. ข	22. ข	32. ง
3. ก	13. ค	23. ค	33. ก
4. ง	14. ข	24. ก	34. ข
5. ข	15. ค	25. ข	35. ก
6. ก	16. ง	26. ก	36. ข
7. ค	17. ค	27. ง	37. ง
8. ก	18. ง	28. ค	38. ค
9. ข	19. ข	29. ก	39. ก
10. ง	20. ก	30. ง	40. ค

ภาคผนวก ง

**ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5**

แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
อย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความพึงพอใจของนักเรียน

ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง มากที่สุด
 ระดับ 4 หมายถึง มาก
 ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง
 ระดับ 2 หมายถึง น้อย
 ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความพึงพอใจ				
		5	4	3	2	1
1	นักเรียนพอใจการทำกิจกรรมในแบบฝึกทักษะ					
2	นักเรียนมีโอกาสดекเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน					
3	นักเรียนสามารถย้อนกลับมาเรียนเนื้อหาที่ไม่เข้าใจได้					
4	นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้					
5	นักเรียนพอใจเมื่อทำแบบฝึกทักษะเสร็จแล้วได้ทราบผลทันที					
6	เนื้อหาในสื่อสิ่งพิมพ์เป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจ					
7	แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น					
8	แบบฝึกทักษะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข					
9	แบบฝึกทักษะมีกิจกรรมน่าสนใจ					
10	แบบฝึกทักษะช่วยให้เข้าใจการอ่านอย่างมีวิจารณญาณง่ายขึ้น					

ข้อเสนอแนะ.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน

(.....)

ตาราง 1 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่าน
 อย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

คนที่	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10
1	5	4	5	5	5	5	5	5	5	4
2	5	5	4	5	5	4	5	4	5	5
3	5	4	5	5	4	4	4	5	5	5
4	4	5	4	4	5	5	5	4	5	5
5	4	4	5	5	4	5	5	5	4	5
6	5	5	4	5	5	4	5	5	5	5
7	5	5	5	5	4	5	4	5	4	4
8	5	5	4	5	5	4	5	4	5	5
9	4	5	4	5	4	5	5	5	5	5
10	5	4	4	5	5	4	5	4	5	5
11	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
12	5	5	5	5	5	5	5	5	4	4
13	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5
14	4	5	5	4	5	5	5	5	4	5
15	5	5	5	4	5	5	4	5	5	5
16	5	4	5	5	5	5	5	5	5	5
17	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
18	4	5	5	5	4	5	5	5	4	5
19	5	5	5	5	5	4	5	4	5	4
20	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5
21	5	5	4	5	5	5	4	5	5	5
22	4	5	5	5	5	5	5	5	4	5
23	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5
24	5	5	5	4	5	5	5	5	5	5
25	5	4	5	5	5	4	4	5	5	5

ตาราง 1 (ต่อ)

คนที่	ข้อ 1	ข้อ 2	ข้อ 3	ข้อ 4	ข้อ 5	ข้อ 6	ข้อ 7	ข้อ 8	ข้อ 9	ข้อ 10
26	5	4	5	4	5	5	5	5	5	5
27	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
28	4	4	5	5	5	5	5	5	5	5
29	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5
30	5	5	5	4	5	5	5	5	4	5
31	4	5	4	5	4	5	5	4	5	4
32	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5
33	5	5	5	5	5	5	5	4	5	5
34	4	5	5	5	5	5	4	5	5	5
35	5	5	5	5	5	5	5	5	5	5
36	5	5	5	5	5	4	5	4	5	5
37	5	5	5	5	5	5	5	5	4	5
38	4	5	5	4	5	4	4	5	5	5
39	5	5	5	5	5	4	5	5	5	5
40	5	4	5	5	5	4	4	5	5	5
41	4	4	5	5	5	4	4	4	4	4
42	5	5	4	4	5	4	4	5	5	5
43	4	5	4	5	4	5	4	5	4	5
44	5	5	5	4	5	4	5	4	4	4
ΣX	206	209	210	211	212	205	208	207	209	213
\bar{X}	4.68	4.75	4.77	4.80	4.82	4.66	4.73	4.70	4.75	4.84
S.D.	0.47	0.44	0.42	0.41	0.39	0.48	0.45	0.46	0.44	0.37

โดยรวมมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76

ภาคผนวก จ

**ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายชื่อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ และค่าความเชื่อมั่น**

ตาราง 2 ค่าความยากง่าย (P) ค่าอำนาจจำแนก (B) รายข้อของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ

ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าความยากง่าย (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.44	0.49	21	0.58	0.34
2	0.62	0.43	22	0.56	0.54
3	0.60	0.63	23	0.58	0.43
4	0.25	0.31	24	0.52	0.37
5	0.70	0.54	25	0.72	0.50
6	0.32	0.48	26	0.54	0.66
7	0.25	0.39	27	0.48	0.77
8	0.50	0.73	28	0.48	0.60
9	0.26	0.43	29	0.50	0.81
10	0.36	0.50	30	0.78	0.64
11	0.40	0.48	31	0.44	0.43
12	0.60	0.71	32	0.58	0.59
13	0.34	0.78	33	0.58	0.71
14	0.38	0.78	34	0.48	0.40
15	0.79	0.25	35	0.42	0.75
16	0.40	0.50	36	0.48	0.61
17	0.52	0.70	37	0.30	0.37
18	0.61	0.76	38	0.41	0.45
19	0.38	0.54	39	0.48	0.37
20	0.48	0.36	40	0.46	0.50

ค่าความเชื่อมั่น $r_{\infty} = 0.9575$

ภาคผนวก ฉ

**ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัด
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยผู้เชี่ยวชาญ**

การประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
โดยผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อสอบแต่ละข้อวัดตรงตามตัวชี้วัดที่ระบุไว้หรือไม่ โดยกาเครื่องหมาย /
ลงในช่องลงคะแนน การพิจารณาตามความคิดเห็นของท่าน ดังนี้

- / ช่อง +1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- / ช่อง 0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อสอบนั้นมีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด
- / ช่อง -1 เมื่อมั่นใจว่า ข้อสอบนั้นไม่มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัด

ตาราง 3 ผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดของแบบทดสอบวัดผล

เล่มที่/ตัวชี้วัด	คำถาม	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					$\sum R$	IOC	สรุปผล
		ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4			
เล่มที่ 1 การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจาก หนังสือพิมพ์ ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่ อย่างมี เหตุผล	1	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	2	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	3	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	4	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	5	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เล่มที่ 2 การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจาก ประกาศและ โฆษณา ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่อย่างมี เหตุผล	6	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	7	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	8	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	9	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	10	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 3 (ต่อ)

เล่มที่/ตัวชี้วัด	คำถาม	คะแนนความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
		ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4			
เล่มที่ 3 การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจาก เรื่องสั้น ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็นได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่ อย่างมี เหตุผล	11	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	12	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	13	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	14	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	15	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	16	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เล่มที่ 4 การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจาก บทความ ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็นได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่ อย่างมี เหตุผล	17	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	18	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	19	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	20	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	21	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	22	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เล่มที่ 5 การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจาก สารคดี ประเภทชีวประวัติ ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็นได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่ อย่างมี เหตุผล	23	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	28	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้

ตาราง 3 (ต่อ)

เล่มที่/ตัวชี้วัด	คำถาม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ΣR	IOC	สรุปผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
เล่มที่ 6 การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากบทกวีนิพนธ์ ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่ อย่างมี เหตุผล	29	+1	-1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	31	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
เล่มที่ 7 การอ่านอย่างมี วิจารณญาณจากคำสอนและ ปรัชญา ตัวชี้วัด วิเคราะห์ วิจารณ์ แสดงความ คิดเห็น ได้แย้งกับเรื่องที่อ่าน และเสนอความคิดใหม่ อย่างมี เหตุผล	35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	36	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้
	37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
	38	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	39	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
	40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก ข
ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก
คะแนน 3	หมายถึง	ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. สาระการเรียนรู้					
1.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้					
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
2. ตัวชี้วัด					
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
2.2 เหมาะกับวัยของนักเรียน					
2.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย					
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน					
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
3.2 เร้าความสนใจ					
3.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน					
3.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม					
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน					
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
4.2 เร้าความสนใจ					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. ด้านการประเมินผล					
5.1 ประเมินได้สอดคล้องกับตัวชี้วัด					
5.2 ประเมินได้ครอบคลุมทุกด้าน					
รวม					
เฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

ตาราง 4 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. สารการเรียนรู้								
1.1 สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2. ตัวชี้วัด								
2.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 เหมาะกับวัยของนักเรียน	4	5	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 มีความชัดเจนเข้าใจง่าย	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
3.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 ได้รับความสนใจ	5	5	5	5	4	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 เหมาะสมกับเวลาเรียน	5	5	5	5	4	25	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.5 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4. ด้านสื่อการเรียนการสอน								
4.1 สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 ได้รับความสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5. ด้านการประเมินผล								
5.1 ประเมินได้สอดคล้องกับตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 ประเมินได้ครอบคลุมทุกด้าน	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.88	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ข

**ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ**

**แบบประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ**

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็น แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง ความถูกต้องเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ลักษณะการจัดรูปเล่ม					
1.1 ออกแบบปกสวยงาม ดึงดูดความสนใจ					
1.2 ขนาดของตัวหนังสือเหมาะสมกับผู้อ่าน					
1.3 รูปเล่มขนาดกะทัดรัด สวยงามน่าสนใจ					
1.4 กระดาษที่ใช้มีคุณภาพเหมาะสม					
2. ลักษณะการจัดภาพ					
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม					
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน					
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย					
3. ลักษณะเนื้อหา					
3.1 มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา					
3.3 สาระของเรื่องมีความชัดเจน					
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหา					
4. ลักษณะภาษาที่ใช้					
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน					
4.2 จำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย					
4.4 เนื้อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา					
5. ลักษณะขั้นตอนการจัดกิจกรรม					
5.1 การลำดับขั้นตอนมีความต่อเนื่อง					
5.2 เนื้อเรื่องเริ่มจากง่ายไปยาก					
5.3 ลำดับขั้นตอนชวนให้น่าสนใจ					
รวม					
เฉลี่ย					

ข้อเสนอแนะ.....

(ลงชื่อ).....ผู้ประเมิน
(.....)

ตาราง 5 ผลการประเมินแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
1. ลักษณะการจัดรูปแบบ								
1.1 ออกแบบปกสวยงาม คึงคูค ความสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.2 ขนาดของตัวหนังสือเหมาะสมกับ ผู้อ่าน	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 รูปแบบขนาดกะทัดรัด สวยงาม น่าสนใจ	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 กระดาษที่ใช้มีคุณภาพเหมาะสม	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2. ลักษณะการจัดภาพ								
2.1 ขนาดของภาพมีความเหมาะสม	5	4	4	5	5	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 ภาพประกอบสวยงามและชัดเจน	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 จัดภาพเป็นระเบียบเรียบร้อย	5	5	5	5	4	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3. ลักษณะเนื้อหา								
3.1 มีความยากง่ายเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	5	5	5	4	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.2 มีความถูกต้องตามหลักภาษา	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.3 สารของเรื่องมีความชัดเจน	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
3.4 คำถามมีความสอดคล้องกับ เนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
4. ลักษณะภาษาที่ใช้								
4.1 ตัวหนังสือถูกต้องชัดเจน	5	5	4	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.2 สำนวนภาษาเหมาะสมกับผู้เรียน	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
4.3 การใช้ภาษาถูกต้องเข้าใจง่าย	4	5	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
4.4 ชื่อเรื่องสอดคล้องกับเนื้อหา	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง 5 (ต่อ)

รายการประเมิน	ผู้เชี่ยวชาญคนที่					รวม	\bar{X}	ความหมาย
	1	2	3	4	5			
5. ลักษณะขั้นตอนการจัดกิจกรรม								
5.1 การลำดับขั้นตอนมีความต่อเนื่อง	5	4	5	5	4	23	4.60	เหมาะสมมากที่สุด
5.2 เนื้อเรื่องเริ่มจากง่ายไปยาก	5	5	5	5	5	25	5.00	เหมาะสมมากที่สุด
5.3 ลำดับขั้นตอนชวนให้น่าสนใจ	5	4	5	5	5	24	4.80	เหมาะสมมากที่สุด
รวมเฉลี่ย							4.84	เหมาะสมมากที่สุด

ภาคผนวก ฉ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๖๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๓๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณสำอางศรี ทวีฤทธิ์

ด้วย นายพรพต เจนสุวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่งจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๓๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๓๖๓๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๖๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณชุติญา อันจีน

ด้วย นายพรพต เจนสุวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่งจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๖๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณวันดี วิชาคนาวิน

ด้วย นายพรพศ เจนสุวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๔๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๔๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๔๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๖๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณทวีศักดิ์ ชัยเฉลียว

ด้วย นายพรพต เจนสุวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดีจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการ ทำการวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๑/ ๖๖๐๐

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๑๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณอรุณทิพย์ ทองศรี

ด้วย นายพรพต เจนสุวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ พิจารณาแล้วว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ในเรื่องนี้อย่างดียิ่งจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการทำวิจัยและศึกษาข้อมูลครั้งนี้ เพื่อให้ผู้ทำการวิจัยจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ตั๋ว ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ภาคผนวก ญ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือ

ที่ ศธ ๐๕๔๕.๑๓/ ๖๐๑

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์ ๓๓๐๐๐

๘ กันยายน ๒๕๕๓

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองเครื่องมือในการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนลำปลายมาศ

ด้วย นายพรพต เจนสุวรรณ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง เป็นประธานควบคุม วิทยานิพนธ์ในการนี้นักศึกษามีความประสงค์ในการทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยที่จะใช้กับกลุ่ม ตัวอย่างจริงเพื่อ หาประสิทธิภาพของเครื่องมือในการวิจัย

ดังนั้นจึงขออนุญาตให้ นายพรพต เจนสุวรรณ ทดลองใช้เครื่องมือในการวิจัยกับกลุ่ม ตัวอย่างสำหรับกำหนดการทำงานผู้ทำการวิจัยจะประสานในรายละเอียดอีกครั้ง มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุเทียบ ละอองทอง)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๔๕๖๑ ๑๒๒๑, ๐ ๔๕๖๐ ๑๖๑๖ ต่อ ๓๘๐๖

โทรสาร ๐ ๔๕๖๑ ๒๘๕๘

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นายพรพรด เจนสุวรรณ
วัน เดือน ปี เกิด	วันที่ 7 เดือน กันยายน พ.ศ. 2502
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 22/7 หมู่ 2 ตำบลโพธิ์เก้าต้น อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 10 หมู่ที่ 6 บ้านประชาสรรค์ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ 31130
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนลำปลายมาศ อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2515 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 โรงเรียนวินิตศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2518 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนวินิตศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2520 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวินิตศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดลพบุรี พ.ศ. 2524 ปริญญาตรี (ศษ.บ.) วิชาเอกภาษาไทย มหาวิทยาลัยรามคำแหง กรุงเทพฯ พ.ศ. 2556 ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จังหวัดบุรีรัมย์